

Sarasvativilasa Series No. 1.

THE
GADYACHINTÂMANI
OF
VÂDÎBHASIMHA

BY

T. S. KUPPUSWAMI SASTRI,

Assistant, Government Upper Secondary Training School, Tanjore

AND

S. SUBRAHMANYA SASTRI,

Sanskrit Pandit, K. H. School, Tanjore.

Madras :

PRINTED BY G. A. NATESAN & Co, ESPLANADE ROW.

1902.

All Rights Reserved.]

[*Copyright Registered*

Sarasvativilasa Series No. 1.

THE
GADYACHINTÂMANI
OF
VÂDÎBHASIMHA

BY

T. S. KUPPUSWAMI SASTRI,

Assistant, Government Upper Secondary Training School, Tanjore

AND

S. SUBRAHMANYA SASTRI,

Sanskrit Pandit, K. H. School, Tanjore.

Madras :

PRINTED BY G. A. NATESAN & CO., ESPRANADETTON

1902.

All Rights Reserved.]

[Copyright Registered

Dedicated

With kind permission

TO

EUGEN HULTZSCH Esquire, Ph. D.,

*Government Epigraphist ; Fellow of the University of Madras ;
Corr. Member of the Batavia Society of Arts and Sciences ;
and of the Royal Society of Sciences at Göttingen.*

*As a token of high regard and esteem for his
Indefatigable researches in the field of
Sanskrit literature.*

BY THE EDITORS.

॥ श्रीः ॥

॥ गद्यचिन्तामणिः श्रीवादीभसिंहश्च ॥

अयं वादीभसिंहः कविर्दिगम्बरजैनो यतिः पुष्पसेनमुनेरन्तेवासी
च । क्षत्रचूडामणिर्गद्यचिन्तामणिश्चेति द्वावेव ग्रन्थावेतत्कृतावुपलभ्येते ।
अस्यानितरसाधारणीं नैपुणीं पश्यन्तः पण्डिताः ‘वादीभसिंहः’ इति नाम
चक्रुरिति प्रतीयते । सांस्कारिकं तु नाम ‘ओडयदेवः’ इत्यवगम्यते ।
अत्र प्रमाणवचनानि ग्रन्थादावन्ते च दृश्यन्ते—

‘श्रीपुष्पसेनमुनिनाथ इति प्रतीतो

दिव्यो मनुर्हृदि सदा मम संनिदध्यात् ।

यच्छक्तितः प्रकृतिमूढमतिर्जनोऽपि

वादीभसिंहमुनिपुङ्गवतामुपैति’ ॥ ६ ॥

‘श्रीमद्वादीभसिंहेन गद्यचिन्तामणिः कृतः ।

स्थेयादोडयदेवेन चिरायास्थानभूषणः ॥

स्थेयादोडयदेवेन वादीभहरिणा कृतः ।

गद्यचिन्तामणिर्लोके चिन्तामणिरिवापरः’ ॥

अत्र प्रथमोदाहृतश्लोक आत्मनो गुरुचरणध्यानमेवाज्ञानभञ्जकः
सुज्ञानजनकः परमो मन्त्रजप इति स्वाशयमाविष्करोति कविः । ‘ओड-
यदेवः’ इत्यदसीयनामश्रवणाद्वाक्षिणात्योऽयं कविरित्यवगम्यते । यतः
‘उडयदेवः’ ‘ओडयदेवः’ ‘ओडयात्तेवः’ ‘ओडयाल्वार’ इत्येवं नामकरणं
दाक्षिणात्येष्वेव कतिपयजातीयेषु दृष्टचरं प्रसिद्धं च । अद्यापि विद्यन्त
एव शालिवाटीप्रमुखेषु प्रदेशेषु (Tinnevelly and other Districts)
‘उडयदेवः’ इति नामवन्तोऽवरवर्णजाः पुरुषाः ।

कविरयं कदा बभूवेति न निश्चयः । किंतु वचनसंदर्भरीतिमनु-
सृत्यैव यत्किंचिदिवास्य कालं निर्णेतुं प्रयत्नते । वादीभसिंहसूरिकृतक्ष-
त्रचूडामणिगद्यचिन्तामण्योर्हरिचन्द्रकविरचितस्य जीवंधरचम्पूकाव्यस्य च
वचनरचनायामाशयाविष्करणे च तत्रतत्र स्थलेषु सुतरां समुल्लसति
साधर्म्यम् । तच्चाधस्तात्किञ्चित्प्रदर्श्यते—

१. 'यश्च समुपस्थितायां विपदि विशादस्य परिग्रहः सोऽयं
चण्डातपचकितस्य दावहुतभुजि पातः' । पृ० १९. गद्यचिन्तामणिः.

'किं कल्पते कुरङ्गाक्षि शोचनं दुःखशान्तये ।

आतपक्लेशनाशाय पावकस्य प्रवेशवत् ॥' जीवंधरचम्पूः.

२. 'सुमित्राद्यास्तयोः पुत्रास्तेष्वप्यन्यतमोऽस्म्यहम् ।

वयसैव वयं पक्वा विश्वेऽपि न तु विद्यया ॥' क्षत्रचूडामणिः.

'तयोः पुत्राः सुमित्राद्यास्तेष्वप्यन्यतमोऽस्म्यहम् ।

विद्याहीना वयं सर्वे नद्या हीमा इवाद्रयः ॥' जीवंधरचम्पूः.

३. 'तपांसि तप्यमानस्य तस्य चासीदहो पुनः ।

भस्मकाख्यो महारोगो भुक्तं यो भस्मयेत्क्षणात् ॥

न हि वारयितुं शक्यं दुष्कर्माल्पतपस्यया ।

विस्फुलिङ्गेन किं शक्यं दग्धुमार्द्रमपीन्धनम् ॥

अशक्यैव तपः सोऽयं राजा राज्यमिवात्यजत् ।

श्रेयांसि बहुविघ्नानीत्येतन्नह्यधुनाभवत् ॥

तपसाच्छादितस्तिष्ठन्स्वैराचारी हि पातकी ।

गुल्मेनान्तर्हितो गृह्णन्विष्किरानिव नाफलः ॥

अवर्तिष्ठ यथेष्टं स पाषण्डितपसा पुनः ।

चित्रं जैनी तपस्या हि स्वैराचारविरोधिनी ॥' क्षत्रचूडामणिः.

'तदनु दिनेदिने प्रवर्धमानं भस्मकरोगमल्पेन तपसा विस्फुलिङ्गेनेवार्द्र-

न्वनं खद्योतेनेव संतमसं नखरञ्जकयेव महारण्यं शमयितुमशक्नुवानः पूर्वं
राज्यमिव तपःसाम्राज्यमपि परित्यजन्पाषण्डितपसा समाच्छादितः स्वैरा-
हारान्नाफल इव गुल्मान्तर्हितो विष्किरान्समाददानो यथेष्टमवर्तिष्ठ ।'
जीवंधरचम्पूः.

सत्यप्येवं साम्ये कतरोवानयोः पूर्वतरः कविरिति न वक्तुं सुक-
श्म् । यतोऽस्य हरिचन्द्रकवेरपि समयः सुतरां न ज्ञायते । हरिचन्द्रत्रयं
तावत्प्रसिद्धम् । बाणभट्टवर्णितो भट्टारहरिचन्द्रः प्रथमः । विश्वप्रकाश-
कोशकर्तुर्महेश्वरस्य पूर्वपूरुषश्चरकसंहिताटीकाकारः साहसाङ्कनृपतेः प्रधा-
नवैद्यो द्वितीयः । धर्मशर्माभ्युदयकाव्यकृदार्द्रदेवसूनुर्हरिचन्द्रमहाकवि-
स्तृतीयः । एषामयमप्येकतमोऽन्योवेति संदेहः । किंतु हरिचन्द्रो वादी-
भर्सिहश्चेत्युभावपि स्वस्वकवित्वप्रौढ्या प्राचीनकविकक्षामारोहत इतिमा-
त्रमद्य वक्तुं प्रभवति रसना ।

अनेन परिचितभूयिष्ठाः कालिदासबाणभट्टादीनां कृतय इति
तेभ्योऽस्यानन्तरकालिकत्वमूह्यते—

१. 'सेकान्ते मुनिकन्याभिः कारुण्योज्झितवृक्षकम् ।

विश्वासाय विहङ्गानामालवालाम्बुपायिनाम् ॥ ५१ ॥

आतपात्ययसंक्षिप्तनीवारासु निषादिभिः ।

मृगैर्वर्तितरोमन्थमुटजाङ्गणभूमिषु ॥ ५२ ॥' स. १. रघुवंशः.

'वासरावसानसंक्षिप्तनीवाराङ्गणनिषादिमृगगणनिर्वर्तितरोमन्थम् , आल-
वालाम्बःपानलम्पटविहगपेटकविश्वासकृते सेकान्तविसृष्टवृक्षमूलमुनिक-
न्यकाविवृतकारुण्यम् , दण्डकारण्याश्रममधिवसन्तीम् ।' पृ० १२०.
गद्यचिन्तामणिः.

२. 'तात चन्द्रापीड, विदितवेदितव्यस्याधीतसर्वशास्त्रस्य ते
नाल्पमप्युपदेष्टव्यमस्ति । केवलं च निसर्गत एवाभानुभेद्यमतिगहनं तमो

यौवनप्रभवम् । दारुणो लक्ष्मीमदोऽत्यन्ततीव्रो दर्पदाहज्वरोष्मा । अम-
न्त्रगम्यो विषमो विषयविषास्वादमोह इत्यतो विस्तरणाभिधीयसे ।’ का-
दम्बरी.

‘वत्स, बलनिषूदनपुरोधसमपि स्वभावतीक्ष्णया धिषणया धि-
क्कुर्वति सर्वपथीनपाण्डित्ये भवति पश्यामि नावकाशमुपदेशानाम् । तदपि
कलशभवसहस्रेणापि कबलयितुमशक्यः प्रलयतरणिपरिषदाप्यशोष्यो
यौवनजन्मा मोहमहोदधिः । अशेषभेषजप्रयोगवैफल्यनिष्पादनदक्षो लक्ष्मी-
कटाक्षविक्षेपविसर्पी दर्पज्वरः । मन्दीकृतमणिमन्त्रौषधिप्रभावः प्रभावनाट-
कनटनसूत्रधारः स्मयापस्मारः इति किञ्चिदिह शिक्ष्यसे ।’ पृ० ४१-४२ ।
गद्यचिन्तामणिः.

३. ‘गर्भेश्वरत्वमभिनवयौवनत्वमप्रतिमरूपत्वममानुषशक्तित्वं चेति
महतीयमनर्थपरम्परा । सर्वाविनयानामेकैकमप्येषामायतनम् । किमुत स-
मवायः ।’ कादम्बरी.

‘अविनयविहंगलीलावनं यौवनम्, अनङ्गभुजङ्गनिवासरसातलं सौ-
न्दर्यम्, स्वैरविहारशैलूषनृत्तास्थानमैश्वर्यम्, पूज्यपूजाविलङ्घनलघिमज-
ननी महासत्त्वता च प्रत्येकमपि भवति जनानामनर्थाय । चतुर्णां पुन-
रेतेषामेकत्र संनिपातः सद्यः सर्वानर्थानामित्यर्थेऽस्मिन्का संशीतिः ।’ पृ० ४२ ।
गद्यचिन्तामणिः.

बाणभट्टः स्वकीयहर्षचरितस्य प्रारम्भे केषांचित्प्रख्यातनाम्नां पू-
र्वेषां कवीनां नामग्रहणं करोति । तत्र गद्यबन्धस्य निबन्धारौ द्वावेव सु-
बन्धुहरिचन्द्रनामानौ कवी स्मरति न पुनरन्यं तस्य कृतिं वा । कालि-
दासकवेः कालः (६३४) चतुस्त्रिंशदधिकषट्छततमात्रिंस्ताब्दात्प्रा-
गिति सर्वजनसंमतम् । बाणभट्टः कविः स्थानेश्वराधीशस्य हर्षवर्धनमहा-
राजस्य सदसि लब्धप्रतिष्ठ आसीत् । स च राजा हर्षवर्धनः (६१०—

६९०) दशाधिकषट्छततमात्खिस्ताब्दादारभ्य पञ्चाशदुत्तरषट्छततमा-
ब्दावधि पालयामास पृथिवीमिति निर्विवादम् । अतो वादीभसिंहसूरिः
(६९०) पञ्चाशदुत्तरषट्छततमाब्दात्परमेवासीदिति निश्चेतुं पार्यते ।

परं च, अस्ति भोजचरित्रस्यावसाने भोजराजः कालधर्मं गत
इति कुतोऽपि मृषोद्यामाकर्ण्य ताम्यता कालिदासेनोक्त इति प्रथां गतः
प्रायः संस्कृतभाषाविदां सर्वेषामपि मुखस्थश्चायमधस्तनः श्लोकः—

‘अद्य धारा निराधारा निरालम्बा सरस्वती ।

पण्डिताः खण्डिताः सर्वे भोजराजे दिवं गते ॥’ इति ।

वादीभसिंहश्च गद्यचिन्तामणौ राजद्रुहः काष्ठाङ्गारस्य दुर्नयेन दुर्मना-
यमानानामुपरतं सत्यधरमहाराजमनुशोचतां जनानां प्रलापव्याजेन स्वमनः-
संदानितानि तदात्वनिष्पन्नानि तान्येव पद्यस्थानि पदानि प्रस्तुतानु-
गुणं किञ्चिद्विपरिणमय्य ‘अद्य निराधारा धरा, निरालम्बा सरस्वती’
इत्येवं पठितवानिति संभाव्यते । यद्येवं तर्हि धाराधीशस्य भोजराजस्या-
र्वाचीन एवायं कविरिति परिणमति बाढम् । विद्वत्प्रियः श्रीभोजराजश्च
(९९७—१०९३) सप्तनवत्युत्तरनवशततमात्खिस्ताब्दादारभ्य त्रिपञ्चाश-
दुत्तरसहस्रतमाब्दावधि राज्यमकरोदिति सुज्ञातम् । सर्वथोपरितनः श्लोको
भोजराजस्य समय एवोदपादीति निर्विकल्पमवसीयते । परं तु कथमस्य
भोजराजस्य समकालः कालिदास इति शङ्का समुत्पद्यते । अयं च भो-
जप्रबन्धनिर्दिष्टः कालिदासः रघुवंशादिकृतकालिदास इत्यतिमात्रमसंग-
तम् । किं तु तत्समाननाम्ना तत्समानप्रभावेन वा तदन्येन भवितव्यम् ।
आसीद्भोजराजस्य पितृव्यो मुञ्जो नाम नरपतिः । यस्यैवामोघवर्ष इति
बल्लभनरेन्द्र इति वाक्पतिदेवराज इति च प्रथन्ते नामान्तराणि । तस्य
भ्राता भोजराजस्य जनको विक्रमार्कापरनामा सिन्धुराजः । यमेवाहुर्न-
वसाहसाङ्क इत्येके कुमारनारायण इत्यन्ये । आसीदाम्यामुभाम्यामपि

संमानितोऽनयोरुभयोरपि प्रेमपात्रं सदस्यः परिमलापरनामा कालिदासः ।
येनास्ति विरचितं नवसाहस्राङ्कचरितं नाम सिन्धुराजचरितप्रख्यापकं
महाकाव्यम् । यत्र सर्वमिदं प्रथमैकादशयोः सर्गयोर्निरूपितं च भवति ।
तेनैव परिमलापरनाम्नामुना कालिदासेन भोजसदस्येन भवितव्यमित्यूह्यते ।

अयं वादीभसिंहः कविर्बाणभट्टस्यैव सरणिमान्तमनुसरति । अस्य
काव्यपथे पदानां लालित्यं श्राव्यः शब्दसंनिवेशः निरर्गला वाग्वैखरी
सुगमः कथासारावगमश्चित्तविस्मापकाः कल्पनाश्चेतःप्रसादजनको धर्मोप-
देशो धर्माविरुद्धा नीतयो दुष्कर्मणो विषमफलावाप्तिरिति विलसन्ति
विशिष्टगुणाः । किं च समासभूयस्त्वं समपदास्तनां च निरवधिक-
दैर्घ्यं तादृशविशेषणानां बाहुल्यं ततः कर्तृपदानां क्रियापदानां च व्यञ्ज-
हितत्वमतोऽर्थबोधस्यायाससाध्यत्वं चेति गद्यप्रबन्धकृतामसाधारणाः केचन
दोषा अपि क्वचित्क्वचिद्विशेषतः प्रारम्भ एव दर्शनपथमवतरन्ति ।

यथा नाटकपद्यबन्धचम्पूप्रबन्धानां निर्माणे बद्धादराः पूर्वे कवयो
न तथा त एव केवलगद्यबन्धनिर्माणे । अतो गद्यबन्धानां निबन्धारः
सप्ताष्टा एव कवयो नामतः श्रूयन्ते । श्रवणगोचरीभूतास्तेषां च तावन्त
एव गद्यप्रबन्धा नामतोऽद्य परिज्ञायन्ते । तेषां चात्र निर्दिश्यन्ते नामानि
सुखावगमाय सर्वेषामपि जनानाम्—(१) सुबन्धुकविकृता वासवदत्ता (२,
३) बाणभट्टप्रणीते कादम्बरीहर्षचरिते (४) आचार्यदण्डिविनिर्मितं दशकु-
मारचरितम् (५) श्रीवादीभसिंहसूरिविरचितो गद्यचिन्तामणिः (६) धन-
पालकविकृता तिलकमञ्जरी (७) अगस्त्यकविकृतं कृष्णचरितम् (८) वा-
मनभट्टबाणविरचितं वीरनारायणचरितम् (९) अविज्ञातकर्तृका शुक-
सप्ततिश्चेति । अत्र निर्दिष्टेष्वपि कतिचिदेव प्रबन्धा अद्यावधि प्राकाश्यं
नीताः । न पुनः सर्वेऽपि । अतोऽद्य गद्यचिन्तामणिरयं न केनापीतः पूर्वं
प्रकाशित इत्यस्य प्रकाशने समजायत साभिलाषं हृदयम् । अत्र परोप-

॥ श्रीः ॥

गद्यचिन्तामणिः ।

प्रथमो लम्बः ।

श्रियः पतिः पुष्यतु वः समीहितं त्रिलोकरक्षानिरतो जिनेश्वरः ।

यदीयपादाम्बुजभक्तिशीकरः सुरासुराधीशपदाय जायते ॥ १ ॥

प्रणम्रगीर्वाणकिरीटभानुभिः प्रफुल्लपादाम्बुरुहान्गणेश्वरान् ।

प्रणौमि येषां स्तुतिरेव भारती कवित्वशक्त्यै भुवि कल्पते नृणाम् ॥ २ ॥

आतिस्थिरं स्वस्य पदं मनोगृहे स धर्मचिन्तामणिं रातनोतु मे ।

यदाश्रिताः शाश्वतसंपदं बुधाः श्रयन्ति भव्या गतसंसृतिश्रमाः ॥ ३ ॥

अशेषभाषामयदेहधारिणी जिनस्य वक्त्राम्बुरुहाद्विनिर्गता ।

सरस्वती मे कुरुतादनश्वरीं जिनश्रियं स्यात्पदलाञ्छनाञ्चिता ॥ ४ ॥

सरस्वतीस्वैरविहारभूमयः समन्तभद्रप्रमुखा मुनीश्वराः ।

जयन्तु वाग्वज्रनिपातपाटितप्रतीपराद्धान्तमहीध्रकोटयः ॥ ५ ॥

श्रीपुष्पसेनमुनिनाथ इति प्रतीतो

दिव्यो मनुर्मम सदा हृदि संनिदध्यात् ।

यच्छक्तितः प्रकृतिमूढमतिर्जनोऽपि

वादीभसिहमुनिपुंगवतामुपैति ॥ ६ ॥

स्नेहप्रयोगमनपेक्ष्य दशां च पात्रं

धुन्वंस्तमांसि सुजनापररत्नदीपः ।

मार्गप्रकाशनकृते यदि नाभविष्य-

त्सन्मार्गगामिजनता खलु नाभविष्यत् ॥ ७ ॥

त्यक्तानुवर्तनतिरस्करणौ प्रजानां

श्रेयः परं च कुरुतोऽमृतकालकूटौ ।

तद्वत्सदन्यमनुजावपि हि प्रकृत्या

तस्मादपेक्ष्य किमुपेक्ष्य किमन्यमेति ॥ ८ ॥

निःसारभूतमपि बन्धनतन्तुजातं

मूर्ध्ना जनो वहति हि प्रसवानुषङ्गात् ।

जीवधरप्रभवपुण्यपुराणयोगा -

द्वाक्यं ममाप्युभयलोकहितप्रदायि ॥ ९ ॥

गीर्वाणाधिपचोदितेन धनदेनास्थायिकामादरा-

त्सृष्टां द्वादशयोजनायततलां नानामणिद्योतिताम् ।

अध्यास्त त्रिदशेन्द्रमस्तकमिलत्पादारविन्दद्वयः

प्राग्देवो विपुलाचलस्य शिखरे श्रीवर्धमानो जिनः ॥ १० ॥

तत्रासीनममुं त्रिलोकजनतासंसारजीर्णाटवी-

दावं दुर्मतधर्मतापहरसद्गर्मामृतस्राविणम् ।

राजा श्रेणिक इत्यशेषभुवनप्रख्यातनामा नम-

न्दूरानम्रकिरीटताडिततलस्तुष्टाव दृष्टाशयः ॥ ११ ॥

तत्रस्थं चतुराश्रमस्थपुरुषानुष्ठेयधर्मस्थिति-

व्याख्याव्यापृतिदृश्यमानदशनालोकं गणाधीश्वरम् ।

वन्दित्वा मकुटावतंसकुसुमामोदेन लिम्पन्मही-

मप्राक्षीत्किमपि क्षमापतिरथ स्पृष्टीभवत्कौतुकः ॥ १२ ॥

नानाभोगपयोधिमग्नमतयो वैराग्यदूरोज्जिता

देवा न प्रभवन्ति दुःसहतमां वोढुं मुनीनां धुरम् ।

इत्याहुः परमागमस्य परमां काष्ठामधिष्ठास्त्रव-

स्तदेवो मुनिवेषमेष कलयन्दृश्येत कस्मादिति ॥ १३ ॥

इत्थं पृच्छति पार्थिवे गणधरस्तद्वृत्तमाख्यातवा-
 न्नाजन्नेष सुरः पुरा नरपतिर्विश्वंभराविश्रुतः ।
 वैराग्येण तृणाय राज्यमतुलं मत्वा विमुच्याशु त-
 त्प्राविक्षत्पदवीं तपोधनगतां गीर्वाणतुल्याकृतिः ॥ १४ ॥

इत्येवं गणनायकेन कथितं पुण्यास्त्रवं शृण्वतां
 तज्जीवंधरवृत्तमत्र जगति प्रख्यापितं सूरिभिः ।
 विद्यास्फूर्तिविधायि धर्मजननीवाणीगुणाभ्यर्थिनां
 वक्ष्ये गद्यमयेन वाङ्मयसुधावर्षेण वाक्सिद्धये ॥ १५ ॥

अस्ति खलु निखिलजलधिपरिक्षेपविलसदनेकद्वीपकमलकार्ण-
 कारूपस्य जम्बूद्वीपस्य दक्षिणभागभाजि भारते खण्डे पुण्डरीकासनायाः
 क्रीडागृहमिव लक्ष्यमाणः , प्रक्षीणमोहजनितजिनचरणपक्षपातैरक्षू-
 णमतिमन्दरमथितविद्यासागरसमासादिततत्त्वावबोधसुधारसैरहरहरूपचित-
 सुकृतमुकुलितपरलोकभयैरभ्यागतसंविभक्तविभवविजृम्भमाणवितरणगुण-
 गरिमनिमीलदमरमहीरुहमाहात्म्यैर्ममतामर्थेष्वनाकलयद्विरात्मचरितापहसि-
 तकलिविलसितैरावसद्भिः सद्भिरारोपितगरिमा , दिशिदिशि दृश्यमा-
 नकनकमयविमानतिलकितवियन्मध्येर्ध्यानपरयमधनाधुषित वेदिकोपशो-
 भिताशोकपादपच्छायालङ्घनचकितभव्यलोकवक्रितप्रदक्षिणभ्रमणैः पर-
 हितनिरतमुनिवरपरिषदभिहितधर्मानुकथनकर्मठशुककुलवाचालोद्यानशा-
 खिशिखापरिष्कृतपरिसरैरुपसरत्संसृतेरुपरतिमुपजनयद्भिर्जिनालयैरुपशेभि-
 तः , सततविनिहितसलिलसेकजनितशैत्यविनिर्गतपुलकतुलितमुकुल-
 दन्तुरितेन बहदलिलकम्पितैर्विष्टपबाहुभिरतिदुर्धरं फलभरं दातुमा-
 ह्वयतेव प्रत्यप्रकन्दलीदलनदुर्ललितकोकिलकलालापच्छलेन मनसि-
 जविजयभोगावलीमिव पठता सहकारतरुषण्डेन कृतमण्डनैर्मधुकरनि-

करकज्जलाकलङ्किताः कामविजयनीराजनदीपिका इव कुसुममञ्जरीः पि-
 ञ्जरितदशदिशो दर्शयता चम्पकचक्रेण चारुतामुद्रहङ्गिः प्रसवोत्कण्ठ-
 मानकामिनीगण्डूषमधुवारासेकनिष्पन्नपुष्परञ्जोलीधवलितवपुषा हसतेव
 युवतिजनलालनविधुरानितरधरणीरुहान्वकुलतरुवाटेन वर्धितशोभैस्त-
 रूणीचरणप्रहारानन्तरमन्तःप्ररूढकोपकृपीटयोनिमिव कृकवाकुचूडापा-
 टलं पल्लवापीडमुद्गिरता प्रत्यङ्गं कङ्कलिजालेन जातनयनातिथ्यैरन्यलता-
 श्लेषावकाशहरणाभिनिवेशादिव गाढाश्लिष्टनिःशेषकुरवकतरुभिर्माधवीभि-
 राधीयमानमदनबलैरुन्मीलितकुसुमावचयकौतुकमिलितमहिलानिर्विशेषल-
 ताभिरामैरारामैर्विनोदितलोकलोचनः, प्रतिफलिततटरुहतहनिवहानिभेन
 जलनिधिजिगीषया स्वयमपि कल्पतरूनिव कतिचन जठरे धारयद्भि-
 रुदण्डकमलविष्टरोपविष्टकादम्बकदम्बकैरुत्फुल्लकल्हारनिःस्यन्दिमकरन्दमे-
 दुरितपाथोभिः पवनोद्धूतकल्लोलपटलकवलितवियदवकाशैः पाथोराशि-
 परिबुभूषया सागरमहिषीं मन्दाकिनीं बन्दीकर्तुमन्तारिक्षमुत्पतद्भिरिव प्रेक्ष्य-
 माणैः समन्तादुन्मिषदुत्पलजालजटिलैर्जनपदलक्ष्मीदिदृक्षया सहस्राक्षता-
 मिव बिभ्रद्भिः शुभ्रसालिलभारतजठरैर्जलाशयैर्दार्शितानेकसागरमहिमा, क-
 चित्पाककपिशकणिशभरविनमितशिरोभिरात्मरोहावकाशदायिनीं मेदिनी-
 मभिवादयमानैरिव शालिस्तम्बैः शुम्भितशालेयेन क्वचिद्विहरमाणकमलाच-
 रणतुलाकोटिकाणितैरिव स्थलकमलकाननकेलीकलितदोहलीनां कलहंसी-
 नामारसितैरापाद्यमानश्रवणपारणेन क्वचिदनवरतविधीयमानशुश्रूषाढ्य-
 दुर्वीसर्वाङ्गनिर्गच्छदतुच्छरोमाञ्चसहचरितरुचिभिः कतिपयदिवसप्ररूढै रू-
 ढहरितिमकवलितहरिदन्तरालप्रशस्यैः सस्यकन्दलैः कण्ठकथितकेदार-
 सारगुणेन क्वचिन्निकटरूढपुण्ड्रेक्षुदण्डविघटितपर्वपुटनिपातितमुक्ताफलप-
 टलशर्करिलसारणीतीरसंचारखेदितकृषीवलचरणतलेन क्वचिदातिगम्भी-
 रक्षेत्रमसनिपतदभ्यर्णसारणीसालिलसमुद्धीनशफरजिघृक्षाजनितपरस्परक-

लहविधूतबकोटपक्षपुटदर्शितस्थलपुण्डरीकविभ्रमेण कचिद्विवाप्यन्धका-
रितपरिसराभिर्मरकतपरिघपरिभावुकरम्भापरिरम्भरमणीयाभिः प्रक्राडार्च-
कोडविघटितकोहलपतितकेसरसंकटाभिः पूगवाटिकाभिः प्रकटीक्रिय-
माणाकाण्डप्रावृडारम्भेण सर्वकालमुर्वराप्रायतया प्रथमानबहुविधसस्यसा-
रेण ग्रामोपशल्येन निःशल्यकुटुम्बिवर्गः, सलिलदेवतानाभिमण्डलस-
नाभिसंनिवेशैः स्फटिकविशदसलिलपूरितोदरैर्धनघटितसुधालेपधवल-
भित्तिपरिवेष्टितमुखतया हसद्भिरिव निरुपयोगसलिलभरभरितमपांनि-
धिमम्भःकुम्भोत्क्षेपपतितपयोबिन्दुरूढशाद्वलतृणश्यामलितानूपैः कूपै-
रुपेतपर्यन्ताभिरनतितुङ्गमञ्चिकाप्रतिष्ठितसलिलघटपरिपाटीविलोकनमुषि-
तपथिकजनपरिश्रमाभिर्जलाधिवासघृण्यमाणपाटलीशर्करापरिमलबहलिम-
विद्रावितनिदाघवैभवाभिरप्रविष्टतरणिकिरणशिशिरखलूरीपरिसरनिद्राणा-
ध्वन्योदन्यादैर्न्यशमनचतुरप्रभावाभिः प्रपाभिः प्रतिहतधर्मविजृम्भि-
तः, प्रत्यग्रोहासिततृणकरीरकबलनमुदितैरवनितलविलुठितवालपल्ल-
वैरप्रचलितबलवदुक्षदर्शनभयभावदध्वगैर्गतिरभसरणितमणिकिङ्किणीरव-
मुखरितभुवनविवरैः स्मरणपथविहरमाणतर्णकवमितदुग्धधाराधौतधरात-
लैः कठिनखुरपुटखननसमुत्पतदविरलपरागपटलच्छलेन गोशब्दसाम्य-
समाविर्भूतस्नेहतया भूतधात्र्येव दीयमानानुयात्रैः स्वभावकुण्डलितशिख-
रभीषणविषाणव्याजेन दुष्टसत्त्वसमुत्सारणाय कार्मुकमिव कलयद्भिः प्र-
शस्तकर्मसाधनैर्गोधनैः पवित्रीकृतसीमा, हेमाङ्गदनामा जनपदः ।

यश्च दौर्गत्यनिवासपरिजिहीर्षयेव निरवकाशयत्यात्मानमभितो
घटितैर्धान्यकूटैः । यं च दिशिदिशि दृश्यमानजिनालयलाञ्छनप-
ञ्चाननविलोकनचकिता इव नोपसर्पन्त्युपद्रवकरिणः । येन च विप्रकीर्ण-
विविधमणिगणमरीचिमालिना जलनिधिविरहविषादः परिह्रियते पङ्क-
जासनायाः । यस्मै च स्पृहयन्ति निःस्पृहा अपि निर्वाणसुधानिःस्य-

न्दचन्द्रमसो मुनयः । यस्माच्च सततजाज्वल्यमानजिनपूजाचरुपचनपाव-
कादुपजातभीतिरिव दूरं पलायत कलिः । यत्र च संकल्पसमयाव-
र्जितैर्दानजलप्रवाहैः प्रक्षालित इव प्रलयं प्राप किल्बिषपङ्कः ।

तत्र चास्ति समस्तभुवनविख्यातसंपदाभोगा, भोगवतीव भु-
जङ्गचरितोद्वेगेन भित्त्वा भुवमुत्थिता, नमुचिमथननगरीव निरालम्बनतया
नभःस्थलान्निपतिता, माधुर्यकुलभूमिः फलमञ्जरीव भारतवर्षभूरुहस्य,
भुवनवलभीमण्डनमुक्तासरमरीचिनिचयकवचिता कर्णचामरिकेव हेमा-
ङ्गदमतङ्गजस्य, मरकतमणिकुट्टिममयूखपत्रला पद्मसरसीव कमलाकलहंसी-
विहारस्य, पातालवासिभिरप्यनालोकितमूलेन गगनचरैरप्यलक्षितशि-
खरेण पराजितपरनरपतिकरदीकृतकनकोपलपटलघाटितेन विघटितकु-
लगिरितटाभिर्दिगन्तदन्तावलदशनकुलिशकोटिभिरप्यभेद्यसंस्थानेन स्त-
म्भितजगदुपरमसमयसमीरसंरम्भेण त्रिभुवनलक्ष्मीकनकपादकटकका-
न्तितस्करेण प्राकारेण परिवृता, कलशभवकबलितजलनिधिजनितानु-
शयेन कुशेशयभुवा सावधानमनवाधि सलिलमापादितेनेव फणभृदावास-
विश्रान्तगाम्भीर्येण स्नानावतरदवनीपतिमदवारणकपोलतलविगलितदा-
नजलवेणिकाव्याजेन जलनिधिसमुत्कण्ठया यमुनयेव विगाह्यमानेन नि-
जाभोगविस्मयनिपतितैरुपरिचरयुवतिनयनैरिव नीलकुवल्यापीडैरकाण्डे-
ऽपि निशां दर्शयता प्रतिफलितभवननिवहभरितजठरतया कुपितसुरप-
तिकरकल्पितकुलिशपतनभयमग्नमहामहीधरमुदधिमवधीरयता परिखाच-
क्रेण परिष्कृता, विकसदभिनवसुमनःपरागविसरधूसरितवासरालोकैः
पतितपचेलिमफलरसिपीच्छलतलस्खलितपुष्पलावीजनैरनिभृतपरभृतकू-
जितमुखारितसहकारैः प्रसवपरिमलतरलमधुकनिकरान्धकारितैः पा-
कसुरभितपनसफलहेलाच्छेदनकुपितमर्कटीकोपशमनचतुरशाखाभृगली-
लाजनितकुतूहलैः पारावतपरस्परसंपरायपतितपुष्पस्तबकतारकिततर-

मूलैरुद्वेलवहमानमकरन्दकूलंकषकुल्यालोकनमुदितसेककर्मान्तिकैलविण्य-
तरङ्गितदिगङ्गनामुखैः शिलीमुखपदभग्नवृन्तलम्बमानचम्पकपाटलपुंनागके-
सरप्रसवैः कंदर्पकनकातपत्रकमनीयकर्णिकारहारिभिर्वनदेवताधरबन्धु-
बन्धुजीवबन्धुरैः कुरवकपादपपरिष्वङ्गसफलमाधवीलतायौवनैरुपवनैरुद्रा-
समाना, मरकतदृषदुपरचिततटाभिः पद्मरागशिलाघटितसोपानपङ्क्ति-
भिर्जलदेवताकुचकलशम्कौशलमलिम्लुचकमलमुकुलाभिरुन्मिषदासितोत्प-
लवनान्धकारेण दिवसेऽपि रजनीविभ्रमविघटितरथाङ्गमिथुनाभिरभिषेक-
दोहलावतरदबलाचरणनूपुररणितश्रवणोद्गीवकलहंसाभिरुड्डीयमानजलचर-
विहगविधूतपक्षपुटपतितपयःकणकोरकिततटतरुशिखराभिर्मृणालसंदोह-
संदेहिकादम्बखण्ड्यमानफेनकलिकादन्तुरतरङ्गाभिः प्रतिफलननिभेन गग-
नतलपरिश्रमणरभसजनितपिपासाशमनकौतुककृतावतरणेनेव तरणिना
रमणीयतां बिभ्राणाभिर्विभ्रमदीर्घिकाभिर्दीर्घाकृतसौभाग्या, क्वचित्पुरोनि-
हितविंष्टरपुञ्जितं स्फुरितकरनखमयूखसंपर्कपुनरुदरितं निजवदनजनि-
ततुहिनकरशङ्कासमुपनततारकानिकरमिव दृश्यमानं प्रसूनराशिमारणित-
मणिपारिहार्यवाचालबाहुलतिकाविभ्रमाभिराममाबध्नीतीभिर्याजीकृत्य पु-
ष्पक्रयं वक्रोक्तिमभिदधता धूर्तलोकेन विस्मृतहस्ताङ्गुलिन्यस्तसुमनोबन्ध-
नाभिरपि कुसुमसौरभादधिकपरिमलैरात्मानिःश्वासैराकुलीक्रियमाणमधुक-
रमालाभिर्मालाकारपुरंध्रीभिर्नीरान्ध्रितेन क्वचिद्विशङ्कटपेटकप्रसारितैः प्र-
सरदविरलसौरभसंपादितघ्राणपारणैर्युगपदुपलक्ष्यमाणैर्निखिलर्तुफलैः फ-
लितलोकलोचननिर्माणेन क्वचित्सौरभलुब्धभुजंगसंगृह्यमाणैर्मलयजैर्विड-
म्बितमलयगिरिपरिसरारण्येन क्वचित्प्रसार्यमाणस्फारकर्पूरपरागपाण्डरतया
लहरीपवनसमुक्षिप्तशुक्तिपुटमुक्तमुक्ताफलपुलकितामुदधिवेलां विहसता क्व-
चिद्वदान्यजनताजटिला नगरीयमिति वितरणकलापरिचयाय धरणीतल-
मवर्तार्णैः कालमेघैरिव कृष्णकम्बलैस्तिमिरितेन क्वचिक्रेतुहृदयसचिवध-

नाय प्रसार्यमाणैः शारदपयोधरावधीरणधुरीणैः पराजितपारैजातदुकूलै-
 रनुकूलस्पर्शसुखसंपादनक्षमैः क्षौमैरुन्मिषत्क्षीरोदशङ्केन क्वचित्पुनर्मथनच-
 कितजलधिदौकितैरिव गाढोद्गच्छदतुच्छमहःस्तबकितैः कौस्तुभप्रतिमल्लै-
 रनुपलक्षितत्रासकलङ्कादिदोषैरहिमकरकुटुम्बडिम्भैरिव क्षितितलचङ्क-
 मणकुतूहलादम्बरतः कृतावतारैर्माणिक्यैर्मध्यंदिनेऽप्यनुज्झितदिवसमुख-
 लावण्येन क्वचित्प्रतिफलिततरणिकिरणधवलमरीचिनिर्गमप्रतिहतजनन-
 यनपारिस्पन्दैः परस्परसंघट्टजनितकेङ्काराराववाचालैः कांस्यमण्डलैः स-
 मसमयसमुदितानेकदिनकरकरनिकरविराजितस्य प्रलयसमयस्यानुकुर्वता
 विपणिपथेन कुट्टलितकुबेरनगरगौरवा, सान्द्रीकृतवर्णसुधाच्छुण्णधवलि-
 ततोरणवितर्दिकैरनुद्गरदेशनिहितकदलीपूगकथितमहोत्सवप्रबन्धैरुत्तप्तहा-
 टकघटितकवाटयुगलभूषितैर्योषिदङ्गलावण्यचन्द्रिकाचर्वणवितृष्णचकोरा-
 वेहलितचन्द्रमरीचिसमुद्रमैः संगीतशालाप्रहतमृदङ्गमन्द्रवोषजनितज-
 लधरनिनदशङ्काताण्डवितकेलिशिखावलैर्ज्वलदनलीलसंदेहिलीलाङ्कुरङ्ग-
 शावकपर्णीहयमाणरत्नकुट्टिममहःपल्लवैः पवनचलितशिखरकेतुपटताडित-
 तपनरथकूबैरुपरितलखचितवलभिदुपलनीलिमशैवालितसुरसरिदम्बुपूर्गेर्नि-
 र्यूहनिहितानेकरत्नभुवा मयूखकन्दलेन महेन्द्रशरासनशोभामम्भोदसमयम-
 न्तरेणापि पयोधरेभ्यः प्रतिपादयद्भिर्मणिमयभित्तितया प्रसरद्भिर्भयतः
 किरणलतावितानैर्विबुधराजमन्दिरविजिगीषया विहायसमुत्पतितुमाबद्धप-
 क्षैरिव लक्ष्यमाणैः शृङ्गनिखातकेतुदण्डच्छलेन पुरयुवतिवदनसौकुमार्य-
 चोरं चन्द्रमसं ग्रहीतुमुत्तम्भितबाहुस्तम्भैरिव शुम्भद्रिर्दुर्धरधरणीधारण-
 खेदितमीदानीपतिबाहुमाराधयितुमागतैः कुलगिरिभिरिव गुरुभिः प्रासादैः
 प्रसाधिता, आकर्णकुण्डलितकुसुमशरकोदण्डनिपतितविशिखभिन्नह-
 दयगलितरुधिरपटलपाटलकुङ्कुमपङ्किलपयोधरभराभिः कान्तिसलिलशी-
 करपरिपाटीमनोहरं हारमुद्वहन्तीभिर्विलासहसितविसर्पिणा दशनकिरणवि-

सरेण त्र्यम्बकललाटाम्बकनिर्यदनलदग्धं रतिपतिममृतेनेव सिञ्चतीभिर्ग-
रुम्भदुपलताटङ्कतरलरश्मिपलाशपेशलमुखकमलाभिरयुग्मशरसमरनासीर-
भटान्विवेकजलाधिमथनमन्दरान्मन्थरमधुरपारिस्पन्दानिन्दाविरकालिकानुका-
रिणः कटाक्षान्विक्षिपन्तीभिर्मदनमहाराजधवलातपत्रबन्धुचन्दनातिलक-
भासमानभालरेखाभिराननविनिहितनवनलिनसंदेहनिपतदलिकुलनालिकु-
न्तलाभिरनादरनहनाशिथिलकबरीभरनिरवकाशेतपश्चाद्वागाभिवारिवामन-
यनाभिर्विराजिता, राजपुरी नाम राजधानी ।

यस्यां च परितोभासमानभगवदहंदालयलङ्घनभयादपहाय वि-
हायसागतिमधःसंचरमाण इव भवनमणिकुट्टिमेषु प्रतिमानिभेन विभा-
व्यते भानुमाली । यस्यां च नीरन्ध्रकालागुरुधूपतिमिरितायां वासरे-
ऽप्यभिसारमनोरथाः फलन्ति पक्षमलदृशाम् । यत्र च नितम्बिनीव-
दनचन्द्रमण्डलेषु न निवसति कदाचिदभ्यर्णकर्णपाशजनितनहनशङ्क इव
कलङ्करूपः कुरङ्गः । यस्याश्च सालः परिखासलिलसिक्तमूलतया कुसु-
मिन्मिव वहति मिलदुडुनिकरमनोहरं शिखरम् । यस्याश्च प्रतापवि-
नतपरनरपतिकरदीकृतकारिकरटनिर्यदविरलमदजलजम्बालिताः प्रविश-
दनेकराजन्यजनितमिथःसंघट्टविघटितहारनिपतितमुक्ताफलशकलवालुका-
पूरैराश्यानतामनीयन्तादृष्टशिखरगोपुरद्वारभुवः । या च शिखरकलि-
तमुक्ताफलमरीचिवीचिच्छलादपहसतीत्र धर्मधनजननिवासजनितगर्वदु-
र्विनीतदशवदनचरितकलङ्काम् लङ्काम् । यस्यां च भक्तिपरवशभव्य-
जनवदनविगलदविरलस्तवनकलकलमांसलैः प्रतिक्षणप्रहतपटहपटुरव-
परिरम्भमेदुरैः पूर्यमाणासंख्यातशङ्खघोषपरिष्वङ्गकरालैर्धाराकाहलकलर-
सितमांसलीभवदारम्भैर्जृम्भमाणजनकोलाहलपल्लवितैरुलुसद्वीणावेणुराणि -
तरमर्णायैरारटितदक्काञ्जलरीञ्जकारकृताहंकारैरभङ्गुरकरणबन्धबन्धुरालस्य -
लासिविलासिनीमणिभूषणशिञ्जितमञ्जुलैः किसलयितभरतमार्गमनोहारिसं-

गीतसंगतैः संभृतमहोदधिमथनघोषमत्सरैर्जिनमहोत्सवतुमुलरवैः परिभूत
इव नावकर्ण्यते कदापि कल्याणैतरपिशुनशब्दः । यत्र च स्त्रीणामधर-
पल्लवेष्वधरता कुचतटेषु कठिनता कुन्तलेषु कुटिलता मध्येषु दरिद्रता
कटाक्षेषु कातरता रतेषु विनयातिक्रमो मानप्रहेषु निग्रहः प्रणयकलहेषु
प्रार्थनाप्रणामः पञ्चबाणलीलासु वञ्चनावतारः परमभूत् ।

तस्यां चैवंविधायां विधेयीकृतप्रकृतिः, प्रतापविनमदवनीपति-
मकुटभणिवलभीविटङ्कसंचारितचरणनखकान्तिचन्द्रातपः, करतलक-
लितकरालकरवालमयूखतिमिराभिसरदाहवाविजयलक्ष्मीलक्षितसौभाग्यः,
समरसागरमथनसंभृतेन सुधारसेनेव प्रतापदहनदन्दद्व्यमानप्रतिभटविपि-
नजनितभसितराशिनेव निजभुजविटपिबिनिर्गतकुसुमस्तबकेनेव परिप-
न्थिपार्थिवपङ्कजाकरसंकोचकौतुकसंचितेन चन्द्रमरीचिनिचयेनेव खड्ग-
कालिन्दीसंजातेन फेनपटलेनेव पाण्डुरेण यशसा प्रकाशितदिगन्तः, म-
न्द्रीकृतमन्दरमहीभृति निजांसपीठे बहुनरपतिबाहुशिखरसमारोहणावरोहण-
पारिखेदिनीं मेदिनीं चिराय विश्रामयन्, अश्रान्तपारिचीयमानेन वनीप-
कचातकपरिषद्विषादविघटनघनारम्भेण कर्णकीर्तिकैरविणीनिर्मालनबाला-
तपेन कविकुलकलहंसकलस्वनश्रवणशरदवतारेण वितरणगुणेन मन्द-
यन्मन्दारगरिमाणम्, रणजलवितरणपोतपात्रेण कृपाणविषधरविहारच-
न्दनविटपिवनेन क्षत्रधर्मदिनकृदुदयपर्वतेन पराक्रमेण क्रीतार्णवाम्बरः,
प्रयाणसमयचलदलबुचमूभारविनमितेन महीनिवेशेन फणाचक्रं फणाभृ-
तां चक्रवर्तिनो जर्जरयन्दिशिदिशि निहितजयस्तम्भः, कुमार इव श-
क्तिकलितभूभृद्विग्रहः, शतमुख इव सुमनसामेकान्तसेव्यः, सुमेरुरिव
राजहंसलालितपादः, दुर्योधन इव कर्णानुकूलचारितः, चन्द्र इव कुव-
लयानन्दिकरप्रचारः, चण्डदीधितिरेव कमलाकरसुखायमानपादः, पा-

रिजात इव परिपूर्णार्थिजनमनोरथः , राजा राज्याश्रमगुरुः कुरुकुलधुरंध-
रः सत्यंधरो नामाभूत् ।

यस्य प्रसरदविरलकीर्तिचन्द्रातपशीतलामंसवलभीमधिशयाना मे-
दिनी शेषफणाविष्टरनिवासानुबन्धिनीं विषोष्मवेदनामत्यजत् । यस्मिन्प-
रिपालयति पयोधिरशनावच्छेदिनीं मेदिनीं कुसुमपरिमलचौर्येण चाकि-
त्यमुद्रहन्त इव मातरिश्वानो न कापि लभन्ते स्थितिम् । यस्य च निहि-
तहारोपधानमधरितकनकगिरिशिलातलविशालं वक्षःस्थलमधिशयाना स्व-
भावसंकटकमलकोटरकुटीरदुरासिकादुःखमत्याक्षील्लक्ष्मीः । यस्य च प्रल-
यसमयविलसदनेकादिनकरकिरणदुःसहे प्रसर्पति प्रतापानले जलनिधिज-
लमध्यघटितां प्राक्तनीं स्थितिं ब्रह्मन्यत मधुसूदनः । यस्य च दुःसह-
प्रतापेऽपि सुखोपसेव्यता सौकुमार्येऽप्यार्थवृत्तिरितिसाहसेऽप्यखिलजन-
विश्वास्यता विश्वभरावहनेऽप्यखिन्नता सततवितरणेऽप्यक्षीणकोशता पर-
परिभवाभिलाषेऽपि परमकारुणिकता पञ्चशरपारतन्त्र्येऽपि पाकशालिता
परमदृश्यत । यस्य चारम्भमभिमतवाप्तिः प्रज्ञां विद्याधिगमः पराक्रमं प-
रिपन्थिपरिक्षयः परहितनिरातिं जनानुरागः प्रतापं दुराक्रमता त्यागं भो-
गावली काव्यरसाभिज्ञतां कविसंग्रहः कल्यसंधतां कल्याणसंपत्तिन्या-
यनेतृतां निजकृत्यानुलुङ्घिलोकता तत्त्वज्ञानितां धर्मशास्त्रशुश्रूषा दुरभि-
मानहीनतां मनिजनपदप्रहृता माननीयतां दानजलार्दीकृतकरः परमधा,
मिकतां परमेश्वरसपर्या नीतिनिपुणतां निष्कण्टकता निरक्षरं निरन्तरं
निवेदयति ।

तस्य चाभवदद्भुताचाररूपाः रूपसंपदिव विग्रहिणी गृहिणी-
धर्मस्थितिरिव साक्षात्क्रियमाणा , समरविजयलक्ष्मीरिव पुष्पधनुषः , सं-
कोचितसपत्ननारीवदनकमला कौमुदीव विधुतुदकबलनभयादपहाय रज-
नीकरमवनिमवतीर्णा , रामणीयकचन्द्रोदयपिशुनेन संध्यारागेणेव मनसि-

जमदकरिकुम्भमण्डनसंभृतेन गैरिकपङ्काङ्गरागेणैव नवनलिननिपतितेन
तरुणतरणिकिरणकलापेनेव स्वभावपाटलेन प्रभापटलेन विनाप्यलक्तक-
रसानुलेपनमुपपादिततलाकल्पशोभमनवरतविनमदवनीपतियोषिदलकापी-
डनिपतितैः सुमनोभिरिव मनोहराङ्गुलिपर्यायशुक्तिपुटवमितैर्मुक्ताफलै-
रिव प्रकृतिचतुरचङ्क्रमकलाशिक्षणकुतूहलनिषेवमाणैः कलहंसशाबकैरि-
व सततमुद्रच्छता स्तनमण्डलेन मा पीडय वदनतुहिनमहसमिति कृतप्र-
णामैस्तारकागणैरिव तारुण्योष्मकठिनीभवत्कान्तिसलिलबिन्दुसंदोहसंदे-
हदायिभिर्नखमाणिभिरवतंसितमनुपजातपङ्कपरिचयमज्ञातमधुपपरिषदुपस-
र्पणमालिन्यमहर्निशविभागविधुरविकासमननुभूतपूर्वमम्भोरुहयमलमिव च-
रणयुगलं दधाना, मदनतूणीवैगुण्यजल्पाकेन कान्तजलधिजलवेणि-
कानुकारिणा जङ्घाद्वयेन प्रतिपादिताधोमुखकमलनालशोभा, सुनासी-
रदन्तावलशुण्डागारिमलुण्टाकेन कुसुमशरनिवासनितम्बप्रासादमण्डनम-
णितोरणरामणीयकधुरीणेन मदनमातङ्गनहनालानस्तम्भसविभ्रमेण स्व-
भावपीवरेणोरुकाण्डद्वयेन कामपि कमनीयतां कथयन्ती, कंदर्पसाम्रा-
ज्यसिंहासनेन कठिनविशालेन प्रतिक्षणमुच्छ्वसता श्रोणिमण्डलेन शि-
थिलीकृतनीवीनहनाभ्यासखेदितकरा, मणिकिङ्किणीरणितच्छलेन भङ्ग-
भयान्नितम्बविष्टरमिवाभिषुवता चिरपरिचयपल्लवितप्रेमतया पतनशीलस्य
मध्यस्य मन्देतरमरीचिवीचिसमुद्रमव्याजेन हस्तदानमिव प्रयच्छता प्रत-
सकाञ्चनकल्पितेन काञ्चीवलयेन परिवेष्टितनितम्बचन्द्रबिम्बा, विडम्बि-
तरशनालंकारमरकतमणिमयूखलेखया त्रिभुवनविजयसंनह्यदनङ्गसुभटक-
रकलितकृपाणलतालावण्यापहासित्या रोमराजिकया विराजन्ती, रामणी-
यकसरिदावर्तमण्डलेन मदनमतङ्गजनिगलकटकेन कान्तनयनशफरविहर-
णतडागेन सौन्दर्यमहानिधिगर्तसनाभिना नाभिचक्रेण चरितार्थीकृतलो-
कलोचना, नितान्तपीवरनितम्बनिष्पादनजनितपरिखेदपरिणततन्द्रालुभा-

वेन कमलसद्मना कृशतरमुपपादितेनेव दुर्वहपयोधरयुगलवहनकातरतया
नाभिहृदनिमग्नेवानुपलक्षितरूपेणातितनीयस्तया घटितपटबन्धेनेव त्रि-
वलीव्याजेन मध्यदेशेन दर्शितसौभाग्या, सौकुमार्यसरश्चक्रवाकमिथुनेन
मीनकेतनकरिकुम्भसहचरेण शृङ्गारनटरङ्गपीठेन विलाससरसीसमुत्पन्नस-
रसिजमुकुलकोमलेन कुचद्वयेन किञ्चिदवनतपूर्वकाया, कदर्थितकमल-
मृणालसौकुमार्येण माणिक्यपारिहार्यमरीचिपटलकवचितेन स्तबरकनिचु-
लितकुसुमशरविलासोपधानसौभाग्येन प्रवालकोमलाङ्गुलिना सुरभिशीर-
पर्यायपटीरविटपिसङ्गिभुजगेन भुजद्वयेन भूषिता, दूषितकम्बुसंपदाडम्बरे-
ण वदननलिननालकाण्डेन कण्ठेन खण्डिततरुणपूगकंधराहंकारा, प्र-
तिभटतुहिनकिरणविजयकौतुकेन कार्मुकमिव भ्रूलतानिभेन बिभ्रता स-
हजशशधरशङ्कागतं कौस्तुभमिव स्निग्धपाटलमनोहरमधरं दधता सुधा-
करकलत्रमिति कौमुदीमिव बन्दीकृत्य मन्दहसितच्छलेन दर्शयता युव-
तिवदनसाम्राज्यचिह्नमिव धवलातपत्रमलकलतानिपतितमिव कुसुममाभि-
रूप्यदर्शनदोहलधृतमिव दर्पणं चन्दनतिलकमुद्रहता ललाटार्धचन्द्रबि-
म्बविगलदमृतधारासंदेहदायिन्या नासिकया सीमन्तितेन सुरासुरपरिषद-
पट्टसारः समुद्रतकालकूटगरलदूषितः क्षीरजलनिधिरिति जलजसद्मना
सादरमुपपादितमनपहार्य कटाक्षशृङ्गाररत्नरमणीयमाभिरूप्यलक्ष्मीजन्मम-
हितमसितभ्रूलतातमालवनलेखापरिष्कृतपक्ष्मवेलं विलोचनमयं दुग्धसा-
गरयुगलमुपदर्शयता मुखेन मदनमपि मदयन्ती, मन्मथविलासदोलाय-
मानेन प्रकृतितरलनयनहरिणनहनपाशसवर्णेन कर्णपाशेन बद्धशोभा,
निशामुखेन कुसुमतारकास्फुरणानामभिनवजलधरेण विलासविद्युदुन्मेषा-
णामुन्मिषदन्धकारमेचकरुचा मुखशशिसंभोगकौतुकसंनिहितशर्वरीशङ्का-
वहेन केशहस्तेनापहसितबर्हिबर्हाडम्बरा, प्रतिनिधिरिव लक्ष्म्याः, प्र-
तापपूर्तिरिव सौभाग्यस्य, समाप्तिभूमिरिव सौन्दर्यपरमाणूनाम्, मनो-

स्थसिद्धिरिव पातित्रयस्य, प्रकर्षरेखेव स्त्रीत्वस्य, मूर्तिरिव दाक्षिण्यस्य, कीर्तिरिव चारित्र्यस्य, विजयपताकेव पञ्चशरस्य, विजया नाम महिषी ।

तस्यां सौन्दर्यपुनरुक्ताभरणानामवलानां वर्गे सत्यपि निसर्गत एव नरपतेररमतान्तःकरणम् । अथ स राजा रजनीकराकरणकन्द-लविपक्षैः क्षीरजलधिजठरलुठितफेनपटलविशदैर्यशःपल्लुवैरापादितदि-शाविलासिनीकर्णपूरः पूरितमनीषिजनमनोरथः प्रतिबलजलधिमथनम-न्दरेण वसुंधरामयूरीनिवासविटपेन वीरलक्ष्मीकरेणुकालानेन भुजस्तम्भ-दम्भोलिना खण्डितभूमृन्मण्डलः कर्तव्यमपरमपश्यन्नवश्येन्द्रियः कुसुम-चापचापलानि सफलयितुं सर्वाकाराभिरामया रामया सहाभिलषन्स्व-भावनिशितधिषणावधीरितपुरुहूतपुरोधसि यथावदवगतराजनीतिवर्त्मनि फलितचतुरुपायविजृम्भितयशसि पराक्रममृगपतिनिवासजङ्गमजगतीभृति गभीरमगुणगर्हितोदन्वति स्थैर्यपरिहसितकुलशिखरिणि कुलिशकठि-नमनसि संकटेऽप्यखेदिनि निखिलारिचक्राक्रमणनिष्ठे काष्ठाङ्गारनामनि निरस्ततन्द्रे मन्त्रिणि निवेशयितुं राज्यभारमारभत ।

तथा प्रारम्भाणे च राजनि राजनीतिकुशलाः कुटिलेतरबुद्धयः कु-लक्रमागतिभाजः कुत्सितकर्मपराचीनचेतोवृत्तयः शमिनि वयसि वर्तमा-नाः कतिचन सचिवाः समेत्य कृतप्रणामाः सप्रणयं व्यजिज्ञपन्—
“ देव , देवेनाविदितं किञ्चिदस्तीति न प्रस्तुमहे कथयितुम् । तदपि देवपादयोरनितरसाधारणी भक्तिरस्मान्मुखरयति । तदुचितमनुचितं वा प्रणयपरवशैरस्माभिरभिधीयमानमाकर्णयितुमर्हति स्वामी । देव , स्वहृद-यमपि राज्ञा न विस्त्रम्भणीयम् । किमुतापरे । इयं हि स्वभावसरलनि-जहृदयजनिता सर्वविश्वासिता विश्वानर्थकन्दः । क्षमापतयः शैलूषा इव मन्त्रिषु नाटयन्ति विस्त्रम्भं न तु ब्रध्नन्ति मनसा । यतश्चिरपरिचयसमु-पचितेन विस्त्रम्भेण मन्त्रिषु निवेशितराज्यभारा राजानस्तैरेव व्यापादिता

इति लोकप्रवादा मुखयन्ति नः श्रोत्रपथम् । अपि च सर्वथायमनर्था-
 नुबन्धी परिहृतनिखिलतरव्यापारः पक्षमललोचनायामत्यासङ्गः । यतः
 सुरासुरसमरकण्डूलदोर्दण्डमण्डली हेलोह्लासितकैलासकण्ठोक्तपराक्रमः
 प्रतापभयविनमदनेकविद्याधरमकुटमणिपादपीठविलुठितचरणोऽपि रावणः
 प्रणयभरेण जनकदुहितरि जनितपारवश्यः समरशिरसि दशरथतनयनि-
 धनाय निजकरविमुक्तेन रणलक्ष्मीमुखकमलविकासदिवसकरसहचरेण
 चक्रेण यशःशेषतामनीयत । अपि च तपश्चरन्नातिदुश्चरमरविन्दसद्मा
 शङ्कितबलमथनप्रेषितवरयोषिद्विरचितविलासविलोकनविगलितधृतिरनुभ-
 वनात्मभुवश्चापलमभजदपहास्यताम् । तथा तथागतोऽपि कदाचित्का-
 मशरपतनपरवशकरभपरिषदहमहमिकया परिग्रहपर्याकुलां कामपि बाले-
 बीमालोकयन्करुणारसतरलितमतिराविर्भवदनेकशतभगशबलितकरभीवे-
 षः क्षणमस्थीदिति नास्तिकचूडामणेर्महीयान्ननु कलङ्कस्तस्य । तदित्यम-
 यशःपङ्कपयोधरागमे धर्मकमलाकरनिमीलननिशामुखे द्वितीयपुरुषार्थपुरु-
 षराजयक्ष्मणि जडजनजनितसंवाधे विवेकिलोकानिन्दिते कंदर्पवर्त्मनि न
 निर्भरं निदधति कृतधियः पदम् । तदविरोधेन धर्मार्थयोरनुभवन्कामसु-
 खमजहदवनीपतिधर्मं पन्नगपरिवृढपरिभावुकेन बाहुना पालय पयोनिधि-
 रशनालंकारिणीं धरणीम् ” इति प्रणयस्वरूपसाक्षात्करणमणिदर्पणा-
 भानि बहुविधनिदर्शनसंवाहितार्थानि प्रेक्षावदेकान्तद्वयानि तदात्वक-
 टुकान्यप्युदर्कमधुराणि मन्त्रिवचनानि वनितोपभोगकुतूहलजालजटिलिते
 जननाथचेतसि निरवकाशतयेव न पदमलभन्त ।

अथ भाविपरिभवचकितस्वान्तेषु सामन्तेषु कर्तव्याभावेन मूकी-
 भवत्सु, शोककृशानुपरागमर्मरितमनसि सीदति चिरंतने राजपरिजने,
 पर्यश्रुनयनेषु प्रवृत्तवनगमनश्रद्धेषु पौरवृद्धेषु, पार्थिवस्तावन्मात्रतया ध-
 रित्रीराज्योपभोगादृष्टानां तथाभावितया तस्य वस्तुनो दुर्निवारतया मकर-

ध्वजस्य दुरतिक्रमतया च नियतेर्निरन्तरनिपतदनङ्गशरशकलीकरणभया-
दिव पलायितविवेकः प्रकृतिनिष्ठुरे काष्ठाङ्गारे निजभुजादवतार्य राज्यभारं
राजीवदृशा सह रन्तुमारभत ।

कदाचित्प्रहतमृदुमृदङ्गं रङ्गमधिवसन्विलासिनीनामतिचतुरकरण-
बन्धवन्धुरमनङ्गतन्त्रशिक्षाविचक्षणविटविदूषकपरिषदुपास्यं लास्यमवालो-
किष्ट । कदाचिदनुगतवीणावेणुरणितरमणीयं रमणीनां गीतमाकर्णयन्क-
र्णपारणामकार्षीत् । कदाचिद्विकचकुसुमपरिमलतरलमधुकरकलरवमुख-
रिते लतामण्डपे विरचितनवकिसलयशयने कृशोदरीमरीरमत् । कदाचि-
द्वनकरीव कारिणीसखः सह दीर्घदृशा विहरन्विहारदीर्घिकां बलवदास्फा-
लनभयादिव समुत्तरत्तरङ्गलङ्घितमणिसोपानपथां परस्परलीलाप्रहारदोह-
लावचितनलिनशयनसमुड्डीनकलहंसधवलपक्षपटलमुहूर्तघटितवियद्विता-
नामतानीत् । कदाचिच्चन्द्रशालातलप्रसारितशयनमध्यं तनुमध्यया स-
हाधिवसन्वसन्तयामिनीषु निरन्तरमाविर्भवद्विरमृतकरकिरणकन्दलैः कं-
दर्पदन्तावलकर्णतालावचूलचामरैर्नयनचकोरयोरातिथेयीमनल्पामकल्पिष्टा

तदेवं मनोरथपथातिवर्तिष्वमर्त्यलोकसुलभेषु विषमेषुविलाससा-
फल्यसंपादितविषयसुखेषु निमज्जति निकामविजृम्भितरजसि राजनि ,
कदाचित्कस्यांचन निशीथिन्यामनेन सह सौधशिखरभाजि पर्यङ्के पञ्चश-
रकेलीपरिचयपौनःपुन्यजन्मना परिश्रमेण परवशा महिषी सुष्वाप ।

ततश्चटुलचकोरचञ्चुपुटकवलनादिव विरलमहसि चन्द्रमसि नि-
खिलनिशाजागरणजातया सुषुप्सयेव प्रविशति चरमगिरिगुहागह्वरमवत-
रदनूरुसारथिसपर्याप्याकुलेन सप्तर्षिलोकेन विकचकुसुमकुतूहलादवचि-
त इव विचेयतामुपेयुषि ज्योतिषां गणे गतप्राये रजन्यास्तुर्यप्रहरे राज्ञी
स्वप्नत्रयमद्राक्षीत् । अत्याक्षीच्च तत्क्षण एव सा संजातशोकप्रसादविद्रा-
वितां निद्राम् । अश्रौषीच्च प्रबुध्यमानभवनकलहंसरवमांसलं वचो मङ्ग-

लपाठकानाम् । समुदस्थाच्च सत्वरसमुपसृतयामिकयुवतिजनप्रसारित-
हस्तावलम्बना प्रलम्बमानकेशहस्तविन्यस्तवामहस्ता शनैःशनैः शयन-
तलात् । उदमीमिलच्च विकचोत्पलविभ्रममुषी चक्षुषी सकलदोषपरि-
हारिणि भगवदर्हत्परमेश्वरस्य श्रीमुखाम्भोजे । प्राणंसीच्च प्रचुरभक्त्या
बद्धाञ्जलिः प्रशिथिलितकवरीचुम्बितमहीतला निखिलभवक्लेशहरं भगव-
न्तम् । व्यचीचरच्च विगलितनिद्राकृतालस्या किमस्य फलं स्वप्नस्येति ।
व्यधाच्च मनो भर्तुर्मुखादस्य फलश्रुतौ ।

अथ रजनीविरहजनितमसहमान इव परितापमपरजलनिधिजल-
मवगाहमाने यामिनीप्रणयिनि, तरणिरथतुरगखरखुरपुटपरिपतनभयेन क्वा-
पि गत इवानुपलक्ष्यमाणे तारागणे, गगनपयोनिधिजठररूढविद्रुमलता-
वितानविडम्बिनि प्रथमगिरिपरिसरवनदावविभ्रममुषि प्रत्यग्रजनितप्रत्यूष-
गर्भरुधिरपटलपाटलिमद्गुहि पल्लवयति बलमथनदिशामुखमरुणकिरणकला-
पे तपनदर्शनरसादिव विकसिततामरसदृशि विकचितदलनिचयकवचित-
ककुभि कमलाकरे, प्रबुध्यमानपङ्कजिनीनिःश्वाससब्रह्मचारिणि प्रसृ-
मरतुहिनसीललकणनिकरपरिचयसमुपचितजडिमानि घटमानरथाङ्गमिथु-
नविहिताशिषि विरहिनयनजलवर्षिणि विसृमरकुसुमपरिमलवासितहरि-
ति वातुमारब्धवति मरुति वैभातिके, निजसुहृदभिभावुकदिनकृदुदयद-
र्शनपारिजिहीर्षयेव घटितदलकवाटमुद्रे निद्रामभिलषति कैरवाकरे, वारा-
करचिरनिवासजनितजडिमविघटनविधृतारुणकम्बल इव विभाव्यमाने दि-
वसभुजंगफणारत्ने गगनमुरभिदाभरणकौस्तुभे गभस्तिमालिनि महःस्तोमैः
स्तवकयति पूर्वमचलम्, अनुष्ठितदिवसमुखविधेया विजया विहितवैभा-
तिककृत्यं कृतजिनचरणसपर्यं पर्यङ्किकानिषण्णं सविनयमभ्येत्य राजान-
मर्धासनमध्यासिष्ट । पुनरभाषिष्ट च मुखाकृतिसूचिताकृता जिज्ञासाप-
रवशार्थिवकृतानुयोगा पङ्कजाक्षी— “ आर्यपुत्र, स्वप्ने विकसितकु-

सुमसौरभसंभ्रमदलिकुलमुखरितहरिदवकाशमहिमकररथमार्गलङ्घनजङ्घाल-
 विटपानिबिडितवियदाभोगमाभिनवघनपरिषदभिभावुकपलाशपटलकवाचि -
 तवपुष्परुणकिरणशोणकिसलयप्रसूनदर्शिताकालसंध्यं कमप्यशोकशा -
 खिनमवालोकिषि । स च क्षणेन क्षोणीरुहः कुलधरणीधर इव कु-
 लिशपतनेन शतधा शकलीकृततनुरपतदवनीपृष्ठे । समुदतिष्ठच्च तस्य
 तरोर्मूलादकठोरदलपुटलुठितेन लोहितिन्ना लिम्प्यल्लोचनपथमधरितदिवस-
 करबिम्बेन जाम्बूनदघटितेन किरीटेन शोभितशिखरभागस्तुङ्गविशालविट-
 पकबलितवियदन्तरालः कोऽपि कङ्कलिः । तत्र च प्रालम्बिष्ठ प्रथमान-
 परिमलतरलमधुकरमालं मालाष्टकम् । तथाविधं तमनुभूय स्वप्रवृत्ता-
 न्तं प्रवृत्तहर्षविषादा च तत्क्षण एव निद्राममुञ्चम् । आचक्ष्व फलम-
 मुष्य ” इति ।

तदनु नरपतिरवनीरुहपतनदर्शनादकुशलमात्मानि शङ्कमानोऽ-
 पि चामीकरकिरीटनिरीक्षणनिवेदितेन तनयलाभेन मुदमुद्रहन्त्रधिकविक-
 सितवदनतामरससरसीरुहासनविलासिनीचरणनखमणिचन्द्रिकामिव द-
 शनकिरणकन्दलीं दर्शयन्स चतुरमवोचत्—“देवि, पक्वमद्य नश्चिरवि-
 रचितेन जिनपादपङ्केरुहसपर्याप्रबन्धेन । फलन्ति च सकलभुवनमहनी-
 यतपसामवितथवचसामत्रभवतामृषाणामाशिषः । तथाहि—कथयति क-
 नकमकुटः कल्याणि, ते तनयम् । तस्योदयमावेदयति पतितपादपमू-
 लरूढः कठोरेतरः स कङ्कलिः । अमुष्य च वधूः सूचयन्ति ताः पु-
 ष्पस्रजः ” इति । दयितवचनामृतपरितोषितस्थान्ता सीमन्तिनी ‘म-
 हीरुहपातः किमभिधत्ते’ इति महीक्षितमप्राक्षीत् । ‘तदपि किमपि मे
 निवेदयत्यमङ्गलमवनिरुहपतनम्’ इति कथयति जगतीपतावपतदनिल-
 रयहता वनलतेव महीतले महिषी । ततः क्षितितलविलुठितवपुषं वि-
 गलदविरलबाष्पजलपूरतरत्तरलतारकदृशं शिथिलितनहनविसृमरकेशम-

सृणितभुवमविरतनिःश्वसितमरुदूष्ममर्मरितदशनच्छदकिसलयं विधुंतुद-
कबलितमिव तुहिनकिरणबिम्बमन्तर्गतविषादविषवेगइयाममाननमुद्रहन्तीं
दवदहनशिखापरामर्शपरिम्लानामिव वनलतां वनकारिसमुत्पाटितां दिन-
करमरीचिपरिचयपचेलिमामिव मृणालिनीं मानिनीं मन्युभरपरवशः पृ-
थ्वीपतिरवतीर्य पर्यङ्कादधारितभुजङ्गपतिभोगसौभाग्येन भुजद्वयेन समु-
त्क्षिप्य स्वाङ्कमारोपयन्नतित्वरितपरिजनोपनीतैर्मलयजमृणालघनसारतुषार-
प्रमुखैः शिशिरोपचारपरिकरप्रकरैः प्रत्युत्पन्नसंज्ञामकार्षीद्याहर्षीच्च—

“ भीरु, केयमाकस्मिककातरता तरलयति भवतीम् । केन जगति
स्वप्नानामवितथफलतान्वभावि । भावि वा वस्तु कथमस्तु प्रतिबद्धम् ।
पुराकृतसुकृतेतरकर्मपरिपाकपराधीनायां विपदि विषादस्य कोऽवसरः ।
विषादः किं नु विपदमपनुदति । प्रत्युत विपदामेव भवेभवे प्रबन्धमनु-
ब्रूति । तदेवमुभयलोकविरोधी विषादः किमित्याद्रियते । यश्च समु-
पस्थितायां विपदि विषादस्य परिग्रहः सोऽयं चण्डातपचकितस्य दावहु-
तभुजि पातः । ततो हि कृतधियस्तत्त्वचिन्तया विपदामेव विपदं वित-
न्वन्ति । किंचावयोरनन्ताः खल्वतीता भवाः । न तेषु संगतिस्तथैव
भाविन्यपि भवप्रबन्धे । ततस्तदन्तरालगतकतिपयदिवसपर्यवसायिनि
संगमेऽस्मिन्कस्तवायमाग्रहः । संसृतौ हि वियोगः संयोगिनां नियोगेन
भविता । त्वमपि किमेतन्न जानासि । किमवगाहितजिनशासनः कृती
जनो विपदि संपदि वा बाह्य इव मोमुह्यते । कः स्यादेवंकृते कृतिना-
मविशेषज्ञाद्विशेषः । किंतु विशेषतस्त्वमशेषदोषहरं भगवन्तमतः परमा-
राधयेः । कुर्वीथाश्च पात्रदानादिना पवित्रमात्मानम् । किमन्यदात्मनामस्ति
शरणम् । अस्ति चेदायुषः शेषः शेषैव जिनपादाम्भोजलब्धा भवाब्धौ
भव्यानामुपप्लवमुपशमयेत् । तस्माद्विवेकविधुरजनविषयाद्विषादान्निवर्तयितु-
मात्मानमर्हसि ” इति । ततः प्रियतमवदनतुहिनकिरणमण्डलविनिर्यद-

मलवचनामृतनिर्वापितविषादविषानला विलासिनी शरदि सरसीव शनैः-
शनैः प्रसादं प्रत्यपद्यत । प्रावर्तत च यथापुरमवनिपुरंदरमनुवर्तितुम् ।

अथ कतिपयदिवसापगमे पारिणतशरकाण्डपाण्डुना कपोलयोः
कान्तिमण्डलेन तुहिनमहसमिव वासवी दिशा शंसति स्म गर्भे गर्भरूपस्य
परिणामं हरिणाक्षी । काष्ठाङ्गारकाननदिधक्षया ज्वलिष्यतः सुतप्रतापा-
नलस्य धूमकन्दल इव कालिमा कुचचूचुक्थोरदृश्यत । तनयमनसः प्र-
साद इव बहिः प्रसृतश्चक्षुषोरलक्ष्यत धवलिमा । निखिलजनदौर्गत्यदुःखद्रु-
हि गतवति गर्भमर्भके विभ्रतीव भीतिमुदरादतिदूरं दारिद्र्यता प्राद्वत् ।
बुद्धेव भाविनं स्नुषाभावमभवदवनौ पदन्यासपराङ्मुखी । गरिम्णा गर्भे स-
मुपेयुषि दुर्धरतां क्लेशिताधरपल्लवाश्चामरपवना इव दौहदश्रियः प्रतिक्षणं
निःश्वासाः प्रासरन् । निखिलभुवनवास्तव्यानां वस्तूनां भोक्तारमात्मज-
मावेदयन्तीव विविधरसास्वादलालसा समजनि राज्ञी । परिजनवनिताक-
रपल्लवात्पादयुगलमाकृष्य पार्थिवमकुटमणिशिलाशयनेषु शाययितुमचक-
मत कमलाक्षी । अपि भूषणानामुद्रहने क्लाम्यदङ्गयष्टिस्त्रयाणामपि विष्ट-
पानां भारमंसशिखरे निवेशयितुमुदकण्ठत कम्बुकण्ठी ।

तदेवमुपचितदौहदलक्षणामेणाक्षीमालोक्य कदाचिदतनुत नरप-
तिरन्तश्चिन्ताम्—‘आपन्नसत्त्वेयमावेदयति फलमभ्युदयशंसिनः स्वप्नस्य ।
किमेवमपरोऽप्यशिवशंसी फलिष्यति । केन वा विनिश्चेतुं पार्यते । भवि-
तव्यता फलतु वा कामम् । का तत्र प्रतिक्रिया । न हि पुराकृतानि
पुरुषैः पौरुषेण शक्यन्ते निवारयितुम् । किंतु दुष्कृतपरिपाकभाविना
दुर्निवारेण दुःखेन यद्यपि वयमभिभूयेमहि तदपि कुरुकुलनिरन्वयविना-
शपरिहाराय परिरक्षणीया प्रयत्नेन पत्नीयमन्तर्वती’ इति । ततश्च वि-
श्रुतविश्वशिल्पकौशलं विश्वकर्माणमिव प्रत्यक्षं तक्षकमाहूय गर्भदोहल-
जनितकेलीवनविहरणमनोरथां मनोरमां विनोदयितुमभिमतदेशगमनकौ-

शलशालिनं कमपि यन्त्रकलापिनं कल्पयेति महीक्षिदादिक्षत् । अद्रा-
क्षीच्च सत्वरशिल्पिकल्पितमकल्पितनिर्विशेषमशेषजननयनहर्षदायिनं शि-
खिनम् । अदाच्च तस्मै विस्मयमानमना मानवेश्वरो मनोरथपथातिवर्ति
कार्तस्वरादिकम् । व्यहरच्च मनोहरेषु विहारोपवनेषु वनितामारोप्य म-
यूरयन्त्रे नरेन्द्रः ।

इत्थं गमयति कालं कामसुखसेवारसेन राजनि राजीवदृशश्च क्र-
मादभिवृद्धे गर्भे निर्भरराज्योपभोगनिष्ठः काष्ठाङ्गारोऽप्याकृतिमिव कृत-
प्रतायाः साक्षात्कारयन्त्रयशःशरीरमिवाकल्पमवस्थापयन्सज्जनसरणिमिव
खिलीकुर्वन्सर्वजननिप्राह्यतामिव प्रतिगृह्णन्प्रकृतिमिव तुच्छतायाः प्रदर्श-
यन्पृथिवीपतावुचितेतरमुपरचयितुमुपाक्रंस्त प्राक्रंस्त च प्रतिदिनमेवं चि-
न्तयितुम् — “ विहरदश्र्वायखुरपुटविघटितधरणीतलोत्थितधारालरजःपट-
लघटितरिपुमण्डलोत्पातपांसुवर्षेण समरहर्षलमदवदिभकपोलतटविगलित-
मदजलदर्शितापरकालिन्दीप्रवाहेण विलसदसिमरीचिजालमेचकितदशदि-
शामुखेन युद्धोन्मुखसुभटभुजदण्डकुण्डलितकोदण्डविडम्बितपितृपतिव-
क्रकुहरेण भुवनविवरव्यापिना बलेन शशरिरे शत्रवः । आ महेन्द्रम-
दावलकलभकर्णतालपवनविधुतपादपकुसुमधूलीधूसरितपरिसरवनादुदय-
गिरेरा खेलद्वरुणरमणीचरणन्यासमिलदविरलपावकपल्लुवितप्रस्तरादस्त-
गिरेरा शैलराजदुहितृकरनखेलूनपल्लवभरकृतावनीरुहशिखरोल्लासौकै-
लासादा निशिचरकुलप्रलयधूमकेतोः सेतोर्वनतमकुटमणितटलुठितै-
र्माणिक्यमहःपल्लुवैरर्चयन्ति नश्वरणी धरणीभुजः । एवं फलितसक-
लमनोरथस्य सर्वोर्वीपालमौलिविनिवेशितचरणस्य शौर्यशालिनो मादृशस्य
परनिदेशकरणमयशःकारणम् । न हि चेतयमाना मानिनः पर-
शासनं शिरसा धारयन्तो वहन्ति जीवितम् । सकलभुवनाधिपत्योपभोग-
सुखितमपि दुःखयति हि पारतन्त्र्यम् । तत्केनापि व्याजेन व्यापाद्य

राजानं व्यपगतपारतन्त्र्यशोकशङ्कुर्निःशङ्क एव महीं मदेकशासनां विधास्यामि ” इति ।

इत्थमनुवर्तमानमनोरथम् , कदाचित्कनकगिरिशिलातलविशालस्य विमलदुकूलवितानविराजिनः प्रलम्बमानकदलिकाकलापस्य काञ्चन-शिलास्तम्भशुम्भतो महतो मण्डपस्य मध्यभागनिवेशिनि निष्ठताष्टापदानि-र्मितवपुषि विचित्रास्तरणशोभिनि सिंहासने समासीनम्, पृष्ठतः स्थापितेन राजलक्ष्मीनिवासपुण्डरीकपाण्डरेण धवलातपत्रेण तिलकितमूर्धानम्, उभयतः स्थिताभिरनुक्षणरणितमणिपारिहार्यमुखरबाहुलतिकाभिर्वारवामनयनाभिः सविलासविभूयमानविमलचामरमरुदान्दोलितकुसुमदामसुरभितवक्षःस्थल-म् , मूर्तिमन्तमिव शौर्यगुणम् , विग्रहवन्तमिवावलेपम् , आत्मदेहप्रभा-कवचितकाष्ठं काष्ठाङ्गारं परिवार्य प्रकटितप्रश्रयाः समन्तादासिषत्सामन्ताः ।

अथ तानालोक्य कपटकर्मपटिष्ठः काष्ठाङ्गारः स्वहृदयविपरिवर्त-मानार्थसमर्थनचतुरं किमपि वचनमचीकथत् — “ किमपि विवक्षतामेव नः क्षीणतामयासिधुरनेके दिवसाः । अद्यापि लज्जमानमिव मानसमन्तरा-कर्षति रसनाम् । परिवादपविपतनभीतेव गलकुहरान्न निःसरति सरस्वती । पातकपङ्कपतनातङ्कादिव कम्पते कायः । किमेतत्स्वन्तं दुरन्तं वेति स्वा-न्तं न मुञ्चति चिन्ता । तदपि दैवादेशलङ्घनभयोत्वातशङ्काशङ्कुनिर-ङ्कुशेन मनसा समावेद्यते । स्वप्ने केनापि पार्थिवपरिपन्थिना दैवतेन ‘निहस्य राजानमात्मानं रक्ष’ इति निरनुक्रोशेन समावेद्यते । कात्र प्रतिक्रिया । किं वात्र प्रयुज्यते । यदिहास्माभिर्विधीयेत तदभिधीयताम् ” इति पापिष्ठेन काष्ठाङ्गारवचनेन कुपितकण्ठीरवकण्ठनिःसृतेन स्वनेन वनकारि-ण इव कांदिशिका निष्कृपनिषादनिर्दयाकृष्टिनिष्ठयूतेन चापटङ्कारेण र-ङ्का इव धृतातङ्काः प्रमादप्रवृत्तेन प्राणिश्रेणेन तपोधना इव सद्यःसंजात-

भयाः सर्वैकषशोकपावकपच्यमानतनवः संतापकृशानुधूममिव श्यामलि-
मानमाननेन दर्शयन्तः पातालतलप्रवेशाय दातुमवकाशमर्चयन्त इव वि-
कचकमलदलनिचयेन मेदिनीमवनमितदृशः प्रसृमरनिःश्वासनिर्भरोष्ण-
मर्मरिताधराः करनखरशिखरविलिखितास्थानभूमयः स्वान्तचिन्त्यमान-
नरपतिदुश्चरितदूयमाना दुःखभरभज्यमानमनोवृत्तयः कर्तव्यमपरमपश्य-
न्तः पश्यन्तश्च परस्परमुखानि मूकीभावेन दर्शितदुरवस्थमवास्थिषत म-
न्त्रिणः ।

ततस्तूष्णींभावविवृताविसंवादेषु स्वेदसलिलनिवेदितवेदनानुबन्धेषु
चित्रगतेष्विव निष्कम्पनिखिलाङ्गेषु मन्त्रप्रभावानिरुद्धवीर्येष्विव विषधरेषु
विंगतप्रतीकारतया हूत्कुर्वाणेषु सचिवेषु धर्मदत्तो नाम धर्मैकतानबुद्धि-
रमाल्यमुख्यः प्रज्ञाप्रदीपदृष्टकाष्ठाङ्गारहृदयगतार्थोऽपि पार्थिवपक्षपातादन-
पेक्षितप्राणः सधीरमभाणीत्—“आयुष्मन् , नैकदोषतिमिरविहरणरज-
नीमुखं राजद्रोहं दौरात्म्यादुपदिशति दैवतेऽस्मिन्नाकस्मिकः कोऽयमादरः ।
पश्य विश्वभरापतयो ह्यतिशयितविश्वदेवताशक्तयः । तथाहि—यस्त्वप-
करोति देवताभ्यः स पुनः परत्र विपद्येत वा न वा । मनसापि वैपरी-
त्यं राजनि चिकीर्षतां चिन्तासमसमयभाविनी विपदिति नैतदाश्चर्यम् ।
यदेकपद एव सह सकलसंपदा संपनीपद्यते प्रलयः स्वकुलस्यापि । पर-
त्रापि पापीयसस्तस्याधोगतिरपि भवितेति शंसन्ति शास्त्राणि । तद्विवे-
कविधुरजनगतागतक्षुण्णमयशःपङ्कपटलपिच्छिलमभितःप्रसरदपायकण्टक-
कोटिसंकटमशेषजनविद्वेषविषधरविहारभीषणमपर्यवसायिपारिवादपर्यायदा-
वपावकपरीतं पार्थिवविरुद्धमध्वानं सुधियः के नाम वगाहन्ते । प्रकृति-
मूढमतयः प्रेक्षाविहीना हि मुञ्चन्तः सौजन्यं संचिन्वन्तः सर्वदोषानुत्सा-
रयन्तः कीर्तिमुरीकुर्वाणा अवर्णवादं विनाशयन्तः कृतं व्याक्रोशयन्तः कृत-
व्रतां पारिहृत्य प्रभुतामनुप्रविश्य बालिश्यमनारोप्य गरिमाणमारोप्य लघिमान-

मनर्थमप्यभ्युदयममङ्गलमपि कल्याणमकृत्यमपि कृत्यमाकलयन्ति । भवादृ-
शां पुनरीदृशेषु विषयेषु कः प्रसङ्गः” इति । पृथिवीपतिसङ्गपिशुनं धर्मदत्तव-
चनं काष्ठाङ्गारस्य मदपरिणतवारणस्येव निवारणार्थं निष्ठुरनिशितसृणिप-
तनं परवादिवर्गस्येव निसर्गनिर्दोषानेकान्तसमर्थनं प्रकृष्टकुलजातस्येव
प्रमादसंभवदनिवार्यात्मस्खलितमरुतुदमभूत् ।

तद्वचनमधिक्षिप्य क्षेपीयः क्षितितलादुत्तिष्ठन्काष्ठाङ्गारस्य स्यालः
सालप्रांशुकायः कन्द इव हेयतायाः काष्ठेव काठिन्यस्य काङ्क्षितकाश्य-
पीपतिनिधनो मथनः “कथयन्तु कामं काका इव वराकाः । न कदाचि-
दपि देवेन देवतादेशलङ्घिना भवितव्यम् । भवितव्यताबलं तु पश्चात्प-
श्येम । किंच किंकराः खलु नरा देवतानाम् । यदीह देवताः परिभूय-
न्ते नरापचारचाकित्येन सोऽयं पाशदर्शनभयपलायितस्य फणिनि पद-
न्यासः करिकलभभीतस्य कण्ठीरवकण्ठारोहः” इति रोषपरुषमभाषिष्ठ ।
तद्वचनं तु तस्य हृदयं तस्करस्येव कर्णीसुतमतप्रदर्शनं सौगतस्येव शू-
न्यवादस्थापनं परिणतकारिण इवाधोरणानुगुण्यमतितरां प्रीणयामास ।

ततः समीहितसाधनाय काष्ठाङ्गारः सचिवेषु प्रतीपगामिषु कति-
चिदवधीदपधीः । कतिचन कालायसनिगलचुम्बितचरणांश्चकार चोरव-
त्कारागृहे । जगृहे च राजगृहमपि तत्क्षण एव क्षोणीं क्षोभयता बले-
न प्रबलेन ।

अनन्तरमष्टापदनिर्मिते महति पर्यङ्के पाकशासनमिव सुमेरुशि-
रसि निषण्णम्, अपरवियदाशङ्काकृतावताराभिस्तारकापङ्क्तिभिरिव व्या-
कोशकुसुमनिचयविरचिताभिः प्रालम्बमालिकाभिः सुरभितवक्षःस्थलम्,
अधरितशारदपयोधरकुलेन दुकूलेन मन्दरमिव मथनसमयमिलितेन फेन-
पटलेन पाण्डुरितनितम्बम्, परिचुम्बितदशदिशावकाशेन पद्मिनीसहच-
रमरीचिवीचिपरिभावुकेन सहजेन तेजःप्रसरेण प्रतप्तचामीकरपरिकल्पि-

तेन प्राकारेणैव परिवृतम् , शेखरकुसुमपरिमलतरलमधुकरकलापपुनरु-
दीरितकुन्तलकालिमकवचितमूर्धानम् , उभयसविधगतवारयुवतिकरत-
लविधुतधवलचमरवालपवननर्तितचेलाञ्चलम् , अन्तिकमणिदर्पणप्रति-
बिम्बनिभेनानङ्गसुखानुभवाय नालमेकेनेति देहान्तरमिव धारयन्तम् ,
अनवरतताम्बूलसेवाद्विगुणितेन स्फुटितेबन्धुजीवलोहितिसुच्छायेन दश-
नच्छदालोकेन प्रभूततया मनस्यमान्तं रागसंभारमिव बहिरुद्रमन्तम् ,
निजमुखलक्ष्मीदिदृक्षोपनतेन क्षीरजलराशिनेव स्निग्धधवलगम्भीरेण क-
टाक्षेण विकसितपुण्डरीकदलनिवहधवलितमिव तं प्रदेशं दर्शयन्तम् ,
नृत्तरङ्गमिव शृङ्गारनटस्य निवासप्रासादमिव विलासस्य साम्राज्यमिव सौ-
भाग्यस्य संकल्पसिद्धिक्षेत्रमिव कंदर्पस्य सारमिव संसारस्य दृश्यमानं मा-
नवेश्वरं विश्वंभरातलविनमितमौलिरभिप्रणम्य प्रतीहारः सप्रश्रयमब्रवीत्—
' देव कुरुकुलकमलमार्तण्ड महीपालबलपयोधिमथनमन्दरायमाणदोर्दण्ड
दुःसहशौर्यबाधितपरचक्र विक्रमाक्रान्तसकलदिगन्त , समन्तादागतेन
सरभसचलिततुरगखरखुराशिखरदारितधरापरागपांसुलनभोमण्डलेन मण्ड-
लाग्रमरीचितिमिरितहरिदन्तरालेन सिन्धुरवरकरटवहदविरलमदजलजम्बा-
लितजगतीतलेन गगननीलोत्पलविपिनविडम्बिकुन्तदन्तुरेण वीरलक्ष्मीभू-
विरचितभ्रूकुटिकुटिलकार्मुकतरङ्गितेन प्रलयवेलाविशृङ्खलजलधिलजलपूरभ-
यंकरेण निखिलजगदाक्रमणचतुरेण चतुरङ्गबलेन प्रत्यवतिष्ठते काष्ठाङ्गा-
रः ' इति ।

अथ तेनाश्रुतपूर्वेण वचनेन ' कथं कथं कथय कथय ' इति
पृच्छन्प्रतीहारं ज्ञादिति घटितकोपग्रन्थिरन्धीभवन् , पर्यङ्कपरिसरनिहि-
तमहितकुलप्रलयधूमकेतुकरालं करवालं करे कुर्वन् , अखर्वगर्वसमुत्क्षिप्त-
दक्षिणचरणाधिष्ठितवामोरुकाण्डः ; चण्डरोषाट्टहासविसरदमलदशनकिरण-
धवलितवदनशाशिमण्डलः , स्फुटितगुञ्जाफलपुञ्जपिञ्जरेण क्रोधरागरूपितेन

चक्षुषः प्रभापटलेन परितः प्रसर्पता प्रतिभटपलायनमनोरथरोधिनमन-
लप्राकारमिव प्रवर्तयन्, प्रस्विन्नदेहप्रतिबिम्बिताभिर्भवनभित्तिचित्रयुव-
तिभिः 'अतिसाहसं मा कृथाः' इति गृहदेवताभिरिव प्रणयपर्याकुला-
भिः परिरम्यमाणः, क्षुद्रनरेन्द्राक्रमणकोपवर्मितविष इव विषधरस्तत्क्षण-
मन्यादृश इवादृश्यत काश्यपीपतिः । आदिशच्च प्रतीहारम् 'आनय त्व-
रितमहितचमूसमूहनिवारणान्वारणानप्रतिहतजवविराजिनो वाजिनोऽस-
मसमरसाहसलम्पटान्भटान्भग्नरिपुनृगतिमनोरथान्स्थानपि' इति । अथ
निजभुजदम्भोलिविस्त्रम्भादनपेक्षितसहायः सरभसमुत्तिष्ठन्नर्धासनभ्र-
ष्टामुत्कम्पमानकायां समुच्छिन्नमूलामुर्वीतलपतितामिव लतामुत्क्रान्त-
जीवितामिव निःस्पन्दकरणग्रामां धरणीतलशायिनीं शातोदरीमालो-
क्य बहुविधनिदर्शनसहितवस्तुस्वभावोपन्यासप्रयासैरप्यनासादितस्वा-
स्थ्याम् 'अस्थाने केयं कातरता । क्षत्रिये, मद्विरहकातरापि कुरुकुल-
मूलकन्दगर्भरक्षणाय क्षणादितो गन्तुमर्हसि । शपामि जिनपादपङ्के-
रुहस्पर्शेन' इत्यभिदधान एव विधाय तां मयूरयन्त्रे नरेन्द्रः स्वयमेव
तद्भ्रमयांचकार । चकोरेक्षणामादाय क्षणेन गगनमुड्डीने यन्त्रशिखण्डि-
नि खण्डयितुं प्रतिभटान्करकलितकरवालः काश्यपीपतिः कण्ठीरव
इव गिरिकन्दरान्मान्दिरान्निरगात् । निर्गते च तस्मिन्विस्मयनीयविक्रमे
विघूर्णितकृपाणविराजिनि राजनि मृगसजदर्शन इव कारिकलभयूथम्भ-
न्धकारमिव च दिनकृदुदये तदनीकमनेकसंख्यमतिदूरं पलायत । प-
लायमानं बलं बलात्प्रतिनिवर्त्य स्वयमेव प्रार्थयमाने पार्थिवं कार्त-
व्यकाष्ठां गते काष्ठाङ्गारे राजा तु दारितमत्तकारिकुम्भकूटः, पाटितरथ-
कड्यः, खण्डितसुभटभुजदण्डसंहतिः, संहततुरगचमूसमूहः, ससंभ्रमं
समरशिरसि विहरन्, विविधकारिरथतुरगखण्डनभसकुण्ठितमण्डलाग्रः,
किमनेन कृपाविकलजनसमुचितेन सकलप्राणिमारणविहरणरसेनेति

जनितवैराग्यभरः,

‘ विषयासङ्गदोषोऽयं त्वयैव विषयीकृतः ।

सांप्रतं वा विषप्रख्ये मुञ्चात्मन्विषये स्पृहाम् ’ ॥

इति भावयन्, परित्यक्तसकलपरिग्रहः, स्क्वहृदयमणिपीठप्रतिष्ठा-
पितजिनचरणसरोजः, काष्ठाङ्गाराय काश्यपीमतिसृज्य त्रिदशसौख्यमनु-
भवितुममरलोकमारुह ।

आरूढवति भूमृति भुवनमनिमिषाणामुन्मिषद्विषादविषविधुराणां
पौराणां पङ्किलयति बाष्पजलप्रवाहे महीम्, मुखरयति दश दिशां मु-
खानि निर्दयोरःस्थलताडनजन्मनि रवे निरवधिकवेपथूनां पुरवधूनाम्,
अवधूतकलत्रपुत्राद्यनुवर्तनेषु निवृत्तिसुखरसाविष्टेषु विशिष्टेषु, काष्ठाङ्गार-
स्य काठिन्यं कथयति मिथः सुजने जने, निरूपयति दुरन्ततां कन्दर्प-
पारतन्त्र्यस्य पदार्थपारमार्थ्यपरिज्ञानशालिनि विवेकिवर्गे, व्यग्रगतिर्गगन-
पथेन गतः स क्वात्रिमाशिखण्डी निजनगरोपकण्ठभाजि परेतवासे पार्थिव-
प्रेयसीमपातयत् ।

अत्रान्तरे वृत्तान्तमिममतिदारुणमम्बरमणिरनुसंधातुमक्षममाण इव
ममज्ज मध्येसागरम् । साक्षात्कृतनरपतिमरणाया वरुणदिशः शोकानल
इव जज्वाल संध्यारागः । न लोकयतु लोकः प्रेयसीं पृथिवीपतेरितीव
कालः काण्डपटिकामिव घटयति स्म दिङ्मुखेषु निरन्तरमन्धकारम् ।

अथ नरपतिसमरधरणीसमुद्रतपरागपटलपरिष्वङ्गपांसुलमङ्गमिव
क्षालयितुमपरसागरसलिलमवतीर्णे किरणमालिनि, महीपत्यनुमरणमण्डन-
संभृतक्तचन्दनाङ्गराग इव वसुंधरायाः क्षरितजननयनाश्रुनिर्झरक्षाल-
नादिव क्षयमुपेयुषि ज्योतिषि साध्ये, सार्वभौमविरहविषादवेगविधूयमान-
दिशावधूकेशकलाप इव मेचके कवचयति भुवनमभिनवे तमसि, नरे-
शविनाशशोकादिव संचरत्सायंतनसमीरनिभेन निःश्वसन्त्यां निशायाम् ,

तनुतरविसलताभङ्गिनीं संसारभङ्गीमुपहसतीव विकसति विकचदलनिच-
यधवलितदशदिशि कुमुदाकरे, कुमारोदयसमयसमुन्मेषिहर्षपरवशसुरसं-
तानिते संतानकुसुमप्रकर इव तारकानिकरे निरन्तरयत्यम्बरम्, आवि-
र्भवदवनिपतनयातपत्र इव पाकशासनदिशि दृश्यमाने यामिनीप्रणयिनि,
प्राप्तवैजननमासा महिषी सा प्राणनाथविरहदुःखभारान्तरितप्रसववेदना
तस्मिन्नेव पितृनिवासे बालचन्द्रमसमिव पश्चिमाशा विपश्चिल्लोकनयनहा-
रिणं हरिताश्वमिव पूर्वकाष्ठा काष्ठाङ्गारपर्यायतिमिरध्वंसिनं सूनुमसूत ।

सुतसुधासूतिदर्शनसमासादितजीवितवहनवात्सल्या तज्जन्ममहो-
त्सवसंभ्रमाभावपुनरुक्तविषादा पुत्रमङ्गे निधाय प्रलपितुमारभत—‘यस्य
जन्मवार्तानिवेदनमुखरा हरिष्यन्ति पूर्णपात्रं धात्रीजना जननाथेभ्यः,
यस्मिंश्च कृतावतारे काराध्यक्षकर्त्रोऽतितशृङ्खला विशृङ्खलगतयश्चिरकालकृ-
तधरणीशयनमलिनितवपुषो बन्दीपुरुषाः पलायमाना इव कलिसैन्याः स-
मन्ततो धावेयुः, यस्मिंश्च जातवति जातपिष्टातकमुष्टिवर्षपिञ्जरितहरिन्मु-
खमुन्मुखकुब्जवामनहठाकृष्यमाणनरेन्द्राभरणं प्रणयभरप्रवृत्तवारयुवतिव-
र्गवह्गनरणितमणिभूषणनिनदभरितहरिदवकाशं निर्मर्यादमदपरवशपण्य-
योषिदाश्लेषलज्जमानराजवल्लभं वर्धमानमानसपरितोषपरस्परपरिरब्धपा-
थिवभुजान्तरसंघट्टविघटितहारपतितमौक्तिकस्थपुटितास्थानमणिकुट्टिमलटं
कुट्टलितसौविदलुनिरोधसंलापनिरङ्कुशप्रविष्टाशेषजानपदजनितसंबाधं सा-
दरदीयमानकनकमणिमौक्तिकोत्पीडमुद्धाटितकवाटरनकोशप्रविशदचकि-
तलोकलुप्यमानवस्तुसार्थमार्थगणगवेषणादेशनिर्गतानेकशतप्रतीहारानीत-
वनीपकलोकमुल्लोकहर्षविहितमहार्हजिनमहामहमहमहमिकाप्रविष्टविशिष्ट-
जनप्रस्तूयमानस्वस्तिवादं सौवस्तिकविधीयमानमङ्गलाचारमाचारचतुरपु-
राणपुरंघ्रीपरिषदभ्यर्च्यमानगृहदैवतं दैवज्ञगणगृह्यमाणलगुणाविशेषमशे-
षजनहर्षतुमुलरवसंकुलं राजकुलमवलोक्येत, स त्वमारसदशिवशिवाव-

ऋकुहरविस्फुरदनलकणजर्जरिततमसि समीरपूरितविवरवाचाटनृकरोटि-
कर्परकलिलभुवि डामरडाकिनीगणसंपातचकितपुरुषपीरहृतपरिसरे प-
च्यमानशवपिशितविस्त्रगन्धकटुके कल्याणेतारचिताभस्मसंकटे प्रेतवा-
टे जात, कथमपि जातः कथमनुपलक्षितरक्षाप्रकारे प्रणयिजनशून्ये
प्रतिभटनगरपरिसरपरेतवासे वसन्वर्धिव्यसे वा । इत्थमपगतकरुणमति-
दारुणमाकस्मिकमप्रतिक्रियमननुभूतपूर्वमतिदुःसहं विधिविलसितं विलो-
कयन्त्या न मे प्राणाः प्रयान्ति । किमिह करोमि । किं वा व्याहरामि ।
यदि त्यजामि जीवितं जीवितेश्वरवचनलङ्घनजन्मा महान्दोषः' इत्येवं
चान्यथा विलपन्ती विगतपरिकरां परितापविह्वलामबलाम् 'अलमल-
मतिप्रलापेन' इति कथयन्ती कापि देवता सुतसुकृतपरिपाकप्रेरिता प-
रिचारिकायाश्चम्पकमालाया वेषमास्थाय संन्यधात् । तिरोऽधाच्च तदर्श-
नेन जाताश्वासायास्तस्याः पुनस्तन्मुखाकर्णितभर्तृवियोगविनिश्चयेन चै-
तन्यम् । देवताशक्तिस्तु प्राणप्रयाणं न्यरौत्सीत् । अरोदीच्चातिदुःसहं ल-
ब्धचेतना । प्रालापीच्च बहुप्रकारम् । एवमवचनगोचरमापदमनुभवन्ती-
मात्मजपरिरक्षणपराञ्छुखीमात्मत्यागाभिमुखां च तामालोक्य चम्पकमा-
ला 'किमेवं देवि, खिद्यसे । पश्य तव तनयस्य तरुणतामरससोदरयोश्च-
रणयोररुणरेखारूपाणि रथकलशपताकादीनि साम्राज्यचिह्नानि । इयं च
बिभ्रती स्पष्टतरतामष्टमीचन्द्रसौन्दर्यहासिनि ललाटपट्टे मुक्तकण्ठमूर्णा व-
र्णयत्यर्णवाम्बराधिपत्यम् । अयमभिनवजलधरनिनदगम्भीररुदितध्वनिः
स्वराज्यस्वीकारमङ्गलशङ्खघोषश्रियमभिव्यनक्ति । तद्भविष्यति भगीरथादी-
नपि महारथानधरयन्धरायाः पतिरयम् । परित्यज्यतां च परित्राणचिन्ता ।
चिन्तामणिकल्पः कोऽपि वणिजामधिपतिरधुनैवागत्य तव तनयं ग्रहाण्य-
ति वर्धयिष्यति च महाराजसुतोऽयमिति' इति चतुरतरवचोभिश्चिरपरि-
चयजनितविश्वासां महिषीमाश्वासयामास । तत्क्षण एव क्षणदान्धकारम-

भिनवधौतधाराधाराकिरणेन कृपाणेन दास्यन्दारकमादाय मृतं सूत-
वचसां मुनिवराणां वचसि विश्वासादेकाकी समागच्छन्तुच्छतेजाः प्रत्यदृश्य-
त कोऽपि वैश्यः । पश्यन्ती च तं चम्पकमाला 'पश्य देवि, मदुक्तोऽयमा-
गतः । विश्वस्यतामेवमन्यदपि मद्रचनम् । यावदयमेनमादाय कुमारमपस-
रति तावदन्तरितया त्वया स्थातव्यम्' इत्यभ्यधात् । तदुक्तमुत्तमाङ्गना सा-
पि विश्वसन्ती निःश्वसन्ती च विषादेन विगतरक्षणाभ्युपायतया तथाभावि-
तया च तस्य वस्तुनः प्रस्नुतस्तनी स्तन्यं पाययित्वा शाययित्वा च भू-
तले भूपलाञ्छनमहितं महार्हमङ्गुलीयकमस्य करे न्यस्य सप्रणामम् 'रक्ष-
न्तु जिनशासनदेवताः' इत्याचक्षाणा क्षोणीपतिपत्नी परिचारिकाप्रयत्नेन
तनयपरिसरादपसरन्ती समीपतरवर्तिनः कस्यचन तरोर्मूले तिरोधाय त-
स्यौ । तावता समुपेत्य स वणिक्पतिरपगतासुमात्मसुतं प्रेतावासे परित्य-
ज्य पार्थिवतनयमन्वेषमाणः क्षोणीतलशायिनम्, नैशान्वकारपटलभेदि-
ना देहप्रभाप्रतानेन प्रदर्शयन्तमात्मानम्, राहुग्रहणभयेन धरण्यामुद्यन्त-
मिव मार्तण्डम्, मन्द्रतारेण रुदितरवेण मुखरयन्तमाशामुखम्, सहजप्र-
तापविस्फुलिङ्गशङ्काकरेण रत्नाङ्गुलीयकमरीचिञ्जालेन किसलयितकरम्,
अविरलगर्भरागपाटलवपुष्पमङ्गारकमिव भूगर्भान्निर्गतम्, दुर्गत इव दुर्ल-
भं धनं धरापतितनयमालोक्य हर्षकण्टकिताभ्यां कराभ्यामत्यादरमादत्त ।
आदीयमान एव स कुमारः क्षुतमकरोत् । अश्रावि च तत्क्षणमन्तरिक्षे
'जीव' इति जातजीवितदैर्व्यशंसी शब्दः । तेन च दिव्यवचनेन
नितरां प्रीतः स वैश्यः काश्यपीपतितनयस्य तदेव नाम संकल्पयन्-
नल्पविभवमात्मभवनमासाद्य 'कथमनुपरतं सुतमुपरत इति कथितवती'
इति कृतकरोषेण पत्नी भर्त्सयमानो वत्समस्याः करे समर्पिपत् ।
सा च गन्धोत्कटभार्या सुनन्दा चन्द्रमसमिव हृदयानन्दनमानन्द-
बाष्पवारिमुचा चक्षुषा क्षालयन्तीव क्षितितलमिलितधूलीधूसरं तदङ्गमन-

ङ्गमिव रतिरचितचिरसमाराधनमुदितपुरमधनपुनःप्रतिपादितशरीरं कुमा-
रमादरादाददे । सा च धात्रीवेषधारिणी देवता दयितमरणेन तनयवि-
योगेन च विजृम्भमाणदारुणशोकदहनदह्यमानहृदयामनभिमतजीवितां
विजयां निजानुभावादाश्वास्य तामनभिनन्दितसनाभिगृहगमनामविदित-
कर्तव्यां विश्वसत्त्वविस्मभवितरणशौण्डदण्डकारण्यान्तःपातिनं पत्रलपरि-
सरपादपनिर्वासितपथिकपरिश्रमं तापसाश्रममनैषीत् । सा च तत्र संता-
पकृशानुकृशतरा कृशोदरी करेणुरिव कलभेन धेनुरिव दम्येन श्रद्धेव
धर्मेण श्रीरिव प्रश्रयेण प्रज्ञेव विवेकेन तनुजेन विप्रयुक्ता विगतशोभा स-
ती विमुक्तभूषणा तापसवेषधारिणी करुणाभिरिव मूर्तिमतीभिर्मुनि-
पत्नीभिरुपलाल्यमाना मनसि जिनचरणसरोजमात्मवृद्धिं च ध्यायन्ती स-
मुचितव्रतशीलपरित्वाणपरायणा पाणितलविल्लूनाभिर्मरकतहरिताभिर्दूर्वा-
मुष्टिभिर्मोदयन्ती नन्दनाभिवर्धनमनोरथविनोदनाय मुनिहोमधेनुवत्सान-
वात्सीत् । सा च साधितसमीहिता देवता तत्रैव तपोवने तामवस्थाप्य
'सुतावस्थामवगम्यागमिष्यामि' इत्यभिधाय तिरोऽधात् ।

गन्धोत्कटश्च हर्षोत्कटेन मनसा समसमयप्रहतभेरीमृदङ्गमर्दलकाह-
लकांस्यतालशङ्खघोषणमुषितेतरशब्दसमुन्मेषम् , तोषपरवशवन्श्यजनज-
न्यमानसमर्दविकीर्यमाणपिष्टातकपांसुधूसरीभवदहस्करालोकम् , उल्लोक-
वितीर्यमाणवित्तमुदितार्थिवर्गविधीयमानार्शावादम् , वचनावचनविवेकविधु-
रपरिजनप्रवर्त्यमानलीलालापकलकलसंकुलम् , समन्तादावर्ज्यमानतैल-
धारापिच्छिलधरातलस्खलितलोकम् , प्रमोदमयमिव प्रदानमयमिव प्रसून-
मयमिव सत्कारमयमिव संगीतमयमिव संमर्दमयमिव लास्यमयमिव लाव-
ण्यमयमिव लक्ष्मीमयमिव लक्ष्यमाणमात्मजजन्ममहोत्सवमन्वभूत् । अज्ञः
स तु काष्ठाङ्गारः स्वराज्यलाभजन्मना हर्षेण विहितोऽयमुत्सव इति म-
न्वानस्तस्मै सगौरवं कुरुकुलमहीपालपरम्परापरिपालितमखिलमपि राज-

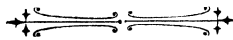
कोशमदिशत् । आदिशच्च तदपेक्षया तत्क्षणे तन्नगरजांश्च जातागन्धो-
त्कटगृह एव तत्सुतेन सह संवर्धयितुम् । तदेवं स्वापतेयेनैव स्वकीयेन
सहितस्याह्नि सप्तमे सप्तसतिसप्तमेजसस्तनयस्य जीवंधर इति प्रथमसंक-
ल्पितं नाम चकार चक्रवर्ती वणिजाम् । ततश्च क्रमेण तैश्च समानव-
योभिर्वयस्यैरनुजेन सुनन्दानन्देन नन्दादयेन सममादयपारिवृढस्य ग-
न्धोत्कटस्य सन्निवर्तमानि दिविषदामोषधीनाथ इव नक्षत्रैः, पाकशास-
नवेश्मनि पारिजात इव कल्पद्रुमैः, उदन्वति कौस्तुभ इव मणिभिरनुवा-
सरं वर्धमानलावण्यः पुण्येन प्रजानामवर्धत जीवंधरः । तेन च प्रतिदि-
वसमुदयमासादयता जलनिधिरिव चन्द्रेण कमलाकर इव दिवसकरेण
नितरामैधिष्ठ गन्धोत्कटः ।

प्रमदोत्कटे गच्छति काले कलहंसपोत इव कमलात्मकलं दर्प-
णमिव करात्करं धात्रीणामुपसर्पन्, प्रसर्पता निर्हेतुकहसितचन्द्रालोकेन
बन्धुजनहृदयकुमुदाकरमुल्लासयन्, उन्मीलितनिखिलभुवनव्यापिनि नि-
जतेजसि किमनेनेति गृहप्रदीपान्निर्वापयितुमिव स्पृष्टुमिच्छन्, अतुच्छ-
रत्नशिलाघटितभवनभित्तिसंनिवेशदृश्यमानमात्मप्रतिबिम्बमद्वितीयताभिनि-
वेशेन नाशयितुमिव परिमृशन्, भाविभर्तृभावावबोधिण्या मेदिन्येव विहा-
रधूलीव्याजेनालिङ्गितशरीरः, समीरतरलिताग्रैरलिकतटविलुलितैरलिनिच-
यमेचकैः कचपल्लवैर्बालभाव एव बल्लभत्वमभिलषन्त्याः श्रियः क्रीडा-
भिसरणमनोरथपूरणाय निशामिव दिवसेऽपि निष्पादयन्, कलमधुरग-
म्भीरेण कर्णामृतवर्षिणा स्वरेण सरस्वतीप्रवेशमङ्गलशङ्खध्वनिमिव सूत्रय-
न्, लोकेनेत्रचकोरपीयमानलावण्यामृतनिःस्यन्दश्चन्द्र इव दिनेदिने द-
र्शितरूपातिशयः, शनैःशनैः शैशवमत्यक्रमीत् । आक्रमीच्च पञ्चमं वयः ।
ततः पुण्येऽहनि महनीयमुहूर्ते राजपुरीमध्यमध्यासितस्य निष्ठाष्टापदघ-
टितेष्टकानिर्मितमूलभित्तेः, उत्तमप्रमाणोज्ज्वलस्य, निखिलावयवाशिखर-

निहितमणिमौक्तिकनिकरेण तारागणेनेव सततसंचारजातश्रमच्छेदाय य-
थेष्टं निवसता दिवापि दर्शितरजनीशङ्कस्य, पाटितजलधरक्रोडाप्रविन्य-
स्तचूडामणिमयस्तूपिकाखमणिना शङ्कितसदातनमध्यदिनस्य, मरकतम-
णिमयाजिरपृष्ठप्रसारितैर्मौक्तिकवालुकाजालैः प्रतिफलितमिव सतारं ता-
रापथं दर्शयतः, स्फाटिकाशिलाघटितबलिपीठोपकण्ठप्रतिष्ठितमहार्हमणि-
मयमानस्तम्भस्य, संस्तवव्याजेन शब्दमयमिव सर्वजगत्कुर्वता मस्तक-
न्यस्तहस्ताञ्जलिनिवहनिभेन भगवन्तमर्चयितुमाकाशेऽपि कमलवनमापा-
दयतेव भव्यलोकेन भासितोद्देशस्य, हाटकघटितसालपक्षपुटेन वीक्षि-
तुमन्तरिक्षपर्यवसानमुड्डयनमिव कर्तुमुद्यतेन रजतघटितकवाटपुटविनि-
र्गच्छन्त्या निसर्गशुचिशुक्लध्यानदेश्यया रश्मिनिकरवेत्रलतया ध्यानप-
रयमधनसविधविनिर्गच्छदेनोनिकरमिवान्धकारमतिदूरमुत्सारयता शिखर-
खचितपद्मरागप्रभया प्रसर्पन्त्या बहिर्गच्छदतुच्छभव्यभक्तिरागमिव प्रदर्श-
यता सततसंभवदहमहमिकाप्रवेशानिविडधराणिपमकुटकोटिकर्षणमसृणित-
मणिभित्त्युदरभासुरेण गोपुरचतुष्टयेनाधिष्ठितस्य, कोमलप्रवालदण्डाप्र-
प्रथितानामविरतयथार्हसपर्याप्रमोदसततसंनिहितसर्वदेवतानिःश्वासानिभेन
मातरिश्वना सलीलं कम्पितानां पताकानां किञ्चित्कुञ्चितैरग्रहस्तैरास्ति-
कलोकांमिव समर्पयितुं धर्मामृतमाह्वयतः, प्रतिप्रदेशव्यवस्थापितसमस्त-
देवताप्रतिमाप्रकरणे प्रचुरभक्तिचोदितशतमुखामुखाखिलमुखभुगागमनमि-
वादर्शयतः, प्रकृतिशान्तैर्मन्त्रमयीभूतवाङ्मयसर्वस्वैः संसारकान्तारदावद-
हनज्ञानध्यानपरैः परहितनिरतस्वान्तैरेकान्तमताभिषङ्गभुजङ्गदंशनिरंशक्षी-
णजगदनेकान्तसंजीवनसमर्पणपरं परमागममुपादिशद्भिर्मुनिवरैरलंकृतमु-
निनिकायविराजितस्य, राजपुरीपर्यायपारिजातभूरुहप्ररोहबीजभूतस्य,
कुरुकुलक्षत्रियपुत्रार्हाध्ययनाभिषेकाद्यारम्भभूमेर्महतः श्रीजिनालयस्य हरि-
ताश्वोदयहरिद्वाजि भासुरमणिमौक्तिकमालाञ्जिते काञ्चनसजलकलशभृङ्गार-

प्रमुखबहलपारिच्छदलाञ्छितवेदिकोपशोभिनि प्रलम्बमाननानाविधप्रसून-
 दामसुरभितककुभि दामशङ्काश्रितस्फाटिकस्तम्भादुत्पतदलिकुलझंकारसू-
 चितमङ्गलपाठकवचसि भित्तिलिखितचित्रदर्शितसुकृतेतरपरिपाकफलभ-
 वप्रबन्धप्रचुरभक्तिप्रेरितभव्यसार्थप्रस्तूयमानसंस्तवकलकलमुखारितवियाति
 प्रान्तप्रलम्बमानवन्दनादामनि प्रत्यग्रगोमयोपलेपहरितभुवि विप्रकीर्णमङ्ग-
 ललाजकुसुमहसितहरिति हरहसितधवलवितानवाससि पसुधासुरप्रवर्तित-
 पुण्याहकर्मणि कालागुरुधूपधूमपटलनिमीलितातपसंपदि सत्क्रियमाणसक-
 लमनीषिणि प्रहतपटहपटुरवभरितदशदिशि संख्यातीतशङ्खकाहलतालो-
 च्छालरवबधिरितश्रवसि संगीतारम्भपुनरुक्तस्फुरितसौन्दर्ययुवातिलोकोद्योति-
 नि महति विद्यामण्डपे महेन्द्रमकुटपादपीठलुठितचरणसरोरुहस्य स्याद्वा-
 दामृतवर्षिदिव्यागमपयोदनिर्वापितसंसारदावानलस्य भगवतो जिनेश्वरस्य
 यथाविधि विधीयमाने महार्हे महामहे स्वतःप्रकाशितनिरतिशयसारस्वतेन
 निखिलशास्त्रशाणोपलक्षणनिशितशेमुषीमुषितपुरुहूतपुरोहितगर्वेण दुर्वा-
 रवादिपरिषदवलेपपर्वतपाटनपाटवप्रकटितस्याद्वादवज्रेणार्थनन्द्याचार्येण ग-
 लिततुषखण्डेष्वखण्डेषु तण्डुलेषु पत्रेषु च भर्मनिर्मितेष्ववतार्य सप्रणयं
 प्रतिपादितां सिद्धपरमेश्वरदिव्यसंनिधौ 'सिद्धं नमः' इति पूर्वपदप्रशस्तां
 सिद्धमातृकारूपिणीं वाणीं जीवंधरः सप्रणामं प्रत्यग्रहीत् ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्याचिन्तामणौ
 सरस्वतीलम्भो नाम प्रथमो लम्बः ।

द्वितीयो लम्बः ।

अथ महार्हे रत्नशिलाघटिततले स्फटिकदृष्टदुपरचितभित्तिभासुरे
वासरालेकपरिभाविमहेन्द्रनीलनिर्मिताङ्गणभुवि दुग्धजलधिफेनधवलविता-
नविभ्राजिनि विराजमानसरस्वतीप्रतिमाञ्चितचित्रपटे संचितसकलग्रन्थ-
कोशे कोशनिहितनैकशतनिस्त्रिंशतिरन्तरे स्तवरकनिचोलचुम्बितचारु-
चापदण्डे कुण्डलितशिखरमनोहरचण्डयष्टिनि निष्ठप्तहाटकघटितदण्डका-
न्तकुन्ते प्रान्तपुञ्जितनिशितशरप्रकरे प्रासतोमरभिण्डिपालप्रमुखनिखिला-
युधनिरवकाशितखलूरिकोदेशे कुशेशयासनकुटुम्बिनीकोशगृह इव दृश्य-
माने महति विद्यामण्डपे पाण्डित्यपयोधिपारदृश्वना विश्रुतप्रभावेण विश्व-
व्यवहारशिक्षाविक्षणेन प्रत्यक्षिताचार्यरूपेणार्यनन्द्याचार्येण समस्तम-
पि विद्यास्थलं सानुजमित्राय तस्मै सखेहमुपादेशि । ततः सप्रश्रयशुश्रू-
षाप्रदृष्टमनसः प्रकृतिशीतलशीलादाचार्यात्प्रचुरप्रतापोष्मले तस्मिंश्चन्द्रमस
इव चण्डतेजसि कलाकलापः क्रमेण संमक्रमीत् । अत्युल्लवणजराजर्जरि-
तमनवरतजनितकम्पमम्बुजासनमुखचतुष्टयमाविष्टेव पतनभिया विहाय
भारती तरुणतामरससोदरं तदाननमास्पदीचकार । तथाहि—अपारमि-
तार्थोपलब्धिमूलभूतपदरत्नराशिरोहणं व्याकरणम्, दुर्गमदुर्मतमहाकर्द-
मशोषणप्रवणार्कं तर्कशास्त्रम्, याथात्म्याञ्चितप्रपञ्चपञ्चास्तिकायवस्तुवा-
स्तवावबोधसिद्ध्युपायमपि सिद्धान्तं यथावदध्यैष्ट । अधिष्ठाय पृष्ठपीठमति-
कठोरकुम्भतटनिवेशितनिशिताङ्कुशनखरः कुर्वन्नुर्वीधरमिव जङ्गमं मात-
ङ्गमपगतमदचापलमात्मवशगामिनमनन्यसुलभपराक्रमपरिशङ्कितां प्रकटी-
चकार राजसिंहतां राजकुमारः । अतिरभसचटुलखुरपुटविदलितधरणी-

रङ्गेण तुरङ्गेण युगपदाक्रमन्दिशां चक्रमक्रमेण निखिलनिजराज्यहरणद-
क्षमात्मानमनक्षरमभाषिष्ट । अनवरतयोग्यापरेण कुमारेणारूढः प्रतिभट-
मनोरथानपि धरामिव दारयिष्याम्यचिरादिति कथयन्निव रथश्चक्रचीत्का-
ख्याजेन व्यराजिष्ट । आकर्णाकृष्टः कर्णे सपुपदिशन्निव मौर्वीस्वनेन स-
मरविजयकलामविरलशरासारवर्षी राजसूनोरलक्ष्यत लक्ष्यभेदचतुरस्य चा-
पदण्डः । आरम्भसमय एव गुणनिकायाः केशानप्यतिसूक्ष्मान्पाठयितुं
पटुः पार्थिवसुतेन पाणौ कृतः कृपाणः कृशेतरनखमरीचिसंपर्कादासन्-
विनिपातपरिज्ञानविधुरमहसदिव काष्ठाङ्गारम् ।

एवं क्रमादभ्यस्तसाहित्यं साधितशब्दशासनं समालोकितवाक्य-
विस्तरं विजृम्भितप्रमाणनैपुणं निर्णीतनीतिशास्त्रहृदयं शिक्षितलक्ष्यभेदं
विधेयीकृतविविधायुधव्यापारं पारदृश्वानमश्वारोहणविद्याया विश्रुतवारणारो-
हणवैयाल्यं वीणावेणुप्रमुखवादनप्रथमोपाध्यायं विदितभक्तमार्गं नैसर्गिक-
नित्यविज्ञानवैशारद्यविस्मापितशैलूषलोकमुल्लोकनिखिलनिजचरित्रविराज-
मानं राजकुमारं कुसुममिव गन्धः क्रीडावनमिव वसन्तश्चन्द्रमसमिव श-
रदागमः कुमुदाकरमिव कौमुदीप्रवेशः करिकलभमिव मदोद्गमो यौवना-
वतारः परं दर्शनीयतामनैषीत् । तथाहि—प्रविविक्षन्त्याः प्रतिभटराज-
लक्ष्म्याः सुखासिकादानमिव विधातुं वितस्तार वक्षःस्थलम् । दिशिदिशि
चलितस्निग्धधवलदीर्घवपुषः कटाक्षाः कान्तिलक्ष्मीजन्मदुग्धजलधिविभ्रमं
बिभ्रति स्म । अंसवलभीसमर्पणाय धरणीमादातुमिव जानुलम्बिनौ बभू-
वतुर्भुजौ । स्पर्धयेव परस्परं वर्धमानाभ्यां प्रतापकान्तिभ्यामशिशिरशिशि-
रकिरणयोरद्वैतमिव राजसूनुरदीदृशत् ।

एकदा तु तमेकान्ते प्रान्ते निवसन्तमन्तेवासिनमालोक्याचार्यः
प्रज्ञाप्रश्रयबलेन हेलया संजातां विद्यापरिणतिं विमृशन्करतलसंस्पर्शेन
सादरं संभाव्य निरवसानव्यसनप्रसूनदायिसंसृतिताच्छेदकुठारं निरति-

शयपरमानन्दपदप्राप्तिसाधनं सम्यक्त्वधनं समर्पयितुमस्मै कालोऽयमित्या-
 कलय्य गुरुशुद्धिप्रदर्शनेन सविस्त्रम्भमस्य मनः कर्तुं स्ववृत्तान्तमन्यकथा-
 व्यावर्णनव्याजेन व्याजहार—“वत्स, वन्दमानविद्याधरमकुटताडितपाद-
 पीठकण्ठोक्तमहिमा महीपतिरभूदभूतपूर्वः सर्वविद्यासाम्राज्यसंपदुन्मेषवि-
 भ्राजिनि विद्याधरलोके लोकपालो नाम । स तु कदाचिदागमे पयोमुचा-
 मम्बराभोगमलिम्बुचं महेन्द्रनीलमणिवातायनतिलकितं सौधवलभीम-
 ध्यं सुमध्याभिः सहाधिवसन्वनसमयलक्ष्मीकुन्तलविभ्रमं किमपि नवा-
 भ्रमपश्यत् । पश्यत्येव तस्मिन्विस्मयस्तिमितचक्षुषि तत्क्षण एव ननाश
 नैशान्धकारसोदरः स पयोधरः । तदवलोकनजनितनिर्वेदः ‘सर्वथा
 सलिलबुद्बुदसहचरा न सन्ति चिरावस्थायिनः संसारविभ्रमाः । तरुतल-
 पुञ्जिताः पर्णराशय इव प्रबलपवनपरिस्पन्देन सुकृतपरिक्षेयेण त-
 त्क्षण एव नश्यन्ति संगताः संपदः । पाकशासनशरासनमिव विश-
 रारु नानारागपल्लवोल्लासविलासोपवनं यौवनम् । जीवितं तु किमिदानी-
 मुद्भाविन्यपि समये स्थायीति जगति न केनापि निश्चेतुं पार्यते । कथ-
 मपि कालं कंचिदवस्थितिभाजोऽप्यायुषः क्षय एव नियतः । तदेतत्सर्वं
 स्वयमेव यास्यति । वयमेव निरस्यामः’ इति विचार्य विनश्वरश्रीविलास-
 पराङ्मुखः परनिरपेक्षं निरवधिकमनुपाधिकं च सुखमनुभवितुमिच्छ-
 न्पुत्रशिरसि निवेश्य राज्यभारं भवसंज्वरपरिहरणविचक्षाणां जिनदीक्षां
 प्राविक्षत् । प्राप्ताजिनदीक्षः प्रणष्टतमांसि तपांसि चरन्प्राग्जन्मार्जितदुर्ज-
 रपापपरिपाकपरिणतेन भक्षितमखिलं तत्क्षण एव भस्मसात्कुर्वता च भ-
 स्मकेन पर्यभूयत । परिभूतश्च तेनाविच्छिन्नचरितोऽप्यशक्यतया दुर्गत
 इव दुर्लभं धनं परमं तपः पर्यत्यजत् । अवर्तिष्ट च यथेष्टं स्वैरविहर-
 णावकाशप्रदानपण्डितेन पाषण्डिवेषेण । स पुनरङ्गार इव भस्मना
 भस्मकमहारोगेण तिरोहितदीप्तिः सम्यक्त्वपूतमतिस्तत इतो विहरन्नव-

रतजृम्भमाणदारुणबुभुक्षाक्षोभितमतिः कदाचिदधरितकुबेरवैभवस्य ग-
न्धोत्कटस्य सततविघटितकवाटपुटमुत्तम्भितमणिस्तम्भशुम्भिताम्यन्तर
निरन्तरविप्रकीर्णमणिगणशर्करिलभूतलमगस्यकबलितजलपूरमिव रत्ना-
करमाखण्डलकुलिशपुनःपतनभयपरिवृत्तवेषमिव रोहणशिखारिणमभिन-
वशष्पशङ्कातरलितगृहहरिणपोतलिह्यमानगरुत्मदुपलघटिततलमयूखपटल-
मतिचटुलपरिचारकचरणपुटरटितरत्नसोपानमवलम्बितमुक्तादामपुलकित-
वलभीनिवेशमितस्ततोदृश्यमानचामीकरपर्यङ्कपरिहसितमेरुशिलातलमभि-
नवसुधालेपधवलितोपरिभागरम्यं हर्म्यमविशत् । तत्र च प्रसार्यमाणसौव-
र्णामत्रविडम्बितमित्रमण्डले त्वरमाणपारिजनवनिताकरप्रमृज्यमानमणिचष-
कशुक्तिसंचये संमूर्च्छदतुच्छपाटलपरिमलसुरभिपानीयभरिततपनीयभृङ्गा-
रके लिख्यमानमङ्गलचूर्णरेखानिवेद्यमानभोजनभुवि समुद्राटितपञ्जरकवा-
टविनिर्गतक्रीडाशुकशारिकाहूयमानपौरोगवे प्रवेश्यमानबुभुक्षितजने प्र-
दीयमानपङ्क्तिभोजनामत्रकदलीपत्रे प्रत्यप्रपाकजनितसौरभ्यलुभ्यद्वाणे स-
मन्ततश्चलिततालवृन्तप्राहिणीचरणनूपुररणितभरितदिशि भोजनस्थानम-
ण्डपे जैनजनसर्वस्वतया निःशङ्कं प्रविशन्नातिदूरनिविष्टैर्निविडभूषणम-
णिप्रभातरङ्गिततनुभिरतनुकायकान्तिभिरात्मनः प्रतिबिम्बैरिव समानवयो-
रूपलावण्यैर्वयस्यैरुपास्यमानमुडुगणपरिवृतमिव बालचन्द्रमसमायुष्मन्तम-
पश्यत् । भवानपि बाल्येऽप्याकृतिज्ञतया प्रकृतिसुलभकृपाप्रेरितहृदयतया
च तस्य तादृशीं बुभुक्षामालक्ष्य 'भोज्यतामयमभिमतैर्भोज्यैः' इति पुरः
स्थितं पौरोगवाध्यक्षमादिक्षत् । भिक्षुरपि कटाक्षपातक्षणसंनिहितसलिल-
कर्मन्तिककरावर्जितकनकभृङ्गारगर्भगलितधारासलिलक्षालितचरणः प्र-
सारितवेत्रासने मणिकुट्टिमे समुपविश्य पुरोनिहितपृथुतरामत्रपातितममल-
दुग्धजलधिफेनपटलधवलं संपन्नमन्नराशिमविरलधृतसितासंपातद्विगुणित-
माधुर्येण मौद्गकद्रवेण कबलीकृत्य मधुररसभरितोदरेण विडम्बितकनक-

पालिकेन पचेलिमेन पनसफलेन पाकपाटलितत्वचा मोचाफलेन शात-
कुम्भकुम्भसदृशाकारेण सहकारफलेन च प्राज्याज्यप्रचुरमरीचानुगुणल-
वणमधुरनालिकेरपयःपल्लवितरसेन बृहद्बृहतीप्रमुखेनाञ्जनशिखरिदेशीयेन
व्यञ्जनजातेनाप्यभिव्यञ्जितरसं निमेषमात्रेण निरवशेषमभ्यवाहृत । पु-
नरप्यद्वष्टमनसे प्रचुरमन्नमहाय भोक्तुमभिलषते तस्मै विस्मयस्तिमितम-
नसा त्वया समादिष्टाः पौरोगवाः पूर्वनिष्पन्नं तद्भवनवासिनिखिलजन-
भोक्तव्यं विविधमन्धःसंभारं समर्पयामासुः । स भिक्षुरक्षीणबुभुक्षुस्तद-
शेषमशनमम्भोधिपयःसंभारमिव कल्पान्तकालानलः कबलयन्न कदाचि-
दताप्सीत् । एवं पूर्वनिष्पन्नैस्तदात्वसंपादितैरपरिमितैश्च पायसदाधिकासा-
र्षिकाद्यमृतपिण्डैरपूपैरप्यपूर्णजठरमाशार्णवमिव वर्णिनमालोक्य चित्रीया-
विष्टस्वमनासादिताहारो निवसन्भिक्षोर्व्याधेः परिक्षयकालतया वा कुमा-
रकारुण्यवैभवेन वा तथाभावितव्यतया वा तस्य वस्तुनः स्वहस्तावलाम्बि-
तं कलमकबलमत्यादराददिष्टाः । तदास्वादनमात्रेण तृष्णापयोधिरिव भ-
गवत्या परमनिवृत्त्या क्षण एव तस्मिन्पूर्णे वर्णिनो जठरमभूत् । आसी-
च्चास्य सौहित्यम् । अत्रपच्चायमतितराम् । नितरां व्यस्मेष्ट प्रकृष्टतपसां
सुलभेन भवन्माहात्म्येन । निरणैषीच्च भवल्लक्षणेन भवन्तमन्यादृशम् ।
अतर्क्यच्च पुनरमान्तं स्वान्तसंकटकुटीरे बहिरपि विहारयन्निव रोमाञ्च-
निभेन हर्षभरम् — ‘आसीदयमपहसितमारः कुमारो मारकोऽस्मद्भस्मक-
व्याधेः । कात्र कर्तव्या प्रत्युपकृतिः । नहि प्रतिकृतिसव्यपेक्षाः प्रेक्षाव-
तामुपकृतयः । तथापि किमप्युपकृत्य प्रतिकृतिमता मया भवितव्यम् ’
इति सुचिरं विचिन्त्याप्यन्यां प्रतिकृतिमनालोक्यनुभयलोकहितहेतुभूत-
मभूतपूर्वमहिमानमनवद्याभिर्विद्याभिरेवमलमकुरुत भवन्तम् ” इति ।

एवं विदितगुरुवृत्तान्ततया मुदितमानसं प्रलयाभिमुखीभवदेनसं
चरमेदेहधारिणं कुमारं सूरिः श्रीरत्नत्रयविशुद्धिसंपादनाय तत्त्वमब्रूवन्

—“ वत्स, तवाधिगतगृहमेधिधर्मयाथात्म्यप्रतिपादनप्रकारविलसदुपास-
काध्ययनपरमागमस्य नोपदेष्टव्यमस्ति । तथाप्युपदेशमूलाया एव सक-
लकर्मप्रवृत्तेः सफलत्वासंगृह्य किञ्चिदुपदिश्यते । श्रवणग्रहणधारणानुस्म-
रणप्रमुखविविधप्रयाससाध्यस्य शास्त्रावगमस्य प्रयोजनं पुंसां हेयोपादेय-
परिज्ञानस्वरूपपुरुषार्थसिद्धिस्तन्मूलत्वादपवर्गप्राप्तेः । सा चेन्न स्याद्वीहि-
खण्डनायास इव तण्डुलत्यागिनः, कूपखननप्रयास इव नीरनिरपेक्षिणः,
कणादोक्तिरिव शास्त्रशुश्रूषापराङ्मुखस्य, द्रविणार्जनक्लेश इव वितरणगु-
णानभिज्ञस्य, तपस्याश्रम इव नैरात्मवादेनः, शिरोभारधारणश्रान्तिरिव
जिनेश्वरचरणप्रणामबहुमतिबहिष्कृतस्य, प्रव्रज्याप्रारम्भ इवेन्द्रियदासस्य
विफलः सकलोऽप्ययं प्रयासः स्यात् । इह केचन कोमलपद्माः पद्मज-
नगर्हितं क्षयैकशरणशरीरजीविकामात्रमास्थानवशीकरणचतुरचतुर्विधपा-
ण्डित्यलाभं च शास्त्रावगतेः प्रयोजनमाकलयन्तः केवलं विक्रीणानां प्र-
कृष्टमूल्यानि मुष्टयन्धसे मुक्ताफलानि नाफला इव विफलप्रयासाः प्रेक्षा-
वदुपेक्ष्यतां कक्षीकुर्वन्ति । दुर्लभाः खलु हेयोपादेयपरिज्ञानफलाः शा-
स्त्रावगतीर्निश्चिन्वाना विपश्चितः । ततः प्रत्यासन्नभव्यो भवान्भवान्धका-
रविहरणरजनीमुखं रागद्वेषादिरूपं हेयं विलयविरहितनिरवधिकानन्दमूल-
कन्दं श्रीरत्नत्रयाभिधानं धनमुपादेयं च यथावदवगम्य गार्हस्थ्यधर्मार्हमनु-
ष्ठेयमनुष्ठानमर्हति ” इति ।

एवं गुरुपदेशपरिगृहीतसमुचितसम्यग्दर्शनज्ञानचारित्र्यस्य सक-
लरहस्योपदेशानिक्षेपक्षेत्रस्य तस्य राजकुमारतामावेद्य राज्ञां चरितमभिधि-
त्सन्नादितः प्रभृति कात्स्न्येन तदुदन्तमिदन्त्या सन्नेहमुपहरे सूरिरूपन्या-
स्थत् । उदस्थाच्च महीपृष्ठाद्गुरुमुखावगतनिजचरितप्रपञ्चः, पञ्चाननपोत
इव मदवदरण्यदन्तावलदर्पपरिभूतः, प्रभूतकोपपावककपिलकपोलमण्ड-
लव्याजेन प्रत्यर्थिविनाशसूचिनमुत्पाततरणिबिम्बमिव दर्शयन्, प्रतिभ-

टविपिनदिधक्षया रोषरूपितस्य चक्षुषः प्रभाजालेन प्रतिदिशं प्रसर्पता प्रेषयन्निवाशुशुक्षणम् , अविरलघर्मोदविन्दुपुलकिते क्रोधलक्ष्मीकटाक्षकुटिलभ्रूकुटिर्भाषणे भालपट्टे प्रथीयसि प्रतिबिम्बितमाचार्यमाहवविजयाय मूर्धनि कुर्वन् , समरदेवताराधनाय कुसुमनिचयमिव कोपाङ्गहासमरीचिचन्द्रिकाच्छलेन संचिन्वन् , दशनच्छदेन मुहुर्मुहुः स्फुरता वैरियशःक्षीरपानकौतुकमिव प्रकटयन् , प्रकटितामवैभवः कुमारः , ततो निकटवर्तिनं कोदण्डदण्डमकाण्डकोपघटितकृतान्तभ्रूभङ्गविडम्बिनमविलम्बेन गृह्णन्गृहीतकतिपयकाण्डः काष्ठाङ्गारवधे विधाय संरम्भं संभ्रममुदतिष्ठत । तथोत्तिष्ठमानं च तमुत्पाततपनमिव दुःसहतेजसमुल्बणविषमिव भुजङ्गराजमशेषभुवनभयंकरं राजकुमारम् ‘अलमलमकाण्डसंरम्भेण’ इति निवारयन्नाचार्यः , प्रज्वलत्प्रकोपदहनजनितदाहभय इव शिष्यहृदयमनुपसर्पति निजवचसि , ‘वत्स , वत्सरमात्रं क्षमस्व । गुरुदक्षिण्यम्’ इति सप्रणयमयाचिष्ट । स च कोपाविष्टमतिरपि गुरुणा गुरुप्रणयेन तादृशमाचार्यवचनमतिलङ्घयितुमक्षमः प्रतिषिद्धप्रसरेण रोषहुतभुजा भुजङ्गम इव नरेन्द्रप्रभावप्रतिबद्धपराक्रमः प्रकाममदह्यत ।

अथ शिक्षावचनतीक्ष्णाङ्कुशानिपातनिवृत्तसंरम्भमेनं समदमिव मातङ्गं प्रियवचनेन प्रकृतिमानीय विनयविरोधियौवनवित्तमत्तजनानर्थप्रदर्शनपटीयसीं वाचमाचार्यः स चतुरमभिधातुमारेभे—“वत्स , बलनिषूदनपुरोधसमपि स्वभावतीक्ष्णया धिषणया धिक्कुर्वति सर्वपथीनपाण्डिल्ये भवति पश्यामि नावकाशमुपदेशानाम् । तदपि कलशभवसहस्रेणापि कबलयितुमशक्यः प्रलयतरणिपरिषदाप्यशोष्यो यौवनजन्मा मोहमहोदधिः । अशेषभेषजप्रयोगवैफल्यानिष्पादनदक्षो लक्ष्मीकटाक्षविक्षेपविसर्पी दर्पज्वरः । पुरोवर्त्यपि वस्तु न विलोकयितुं प्रभवतः प्रभूतैश्वर्यमदकाचकञ्चुकितरोचि-

षी चक्षुषी । मन्दीकृतमणिमन्त्रौषधिप्रभावः प्रभावनाटकनटनसूत्रधारः
 स्मयापस्मारः । पातालविवरपतितविश्वंभरासमुद्गरणधीरो मुरारिरपि वराह-
 रूपी नालमुद्धर्तुमुदर्कविषमविषयाभिलाषबहलजम्बालजालमग्नं मनः । स-
 कलसागरसलिलपूरेणापि न पार्यते क्षालयितुमुत्तालरागपरागपटलपरिष्व-
 ङ्गसङ्गि मालिन्यम् । अवस्थाविषमविषमोक्षभीषणा राजलक्ष्मीभुजङ्गी । इति
 किञ्चिदिह शिक्ष्यसे । अविनयविहंगलीलावनं यौवनमनङ्गभुजङ्गनिवासरसा-
 तलं सौन्दर्यं स्वैरविहारशैलूषनृत्तास्थानमैश्वर्यं पूज्यपूजाविलङ्घनलविमज्ज-
 ननी महासत्त्वता च प्रत्येकमपि प्रभवति जनानामनर्थाय । चतुर्णां पुन-
 रेतेषामेकत्र संनिपातः सन्न सर्वानर्थानामित्यर्थेऽस्मिन्कः संशयः । स्फ-
 टिकोपलविमलमपि मनो मानवानां यौवनलक्ष्मीपादपल्लवव्यासेनेव समु-
 द्बहति रागम् । शास्त्रशाणोपलक्षणमुषितमासृण्यापि मतिरवतरदभिन-
 वयौवननवनिताचरणसमुत्थापितेनेव रजसा धूसरीभवति । हितमहितं च
 नावगच्छत्यतुच्छधियामपि यौवने निर्व्याजमदमधुपानमत्तेव चित्तवृत्तिः ।
 कतिचिदेव कथमपि कर्णधारीकृत्य विवेकमुपभोगरणरणिगातरङ्गमनङ्गा-
 वर्तदुस्तरं तरन्ति तारुण्यजलनिधिम् । यौवनशरदागममत्तानां विघटित-
 विवेकनिगलानां विषयवनविहारिणामिन्द्रियकरिणामङ्कुशीभवन्ति गुरुप-
 देशाः । भवाद्विधा एव भव्यास्तादृशगुरुपदेशबीजप्ररोहभूमयः । नवसुधा-
 लेपधवलमभासि सौधतले किरणकन्दला इव चन्द्रमसः स्वभावसुलभ-
 विवेकविद्राविततमासि मनसि विलसन्ति गुरूणां गिरः । प्रबलतमतमः-
 कालायसकङ्कटिनि जडधियां हृदि प्रवेश्यमानाः शकलीभवन्ति हितानु-
 शासनवचनपर्यायाः पत्रिणः । उपदेशवचनं नाम मर्यानाममन्दरमथन-
 परिश्रमसाध्यममृतपानम् , हृदयगुहागर्भनिर्भरमूर्च्छदन्च्छतमश्छटाविघट-
 नचण्डमचण्डभानवीयमंशुजालम् , अविवेकविपिनभस्मीकरणपाण्डित्य-
 पात्रमचित्रभानवीयं चेष्टितम् , परिपाकपयोधिविजृम्भणैककारणमशिशि-

रकिरणीयमभीशुजातम् , अरत्नशिलाभरणभारधारणायासमाकल्पान्तरम् ।
 विश्वंभराभर्तृणां तु विशेषत इदं दुरासदम् । तेषां हिताहितमुपदिशन्तः
 सन्तो हि सुदुर्लभाः । खलजनकण्टकखिलीकृताः खलु महीभृतामास्था-
 नमण्डपोद्देशाः । सुजनास्तत्र कथमत्रस्ताः पदं निधातुं पारयन्ति । पार-
 यन्तोऽपि स्वकार्यपारवश्यनश्यद्विवेकाः काश्यपीभुजां पार्श्वं कथमप्याश्र-
 यितुमाश्रयाशातिशायिशक्तिप्रज्वलदस्थानरोषभीषणां तेषां वाचं वाचस्प-
 तिदेश्या अपि शुका इव स्वयमनुवदन्ति । वदन्ति चेदपि तेजस्विनः प-
 रितः परहितपरतया विरसीकृत्य निरसनैकतानं वचनं वचनीयधुराधरण-
 क्षमाः क्षमापतयः क्षितितलप्राप्तिक्षणसमारोपितप्रतापज्वररयबधिरितकर्णा
 इव तन्नावकर्णयन्ति । कथंचिदाकर्णयन्तोऽपि मधुमदमत्तमत्तकाशिनीव-
 दनशीधुसंपर्कशिथिलितचित्तवृत्तय इव नूनमदत्तावधानाः खेदयन्तः
 स्वहितोपदेशकारिणः सूरिस्तदुक्तं नानुतिष्ठन्ति । अनुतिष्ठन्तोऽपि
 न फलपर्यन्तं कुर्वन्ति कार्यम् । किमन्यदुदीर्यते स्वाभाविकाहंकारस्फार-
 श्वयधुजातवेपथुविह्वला हि महीभृतां प्रकृतिः । प्रकृत्या तथाभूतानियं
 दुराचारप्रिया हरिप्रिया तु सुतरां खलयति । इयं हि पारिजातेन सह
 जातापि लोभिनां धौरेयी , शिशिरकरसोदरापि परसंतापविधिपरा , कौ-
 स्तुभमणिसाधारणप्रभवापि पुरुषोत्तमद्वेषिणी , पापधिरियं पापधौं , वेश्येयं
 पारवश्यकृतौ , द्यूतानुसंधिरियमतिसंधाने , मृगतृष्णिकेयं तृष्णायाम् ।
 तथा चेयं शर्वरीव तमोधिष्ठिता परप्रकाशासहिष्णुस्वभावा च , कुलटेव
 प्राप्तप्रेद्वेषिणी परान्वेषिणी च , जलबुद्बुदाकृतिरिव जडप्रभावा क्षणमात्र-
 दर्शितोन्नतिश्च , किंपाकमूर्तिरिव भोगकाङ्क्षाप्रवर्तनी कटुकपाका च ।
 एवं परगतिविरोधिन्या फलदव्ययबहिर्भूतया भूतचतुष्टयमयकायमात्रपुष्टिप-
 रया परार्थचरित्रचर्वण्या चार्वाकमतसब्रह्मचारिण्या राज्यश्रिया परिगृ-
 हीताः क्षितिपतिसुताः क्षण एव तस्मिन्नैय्यायिकनिर्दिष्टनिर्वाणपदप्रति-

छिता इव प्राक्तनमपि गुणप्रदानं वितानीकृत्य जडात्मतामेवात्मसात्कुर्वन्ति, कापिलकल्पितपुरुषा इव जडबुद्धेरेवात्मानं घटयन्ति, सदाहंकार-संगतप्रकृतयः प्रकृतिविकारपरं वचनं प्रतिपादयन्ति च । स्वरूपव्यावर्णने ह्यर्णवनेमिस्वामिनाममरस्वामिनाप्यसंख्यवदनेन भवितव्यम् । ते हि सत्यपि राजभावे सद्भिर्न सेव्यन्ते, जीवत्यपि गोपतित्वे वृषशब्दं न शृण्वन्ति, नादितेऽपि नरेन्द्रत्वे मन्त्रिकृत्यं न सहन्ते । तथा महाबलान्वेषिणोऽप्यबलान्वेषिणः, प्रतापार्थिनोऽप्यसौढप्रतापिनः, सश्रुतयोऽप्यश्रुतयः, अङ्गस्पृहा अप्यनङ्गस्पृहाः, अभिषिक्ता अप्यनार्द्रभावा जडसंसक्ता अप्यूष्मलस्वभावाः, सुलोचना अप्यदूरदर्शिनः, सुपादा अपि स्वलितगतयः, सुगोत्रा अपि गोत्रोन्मूलिनः, सुदण्डा अपि कुटिलदण्डाः, सिंहासनस्थिता अपि पतिताः, हिंसाप्रधानविधयोऽपि मीमांसाबहिष्कृताः, ऐश्वर्यतत्परा अपि न्यायपराङ्मुखाश्च जायन्ते । एवं क्षोदीयसः क्षुद्रतरनैकपुरुषपरिषदुपभुक्तोच्छिष्टक्षितिलवलाभानुबन्धिपट्टबन्धान्धीकृतान्विषयान्धकारसंचारिणः शरणशीलं शरीरं विनश्वरमैश्वर्यं दावगर्भारण्यामिव तारुण्यं विचार्यमाणे विशीर्यमाणं वीर्यमैन्द्रधनुरिव सौन्दर्यं प्रख्यापिततृणाग्रविन्दुसख्यं सौख्यं च व्यवस्थितमाकलयतस्तानाढ्यताजातमौढ्यादधः स्वयं पतत इव यष्टिभिर्घातयन्तो निष्कृष्टाः केचन सदस्याः स्वदास्यममीषां संपाद्य संपदाकर्षणलम्पटतया घटितकापटिकवृत्तयः सन्तः सन्त इव नटन्तश्चरलक्ष्यभेददक्षतायै मृगयेति संकटपतितकार्यविचारपाटवाय द्यूतक्रीडेति प्रतीकस्थैर्याय पिशिताशनमिति मनःप्रसादाय मधुपानमिति रतिनैपुण्याय पण्ययुवतिपरिष्वङ्ग इत्याभिनवरतिरसास्थानिरस्तये परस्त्रीपरिग्रह इति शौर्यस्फूर्तये चौर्यमिति कोलिरसाय तरलवृत्तिरिति महासत्त्वतोति माननीयावधीरणं महानुभावतेति वन्द्यानभिवन्दनं महातेजस्वितेति तेजस्वितिरस्करणमित्युपदिश्य स्ववश्यान्कल्पयन्ति । वित्तमदाचान्तविवेकः स ज-

न्तुरपि तथोपदिशन्तमधिकपापिनमपथदर्शिनमपथ्यशंसिनमकृत्यकारिणमु-
क्तानुवादिनमुक्तोचोपजीविनं परपीडामुदितमानसं पराम्युदयस्त्रिहृदयं पै-
शुन्यवार्तं धूर्तधुराशिक्षणविचक्षणं विटलोकमेव विदग्धमतिस्निग्धं च वि-
भाव्य स्वगात्रं स्वकलत्रं स्ववित्तं स्ववृत्तं च तदधीनं विदधाति पिदधाति
च सुजनसमागमनद्वारम् । एवंविधदुःशिक्षाबलेन स्वचापलेन च राजसू-
नवः प्रायेण प्रागेवाविनयं पश्चात्तारुण्यं पुरस्तादेव जाड्यं तदनन्तरमभि-
षेकं पूर्वमेवाहंकारं तदनु सिंहासनाध्यासनं पुर एव कौटिल्यं ततः कि-
रीटं च भजन्ते । भव्यात्तम, भवांस्तु तथा यततां यथा विबुधसेवाप्र-
शस्तामस्तमितामनस्यामभिवर्धितसौमनस्यामप्रार्थितागतजागरामचलामतुलां
च वृत्तिमञ्जसा कल्पयितुं प्रगल्भेत, सौजन्यसागरप्रभवेण प्रत्युपकारनि-
रपेक्षवृत्तिना मर्त्यमात्रसुदुर्लभेन पुरोपार्जितसुकृतफलेन सुजनवचनमृत-
लाभेन सुचिरं तुष्टः पुष्टश्च भविता” इति ।

एवंविधैर्गुरुवदनतुहिनसानुमत्संभूतैरम्बरसारिदम्भःसंभारैरिव सा-
रैरतिगम्भीरैरुदारैर्मधुरैर्विचित्रैरतिपवित्रैर्वचोभिः कुरुकुलकुशेशयाकरमा-
नोः सूनोः स्वान्ते नितान्तनिपुणवाणिकप्रवेकविहितवेकटकर्मणा मणावि-
व निसर्गनिर्मले निर्मलतरीभवति ‘भवत्ययमस्माकं परगतिसाधनानुकूलः
कालः’ इति विचार्यार्यनन्दाचार्यः स्वहृदयगतं हृदयविदां प्राग्रहराय जी-
वकस्वामिने सानुनयं समभ्यधत् । पुनरयमपुनरावृत्तिप्रयाणपिशुनवचन-
पविपतनेन पन्नगपतेरिव विपन्नस्य जीवककुमारस्य निष्प्रतिक्रियतया बा-
ष्पायमाणवदनजुषः प्रेमान्धस्य गन्धोत्कटप्रमुखबन्धुसमाजस्य च सीदतः
प्रव्रज्याप्रेरितमतिः प्रसभं व्रजन्पञ्चानन इव पञ्जरपरिभ्रष्टः प्रहृष्टमनास्त-
पोवनमवगाह्यापोह्य ब्राह्मेतरपरिग्रहान्स्वाविग्रहेऽपि निरस्ताग्रहः समस्तदुरि-
तध्वंसनदक्षां जिनदीक्षां भजन्भगवतः पश्चिमतीर्थनायकस्यापश्चिमसौख्य-
संपादनशीलं श्रीपादमूलं मूलबलीकृत्य मूलोत्तरभेदप्रभेदविशिष्टचारित्रभृ-

तकबलपुष्टः कर्माष्टकरिपुराजसमष्टिं समूलकाषं कषन्कर्मारिनिर्मूलनप्रलयविधानातिशयमिलितपर्जन्यप्रमुखनिर्जरपरिषत्परिकल्पितपरनिर्वृतिमहोत्सवपुरःसरं सारगुणोत्कर्षपक्षपातिपरमशुक्लध्यानाभिधानध्यानोत्तमप्रदत्तां लयपराचीनपरमानन्दवितरणविदग्धामविदग्धमुक्तां मुक्तिश्रियं शिश्रिये ।

ततश्च तस्मिन्प्रसववेदनानभिज्ञमातारि निरर्थकाव्यक्तवचःश्रवणचरितार्थश्रोत्रदूरोज्जितपितरि निमेषान्मेषनिरपेक्षनेत्रे लोकद्वयहितोपदेशिमित्रे बहिश्चरापरजीविते गुरौ तपस्योद्यते गते सति जातमपि शोकजातवेदसं तत्त्वज्ञानजलैर्निर्वाप्य गुणगणगरीयसा कनीयसानन्योपास्यैर्वयस्यैश्च समं वसुंधरायां सौन्दर्यवीर्याभ्यां मार इव कुमार इव च जीवककुमारे वारयुवतीनां पौरवृद्धानां च हृदि स्वाङ्गारोहणोपलम्भसंभावनाहृष्टानां करिस्थतुरगप्रष्ठानां पृष्ठेषु च सदा निवसति तदवसरे प्रस्तुतमुच्यते ।

अथ कदाचिदचलमचरममारूढवाति भानुमति विधाय विधेयमहर्मुखसमुचितमहमहमिकापतदवनिपातिकिरीटरत्नकिरणनीराजितं राजविजयवर्णनचतुरचारणमुखरितहरितमनिलचलितकदलिकाकलापममलदुकूलवितानविलसदुपरिभागमुद्गच्छदतुच्छमरीचिनिचयनिचुलितमणिस्तम्भमास्थानमण्डपमधिवसन्तं समीपगतवारवामलोचनाचालितचामरमरुदान्दोलितकुन्तलकलापमुल्लसदाभरणमणिमहःप्रसरकञ्चुकितसकलकाष्ठं काष्ठाङ्गारं धरणीपतिमकुटतटप्रहारजर्जरितशिखरेण निजाधिकारलक्ष्मीलताधिरोहणविटपेन वेत्रदण्डेन चण्डिमानमुद्रहन्प्रदर्शितमुखविकारः प्रतीहारः प्रविश्य सप्रश्रयं प्रणम्येदं व्यजिज्ञपत् — “देव, देवभुजपरिघपरिपालितपर्यन्तेषु कान्तारेषु तरुणतृणचरणरसाकुलं गोकुलमापस्य कुतोऽपि दिगन्तरालादविरलशरासारशकलितगोवपुषः पुरुषवचसो नाफला बलादाहृत्य गता इति प्रतीहारस्थाने स्थिताः, प्रोतोद्धृतोभयपाणितलप्रणयिपल्लवव्रंशदण्डाः कुञ्चिताप्रचरणस्पृष्टमहीपृष्ठा द्विगुणतरदीर्घाकरणतनुतरशरीराः

परनिवेदनभयचकितशबरैः शाखासु बद्धकराः प्रलम्बिता इवानुकम्प्यमानाः
 प्रम्लानवदनसूचितान्तःशोकप्राग्भाराः , प्रजृम्भमाणोत्थितस्थूलासिराजा-
 लजटिलितवपुषः , प्रकामविवृतास्यक्षरलालजलापदेशेन पीतमपि पयःपूर-
 ममन्दस्वान्तसंतापादुद्रमन्त इव जुगुप्स्यमानाः केचन गोदुहः क्रोश-
 न्ति” इति । तथा शंसत्येव तस्मिन्नश्रुतपूर्वेण श्रवणकटुकतद्वचनेन
 धरणीपतिः फणिपतिरिव फणामण्डलप्रहारेण प्रज्वलितकोपाग्निः , सत्व-
 रोन्नमितपूर्वशरीरः , सुदूरोत्क्षिप्तवैकक्ष्यताडितोरःकवाटः , सोष्मस्थूलनिः-
 श्वासतरलितवक्षःस्थलः संधुक्षयन्निव हृदयगतरोषाशुशुक्षणिम् , अतिमात्र-
 गात्रभञ्जनवृटितोरःस्थलहारविनिर्गलदविरलमुक्ताफलप्रकरेण प्रयच्छन्निव
 समरदेवतायै प्रसूनाञ्जलिम् , ललाटघटितभयावहभृकुटिश्चापमिव स्वयं
 समराय दधत् , तीक्ष्णनिपातेन निरीक्षणपुङ्खिना पुरोऽवस्थितपुलिन्दसंदेहा-
 दिव प्रहितेन वित्रस्तपरिजनेन परिहृतपुरोभागः , प्रसर्पतः परितः प्रचुररोष-
 लोहितलोचनरोचिषो मध्यमध्यासीनः क्षीब्रक्षीदियोचितनिजप्रतापक्षय-
 मक्षमः सोढुमग्नौ निमग्न इव लक्ष्यमाणः , श्रमजलबिन्दुदन्तुरशरीरयष्टि-
 रन्तस्तापशमनाय स्नातोत्थित इव भासमानः , क्षणादतिपरिचितैरपि पा-
 र्श्वचरैस्तदानीमन्य इवामन्यत । नातिचिराच्च नर्तिताधरपल्लवनिर्घातरुण-
 किरणव्याजेन प्रजानुरागमिव प्रदर्शयन् ‘प्रहीयतां तत्र दण्डः’ इति भा-
 विपरिभवपिशुनाशनिपतनसंदेहदायिना धीरतरेण स्वरेणादिश्य सौविदल्लं
 प्राहिणोत् । प्रतिलब्धप्राणेनेव भीतिकम्पितवपुषा प्रस्खलद्वचसा त्वरित-
 तरमुपसरता दौवारिकेण निर्वेदितकाष्ठाङ्गारनिदेशैश्चमूपतिभिश्चोदिता च-
 मूश्चटुलतरचरणन्यासभारेण निबिडोच्छ्रितनिशितकुन्ताप्रेण परितःप्रस-
 र्पदसिमुखेन च नमयन्ती भुवमुन्नमयन्ती दिवं विस्तारयन्ती च दिशं
 प्रतस्थे । प्रस्थाय च प्रसभं प्रयान्ती च बाहिनी गोधनावस्कन्दितस्करां-
 स्तिरोधायोपसृत्य ग्रहीतुमिव खरतुरगखुरशिखरोत्थितपरागपटलपटेन ,

कृतावगुण्ठनासीत् । निरयासीच्च पुरः पुलिन्देभ्यः प्रकटयितुमिवास्याः
 कापटिकवृत्तिं निर्जितपर्जन्यगर्जितगाम्भीर्यः कलकलध्वनिः । तदुपदे-
 शवशविदितवृत्तान्तस्य शबरसैन्यस्य संनाहः संभविष्यतीत्याशङ्कया शु-
 भेतरपिशुनशकुनसमुदीरितभाविपरिभवभीत्या च वरूथिनी रथकड्यावल-
 नवशजनितचीत्काररवेण करिकरटतटनिर्यन्मदधारास्तपिहितस्थलिका प्र-
 तिकूलवातकम्पितध्वजभुजलताताडितकेतुयष्टिवक्षःस्थलप्रदेशा भृशमिवा-
 रोदीत् । ततः क्षणादेवाम्बेभ्यः काष्ठाङ्गारचमूः काकपङ्क्तिः शृगालमिव
 स्वीकृतामिषमपहतगोधनं व्याधसार्थं रुरोध । तदवलोकनजातक्रुधश्चमर-
 वालरोमेरचितरज्जुद्ध्यतकेशपाशाः केकिपिञ्छारचितमुण्डमाला व्याघ्र-
 चर्मनिर्मिताधोरुका वराटिकाभरणभूषितवपुषः परिगृहीतपादुकाः समारो-
 पितकार्मुकाः पुरस्कृताभ्यर्थितचण्डिकाः कण्ठदघ्नपीतमधुमदलालसाः
 शबरीजनप्रयुक्ताशिषः प्राप्तानुगुणनिमित्तप्रशंसिनः प्रकामव्यातास्यभीष-
 णभाषणस्वनस्त्यानडिण्डिमशृङ्गवप्रकटितप्रस्थानाः काष्ठाङ्गारबलमपरका-
 ष्ठागतदिनकरमिव तिमिरनिकराः प्रतिगृह्य शिततरभलैः फुल्लैरिव पुलि-
 न्दाः समरदेवतामाराधयितुमारेभिरे ।

अथ सुभटनटनाटयितव्यरगनाट्यरङ्गपटहपटुतररटितसदृक्षपक्ष-
 द्वयतुमुलसमाहूतविलोकनकौतूहलिनि निर्दयाकृष्टिप्रभववेपथुसहनाक्षमध-
 नुराक्रन्दितानुकारिभीषणज्याघोषणश्रवणमात्रत्रस्तमृगयूथसब्रह्मचारिभटबु-
 वमृग्यमाणप्रयाणाध्वनि ज्याकर्षणबलभावितश्रवणमूलाभ्यागमसंपादितसं-
 देशहरसंदेहहृदयभेदनचतुरशरनिवहविहितगमागमे मुषितजीवितसायक-
 गवेषणमनीषाच्छलानुपतपदातिप्रचयप्रच्छादिताहवभुवि प्राक्तनहननसं-
 धामिपतदुपरतकरधृतकरवालदारितप्रत्यर्थिनि परुषतररोषदष्टोष्ठप्रेतमुखरौ-
 क्ष्यवीक्षणभयापक्रामत्क्रव्यादिपर्यायप्रवृत्तोभयबलविजयघोषहर्षितप्रहर्तृके
 कारिघटापाटनस्फुटितमुक्ताफलतुलितास्तोकश्रमजलकलितहस्तवति भूरी-

तिरीफलवृतयथावस्थितवाजिनि शिलीमुखविद्धमुखविनिर्यदविरलरुधिरधा-
रापुनरुक्तसिन्दूरितद्विरदवपुषि निहतनियन्तृकतुरगोपनीतरथहरणलोलुप-
प्रतिबलकलकलरवमनोहारिणि काकपेयशोणितापगाप्रवाहप्रशमितरणर-
जसि परिभवनिरसनपरसमरदैवताभिमुखप्रतिशयितदेशीयशरशयनशायि-
योधके युद्धे केशाकेशितया प्रसजति तदशायाम् ' स्वदेशगतः शशः कु-
ञ्जरातिशायी ' इति किंवदन्तीं मथार्थी कर्तुमिच्छया वा तुच्छेतरजीव-
ककुमारपगाक्रमविषयस्य भावितया वा नाफलबलनिष्ठुरहुंकारभीतः का-
ष्ठाङ्गारवाहिनीनिवहस्तिमिरपरिभूतः पश्चिमदिगङ्गनासंगतपतङ्ग इव प्र-
तापपराङ्मुखः प्रतिसंहृतकरव्यापृतिरपसर्तुमारभत ।

अथ गोधनेन समं यशोधनमपि व्याधेभ्यो विधाय निष्क्रयं नि-
जनारीनयनाभिरामं तिरीफलमूरीकृत्य प्रतिनिवृत्य यथेष्टं काष्ठाङ्गारचमूर्द्ध-
ढतरकरमुष्टिव्याजेन वनचरभीत्या प्रयाणाभिमुखान्प्राणानिव पाणौ कुर्व-
ती प्रविधूतमानभरतया लब्धलङ्घनलाघवेव सत्वरं धावन्ती तपस्येव कु-
पथगामिनी सामप्रयुक्तिरिव शठजनगोचरा परिश्रममात्रफला सती स्व-
गृहानतिसंभृतमाससाद । प्रससार च राजपुर्यो राजबलचापत्याविषयः
संलापः । ततः ' शबरप्रार्थितं पार्थिवबलमाघ्रातव्याघ्रगन्धमिव गोकु-
लममन्दावर्तमन्धेन दधीव मथ्यमानं शिथिलीबभूव ' इत्यभिषङ्गविधुरैरा-
भैरैरुदीरितमाकर्ण्य घोषवर्तिनि च महाघोषपरिपूरितहरिति वेपथुभ-
रविह्वलकरतलताडितवक्षसि तारदारुणरोदनकर्शितानुधावत्तुकि वात्स-
ल्याश्लिष्टवत्समुखाकृष्यमाणनिजकुचनिशामनपुनरुक्तशुच्यधूस्योत्सुकवत्स-
गलविगलदर्धप्रस्तस्वनश्रवणासहिष्णुतापिहितश्रवासि विवेकविकलबालोप-
लालनक्लेशताम्यददम्यदशप्रेक्षणाक्षमताप्रच्छादितचक्षुषि मातृविरहविधू-
र्णमानतर्णकप्रेमप्राग्भारप्रस्नवितनिभमथितदधिबिन्दुदन्तुरपयोधरे पारव-
श्यविलोठितस्थालीमुखनिर्यदूधस्योदश्विदाज्यदधिपङ्क्तिस्थलपरिस्खलपदे

हृदयपरिस्फुरत्पारितापविस्फूर्जितप्रशमनाभिप्रायप्रयुक्तमुक्तासंदेहदायिबाष्प-
 बिन्दुसंदोहसंकलितवक्षसि शोकधूमध्वजधूमदेशीयशिथिलितोद्गतशिरोरु-
 हशिरासि धूलीधूसरितवाससि कारुण्यावहवचसि प्रार्थ्यमानगभस्तिमालिनि
 प्रणम्यमानगृहदैवते पृच्छ्यमानदैवज्ञजने गोधनाजीविनि गोकुलापायेन
 पर्याकुलीभवति गोपालयुवतिजने, घोषवृद्धेष्वपि कर्तव्यमुग्धेषु महारा-
 जसत्यंघरस्य स्मरत्सु 'पुरा खलु पुरस्क्रियार्होपायनपरिवर्हपुरःसरोपस्थि-
 तमुखप्रसादार्थिपार्थिवमकुटचूडामणिमरीचिवारिधारोन्मार्जितचरणराजीवर-
 जसि राजनि राजति राजन्वती वसुधेयमकुतोभया वर्तेत । तस्मिन्नस्मा-
 कं गर्भभरवहनक्लेशानभिज्ञमातारं जन्महेतुतामात्ररहितपितरि प्रतिषिद्ध-
 सिद्धमातृकोपदेशक्लेशगुरौ लोकद्वयहितनिर्वर्तननियतबन्धौ विद्रावितनि-
 द्रोपद्रवनेत्रे शरीरान्तरसंचारिजीवित उदन्वदजातपारिजाते चिन्तान-
 पेक्षितचिन्तामणौ विदितास्मत्कुलक्रमागतौ भक्तावबोधिनि भृत्यजनप्रिये
 ब्रजप्रजारक्षणदीक्षिते शिक्षाप्रयोजनदण्डविधौ दण्डितारातिमण्डले मण्ड-
 लेश्वरे विनश्वरविषयामिलाषविषवेगाददीर्घदर्शिनि दीर्घनिद्रामुपेयुषि पु-
 नरप्यसुभिरवियुक्तैरस्माभिः किमेतावदनुभवनीयम् ' इत्याधिक्षीणेष्व्राच-
 क्षाणेषु, शाकुनिके च प्रवयसि जने वदति 'वायसोऽयं सुस्वरः शबरा-
 वस्कन्दितमधुनैवास्मदधीनं भविता गोकुलमिति निराकुलमाचष्टे । मा
 भैष्ट यूयम् ' इति कष्टां दशमासेदुषः कारुणिकदुरुत्सहालापान्गोपाना-
 पदो गोपायिता गोपालप्रामणीर्नन्दगोपो नाम नन्दितकोविदः संताप-
 मयकायः कोऽयमिह गोधनप्रत्यानयनकर्मण्युपायः । प्रायेण प्राणभृतां भा-
 गधेयविधेये सत्यप्यशुभोदये सहायतां तत्र प्रतिपद्यत एव प्रयत्नोऽपि ।
 तस्मिन्नपि दुष्कृतबलेन फलेन बहिष्कृते प्राप्तेऽनुद्वेग आत्मवताम् ' इत्य-
 मोघमतरक्यत् । अताडयच्च कटके 'विजित्य विपिनचरान्गोधनमस्म-
 भ्यं प्रतिपादयितुं प्रभवते कृतहस्ताय दीयेत मे कल्याणिनी कन्या क-

ल्याणमयसप्तपुत्रिकाभिः साकम् ' इति गोसंख्यप्रकाण्डो डिण्डिमम् ।
ततस्तथाविधमेतमुदन्तमुपश्रुत्य ' शबरविजये कः शक्तः शस्त्रोपजीवि-
षु । किमस्ति मस्तकमणिं फणिपतेरपहर्तुं समर्थो जनः । को नाम
पञ्चजनः पञ्चाननस्य वदनादामिषमातुमभिलषति । अस्ति चेदमुष्मि-
न्कर्मण्यलंकर्मीणः कामं लभेत कन्यामन्यच्च ' इत्यब्रुवन्भट्टब्रुवाः । ' हा
कष्टम् । निकृष्टमिदं गार्हस्थ्यं कृत्यम् । तथाहि—दारिद्र्यादपि धना-
र्जने तस्मादपि तद्रक्षणे ततोऽपि तत्परिक्षये परिक्लेशः सहस्रगुणः
प्राणिनाम् । ततो हि सुधियः संसारमुपेक्षन्ते ' इत्यनुप्रेक्षामातेनुरात्मवि-
दः । पराजितराजन्यसैन्यं वन्यं जनमन्यः को भवेदभिभवितुम् । अ-
भियुक्तो नास्तीति वा निर्णेतुं कथं पार्यते । विस्तीर्ण्यमर्णवनेभिः । अ-
स्तोकशक्तिरस्तु वा यः कश्चन हस्तवतामग्रेसरः । पाटितानेकभटां कारि-
घटां हरिरेक एव किं न विघटयति ' इति विचारचतुरमाचचक्षिरे वि-
चक्षणाः ।

जीवकस्वामी तु स्वामित्वेन वा भुवनस्य स्वभावत्वेन स्वकलत्र-
मिवामित्राधीनं गोधनं मेने । वितेने च संगरम् ' न चेदहमशरणानां
शरण्योऽस्मि स्वामिद्रोहिणां धौरेयोऽस्मि ' इति । आसीच्चास्य यौगपद्येन
श्रवासि तदुदन्तश्रुतिर्मनासि रोषाग्निर्वचसि डिण्डिमनिरोधो ललाटे भ्रूकु-
टिश्चक्षुषोस्ताम्रता वपुषि स्वेदबिन्दुः सारथौ कटाक्षपातश्चरणयोः प्रयाण-
तूर्तिर्धनुषि निषङ्गेऽपि करयुगं चेति । प्रतस्थे च सात्यधरिर्जात्यनुगुणगुणक-
ण्ठोक्तराजकण्ठीरवभावः सदा संगतैरसंकटखेदिभिरवस्थावेदिभिरनारोपि-
तवैयात्यैराफलोदयकृत्यैरतिदूरप्रेक्षिभिरपथोपेक्षिभिरखिलगुणसनाथैरात्मीय-
मनोरथैरिव वयस्यैरमा रथमारुह्य पल्लिमभि प्रतिमल्लजिगीषया । ततश्च
तस्मिन्पवनेनेव पवनसखे सखिजनवृन्देन भूभृन्नन्दने विपिनेचरविपिन-
दिधक्षया तीक्ष्णतेजासि प्रस्थाय तरसा प्रयाति, भाविविजयविवरणचतु-

रेण सहचरेण समीरेण समर्पितरंहसीव रथे मनोरथादपि जघनि व्रजति,
 तथाविधरयधावत्स्यन्दनचक्रस्य वक्राभिघातेन भूभृतां चक्रे शक्रातिशा-
 यिशक्तिप्राग्भारकुमारनिरीक्षणभीत्येव प्रसभं प्रकम्पमाने , प्रह्वीभावविमु-
 खेषु शाखिषु शतुष्विव सद्यः समुद्धृतेषु , समुत्पाटितविटपिविलोकनभ-
 यचकितचेतासि चलितशिरसि प्रसूनापीडं सनीडभवदितरभूरुहनिकरे
 वितीर्य किसलयाञ्जलिबन्धेन प्रकामं प्रणमतीव प्रेक्ष्यमाणे , क्षीणप्राय-
 प्राणानां निषादानां विषादं वितन्वदशुभचिह्नमह्वाय मुहुर्मुहुराविरभूत् ।
 प्रादुरभूच्च भूरितरवल्लीवितानां पल्लीमभ्येत्य पल्लीविततेजाः पर्याकुलितपा-
 कसत्त्वः सत्वरसारथिचोदितरथधुर्यतुरगप्रष्टः काष्ठाङ्गारवलाधिक्षेपक्षीवा-
 णां क्षेपीयः प्रतिसरतां वनौकसां पुरः खमणिरिव वीरचूडामणिः कुमारः ।
 पुनरकरोच्च तेषामयमधिज्यधन्वा श्रवसि ज्याघोषमुरसि शरासारं मनस्या-
 वेगं चक्षुषि वेगविक्रमविजितालातचक्रेडयां रथकडयां च । एवमस्मिन्वी-
 रदिनकरे व्यापारितकरे युगपदेव व्योमव्यापिभिर्वलक्षीकृतदिङ्मुखैः
 शिलीमुखैर्मयूरैरिव खण्डितैरन्धकारपिण्डैरिव गोधनलुण्ठाकानां शिरोभि-
 रघोऽवतीर्णैरास्तीर्णायामरण्यभुवि , बालातपौव इव कूलंकपे प्रवहति
 शोणितसारित्प्रवाहे , तमःस्तोम इव निहतध्वस्तावशिष्टे पापिष्ठजेन
 निजशौर्यधनेन गोधनमुत्सृज्य गिरिगह्वरमाश्रिते , विश्रुतवीरः कुमारोऽपि
 ‘ मारितैः किमेतैर्मुधा कार्ये सिद्धे सति । कामं यान्तु काका इव
 वराकाः ’ इति विचार्य निजशौर्यानुकूलं पलायमानविपिनेचरविशसना-
 द्विगतसंरम्भ आसीत् । पुनरशरणशरण्योऽयमरण्यान्याः प्रतिनिवृत्य
 प्रतिलब्धजीवितानां गोधनाजीविनामुच्चावचां प्रीतिवाचमुपशृण्वन् , वि-
 दारितद्विरदनखरायुधनखरादात्तैरवशिष्टासुप्रणयिशबरदत्तैर्मुक्ताप्रकरैरिव र-
 णलक्ष्मीसंभोगसंभवामन्दस्वेदविन्दुभिरलंकृतवक्षःस्थलः , मरुदान्दोलितक-
 ङ्क्रेलिकोमलप्रवालैर्विपिनदाहिविपिनेचरजीवितहरणतृप्तवनलक्ष्मीव्रीतीर्णैः

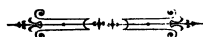
प्रकीर्णकैरिव वीज्यमानः, खरतररथतुरगखुरपुटखननसमुद्भवदविरलधव-
लधूलीमण्डलेन चण्डांशोरंशुमभिभावुकेन भाविपतिवत्सलधात्रीसमर्पितध-
वलातपत्रेणेव समेतः, प्रथमतरोदयसंरम्भसाफल्यपल्लवितरागैरनारतमज-
हद्वृत्तिभिरंशैरिव मित्रैर्मित्र इवांशुभिर्मुषितदोषास्पदराजदीप्तिः, निष्प्रत्यू-
हसमीहितसिद्धेरध्वानमन्तरालबहुलं लङ्घयन्नप्यविदितपरिश्रमः, क्रमेण
पराक्रमकराकृष्टयाम्युद्गच्छतां पुरौकसामतुच्छरभसाङ्घिसंघट्टकैः काश्यपी-
पृष्ठं काष्ठाङ्गारं च कम्पयन्कटकनिकटमाटीकते स्म । पुनः पराक्रमपुन-
रुक्तप्रेक्षणीयं पुराभ्यन्तरमाश्रयन्तं वीरश्रियाभिनवपरमादरादालोकयितुमा-
गतम्, आगमनपारवश्येन स्रस्तकेशहस्तविन्यस्तवामहस्तम्, हस्ताङ्गु-
लिनखमयूखपुनरुदीरितचिकुरपल्लवापीडम्, शिथिलितनीवीप्रदेशनिहि-
तापरपाणिपल्लवं पल्लवितरागादागतं कामिजनहृदयमिव करेण गृह्णत्,
ईषदवगलितकुचांशुकं कुचकुम्भकुम्भिनो रतिरणसंरम्भाय विघटयदिव
मुखपटम्, विद्रावितविद्रुमच्छविना दन्तच्छदरागेण हृदयान्तर्गतरागप्रा-
ग्भारमिव प्रदर्शयत्, धवलितपुरोभागं सौभाग्यचन्द्रचन्द्रिकोदयमिव
मन्दहसितममन्दादरादाचारलाजनिकरमिव विकिरत्, समारोपितचारुत-
रभ्रूलताचापं लक्ष्यभेददक्षतीक्ष्णकटाक्षशरमोक्षचतुरमबलारूपमनङ्गबल-
मसंख्यं प्रतिप्रदेशं प्रत्यदृश्यत । तदपि दर्शनप्रसादेन परितोषयन्नुल्लोका-
हर्षलोकलोचनमनोभिरनुगम्यमानः परार्ध्यजन्मायं परिकल्पितानल्पमङ्गला-
हर्षपरिबर्हविराजितं निजभवनमासाद्य सद्यःसमुपसृतपद्ममुखप्रमुखदत्तपाणिः
पाणौ कुर्वन्निव प्रभावश्रियं शिलोच्चयादिव केसरिकिशोरः स्यन्दनादवरु-
रोह । प्रणनाम च सविनयं पितरं मातरं च प्रेमसंभारेण । संभावयामास
संमुखमागतं गाढालिङ्गितेन प्रौढवचसा मुग्धहसितेन स्निग्धनिरीक्षणेन
शिरःकम्पनेन करप्रसारेण च यथाप्रधानं प्रथमानहृदयबन्धं बन्धुवर्गम् ।
पुनर्निसर्गचतुरप्रणामाञ्जलिं पुरःपुञ्जितं नियुञ्जानः स्यन्दनयुग्यांश्च विश्र-

माय प्रश्रयशालि परिजनं विशन्वेश्मोदरमादरकातर्यादुदश्रुमुख्या प्रसन्नवि-
न्या जनन्या निर्वर्तितनीराजनविधिरारुरोह हृच्छल्यविधानेन विद्विषां प्रे-
मबन्धेन बन्धूनां लावण्यातिशयेन पण्यनारीणां गुणगरिम्णा गुणलुब्धा-
नां हृदयं सविलासनिवासेनासनस्य मध्यं च ।

अथ प्रथितयशसा तेजसां निधिना पुत्रेण पवित्रतपसां योग्यादहं
कुतो भाग्यात्पुत्रवानस्मीति विस्मयस्नेहमुखरे पितारि, वितर्कयति कथमुदरकः
स्यान्निर्गर्गवीरकुमारवीर्यस्येति विचारनिष्ठे काष्ठाङ्गारे, प्रतिदिशं प्रतिदेशं
प्रत्यगारं च कुरुकुलशिखामणेः कुवलयकुटीरसंकटनिवासनिबिडिताभो-
गां भोगावलीमुपलालयति बाले जरति यूनि च जने, रामभद्रमिव भ्रात्रा
प्रलयसमयमिव मित्रमण्डलेन महीध्रमिव वंशजातेन चन्द्रमसमिव सद्भिः
सकलगुणनिकरपरिपूरितैर्वयस्यैः परिवृतं कुमारमभिवन्द्य नन्दगोपः स्व-
संतानस्य पुरातनतां राजकुलकुलभृत्यतां च पुरातनषण्मुखमुखविशिष्टा-
नामविशिष्टजातिजाताङ्गनासंगमसंकथां च कथयन् 'भवद्विहितनिर्हेतुकोप-
कारस्य प्रत्युपकारमपश्यता मया दिश्यमानां परिणयतु मे कन्याम् । न
मन्येतान्यत्' इति सदैन्यमयाचत । स च कुरुवंशनभौशुमाली नीचकु-
लललनासंपर्कमविवेकिवर्गसुलभमाकलयन् 'अलमत्यर्थमर्थितया । माम,
यथाभिमतम्' इति स्वमतानुरूपमुदीरयामास । स च तावता तुष्टो गो-
पप्रष्टस्तद्वचनमाकर्ण्य सुखार्णवे निमज्जंस्तर्णककुलचर्विताप्रदूर्वागुच्छशब-
लितोपशल्यं निःशल्यः प्रविश्य गृहं गृहिण्या अप्यनया वार्तया प्रवर्त-
यञ्श्रवणोत्सवं दुहितृकल्याणमहोत्सवे महान्तमकुरुत संरम्भम् । अथ
प्रथमानवीर्यधनकुमारसंबन्धेन गोधनोपलम्भादपि शंभरसंभ्रमैर्गोसंख्यानां
मुख्यस्य गुणैः प्रवृद्धे द्विगुणितौत्सुक्यजनविहितविवाहोत्सवकर्मणि प-
ल्लवितरागवल्लवरामाकरपल्लवसंपर्कपुनरुक्तरागरक्तमृदुपलितभित्तौ रम्भा-
स्तम्भशुम्भितद्वारि संमर्दविघटितघटघटाप्रवहदूधस्याज्यदधिकर्दमितभुवि

हरिद्वगोमयोपलिप्तस्थलनिष्पादितदम्यशष्पाङ्कुरतृषि कोलाहलक्षुभितवत्स-
 वात्सल्याकुलकुण्डोद्गीकुण्डलितविषाणकोटिविवटितजनविमर्दे गोसंह्यमु-
 ख्यावासे स्नातानुलिप्तामलंकृतविस्मितामालोक्य विस्मयस्मेरमुखाभिर्वल्लव-
 ल्लभाभिः 'अस्या वल्लभ एनां केन सुकृतेन क्षीरमधुरामपनीतनवनीतमार्दवा-
 डम्बरां तदात्वद्भुतसर्पिःसंकाशकायकान्ति मुकुलितयूथिकामुकुलधवलम-
 सौकुमार्यदन्तपिङ्गं निर्वासितवायसकालिमकचपल्लवामुद्भिद्यमानवृषककु-
 दोपहासिकुचयुगलामनुभोक्तुं लब्धवान्' इति व्यक्तमुपलक्ष्यमानां गोदा-
 वरीदुहितरं गोविन्दामानीय नन्दगोपः कुमारकरकमले वारि समावर्जयत् ।
 कुमारोऽपि 'अमुं मामेव गात्रमात्रभिन्नं मन्यस्व' इति वदन् 'पद्ममुखाय'
 इति पयोधारां पर्यग्रहीत् । पद्ममुखस्तदनु गोविन्दां प्रदक्षिणभ्रमणपिशुनि-
 तशुभोदकार्चिषः सप्तार्चिषः संनिधौः तदीयपाणिपल्लवस्पर्शपल्लवितरागस्तां
 पर्यगैषीत् ॥

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
 गोविन्दालम्भो नाम द्वितीयो लम्बः ।

तृ ती यो ल म्बः ।

अथ परिस्फुरत्पङ्केरुहभङ्गिभासुरमुखे पद्ममुखे पत्रनसखसाक्षिकं
सानन्देन नन्दगोपेन दत्तामिन्दुमुखीं गोविन्दां परिणीय निजावर्जननैपु-
णपरिहृतपङ्कजशशाङ्कपरस्परविरोधपुनरावृत्तिशङ्क्येव तथा सह सदा सं-
गते रममाणे गोविन्दारमणे, वीरश्रीजीवितेश्वरे जीवककुमारेऽप्यनुदिनम्
'अनु जीवककुमारं वीर्यवन्तः शौर्यशालिनो मान्या वदान्याः प्राप्तरूपा
अभिरूपाश्च' इति गुणलुब्धैरभिष्टूयमानगुणराशौ राजति, राजपुरीवा-
स्तव्यः समस्तगुणशेवधिरनवाधिकश्रीः श्रीदत्तो नाम वैश्वोत्तमो वित्तोप-
चये व्यासक्तमतिरेवं व्यचीचरत्—'अस्मत्पितृपितामहादिभिरर्जितमस्तो-
कमस्ति चेदपि वस्तु स्वहस्तार्जितमिवोन्नतचित्तस्य न चित्तप्रसादमावह-
ति । आवहतु वा । कथं तदायरहितं धनमव्ययं स्यात् । शश्वदुपभोगे
गिरिरपि नश्यतीति जनवादश्रुतेः । वीतवित्ततायाश्च किमपरमरुतुदम् ।
असुभृतां हि दारिद्र्यमसुभिर्युक्तं मरणमशस्त्रसंपाद्यं हृच्छल्यमनात्मप्रशं-
सनं हास्यतानिदानमनाचारपरिक्षय उपेक्षाहेतुरपितोद्रेकजमुन्मादान्ध्यम-
क्षपास्फुरणममित्रतानिमित्तम् । किमपरमुदीर्यते । रिक्तस्य न वचो जीव-
ति, नाभिजात्यं जागर्ति, न पौरुषं परिस्फुरति, न विद्या विद्योतते,
न शीलमुन्मीलति, न शेमुषी समुन्मिषति, न धार्मिकता संभाव्यते,
नाभिरूप्यं निरूप्यते, न प्रश्रयः प्रशस्यते, न कारुण्यं गण्यते, पाकः
पलायते, विवेको विनश्यति, किमन्यन्न भ्रश्यति । धनोपचये तु लो-
कद्वयोचितपुरुषार्थोऽप्यप्रार्थित एव स्वयमायाति । ततो यतितव्यं वित्ताय'
इति विचारानन्तरमखिलान्तरायध्वंसनकृते कृतजिनसपर्याविधिर्विहितवि-

विधपात्रदानो यानपात्रमारुह्य रत्नाकरमगाहिष्ठ, न्यवर्तिष्ठ च निखिलद्वी-
पोपचितनिःसीमवसुराशिः, अशिश्रियच्च पारावारस्यावारपर्यन्तम् ।

अत्रान्तरे नितान्तजवनपवनपथप्रापितपयोधिपयःसंभारस्थलाव-
शेषितरत्नाकररत्नानि करैस्तारकितमिव तारापथमधः प्रकटयन्स्फाटिकदण्डा-
कारनीरधारावलिधारासंपातः समाविरासीत् । पुनरुपर्युपरि प्रचुरतरीभ-
वदासारेण स्फाररयेण समीरेण समुल्लासितसलिलनिधिकल्लोलकरास्फा-
लनबलदलितदिनकृतीव तिमिरनिचये सूचीमुखनिर्भये सति, मन्देतर-
पारिभ्रमणमन्दरमन्थमथनेनेव घूर्णमाने भृशमर्णवार्णसि, प्रपञ्चतरीभव-
त्प्रभञ्जनभञ्जनजनितजलनिधिकल्लोलनूतनशोणितकणपुञ्ज इव रञ्जित-
सनीडे पाटलविद्रुमलतापटले प्लवमाने, चटुलाचलपाटनपाटवस्फुटित-
पयोधिस्फीतास्थिसंघ इवासंख्यशङ्खनिवहे प्रेङ्खति, विशृङ्खलतोयाशयशो-
कफूत्कार इव श्रूयमाणे भीकरलहरीप्रहाररवे, निर्घृणसमीरणपीडितनी-
रधिरोषकृपीटयोनाविव बाडबानले परिस्फुरति, स्फीतबलान्धगन्धवह-
प्रतिग्रहणप्रवण इव जवनजलनिधिजलवेणीप्रयाणे प्रेक्ष्यमाणे, प्रतिस-
रत्सलिलवेणीबलसमीपसंचारीणि चामरवितान इव बहलधवलफेनजाले
प्रचलति, तुच्छेतरपयोराश्यावर्तगते पयोदबृन्द इव पयःपूर्णे घूर्णमाने
यानपात्रे, कर्णधारवदनग्लानिकण्ठोक्तपोतविनाशविनिश्चयेन निश्चेतन-
गात्रान्यानपात्रप्रध्वंसनात्प्रागेव प्राप्तशोकसागरान्नाविकानालोक्यायमधीती
जिनशासने स्वयमपगताधिरपास्तसकलसङ्गश्च भवन्सांयात्रिकः श्रीदत्तो
दत्तहस्तावलम्बनः ' किं वत, बालिश इव भवन्तः क्लिश्यन्ते । किं वा
क्लिश्यमानान्न दैवतं क्लिश्नाति । न वा क्लिश्नातु तथाप्यापदागामिनीति
मनसिकृत्य शोकवशीभवञ्जनः स्वयमेवात्मानमास्तां भवान्तरे तदात्व एव
विपदा घटयति । सर्वकषत्रिषादादविषह्या विपदपरा का भवेत् । अतो
न विपदाः कार्यः । किंतु धैर्यमविलम्बितमवलम्ब्यताम् । धृतिमन्तो हि

निजोपान्तगतां पीडामेव पीडयन्तः परपीडामपि विभजेरन्' इति कारु-
प्यावर्जितमतिरभिदधे । तिरोदधे च तरणिः । संनिदधे च कोऽपि कूप-
खण्डः । ततश्चायमतर्कितागतिं तमधिरुह्य कमपि कमनीयोद्देशं द्वीपम-
विशत् ।

तत्र क्वचिटुपसागरं सिकतिले तले निषण्णः किञ्चिदिव विष-
ण्णोऽयं पोतवणिग्वरः

‘संसारासारभावोऽयमहो साक्षात्कृतोऽधुना ।

यस्मादन्यदुपक्रान्तमन्यदापतितं पुनः ॥’

इति भावयन्पाकविघटितशुक्तिपुटमुक्तमुक्ताप्रकरं धारासंपातपतितक-
रकनिकरमिव कलयंश्चलतरङ्गतरङ्गिणीपतितरङ्गपरम्परविलुठदकठोरक-
र्कटकावलोकनसकौतुकं कादम्बकदम्बकमप्यालोकयन्कांचन कालकलां
गमयांबभूव । बभूव च तत्र परत्रेव गच्छन्नतुच्छतेजा मनुजः कोऽपि
वणिजस्तस्य नयनगोचरः । तदवलोकनेन जातसंप्रीतिः प्रसभमनुधाव-
न्नुदधिवृत्तान्तमस्मै सविस्मयमुवाच । स च प्रत्युवाचैनमेतदीयदीनतावी-
क्षणप्रविजृम्भितकारुण्य इव ‘वैश्यवरेण्यस्त्वमशरण्यः कथमरण्यानीमाधि-
वसेः । दिवसमात्रमस्मद्गृहे गृहाणासिकां न चेदसि पराङ्मुखः । परमतः
पश्यामः कार्यम्’ इति । अर्यश्रेष्ठोऽपि तथेति हृष्टस्तन्निर्दिष्टं क्रमेलक-
मधिरुह्य सहसा विहायसा ययौ । तावता च पुरः समीरणसंचार्यमाणगग-
नधुनीफेनसंचयेनेव कञ्चुकितं त्रिशदशारदवारिदव्यूहेनेव सनाहितं नभ-
श्चरतरुणीकुचाभोगच्युतक्षौमोत्तरीयनिचयेनेव निचुलितमाकालिकतुषार-
वारिशीकरक्षोदवर्षेणेव वलक्षितमन्तरिक्षमलक्षयत् । तत्प्रेक्षणेन वैश्यप्रती-
क्ष्योऽयं कौतुकाक्षितचेताः ‘न चायं क्षीरवारांनिधिर्जललहरीशिखरवि-
हारिडिण्डीरपिण्डः । न हि तत्र नरैर्गन्तुं पार्यते । न चेदमुदयारम्भसंभ-
वदुदंशोः शिशिरांशोरच्छांशुभिर्विच्छुरितहरिन्मुखम् । न हि कौबेरककुभि

कुमुदबन्धोरुदयानुबन्धः । न च विकचविकचकिलफुल्लसद्वनवल्लीप्रतानसवितानं गगनम् । न हि तस्यैवमुच्चैस्तलोपलम्बः संभवति । किमिदम् ' इति चिन्तया किञ्चिदन्तरमतिक्रामन्पुण्डरीकपण्डमिव पुञ्जीभूतं शीतगभस्तिमालिगभस्तिप्रतानमिव स्यान्मपास्तसमस्ततमःस्तोमं प्रशस्त-विविधविद्यापारगपरमपुरुषपरिषत्पक्षीकृतमक्षयानन्ददानदक्षमतिशुक्लशुक्ल-ध्यानमिव बहिः पिण्डीभूतं पाण्डुरितवनराजि राजतगिरिमैक्षिष्ठ, अभ्यमनायिष्ठ च परमश्रुतप्रतिपादितं यथाश्रुतं तमुत्पश्यन्वैश्यपतिः , अप्राक्षीच्च प्रीतिविस्फारितेक्षणः सहचरं खचरम् 'खेचरगोचरेऽस्मिन्विजयार्धगिरौ किमर्थमस्मदागमनम् ' इति ।

स किञ्चिदिव स्थित्वा प्रत्यवोचत्—“ अयि भोः , श्रूयताम् । इह विश्रुतायां विद्याधरधरायां विविधवृत्तिदानदक्षदक्षिणश्रेण्यां श्रेणीभूत-पुरग्रामकान्ते गान्धारविषये योषाजनभूषालोकतिरस्कृतदिनकृदुदयालोको नित्यालोक इत्याख्यया विख्यातः कोऽपि विराजते इकन्धावारः । तस्य पतिर्गगनेचरकिरीटाङ्गिरूढशासनो गरुडवेगो नाम । तस्य च महिषी सकलगुणमनोहारिणी धारिणी नाम । तयोः सुता देहकान्तिव्यामोहितचित्तभूचित्ता गन्धर्वदत्ता । तस्या जन्ममुहूर्त एव मौहूर्तिकाः 'कन्येयं मेदिन्यामनन्यसाधारणवीणावादननैपुण्यादेनामतिशयानस्य कस्यचित्कुमारस्य राजपूर्या भार्या भविष्यति ' इति व्याहर्षुः । अथ सा कल्याणी कदाचन पञ्चकल्याणोपवासपारणादिवसे परिवारेण सार्धं विजयार्धभूमृतः किरीटायमानं सिद्धकूटक्षिनचैत्यसदनं सपर्याविधानपुरःसरमधिकभक्तिरभिप्रणम्य समागत्य चतुर्गतिभ्रमणप्रशमनभेषजं जिनाङ्घ्रिपङ्केरुहस्पर्शनेन पावनं प्रसूनं सविनयं पित्रे समर्पयामास । राजापि सप्रश्रयं प्रतिगृह्य तां शेषामशेषदोषक्षयायेति शिरसा वहन्संप्राप्तयौवनसाम्राज्यामिमां निर्वर्ण्य जातनिर्वेदो निवर्तयंश्चक्षुष्यमपि जनं महिष्या सममेकान्ते चिन्तयामास

—‘आसीदियं तरुणी तारुण्याम्रेडितलावण्या । भवन्ति चास्याः पश्यन्तः पयोधरोन्नतिं पार्थिवजाताश्चातका इव जातास्थाः । इदं हि संसारिणां सांसारिकप्रसूतिजातेष्वरुन्तुदं दुर्जातं यदात्मसंभवानामात्माभिवर्धितानां च कन्यानामन्येन केनाप्यदृष्टपूर्वेण घटनं तस्मादप्यनुरूपवरा-
न्वेषणं ततोऽपि सुखासिकाचिन्तनम् ’ इति । चिन्तानन्तरममात्यान्तरं नाम्ना धरमाहूय माम् ‘अस्माकमस्ति मित्रं धात्रीतलराजिनि राजपुरे कोऽप्यूरव्यपतिः । एनमधुनैवानेय ’ इत्यभ्यधत्त । अहमपि कार्यपारतन्त्र्यादौर्ध्वं प्रतार्यैवमानीतवानस्मि ” इति ।

अथ यथावदवगतपोतोपद्रवविरहेण विश्रुतवान्धववियञ्चराधीश-
सकाशसंगमलाभेन च सांयात्रिकः समदपरवशो धरेण साकमुपसरन्दूरादेव
बधिरितश्रवसा तुमुलरेवेण सरभसमागच्छेत्त्यात्मानमिवाह्वयन्तम्, समन्ता-
दुद्गच्छदतुच्छरत्नांशुप्रांशुतरगोपुरपक्षोपलक्षितमन्तरिक्षावसाननिरीक्षणकौ-
तुकादुडुयितुमिवेच्छन्तम्, अलङ्घनीयसालशृङ्खलावलयेन विशृङ्खलगति-
निरोधाय निगलितायमानम्, सदातनसलिलभरभरितपरिखाचक्रालवा-
लपयःपरिवर्धितमूलतया स्वयमुत्पादितैरिव सकलर्तुकुसुमफलैः समृ-
द्धम्, समृद्धिमयसौधशिखरपिनद्धपताकाप्रपाणिपल्लवेन शशाङ्कमपि क-
लङ्करहितं संपादयितुमिव संमार्जन्तम्, क्वचिद्विद्यमानपद्मरागमणिम-
हःस्तब्रकितवियदन्तरालैराकालिकबालातपरेखामारचयन्तम्, क्वचित्को-
कमिथुनविरहवितरणनिपुणकिरणापीडगारुडरत्नराशिशाङ्कितशर्वरीसमागम-
संरम्भम्, क्वचिज्जालकितगभस्तिजालस्थगितदिङ्मण्डलैराखण्डलनीलो-
पलघटिततलैराकण्डप्रसारितभोजनशालास्थलकदलीपलाशसंशीतिसंपादि-
नम्, सर्वतश्च सविभ्रमं विहरन्तीनां विद्युल्लुतानामिव विद्याधरीणामल-
क्तकरसाञ्चितचरणन्यासेन रञ्जितं स्वयमपि रागातुरमिव निरूप्यमाणम्,
इन्दुभिरिव नन्दितोदयैरुदधिभिरिवोत्तालसत्त्वैर्मन्त्रिभिरिव मन्त्रसिद्धैः पा-

रिजातैरिव परिपूर्णतार्थिजालैः सुव्यक्तमुक्ताफलैरिव वृत्तोज्ज्वलशरीरैः
कोदण्डदण्डैरिव गुणावनम्रै राजमरालैरिव सुगतिसुन्दरैर्मधुकोरैरिव सुम-
नोऽन्तरङ्गैर्वासरैरिवातमोऽभिभूतैर्जनैरलंकृतम्, आत्मदुरासदमालोक्य नि-
त्यालोकं नितरां व्यस्मेष्ट, व्यतनिष्ट च 'विशिष्टसुकृतोदयादागताप्यापन्मम
संपदे जाता' इति सानन्दश्चिन्ताम् ।

तदनु प्रविशतां निष्पततां च निरवधिकतया तत्र तत्र स्थितैरिव
सर्वद्वीपराष्ट्रभैरजैः सृष्टिस्थानमिवाधिष्ठितमुपसृत्य राजद्वारं दौवारिकम-
हत्तरेण धरबोधितेन विज्ञापिताहूतः सकौतुकं राजगृहमवगाहमानस्तत
इतोऽप्यदृष्टपूर्वतया दृष्टिं व्यापारयन्नपरिमितानि व्यतीत्य कक्ष्यान्तराणि
नातिदवीयसि प्रदेशे शातकुम्भस्तम्भशुम्भिनश्चन्द्रातपच्छेदच्छविचन्द्रोप-
लचुम्बिताम्बरस्य निष्टसाष्टापदघटितकुट्टिमनिर्यत्तरुणतरतरणिकिरणायमा-
नमरीचिमञ्जरीपिञ्जरितहरितः खेचरेन्द्रानुचरणधिषणोपसरत्सूर्येन्दुसंदेह-
मावहतो महतो मण्डपस्य मध्ये स्थितम्, अस्तोकस्नेहभयाक्रान्तस्वान्तै-
रुन्नयनपङ्क्तिभिः पङ्क्तिस्थितखचरेन्द्रैरञ्जलिकंजमुकुलपुञ्जेनेवाभ्यर्च्यमानम्,
अष्टापदसुप्रतिष्ठकभृङ्गारकमुकुरचमरजतालवृन्तवृन्दप्राहिणीभिर्विग्रहिणी-
भिरिव तटिल्लुताभिर्ललनाभिरभितोऽपि दिग्बधूभिरिव परिवृतम्, महति
हरिविष्टरे समुपविष्टमपि विष्टरश्रवसश्चापकाण्डमकाण्डे दर्शयन्त्या मण्डनपु-
नरुक्तया कायकान्त्या मण्डपसर्वस्वतेजसा दिगन्तेषु स्वान्तेन स्वदुहितु-
विवाहकर्मणि मन्दस्मितेन साधितसमीहितागतेषु सामन्तेषु कठाक्षपातेन
प्रसादावर्जनदीनारसहस्रदानेषु श्रवणप्रदानेन नानाजनपदोपसर्पदपसर्प-
वचःश्रवणेषु प्रतिबिम्बनिभेन खेचरेन्द्रवृन्दारककिरीटेषु नेत्रेण मित्रगात्रे
निवसन्तं तं नभश्चराधिपमधिकभक्तिः समुद्वीक्ष्य संमदभरदुर्भरं वपुः स-
मुद्रोदुमपारयन्निव धरायां पतन्सप्रश्रयं प्राणंसीत् । खेचरेन्द्रोऽपि रुचिरां
दशनज्योत्स्नां निःसरन्त्याः सरस्वत्याः पुरःसरदीपिकामिव दर्शयन्नधरित-

जलधररवगाम्भीर्येण कुशलपरिप्रश्नादिचतुरोपचारगर्भेण मधुरतरेण स्वरे-
ण 'सांयात्रिकं संभाव्य समुचितकशिपुभिः समप्रमेनं संपाद्य पुनरानय'
इति धरमब्रवीत् ।

अथ धरस्य सद्गानि वर इवायमूर्ख्यचूडामणिरुपलाल्यमानः क्षपा-
मपि तत्रैव क्षपयित्वा प्रभात एव प्रसरन्त्यां गन्धर्वदत्तायाः क्षितितलप्र-
याणवार्तायाम्, तन्मुखकान्तिजिते कांदिशीक इव मन्दतेजसि गते च-
न्द्रमसि, उडुगणेऽप्युडुपतिपराजयादिव तिरोदधति, पूर्वोदधिवेलां वि-
कसितकमलमुखे चन्द्रमुखीमुखावलोकनरागादिव सरागे रवौ समासीदति,
सीदति दुहितृविरहकातर्येण धारिणीहृदये, हृदयज्ञे च राज्ञि 'राजीवलो-
चने, सुलोचनानां जननस्थानमुत्सृज्य सरितामिवान्यत्र सरणं किमु सां-
प्रतिकम् । अतो न सांप्रतमेवं तव वैक्लव्यम्' इत्युदीर्य हरति धारिणी-
मनःखेदम्, खेचरेन्द्रान्तिकममन्दादरादुपसरन्नुत्तमाङ्गचुम्बिताम्बुराशिरश-
नः सविनयं तस्यौ । तावता च जातास्थाः 'कन्यकायाः प्रस्थानलग्नः
प्रत्यासन्नः' इति मुहुर्मुहुरुचुमौहूर्तिकाः ।

अथ सत्वरपरिजनचरणसंघट्टनरणिते श्रवांसि बधिरयति, प्रति-
दिशं समागच्छदतुच्छप्रयाणपरिच्छदे चक्षूषि चरितार्थीकुर्वति, सर्वथाभ-
वत्तरुणीविप्रयोगे विधुरयति प्रेमान्धबन्धुजनमनांसि, मांसलपटवासगन्धे घ्रा-
णरन्ध्रं नीरन्ध्रयति, समधिकधवलवोष्णीषवारवाणधारिणा गृहीतकनककौक्षे-
यकवेत्रयष्टिना निष्ठुरहंकारभयपलायितसत्त्वसार्थविभक्तपुरोभागेन प्रवयसा
प्रतीहारलोकेनाधिष्ठिताप्रस्कन्धस्य बन्धुरभूषणमणिमहःप्रचयविद्युदुद्योत-
द्योतितवियतः स्फुटितमन्दारदामकामुकमधुकरनिकुरुम्बविलुलितालकस्य
परस्परपरिहासकथाप्रसङ्गस्फुरितहसितकुसुमिताधररुचकस्य महतः स्त्रैणस्य
मध्ये महीभृदाज्ञया समायान्ती, परिचयातिप्रसङ्गसंक्रान्तैर्विजयार्थशिखरि-
धातुरेणुभिरिव रञ्जितमलक्तकरसताम्रं तनुतरेरेखामयशुभलाञ्छनाश्रितम-

तिसुकुमारमुदरं दधद्भ्यां पादपल्लवाभ्यां पल्लवयन्ती भुवम् , विषमवाण-
तूणीरनिर्माणमातृकानुकाराभ्यामुद्यन्नूपुरविमलमुक्ताफलकरैः स्निग्धवन्धुम-
नोभिरिव गमनप्रतिबन्धाय गृह्यमाणाभ्यां क्रमवृत्तस्निग्धानतिप्रांशुभ्यां ज-
ङ्घाभ्यां भासमाना , न्यक्कृतराजरम्भाकाण्डाभ्यामूरुस्तम्भाभ्यां घनजघ-
ननगराभोगभारमुद्रहन्ती, विलसदमलफेनपटलवलक्षेण महता क्षौमेण प्र-
याणानुसरणकृते समागतराजतगिरिकिरणजातेनेव कृतपरिष्कारा , तारु-
ण्यसिन्धुपुलिनयोर्जघनयोः सारसविरावाञ्चितां काञ्चीमुदञ्चता करेण तनु-
तया पतनाभिमुखं मध्यमिव गृह्णीतीं धारयन्ती, रोमावलीतमालवनराजी-
संवर्धमानामृतसलिलकूपविभ्रमं नाभिमण्डलं विभ्रती , कमनीयकायकल्प-
वह्नीस्थूलस्तवकसंपदौ शौक्तेयहारधरौ पयोधरौ दधती, विलाससमीरस-
मुत्थापितलावण्यतरङ्गिणीतरङ्गरेखारमणीययोर्भुजलतयोर्विमलाङ्गुलीनखम -
यूखमालां पितृपुरस्त्रियार्हपुष्पाञ्जलिविधानायेव दधाना , कम्बुकान्तिक-
ण्ठभूषणमाणिक्याखण्डालोकं बालातपमिव कुचचक्रवाकमिथुनाविश्लेषाय
प्रकाशयन्ती , कालाञ्जनपुञ्जनीलालकवन्धवन्धुरापरभागमपरान्तनिविड-
निविष्टतमःपटलमिवोडुपतिविम्बं विम्बारुणोष्ठसंपुटशुक्तिगर्भनिर्भासुरद-
शनमौक्तिकापीडं ललाटेन्दुनिर्यदमृतधारायमाणनासावंशं विमलांशुजाल-
लङ्घितकपोलमण्डलमाणिक्यकुण्डलमण्डितश्रवणयुगलमलिचुम्बितविकच-
कुवलयदीर्घलोचनं विभ्रमलास्यलासिकाविलासभ्रूलतमाननं विभ्राणा ग-
न्धर्वदत्ता सत्वरं सादरं च तन्मुखवलितमुखैः सभाजनैर्दृष्टे । ततश्च
तामुत्तमाङ्गस्पृष्टविसृष्टमहीपृष्ठां तिष्ठन्तीं खेचरेन्द्रः सादरमाश्लिष्य 'पुत्रि ,
श्रीदत्तेनास्माकं कुलक्रमागता मैत्री । गात्रान्तरस्थं मामेव तावदमुं मन्ये-
थाः । कन्ये , जनकस्तवायं जननी चास्य गृहिणी । गृहाणामुना प्रया-
णे मतिम् । अलं कातर्येण । गगनेचराणां राजपुरी किं न भवनद्वारस-
मा' इति सानुनयं समस्यधत्त । सापि 'यथाज्ञापयति' इति स्वाष्पव-

दना पितरौ बन्धुजनं च प्रणम्य परिष्वज्यापृच्छथ तुच्छेतरशुकशारिका-
चामरतालवृत्तकन्दुकाम्बरताम्बूलपरिवादिनीप्रमुखपरिवर्हपाणिभिस्तरुणी-
भिर्बर्हिणीभिरिव पयोदपङ्क्तिरभिसंवृता निभृतेतरगगनेचरपृतनाभिराक्षिता
क्षणादन्तरिक्षेण विमानमारुह्य धरदर्शितपोतदर्शनोत्तालहर्षचित्तेन श्री-
दत्तेन समं गत्वा राजपुरीं शिश्रिये ।

ततः श्रीदत्तोऽपि गन्धर्वदत्तायाः समागमननिमित्तावबोधेन दुर्ल-
लितस्वान्तं विधाय बन्धुसमष्टिं काष्ठाङ्गारमप्युपहारपुरःसरमनुज्ञापयन्ननुगु-
णलम्बे प्रक्रम्य यथाक्रमं कर्तुं भर्मरत्नरजतजातनिर्माणं निन्दितनिलिम्प-
ग्रामणीसभाशोभं भासुरानन्तरत्नस्तम्भजृम्भमाणप्रभाप्रतानवितानीकृतया-
मिनीप्रसङ्गं प्रान्तलम्बितबहुगुणहरितकम्बलयवनिकावरणं भ्रमराचान्तो-
द्वान्तमधुरसविसरवर्षिकुसुमदामोत्करमनोहरं रणितमणिकिङ्किणीमालिका-
लिङ्गितविकटविद्रुमयष्टिप्रतिष्ठितपवनतरलधवलध्वजपटपङ्क्तिमरिहसितसुर-
सरित्तरङ्गजालं जालविवरविसर्पिमन्दसमीरसीमन्तायमानकालङ्गुरुवूपपरिम-
लाञ्छितवियदन्तरालमचिन्त्याभोगरूपसंस्थानं नभस्तर्ला समस्तलोका-
वगाहनावकाशदानदक्षम्, सागरमिव नैकरत्नसंपन्नम्, बध्निनिमिषसदन-
मिवानिमेषलोचनताविधानविदग्धम्, चन्द्रशेखरमिव शेखरीकृतशीतांशु-
मण्डलम्, विष्णुमिव विष्णुपदव्यापिनम्, शतानन्दमिव सदा लोकसंपा-
दिनम्, जिनेश्वरमिव जगत्त्रयश्लाघनीयम्, महनीयनिर्माणातिशयविशे-
षविस्मापितनिर्मातृद्वयं, कमपि वीणावादनमण्डपं निर्मापयामास । तत-
श्चायमाज्ञया राज्ञः समाहूय चण्डालम् 'चतुरुदधिमेखलायां मेदिन्यामन-
न्यसाधारणेन वीणावादननैपुणेन प्लुवितपरिवादिनीपाण्डित्यगर्वां गन्ध-
र्वदत्तां मम दुहितरमधरयिष्यति यस्त्रैवर्णिकेषु तस्येयं दारा इति नगरे
पटुतरं पटहमाताड्यताम्' इति तत्कर्मणि दक्षमादिक्षत् ।

अनन्तरमन्यजेन तदाज्ञावतंसितशिरसा तथैव ताडिते पटहे

तत्क्षणेन क्षणदापगमविसुमरमिहिरमरीचिसहचरसहजतेजःपरिवृतहरितः
समसमयचलदलधुबलभरविनमदवनिभरणखिन्नसंपन्नपन्नगपतिमौलयः स-
मदमदावलकपोलतलगलदविरलमदजलजम्बालितभुवः प्रभूतजवभरदुर्नि-
वारवानायुजवलनचटुलखुरशिखरसुदूरोत्थापितरेणुनिकरनिवारितवासरम-
णिमरीचयः काचमेचककरवालकरालमयूखपटलघटिताकालरजनीरीत-
यः शतमखशातशतकोटिशकलनशङ्कापलायमानसानुमत्सब्रह्मचारिशता-
ङ्गशतशारितवीथयः स्फीतपरिकर्मपरिवर्धितकान्तयः काशीपतिकाश्मीरक-
र्णाटकालिङ्गकाम्भोजचोलेकरलमालवमगधपाण्ड्यपारसीकपुरोगाः पुरंदर-
सदृशभूतयो भूभुजः समेत्य समन्तादासीननानाजनपदजनताजनितसंमर्द-
सर्वतोल्बमानमुक्तासरसहस्रमण्डितं स्वयंवरमणिमण्डपिकामध्यमध्यरक्षन्
तत्र च स्थानस्थाननिवेशितानि विडम्बितहाटकगिरिकटकानि निकटघटित-
नैकरत्नमरीचिजालपुनरभिहितोत्तरच्छदानि द्विगुणितस्तबरकोपधानाधिष्णि-
तपृष्ठभागानि निरतिशयवितरणकौशलशिक्षाकृते कृतमहीतलावतरणेनेव प-
श्चादवस्थितेन पारिजातपादपेन पल्लवितकान्तीनि दिगन्ततटप्रतिहतिपरि-
क्षुम्यदात्मीययशःक्षीरोदपूरोदरोत्पतितफेनपटलपाण्डरेण समुत्तम्भितमा-
णिक्यमयदण्डधारितेन रौहणगिरिशिखरावतरदमृतकरमित्रेण धवलातपत्रे-
ण तिलकितोपरिभागानि पराक्रमपराजयप्रणतैरिव पञ्चाननैरञ्चितपादानि
सिंहासनान्यधिवसन्तः, समन्तादाधूयमानैरनिलचलदसितेतरकमलदलनि-
चयसुच्छयैश्चामरकलापैः कबलितोज्झितहरिन्मुखाः, परस्परसंघट्टनजन्म-
ना भूषणमणिशिञ्जितेन तदङ्गसङ्गकौतुकानुबन्धेन गन्धर्वदत्तामाह्वयद्विरि-
वावयवैराविष्कृतशोभाः, संभावनासमभ्यधिकैर्गीयमाननिजभुजविजयभो-
गावलीवाचालितवदनैर्वन्दिभिरभिनन्दितश्रियः, श्रीदत्तनयागमनं प्रती-
क्षमाणाः क्षोणीपतयः क्षणमासांचक्रिरे ।

तावता च तमःस्तोममेचककचभारखचितमणीवकानिचयनिर्भर-

परिमलनिपातितेन निखिलयुवतिसाम्राज्यचिह्नेन नीलातपत्रेणैव षट्पदपटले-
न परिवृताम्बरा , त्र्यम्बकनयनदहनदग्धमदनपुनर्जीवनदक्षान्कटाक्षानक्ष-
यरागजलधिजठरपरिप्लवमानपार्थिवहृदयमत्स्यजिघृक्षया दिशिदिशि नीलकु-
वलयदलदामनिर्मितां वागुरामिव प्रसारयन्ती , प्रियसखीसंलापसमयनिर्ग-
ताभिरमलदशनकिरणकन्दलीभिश्चन्द्रातपमिव दिवि विषमशरसाहायकाय
संपादयन्ती , वदनकमलविकासभङ्गभयविदारितेन तरुणतराणिकिरणनि-
करेणैव कुण्ठितकुसुम्भकुसुमसौकुमार्यस्य दशनच्छदमणेररुणेनांशुजालेन
रागजलेनैव सिञ्चन्ती समन्तादासीनमवनिपाललोकम् , आगामिदयितहृदय-
गृहप्रवेशमङ्गलविकीर्णसुमनःसौभाग्यहरेण हारेण पुलकितस्तनकलशयुग-
ला,नवदलितकदलगर्भकोमलं वासो वसाना, वासुकिसमाविष्टमन्दरमथि-
तमहोदधिसमुद्गतां संसक्तडिण्डीरपाण्डुरितनितम्बां निन्दन्ती श्रियम् , का-
भिश्चन करकलितकनककालाञ्च्रीभिः काभिश्चन कमलनिलीनकलहंसपरि-
भावुकपटपल्लवपरिष्कृतपाणिपुटाभिः काभिश्चन काञ्चनमयमपि पञ्जरं का-
चकल्पितमिव निजकान्तिकल्लोलैरापादयन्तमुद्वहन्तीभिः क्रीडाशुकं का-
भिश्चन भर्तृदारिकावदनसौन्दर्यचौर्यागतं चन्द्रमसमिव स्फाटिकमणिदर्प-
णं करेण गृह्णीतीभिः काभिश्चन कलितवकुलदामपुलकितसंनिवेशाः सं-
मुखसमीरस्पर्शमन्द्रणिततन्त्रीवलया वसुधापालेषु बहोभोऽस्याः कः स्या-
दिति मिथो मन्त्रयन्तीरिव विविधा विपञ्चीरुदञ्चयन्तीभिः परिचारपुरंध्री-
भिर्नीरान्ध्रितपरिसरं परितोलम्बमानमुक्तासरविभूषितं मुषितदिवसकरमरी-
चिसमुद्गमैर्मणिगणालोकैराकुलितलोकलोचनमाकीर्णविविधपुष्पं पुष्पकवि-
जयचतुरं चतुरन्तयानमधिरूढा , प्रौढमतिभिर्गूढानपि भावानाविष्कुर्वती-
भिरन्तिकवर्तिनीभिरात्मनिर्विशेषाभिः प्रियवचनशतैः प्रसाद्यमाना , प्रत्य-
दृश्यत गन्धर्वदत्ता । प्रादुरभूवंश्च तन्निरीक्षणेन महीक्षितां मन्मथमहिम-
निवेदनचतुरा विकाराः । तथाहि—कश्चिन्नभश्चराधिपतनये , तव कुच-

तटपरिणाहपर्याप्तं वा न वेति निरीक्ष्यतामिदमिति विवक्षुरिव वक्षःस्थला-
दुपवीतमुपादाय सविलासमंसदेशे न्यवेशयत् । कश्चित्कमलकोमलेन करे-
ण कनकधरणीधरकटकविशङ्कटवक्षःकवाटलम्बिनीं विकचरक्तोत्पलदल-
निचयविरचितां प्रालम्बमालां परामृशन्कुण्डलितकोदण्डेन कुसुमशरास-
नेन मनसि निखातां विशिखमालामुन्मूलयन्निवामन्यत । कश्चिप्रियसुहृ-
दभिहितनर्मभणितिसंभावनास्मितविनिर्गतैर्विमलदशनकिरणकन्दलैरिन्दी-
वरदृशस्तस्याः करपीडनकुतूहलाङ्कुरानिव हृदयालवालरूढान्निर्गमय्य द-
र्शयन्निवादयत् । कश्चिदवनमय्य मणिमयकिरणमञ्जरीमालिनं मौलिमा-
लोकयन्नधरितगगनाभोगमात्मभुजान्तरं पूर्वप्रविष्टाभिम्बं बिम्बोष्ठीमनुभवि-
तुं स्वयमप्यन्तः प्रविविक्षुरिवालक्ष्यत ।

एवं विजृम्भमाणेषु विश्वंभरापतीनां पञ्चशरपराक्रमयोधिविजृम्भ-
णविवरणचतुरेषु विकारेषु सा च गरुडवेगसुता सुधाकरलोकप्रतिभटं कु-
सुमशरयशोराशिमिव राजमानं स्वयंवरपरिषदन्तरवस्थापितं स्फटिकगृहमा-
विश्य दृश्यमाननिखिलावयवा निजसखीजननिवेद्यमाननिखिलपार्थिवसार्थ-
स्वरूपा परिसरगतायाः परिचारिकायाः पाणिपल्लवादादाय वीणामुपवी-
णयितुमुपाक्रंस्त ।

‘विनमदमरश्रेणीमौलिस्फुरन्मणिमालिका-

’ किरणलहरीपातस्त्यायन्नखद्युतिकन्दलम् ।

प्रणतदुरितध्वान्तध्वंसप्रभातदिवाकरो

दिशन् भवतां श्रेयः शीघ्रं जिनाङ्घ्रिसरोरुहम् ॥’

इत्येवमभिव्यक्तसप्तस्वरमुन्मिषितग्रामविशेषमुच्छ्वसितमूर्च्छनानुबन्धम-
तिबन्धुरमाहितकर्णपारणमाकर्ण्य तस्यास्तदुपवीणनमतिप्रहर्षेण परिषत्परि-
सरतरवोऽपि कोरकव्याजेन रोमाञ्चमिवामुञ्चन् । तिर्यञ्चोऽपि तिरस्कृता-
परव्यापृतयस्तदाकर्णनदत्तकर्णाः समुत्कीर्णा इव निःस्पन्दनिखिलावयवा-

स्तत्क्षणेक्षिषत । महीक्षितस्तु मृगेक्षणाया निःशेषजनकर्णवशीकरणका-
 र्मणमाकर्ण्य बलुकीवादने वामलोचनेयमनेन विजेतुमिह जगति न केना-
 पि शक्यत इति निश्चित्य निःश्वासैः सह पाणिपीडनाशां मुञ्चन्तः पञ्च-
 शरवञ्चिताः कंचित्कालमानतवदननिवेदितनिजहृदयगतविषादा जोषमा-
 सिषत । कतिचित्कन्दलितपरिवादिनीपाण्डित्यमात्मानं मन्यमानाः प्रार-
 भ्य वादयितुं परिवादिनीं परिवादमेव फलमलभन्त । एवमुपक्रमसमस-
 मय एव समासादितपराजयलज्जाकज्जलितहृदयेषु पार्थिवपृथ्वीसुरवैश्येषु
 विश्रुतविश्वविद्यावैशारद्यविस्मापितजीवको जीवकस्वामी स्वयंवरकृते कृत-
 मण्डनः पितुरनुज्ञापुरःसरमनुसरद्विरात्मनिर्विशेषैरशेषैः स्वमित्रैर्मित्र इव
 मयूखैः शतमख इव मखाशनैः शातकुम्भगिरिरिव कुलगिरिभिरधरितवि-
 न्ध्यगिरिगरिमाणं गन्धकरिणमधिरुह्य धराधरशिखरनिषण्णं केसरिणमव-
 धीरयन्नधःकृतमदनरूपाभिमानग्रहो निजगृहान्निरगात् । अनन्तरं तदीय-
 लावण्यप्रस्रवणे प्रवहति प्रक्षालयितुमीक्षणयुगलमतिदोहलादहमहमिकया
 समधिरुह्य सौधमणिबलभीमनुगवाक्षमाहितवदनचन्द्रमसामिन्दीवरदृशाम्
 ‘इन्दुशेखरेण पुरा पुरत्रयेन्धनसमिद्धहुतवहविरोचमाने विलोचने सरभसम-
 दाहि मन्मथ इति वितथमालपति लोकः ! यदयमशेषयोषिदीक्षणचकोरपार-
 णपौर्णमासीचन्द्रकरायमाणकान्तिकन्दलः कामो निकाममानन्दयत्यस्मान् ।
 किमकृत सा सुकृतं पुरा पुरंध्री यास्य प्रत्यग्रघटितघनतरघुसृणपङ्कपटल-
 पाटले वक्षःकवाटे निबिडगैरिकपङ्काङ्किते गिरितटे मयूरीव विहरिष्यति ।
 आस्तामिदमस्तोकमस्य लावण्यम् । प्रावीण्यमपि वीणावादाने निर्व्वितीयमे-
 तदीयम् । आभ्यामखिलभुवनाभिनन्दिताभ्यां विनिर्जिता विजयार्धपतेः
 सुता नियतमेनं वरिष्यति’ इत्येतानि चान्यानि वचांस्यवतंसयन्कर्णयो-
 स्तूर्णमुपासरत्परिसरं स्वयंवरसदसः । सदस्याश्च वयस्यैः सह संनिहित-
 मेनमपनीतनिमेषोन्मेषेण चक्षुषा निरीक्षमाणाः क्षणमेणाक्षीपाणिग्रहणम-

हेत्सवप्रीतिभाजनं जनोऽयमिति मेनिरे । बहुमेने च सा मानिनी म-
दनमहनीयरूपमेनमालोकयन्ती । अचिन्तयच्च 'यद्यसौ लभ्येत पतिः प-
राजय एव जयान्मे परं श्रेयः' इति श्रीदत्ततनया । अथ कुमारः समव-
तीर्य मातङ्गादनङ्ग इव लब्धाङ्गः कुरङ्गलोचनायाः पुरस्तादवस्थापितमनु-
रूपमासनमलंचकार । ततश्चकोरनेत्रायाः परिचारिकाभिः प्रदर्शिताः प्र-
त्येकं शास्त्रनेत्रनिरीक्षणाद्दोषानुद्घोषयन्घोषवतीरदूषयत् । अभाषत च
परिचारिकाः 'परिवादिनी काचन परिहृतनिखिलदोषा भूषयति भवद्वं-
शम् । आशु तामानयत' इति । तावता च तत्सदृशस्तद्विद्यायां न विद्यत
इति जनितपरितोषया वीणावत्या वितीर्णा वीणामुपादाय वादायितुमुपच-
क्रमे चक्रवर्ती कलानाम्

‘जिनस्य लोकत्रयवन्दितस्य

प्रक्षालयेत्पादसरोजयुग्मम् ।

नखप्रभादिव्यसरित्प्रवाहैः

संसारपङ्कं मयि गाढलग्नम् ॥’

इति । तेन च श्रवणसुभगगीतिगर्भमुद्भूतरागमनुगतग्रामं वादयता
वल्लुकीं विजिग्ये विद्याधरराजतनया ।

अनन्तरमाविर्भवदभङ्गुरामर्षतरङ्गितहृदयेषु विजृम्भमाणव्यलीक-
कल्पितकालिमकर्दमितमुखेषु ललाटरङ्गतटविहरदसितभ्रुकुटीनटेषु निबि-
डनिर्गच्छदतुच्छवेगोष्मलदीर्घनिःश्वाससमीरमर्मरिताधरपल्लवेषु पश्यत्सु स्व-
यंवरास्थानवास्तव्येषु वसुधापालेषु सा गरुडवेगानन्दना सानन्देन सखी-
जनेन समुपनीता कुमारोपकण्ठं वर्धितोत्कण्ठा कण्ठे जीवककुमारस्य कु-
सुमशरविकारकम्पमानेन प्रहर्षपुलकजर्जरितत्वचा पाणिपल्लवेन बबन्ध
बन्धुरां स्वयंवरस्तजम् ।

अथ तामनवद्यतपोबलादार्जितसुकृतानामन्तिकं श्रियमिव श्रय-

न्तीं स्वयं जीवकस्वामिनः स्वामिद्रुहां ज्येष्ठः काष्ठाङ्गारः सामर्थं निर्वर्ण्य
 वरवर्णिनीम् 'नितरां निकृष्टः श्रेष्ठिसुतोऽयं पुरा तिरस्कृतास्मद्वलं नाफल-
 सैन्यमनन्यसहायो विजित्यास्माकममन्दं मन्दाक्षमाक्षिपत् । एवमत्युल्लवणवल-
 स्यास्य बालस्य खेचरा अपि सहचरा यदि भवेयुर्भवेदेवास्मदीयराज्यम-
 प्येतदीयहस्तस्थम् । अतः पार्थिवसुतैः सार्धं स्पर्धां वर्धयित्वा वर्धयाम्यस्य
 दोर्बलदर्पम्' इति विचारमारचयत् । अतितरां च समधुक्षयन्महीक्षिदा-
 त्मजान्—'वैश्यसुतोऽयं पश्यतामेवंपराक्रमशालिनां परार्थवस्तूपलम्भ-
 योग्यानामयोग्यः कथं भोग्यामिमां राज्यश्रियमिव समाश्रयेत् । समुत्सार्यै-
 नमूरव्यसूनुमूरीक्रियासुरिमां नारीम्' इति । ततश्चैवं कपटधर्मपाटिष्ठेन
 काष्ठाङ्गारेण संधुक्षितानां गन्धर्वदत्ताभिनिवेशविश्रृङ्खलविजृम्भितमन्युपर-
 वशमनसां महीपतीनां स्वयंवरमालानिभादुपलब्धसौभाग्यपताकेन कुमारे-
 ण सह निपात्यमाननिशितहेतिसंघटितोद्भटसुभटकवचविसर्पद्विस्फुलिङ्गसू-
 त्रिताम्रेयास्त्रप्रयोगचमत्कारम्, चण्डासिधाराखण्डितवेतण्डकुम्भकूटपतद-
 विरलमुक्ताफलपटललजाञ्जलिर्पितसमरदैवतम्, साहसप्रतिष्ठप्रतिभट-
 करकरवालखण्डितदेवीभवद्योधपरिष्वङ्गपर्युत्सुकहृदयपुञ्जीभवदमरपुरंध्रीनी-
 रन्धिताम्बरम्, निकृत्तचारभटकण्टकुहरप्रणालीनिःस्यन्दमानरुधिरासारक-
 र्दमितकाश्यपीतलम्, मज्जदङ्घ्रिसमुद्भरणायस्यदश्वीयम्, आकर्णकुण्डली-
 क्रियमाणसुभटकोदण्डटङ्कारसांपरायलक्ष्मीपादतुलाकोटिकाणितमुखरितह-
 रिदवकाशम्, आकाशकबलनसंनह्यदविरलधरापरागधूसरदिवसकरकिर-
 णालोकम्, उत्पतदवपतदनेकशतशरपुञ्जपञ्जरितरोदोविवरम्, उद्भुरप-
 दातिरवस्मर्यमाणमथनसमयसमुत्तालजलधिकल्लोलकोलाहलम्, अनुबेल-
 निपतदतिपीवरकबन्धगुरूभवदुर्वीभारजर्जरितकमठपरिवृटपृष्ठाष्टीलम्, अ-
 ष्टापदथकोटीपातनिष्पिष्टदन्तावलदशनशिलास्तम्भम्, उत्तम्भितकुन्तय-
 ष्टिप्रोतविपक्षशिरःशीर्णकचसटाचामरमरुदपनीयमानवीरविक्रमपरिश्रमम्,

विश्वजगदातङ्कजनकम्, अतिमहद्युद्धमवर्तत । ततश्च तस्मिन्नाविष्कृता-
लीदृशोभिनि मण्डलीकृत्य कोदण्डमकाण्डघनाघन इव घनरवमौर्वीनिनद-
गम्भीरगर्जतर्जितप्रतिभटस्फुटकापलकोपरागविद्युदुद्योतितवपुषि वर्षति
पृष्ठाधारां सत्यधरतनूजन्मनि धरापतिधराधराणां प्रत्यग्रखण्डितेभ्यः क-
ण्ठकुहरेभ्यो मुखारितनिखिलहरिदवकाशा, काशकुसुममञ्जरीचारुभिश्चाभरै-
रारचितफेनपटलविभ्रमा, शरदभ्रकुलमित्रैरातपत्रैरासूत्रितपुण्डरीकषण्ड-
डम्बरा, विडम्बितशिखण्डिबर्हभरैः कचनिचयैः कल्पितशैवालविलासा,
विलसदुडुनिकारनिर्मलैर्मौलिमौक्तिकप्रकरैः प्रकटितपुलिनशोभा, हरिदि-
भकरदण्डानुकारिभिर्भुजैर्भुजंगमैरिव तरङ्गिस्तरलीकृता, कृत्तपातितान्पा-
दपानिव कबन्धान्कर्षन्ती, दिगन्तकूलकषा क्षतजवाहिनी प्रावर्तिष्ट ।
न्यवर्तिष्ट च भयाविष्टमनाः काष्ठाङ्गारप्रमुखः प्रधनान्निधैकफलात्प्रत्य-
र्थिपार्थिवलोकः ।

तदनु यथायथं गतेषु पलायमानबलेषु पराजयलज्जानिमीलितमुख-
सच्छायेषु पार्थिवेषु परिहृतामर्षैरुन्मिषितगुणानुरागैः पौरवृद्धैरभिनन्दितगु-
णगणगरिमा जीवकस्वामी जीवितवल्लभया जयलक्ष्म्येव मूर्तिमत्या श्रीद-
त्ततनयया सह समसमयप्रहतमृदङ्गमदलपटहभेरीजन्मना नवजलधरध्वाना-
वधीरणधौरेयेण रवेण नगरिशिखण्डिमण्डलमकाण्डे ताण्डवयन्त्रात्ममुखकम-
लविलोकनविनिर्गतयुवतिनयनकुवलयितगवाक्षेण नवसुधालेपधवलितव-
लभीनिवेशेन स्पर्शनचलितशिखरपताकापटताडितपयोधरमण्डलेन विम-
लसलिलधारासंदेहिमुग्धचातकचञ्चुचुम्ब्यमाननिर्यूहनिहितमुक्तासरेण द्वा-
रदेशनिवेशितपूर्णकुम्भेन समुत्तम्भितमणितोरणमरीचिसूत्रितेन्द्रचापचम-
त्कारेण विप्रकीर्णविविधकुसुमपुलकितधरणीतलविराजिना राजमार्गेण किं-
चिदन्तरमतिक्रम्य दिशिदिशि दृश्यमानतुङ्गशिखरसहस्रसंकोचितवियदा-
भोगमहिमकररथमार्म्भनिरोधनोन्मुखं विन्ध्याचलमिव विलोक्यमानं कचि-

दभ्रितमिव सिन्धुरैः क्वचित्तरङ्गितमिव तुरङ्गमैः क्वचित्पल्लवितमिव पद्मरा-
गप्रभाप्रसरैः क्वचिच्छाद्वलितमिव महेन्द्रनीलमयूखलतावितानैः क्वचित्सि-
कतिलिमिव मुक्ताफलराशिभिरुपरि शोभमानमधरितकुबेरभवनवैभवं ब-
हुविधैश्वर्योत्कटं गन्धोत्कटसदनं समाससाद ।

अथ गणरात्रापगमे गणकगणगणिते गुणवति वधूमनोरथकल्प-
शाखिनि वरहृदयानन्दपयोधिविजृम्भणचन्द्रोदये चारणचकोरजीवितवर्ध-
नजीमूते कुसुमकेतुकलहंसकेलीकमलकानने कलगीतिकलकण्ठनिनदा-
वतारवसन्ते संतोषसरसिजविकासदिवसारम्भे संनिहितवति परिणयनदि-
वसे प्रशस्ते च मुहूर्ते मौहूर्तिकानुमते जीवकस्वामी तदात्वपरिकल्पितं
प्रयतमहीसुरहूयमानहुतवहं संनिहितसमिदाज्यलाजं स्थानस्थानस्थितव-
न्धुलोकमुल्लोकदीयमानताम्बूलकुसुमाङ्गरागमुद्भटताड्यमानमङ्गलपटहं वा-
द्यमानवादित्रवल्लकीवल्लगुरववाचालितं पूर्यमाणासंख्यशङ्खवेणुशब्दायमान-
दशदिशापरिसरं परिणयनमणिमण्डपमधिरुह्य पुरंदरदिशाभिमुखस्तिष्ठन्ना-
तानुलिप्तः प्रत्यग्रविहिताभिषेकाम्, आपादमस्तकमारचितेन चन्द्रमरीचि-
गौरेण चन्दनाङ्गरागेण निजदुहितृशङ्कया दुग्धजलधिनेव परिष्वक्ताम्,
आभरणमणिमयूखमालाच्छलेन रमणपरिरम्भणाय न पर्याप्तं भुजद्वयमि-
ति बहूनिव बाहूनारचयन्तीम्, अवतंसकुसुमपरिमलचपलैरतिमधुरं क्वा-
णद्विरलिकुलैः 'इह जगति जीवकाद्वरीयान्वरे न कश्चित्' इति कथ्य-
मानामिव कर्णजपैः, कंदर्पशरासनपतितां विशिखकुसुममालामिवैकाव-
लीं स्तनकलशयोरन्तरे कलयन्तीम्, दुर्वहत्रपाभरेणेव किञ्चिदवनतमु-
खीम्, रणता रत्ननूपुरयुगलेन 'निखिलयुवतिदुर्लभं वल्लभमियमिव स-
मासादयितुं चरत दुश्चरं तपः' इत्युपदिशतेवोपशोभिताम्, उपात्तमङ्ग-
लवेषाभिरुन्मिषितभूषणप्रभाकुलितलोकलोचनाभिरवनिमवतीर्णाभिरभङ्ग-
राभिरपराभिरिव विद्युद्विर्विद्याधरवनिताभिरुपनीताम्, गृहीतार्थवेषेण श्री-

दत्तेन प्रतिपादितां गन्धर्वदत्तां विधिवदुपायंस्त ।

इति श्रीमद्राजीभासिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
गन्धर्वदत्तालम्भो नाम तृतीयो लम्बः ।

—:(*):—

चतुर्थो लम्बः ।

अथ तामुपयम्य च विकचकुसुममञ्जरीजालचूडालस्य चूततरो-
रधश्छायायामालिखितेन रतिवलयपदचिह्नशोभिभुजशिखरनिवेशितकार्मु-
केण करकलितकतिपयकाण्डेन कुसुमकोदण्डेनाधिष्ठितवह्निद्वारम्, दह्य-
मानकालागुरुधूपपटलकर्बुरेण कलिन्ददुहितुपरिष्वङ्गमेचकितसुरसरित्प्रवा-
हसहोदरेण दुकूलवितानेन विलसितोपरिभागम्, अनङ्गयशोराशिसंनिका-
शेन कैलासगिरितटविशालेन विमलोत्तरच्छदपरिष्कृतेन पर्यङ्केण पाण्डु-
रिततलम्, अनुतलिममवस्थापितमणिपादुकायुगलम्, अन्तर्गतताम्बूल-
दलवीटिकाश्यामायमानचामीकरकरण्डम्, कर्पूरेणुपरिसंब्रन्धच्छुरणपारि-
मलितदशैरनिशप्रज्वलितैरङ्गजप्रतापैरिव मूर्तिमद्भिर्मङ्गलप्रदीपैर्महितोपक-
ण्ठम्, हाटकपतद्गहसनाथशयनीयपार्श्वम्, प्रदृश्यमानविविधचित्रवितीर्ण-
नयनकौतुकम्, कौतुकागारं कमलदृशा सहागाहत । अथ कतिचिदहा-
नि हरिणाक्षी वैलक्ष्याकृष्यमाणा रमणमनोरथान्न पूरयामास । ततश्च श-
नैःशनैः कुसुमचापचापलसंधुक्षणविचक्षणोऽयमाक्षिप्य तदीयममन्दं म-
न्दाक्षमनया सममत्युल्बणरागान्धया गन्धर्वदत्तया क्रमादतिनिबिडपरिरम्भ-
परिपीडितस्तनतटम्, आवेगचुम्बितविधुताधरपल्लवम्, आदरविधीयमा-
नकेशग्रहम्, आग्रहपुनरभिहिताग्राणजर्जरितकपोलझरागम्, अङ्गविवर्त-
नविलुलितोत्तरच्छदकथितकामशास्त्रानुष्ठानवैशद्यम्, अविरलधर्मबिन्दुजा-
लकिततिलकम्, अपत्रपानिर्वापितनिकटदीप्रदीपम्, अतिरभसकचप्र-

हविशीर्णमाह्यकुसुमपुलकितशयनम्, अतितारसीत्कारविडम्बितमदनमौ-
वीरसितम्, आकस्मिकप्रणयकलहविहितपादप्रहाररणितमणिनूपुरम्, अ-
श्रान्तवर्धमानकुतूहलम्, अतिवेलं सुरतमन्वभवत् ।

इत्थमनुभवति संसारसौख्यसारान्सारङ्गदृशा तथा सह तस्मिन् रति-
विलासान्विषमशरस्य साचिव्यमिवारचयितुमाजगाम जगतीरुहशिखरशे-
खरैः खरेतरकिसलयराशिभिरुपशोभितवनान्तो वसन्तः । प्रविशति भु-
वनगृहमनङ्गनृपसामन्ते वसन्ते पुण्याहमिवोच्चारयांबभूवुरुद्धूतकलरवमुख-
रितकण्ठाः कलकण्ठाः । क्रमेण च विकचकुसुमनिचयपरिमलितदशदि-
शि, मनोरथाधिकमकरन्दलाभमत्तमधुकरमञ्जुशिञ्जितमुखरितवनभुवि, न-
वसहकारकन्दलदलनकेलीदुर्ललितकलकोकिलगलगुहागर्भसंचितपञ्चम -
प्रपञ्चितपञ्चशरवेदनावेगविवशविरहिणि, विहरमाणदक्षिणसमीरणतरलि-
ततरुणपल्लवचूडालचूतविटपिनि, स्फुटितपाटलीकुसुमपाटलिमपल्लविता-
काण्डसंध्यासंपदि, समुन्मिषितकोरकपुलकितकुरवकमनोहारिणि, मन्म-
थमहोत्सवसमारोपितमणिप्रदीपसहचरितचम्पकशाखिनि, चञ्चरीकचक्र-
चरणाक्रमणपतदविरलसुमनोभरसमुन्नतवकुलतरुशिरसि, प्रभञ्जनप्रकम्पि-
तकरञ्जशिखरविकीर्यमाणसुमनःसूचितकुसुमशरसहचरागमहर्षविहितवन-
लक्ष्मीलाजवर्षे, प्रकृष्यमाणे मधुसमये, अभिनववनापगावगाहनकेलीदोहल-
तरलितमनसः पौराः सह पुरंध्रीभिर्नीरन्ध्रितककुभस्तुङ्गान्मातङ्गान्मनोहारि-
णीः करिणीः शातकुम्भाङ्गाञ्छताङ्गाञ्छितखुरदारितमहीरङ्गांस्तुरङ्गांश्चामी-
करपत्रभङ्गचतुरोपान्तानि चतुरन्तयानानि च समधिरुह्य सादरं नगरान्नि-
रगमन् । तस्मिंश्च समये समस्तजननयनजीवातुर्जीवकस्वामी सह सुहृद्भिर्न-
गरजननवीननदीपूरविहारविलोकनाय विनिर्गत्य पुरोपकण्ठाक्रीडेषु क्रीडा-
परवशानि पादपमूलरचितकिसलयशयनाभोगानि भोगभूतदम्पतीकल्पानि
कलितकामदोहलानि युगलानि सलिलावगाहनसमुद्यताः कर्णाशिखरसमा-

रोपितकुन्तलपुनरभिहितावतंसकुवलय वकुलदामनियमितकेशपक्षास्तक्ष-
णदृढघटितमेखलाबन्धबन्धुरनितम्बबिम्बाः सुदूरसमुत्सारितपारिहार्यरिक्त-
मणिबन्धाः प्रेमान्धदयितभुजशिखरनिवेशितबाहुलता युवतीश्च सविलासं
सहायान्संदर्शयन्दर्शनीयकायकान्तिश्चिरं विजहार ।

तथा विहरतस्तस्याग्रतः क्वचिदग्रजन्मनामतिमहान्कोलाहलः प्रा-
वर्तत । तदाकर्ण्य तदभ्यर्णमभिपतति समित्रे पवित्रचारित्रेऽस्मिन्क्वचिदा-
दरनिष्पादिताहाराघ्राणकुपितधरणीसुरकरतलकलितदण्डोपलघटनविघटि-
ततनुरतनुवेदनावेगोत्क्रामदसुराससार सारमेयः सरणिमक्ष्णोः । तन्निरी-
क्षणक्षणोपजृम्भमाणकरुणः कारुणिकानामग्रेसरः कुमारः सारमेयोऽयमप-
गतासुप्रायतया प्रत्युज्जीवयितुमशक्य इति निर्णीय तत्कर्णमूले सादरं स-
त्वरं सानुक्रोशं च मूलमन्त्रमुपादिक्षत् । उपदिष्टं च दिष्टया तदवस्थो-
ऽपि तरलितवालाधिरुत्कर्णः समाकर्णयन्नेव सारमेयः शरीरमत्याक्षीत् ,
प्राविक्षच्च दैवीं तनुम् । ततो मुहूर्तमात्र एव पूर्णगात्रस्तत्रैव तथाविधदि-
व्यतनुलाभमूलकारणकुमारावलोकनकुतूहलादागत्य तथा जपत एवास्य
पुस्तादस्थात् । अस्तोककायगभस्तिप्रसरैरालिम्पन्तमम्बकयुगमेनं दृष्ट्वा
कुमारोऽयं विस्मयाविष्टः पृष्ठवान्—‘आचक्ष्व भद्र, न चेदेष दोषः क-
स्त्वं कुतस्त्यः कस्मादस्मत्समीपमागतोऽसि ’ इति । स च प्रत्यभाषत भ-
षणचरः—“कुमार, विद्धि माममुमेव सारमेयम् । सारगुणधाम्नस्तव म-
हिम्ना नाम्ना सुदर्शनः सन्प्राविक्षं यक्षकुलाधिपत्यम् । भवत्पादसेवाकृते
च कृतमिदमागमनम् । किमिह मया कर्तव्यं किं वा वक्तव्यम् । का वा
भवदनुभावं कथयितुमलं भारती । तथाहि—निष्कारणमिदं मत्परित्राण-
मिति सति कार्पण्यकारणे रिक्तं वचः । दृष्टो मन्त्रस्य महिमेति जिनशा-
सनलघूकरणम् ! ईदृशसामर्थ्यशालिता नाश्रावि क्वचिदित्यपि न वर्तम् ।
प्रतिनियतसामर्थ्या हि पदार्थाः । अचरमोऽयमुपकार इति भवदवधान-

परिच्छेदः । कृतार्थीकृतस्वयाहमिति त्रिभुवनकांतार्थ्यविधायिनस्ते विशेष-
षसमर्थनम् । साक्षादसि प्रत्यक्षसर्वज्ञ इति चरमेदेहधारिणस्ते सिद्धानुवा-
दः । समाश्रितकल्पद्रुमोऽसीति निशितप्रज्ञावधृतपात्रप्रकर्षस्य ते निकर्षः ।
भवति पर्यवस्यति परोपक्रियेति स्वभावव्यावर्णनम् । साक्षादकारि का-
रुण्यस्वरूपमिति कार्यपुनरुक्तम् । उदात्तशैलीयमिति ज्ञातज्ञापनश्रमः ।
तथापि हि किमप्यावेद्यते । आगतवति कृच्छ्रे क्वचिदनुस्मर्तव्योऽयं जनः”
इत्यभिधाय कृतप्रणामः सप्रणयं परिष्वज्य परोक्षतामभाक्षीत् ।

अथान्तरितवति तस्मिन्नुपान्तवर्तिनः कस्यचिदुद्यानतरोरधस्ताद-
वस्थाय कुमारः प्रस्तुतदेववृत्तान्तममन्दादरादनुजवयस्यैः सममावर्तयन्मुहूर्त-
मत्यवाहयत् । अत्रान्तरे राजपुरवासिवैश्यपतिसुतयोः सुरमञ्जरीगुणमाल-
योः परस्परं स्पर्धा भृशमवधिष्ट । अतानिष्ठां च ते संविदं विदांवरमुखा-
दाकर्णिते चूर्णे पराजयः स्यादावयोर्यस्यास्तया नादेयजलस्नातया न भ-
वितव्यमिति । प्राहिणुतां च निजचूर्णोत्कर्षनिकर्षनिर्णयाय लब्धवर्णाना-
मभ्यर्णमात्मपरिचारिके । ते च निखिलकर्मनिर्माणपटिष्ठे चेत्यौ दिशिदि-
शि परिभ्रम्य परिसरं कुमारस्य सादरमुपासरतामभ्यधत्तां च दत्ताञ्जलि
पाणितलप्रणयितपनीयकरण्डकगते स्नानीयचूर्णे प्रदर्श्य ‘कथय मिथो वि-
शेषमनयोः’ इति । तद्वचनसमाकर्णनेन निर्वर्ण्य चूर्णे तूर्णमसौ गुणज्ञः
‘सगुणमिदं गुणमालाचेटिकायाश्चूर्णम्’ इत्यवर्णयत् । श्रुत्वा तद्वचनं
सुरमञ्जरीपरिचारिका परिकुपितहृदया सती ‘भवदादिष्टमतिवैशिष्ट्यं वि-
शेषदृष्टेः प्राक्कस्यचित्कथमवगन्तव्यम् । परोऽपि जनः पृष्ठ एवमन्यथा
व्याचष्टे स्म । किमध्यैष्ट भवानप्यमीभिरेवम् । ननु जीवक एव जीव-
लोके विवादपदनिर्णायित्याकर्ण्य खलु भवति तिष्ठावहे’ इत्यभाषिष्ट ।
सात्यंधरिरपि ‘सत्यापयामि तर्हि मदुक्तम्’ इति तदुभयमुभयकरेण गृ-
ह्णन् ‘गृह्णन्तु चञ्चरीकाश्चूर्णमञ्जितमञ्जसा’ इत्युदीरयन्नुपरि चिक्षेप । क्षे-

पीयः क्षितितलपतनमसहमानैरिव मधुलिहां वृन्दैरमन्दादराद्गुणलुब्धैरिव गुणाधिके गुणमालाचूर्णे तूर्णमङ्गीकृते भृशमङ्गनास्वासक्तजन इव क्षणादधस्तादपतदपरम् । अवर्णयन्नायमभियुक्तः 'चूर्णयुक्ताबुक्तेतरकालकरणादासीदसुरभित्वं सुरमञ्जरीचूर्णस्य' इति । तदेतदुपलभ्य चेटीमुखात्सुरमञ्जरी, सुरतरुमञ्जरी सुरकुञ्जरभञ्जनादिव जातवैवर्ण्या विवादविरहितसाक्षिभिः साक्षान्निर्णीतेऽपि निजचूर्णगुणक्षये 'गुणमालापक्षपातादुपेक्षिताहम् । अपेक्षा यदा जायेत मयि गन्धोत्कटनन्दनस्य तावदहं कटाक्षेणापि नेक्षे पुरुषान् । वर्षशतं वा विधास्यामि तपस्यां तज्जनदास्यसंपादिनीम्' इति कृतसंगरा सङ्गौरवात् 'वयस्ये, क्षमस्व दास्याः परिस्खलनम्' इति पादयोः प्रणमन्तीं गुणमालामपि मालामिव मौलिच्युतामनादृत्यास्त्रातैव निजसदनेमासदत् । अचीकरच्च पितुराज्ञया पुरुषसंस्पर्शमरुतापि निजमन्दिरान्तिकमस्पृष्टम् । अथ तादृशं तस्याः सख्या वैमुख्यमुपलभ्य तन्निदानं चूर्णविगानमनुशोचन्ती यानमारुह्य नगरबाह्यात्प्रतिनिवृत्त्य निकटगतचेटीजनचाटुमपि श्रवणकटुकं गणयन्ती गुणमाला शनैः स्कन्धावारं प्रतिगन्तुमारब्धा । तावता समन्ततोधावन्मनुजानाममन्दार्तस्वरैर्मूर्छन् 'गच्छ गच्छ, गजेन्द्रः' इति रुद्रस्वनः श्रोत्रेष्वतिमात्रमासीत् । आसीदति स्म च सीदतः स्त्रैणस्य तस्य समीपं संहतसर्वलोकः, काल इव कलितमूर्तिः, अधोमूर्धगशावशतकलितगात्रतया स्वयमूर्ध्वगैरव्यपेत इव पादैः, उड्डीयमानविहङ्गसंगताङ्गतया मङ्गु जवजिघृक्षया पक्षीकृतपक्ष इव लक्ष्यमाणः, क्षितिधर इव लब्धाङ्घ्रिः, अधःकृताधोरणनिवारणः कोऽपि मदवारणः । ततस्तत्सन्निधिना निधिलाभेन नीचपरिज्ञान इव परिजने परिक्षीणे, सरभसमुत्सृज्य चतुरन्तयानं दिगन्तं बहत्सु वाहकेषु, सा दरिद्रमध्या दारिद्र्यादिव सहचरविगमादेकाकिनी तस्थौ । तथा तिष्ठन्तीमिमां दृष्ट्वा गुणमालां प्रियंवदेति तस्याः प्रियसखी 'प्राण-

समामिमां मत्प्राणत्राणाय विहाय कथमपत्रपा प्रयामि । प्रयान्तु ममासवः प्रागेतन्मृतिप्रेक्षणात्' इति पृष्ठीकृत्य तां बिम्बोष्ठीं बद्धाञ्जलिः कुञ्जरस्य पुरस्तादस्थात् । अवसरेऽस्मिन्नाकस्मिकागतिस्तत्रैव परत्रोपार्जितसुकृतवैभवाद्विभव इव स धीरः कुमारः संन्यधात् । व्यधाच्च तद्दशानिशामनमात्रेण विजृम्भितक्षात्रधर्मः स्वमर्मस्पृगुपद्रवविद्रावणप्रवण इव प्रगुणं गुणमालारक्षणाय तत्क्षणे प्रयासम् । पुनः प्रतिमल्लविलोकनादुल्लोकोरोषोद्गुरस्य सिन्धुरस्य दान्तये दन्तयोर्मध्ये निजमणिकुण्डलशैलेन गण्डशैलेनैव प्रचण्डं प्राहार्षीत् । अनन्तरमन्तरिततज्जिघृक्षावेगो वेतण्डश्चण्डरोषप्रसारितशुण्डः शूरप्रकाण्डस्य तस्याभिमुखमभ्यवर्तत, प्रावर्तत च प्रहर्तुम् । तादात्विकोपायप्रयोगचतुरः कुमारोऽप्यनेकपमनेकप्रकारमायास्य परिणमति तस्मिन्कारिणि चरणमध्येन प्रविश्य पृष्ठतो निरगच्छदतुच्छधीः । सा च मोचितापि कुमारेण मोचासमोरुर्मारमातङ्गकृतातङ्का समजनि । जनितमदनवेदनाविवशाङ्गी तन्वङ्गी तत्क्षणसमानीतमनुयायिभिरधिरूढ चतुरन्तयानमन्तःप्रविष्टं कुमारमवलोकयितुमिवाधोमुखी, मुहुर्मुहुरापतद्विनिःश्वासरैर्युष्णतया मर्मरिताधरपल्लवैराकुलितकुचोत्तरीया, निरुत्तरतया दत्तनर्मगिरः प्रियसखीः खेदयन्ती विवेश विविधसंनिवेशकान्तं निशान्तम् ।

अथैनां तुहिनपरामर्शपरिम्लानपङ्कजिनीसच्छायां सत्वरमुपेत्य माता दुहितरं दुःखदीनाक्षरमप्राक्षीत्—“मातः, किमिति भवती कठोरतरतरणिकिरणतापितमृणालिनीव ग्लानिमनुभवति । निवेदयन्ति च नितान्ततीव्रनिःश्वासमरुतः स्वान्तसंतापम् । करिकदर्थनादतो भवत्याः किमस्यन्योऽपि मन्युहेतुः” इति । एवमुक्तापि प्रतिवचसा नाश्वासयामास मातरं मदिराक्षी । अथाधिक्षीणायामभिषङ्गादङ्गजायाः किमनङ्गाक्रमणेन किंस्विद्गहाणां ग्रहणेनाहोस्विदपरेण केनापि वा विकारोऽयमाविरासीदिति वितर्कविह्वलमनासि गतायां मातारि, सहपांसुक्रीडापरिचयपेशल^१

प्रियसखीरार्षे निद्रामिषेण विद्राव्य समुत्सारितसकलपरिवारा प्रविश्य श-
यनगृहं शयनीयनिपतिताङ्गी निरङ्कुशनिपतदनङ्गशरनिषङ्गीभूता प्रभूत-
कुमारसौकुमार्यसंपदनुस्मरणसरणिसंचरदन्तःकरणा तदुपलम्भोपायान्वेष-
णलम्पटमतिः क्रीडाशुकं शोकप्रहाणये पाणौ कुर्वती सर्वमस्मै समीहि-
तमावेद्य विद्यते किमत्रोपाय इति सप्रणयं सक्लपणं सानुनयं सव्रीडं चा-
न्वयुङ्क्त । स च कीरः 'किमम्ब, कातर्येण । कार्यमिदमवनौ चेत्पार्यत
एव मया साधयितुम्' इति सधीरं समभ्यधत् । सा च मदनकृतोन्मा-
दा प्रमदा प्रमाणस्य परां कोटिं क्रीडाशुकवचसा सद्यः समासाद्य तमेव
सात्यंधरिसकाशे ससंदेशं प्राहिणोत् । स च विहङ्गमो विहायसा स-
हसा पतन्परितः परिभ्रम्य परिश्रमच्छेदाय गन्धर्वदत्तागृहोद्यानगतस्य क-
स्यचित्कबलिताकाशावकाशस्य शाखिनः शाखाप्रे सविप्रादं निषीदति स्म ।

स चापहसितमदहस्तिमदाडम्बरः कुमारः पुनर्मरारकरनिपतदासा-
रकुसुमपत्रिपतनपरवशगात्रः, कर्तव्यान्तरं विस्मृत्य विविधप्रयोगचतुरस-
हचरचारुगीर्ष्वपि गजनिमीलनं कुर्वन्, गुरुतरगुणमालाभिलाषभारव-
हनखिन्न इव स्विन्नवपुः, अत्युष्णमायतं च निःश्वस्य निजावसथमभ्ये-
त्य निवारितनिखिलानुयायिवर्गः स्वर्गौकसामपि दुरासदं निजसदनोद्यान-
मासदत् । तत्र क्वचित्प्रच्छायशीतले महीतले निषण्णो विषण्णद्वयः
स्वद्वयनिविष्टां तां बिम्बोष्ठीं तत्कामिनीरूपमभिरूपोऽयमखिलकलासु
क्वचिदतिविशङ्कटे पटे प्रकटिततदवस्थमालिखत् । अथ तामालेख्यगता-
मन्यादृशाभिल्यामतिदीननयनामधिकपरिम्लानवदनामागलितवसनामत्यु-
ल्लव्यव्यसनमव्याजकरुणावहां गुणमालामालोक्य कुरुवंशशिखामणिरहो
महिमा मकरध्यजस्य साक्षादिव तां संनिहिताममन्यत । यतस्तां पञ्चशर-
वञ्चितोऽयमवाञ्छदालिङ्गितुम्, आरभत तस्यै किमप्यावेदयितुम्,
विषीदति स्म तस्यां जोषमवस्थितायाम् ।

एवमवस्थान्तरं गच्छत्यतुच्छतदासङ्गात्सत्यंधराङ्गजे तुङ्गतरतरुशि-
खरानिलीनः स केलीशुकः साकूतं ससंभ्रमं च संभ्रमन्तमेनं प्रसारित-
शिराः सुचिरमुत्पश्यन् 'अयमेवास्माभिरन्विष्टो विशिष्टः । स्पष्टमयमप्या-
विष्ट इव मदनग्रहेण । गुणमालया भणितमिदं चिह्नमप्यह्वायास्मिन्नाविसं-
वादमश्रुते । ततस्तमुपसर्पामि' इत्यारचितविचारः कुमारनिकटमाटीकते
स्म । कुमारोऽपि सविस्मयं साशङ्कं च सपत्रमेनं पत्रिणमुद्वीक्ष्य 'न के-
वलोऽयम् । न हि निराशङ्कं विहङ्गममात्रस्य त्रासान्वित्यर्त्यमर्त्यसनीडगतिर्जा-
घटीति । बाढमनेन च क्रीडाशुकेन भवितव्यम् । किंचायं शुकः किं-
शुकातिशायिचञ्चुपुटे धत्ते किमपि पत्रमपि । दिष्टया सापि किमस्मद्यते
यास्मानित्यमुन्मत्तयति । अचिन्त्यानुभावं हि भवितव्यम् । पुष्पबाणोऽपि
त्रा निष्फलप्रयासः किमस्मास्वेव सायकं संधत्ते । संगमयितुमावां समुत्सु-
कस्य तस्य तस्यामपि विद्धायां हि मनीषितसिद्धिः' इतीत्यमन्यथाप्यम-
न्यत । तथा मन्यमानं मारमहनीयं कुमारमादरादभिप्रणम्य सप्रश्रयं सम-
र्पितसंदेशः समुत्क्षिप्य दक्षिणं पादं पद्यमिदं पपाठ क्रीडाशुकः—

‘विषयेषु समस्तेषु कामं सफल्यन्सदा ।

गुणमालां जगन्मान्यां जीवयञ्जीवताच्चिरम् ॥’

तदुपश्रुत्य विश्रुतविश्ववैदुष्योऽयममुष्य पाण्डित्यमतिचतुरं संभाव्य स-
संभ्रमं संदेशं वाचयामास । आसीच्चास्य तत्कन्यालिखितमनन्यजसंजा-
तसंज्वरस्य संजीवनौषधम् । अबुध्यत चात्मानमवन्ध्यप्रयासं गन्धोत्कटसू-
नुः । प्राणैषीच्च स मनीषी मनीषितार्थसमर्थनपरचतुरवचनगर्भप्रतिपत्र-
लाभेन प्रगुणप्रहर्षं गुणमालासनीडे क्रीडाशुकम् ।

सा च तदागमनं प्रतीक्षमाणा प्रतिक्षणविजृम्भमाणोत्कण्ठा 'कि-
मयं शुकस्तं जनं पश्येत्समीहितमपि नाम साधयेत् । कदा वा समाग-
च्छेत्' इत्युत्पन्नमतिरुद्धीवा चातकीव जीमूतागमनास्था गगनं समुद्वीक्ष्य

सविषादं निषसाद् । तथा निषीदन्तीं निरन्तरनिपतदायल्लुकभल्लुबाहु-
ल्यादकल्यामकल्याणाकृतिमादरादालोक्य शुकस्तां विच्छायां मानमवच्छे-
त्तुमलं प्रगल्भस्तल्पशरणां गुणमालां समभ्यगमत् । तथा सा च तमन्त-
रिक्ष एव वीक्षमाणा प्रसभं प्रतिगृह्य बाढं परिरम्य हर्षाश्रुभिरध्वश्रममि-
वापहर्तुमभिषिञ्चन्ती मुञ्चन्ती रोमाञ्चं मुहुः शिरस्याग्राय मुहूर्तमुद्दामसंभ्रमा
वामोरूर्वामाक्षिस्पन्देन परिचितनिमित्तलाभेन प्रागेव सूचितशुभागमा शु-
कमुखप्रसादोक्तां पुनरुक्तां समीहितसंप्राप्तिं सात्यंधीरसंदेशतः संदेहविक-
लमाकलयत् ।

ततस्तां मञ्जुभाषिणीं किञ्चिद्गलद्वैमनस्यां वयस्यामुखेन वसन्तव-
न्धुविकारचिहेन जीवंधरगतास्थया समुपस्थिततदवस्थां समुपलभ्य पितरौ
भृशं प्रीणन्तौ 'गुणमालैव सत्यमियं गुणमाला, यदियमपहस्तितास्थान-
गतास्था सर्वथा योग्ये भाग्यादृते दुर्लभे वल्लुभवुद्धिं बध्नाति' इति स्फा-
रमुपलाल्य दुहितरं तत्कल्याणपरायणावभूताम् । प्राहिणुतां च गन्धोत्क-
टसविधे विविधवैदुष्यावामुष्यायणौ वर्षीयांसौ पुरुषौ । तावपि सादरमरम-
भ्येत्य तमिभ्यपतिमियत्तादूरमितरासंभवं तेन संभावितां च 'तत्रभवतोः
किमत्रागमने प्रयोजनम् । नियोजयतां समीहिते मां कर्मणि' इति सानु-
नयमनुयुक्तौ च मुहुर्वक्तुमीप्सितमुपाक्रंसाताम्— "अयि महाभाग, धा-
त्रीतले 'तव पुत्राय नः पुत्रीं समर्पयाम' इति न प्रसर्पति व्यवहारः ।
तथापि भवतस्तनयस्य भुवनप्रतीक्ष्यत्वादपेक्ष्यतेऽस्माभिरयमर्थः । श्रुत्वेद-
मत्रभवानत्र प्रमाणम्" । इति सङ्कपणं सप्रणयं च ताभ्यां प्रणीतं व-
णिकप्रवेकः प्रतीच्छन् 'अस्तु को दोषः' इत्यभ्युपागच्छत् ।

अथ गन्धोत्कटे तयोरत्युत्कटप्रार्थनया तमर्थमभ्युपगतवति, प्र-
तिक्षणसमापतद्वान्धवशतसहस्रसमाकुले प्रणयिजनप्रेषितप्रभूतप्राभृतभरि-
तखलूरीपरिसरे प्रकृष्टशिल्पलोककल्प्यमानपरिकर्मविकल्पकमनीयनिवेशे

नैकशतवितानोपधानपताकाद्युपयोगपाठ्यमानपट्टांशुकपटले पद्मरागमणि-
 तोरणोत्तम्भशुम्भितबहिर्द्वारवितर्दिके वित्तवितरणानन्दिवन्दिवृन्दारकवृन्द-
 पाठ्यमानप्रशस्तिकाव्यकलकलमुखरे मुहुर्मुहुराहूयमानपरिणयनोपकरणसं-
 निधापनकर्मकर्मान्तिके गृहचिन्तकचिन्त्यमानसदनप्रतिविधेये विधेयचा-
 मीकरकारविधीयमानमण्डनहाटकघट्टनटङ्कारवाचालिताभ्यर्णे निर्वर्त्यमान-
 मङ्गलवसनताम्बूलाङ्गरागे वधूवरभवने बभूवतुः । ततः समागतवति सकल-
 मौहूर्तिकमहिते विवाहदिवसे दीप्यमानशिखाजालजटिलितस्य शिखिनः पु-
 रस्तादास्थावदाकल्पकालिप्तघनतरघनसारसुरभिपटीरपङ्कपरिमलितदेहाम् ,
 देहजगज्जयाभिषेककलशकौशलमलिम्लुचकुचयुगलविलम्बमानहारतार-
 किततनुम् , तदात्वफुल्लबन्धूककान्तिबान्धवरक्तांशुकपाटलितनितम्बाम् ,
 उद्यदम्बरमणिकिरणकलापलोहितसकाशाम् , पाकशासनदिशमिव दृ-
 श्यमानाम् , दर्शनीयभूषणमयूखलताकुलितलोकदृशाम् , तटितमिव
 चिरावस्थायिनीम् , अवस्थापितकुसुमदामसारेण रोहदुडुपटलजर्जरि-
 ततिमिरविराजिविभावरीविलासचोरेण चिकुरभारेण कामपि शोभा-
 माविर्भावयन्तीम् , कुबेरमित्रदत्तां विनयमालासुतां गुणमालां गुणवति
 लग्ने लग्नकः सकलजन्तुजीवनस्य जीवंधरः सादरमुपयेमे ।

इति श्रीमद्वादीभासिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
 गुणमालालम्बो नाम चतुर्थो लम्बः ।

पञ्चमो लम्बः ।

अथ परिणयनानन्तरमन्तरायरहितविजृम्भणेन विषमशरेण समा-
रोपितो रागशिखरं शिखरदशनया तया समं संसारसहकारपचेलिमफला-
यमानान्मन्दीकृतमहेन्द्रोपभोगमहिमाभोगान्भोगाननुभवितुमारमत कुमारः ।
तथाहि—नवपल्लवदलनिचयनिर्मितशयनेषु परिमलतरलमधुकरपटलपटाव-
गुण्ठितपरिसरेषु गृहोद्यानलतागृहेषु लक्ष्मीभूतः कुसुमशरशराणां कमलदृ-
शा तया सह सुचिरमरमत । वारणपतिरिव वनसरसि करिणीसखः कंदर्प-
विजयपताकया तया तन्नितम्बबिम्बाहतिजर्जरिततरङ्गमालासु तदात्वसंभ्र-
मदम्भःसंक्षोभितकमलसमुड्डीनरोलम्बकदम्बकबलिताम्बराडम्बरासु क्रीडा-
वापीषु चिरं चिक्रीड । अध्यास्य तनुमध्यया सह समन्तादास्तीर्णतूलश-
यनान्भवनमणिवलभिनिवेशान्निशासु निशापतेर्निर्यदमृतनिःस्यन्दान्करकं-
दलान्प्रतीच्छन्निच्छाधिकं विनोदयामास विलोचनचकोरमिथुनम् ।

इत्थं गमयति कालं कलानिधौ कामतन्त्रपरतन्त्रे जीवकस्वामिनि
भामिनीसखे सखेदः स गुणमालोपद्रवकरः करी तत्कुण्डलाहतिजातवै-
लक्ष्यः प्रक्षीणतनुरतनुपरितापपरीतमना मनागपि मन्देतरयत्नेन यन्त्रा-
सानुनयं साधिक्षेपमर्षमाणमतीव स्वाद्विष्टमपि नाददे कबलम् । निःश्वा-
सदीर्घमुष्णं च पुष्करलिखितमहीतलः केवलं पाकलाशङ्किभिरङ्गीकृतवि-
विधभैषज्यैर्भिषक्तमैस्तथा चिकित्समानो न तादृशीं दशां क्षणमप्यत्या-
क्षीत् ।

अथ कुण्ठीभूतसकलभैषज्यप्रयोगजनितलज्जेषु वैद्येषु, बहुदिव-
सपरिहृतकबलग्रहक्षीणवपुषि विलङ्घितनिजवचनविषण्णनिष्ठादिनि नितरां
सादिनि दन्तिनि, तस्य तथाविधविकारकारणमाधोरणा जीवककृतां कु-
ण्डलाहतिमेव समाकलय्य पापिष्ठाय काष्ठाङ्गाराय सावेगमावेदयामासुः ।
स च शबरचारभटशूरगृहीतगोधनपुनरानयनप्रकटितपराक्रमपाटवाहितेन
निजवारवामलोचनावर्गान्तरङ्गीभवदनङ्गमालाङ्गीकरणप्ररूढेन गन्धर्वदत्ता-
परिणयनसमयसंजातपरिभवपरिणतेन निजाधोरणनिवेदितवारणाहतिश्रव-
णसमीरसंधुक्षितेन स्फुटितजपाकुसुमपाटलनयनप्रभापटलच्छलादातिप्रभू-
ततया हृदयादपि बहिर्निर्गच्छता तुच्छेदरेण कोपहुतवहेन प्रलयसमयवि-
सृमरप्रगुणकिरणकलापकबलितदिक्परिसरः पतिरिव तेजसामशेषजनन-
यनदुर्निरीक्षस्त्र्यक्ष इव त्रिभुवनपरिक्षयचिकोर्षुराविष्कृतभैरवाक्कातिरमर्षल-
क्ष्मीप्रवेशमङ्गलमणितोरणसविभ्रमभ्रुकुटिबन्धेनान्धकारितललाटफलकः प-
रिसरवर्तिनः पुरुषानादिक्षत् 'आनीयतामनेन क्षणेन दुरात्मा जीवकः'
इत्यारूढकोपकाष्ठः काष्ठाङ्गारः । तेऽपि तनया इव यमस्य, प्ररोहा इव
साहसस्य, प्रकर्षा इव पराक्रमस्य, विग्रहा इव सामर्थ्यस्य, करकलि-
तकरवालकरणतर्पणप्रासतोमरभिण्डिपालप्रभृतिविविधायुधा यौधाः कुमा-
रभवनमरुन्धन् ।

अथ निरुपमपराक्रमपाटवमदोत्कटो गन्धोत्कटतनयः स्वगृहान्नि-
र्गल्य निरवधिकरोषप्रसरः केसरीव हरिणयूथं तरणिरिव तमःस्तोमं दाव-
दहन इव वनतरुषण्डं प्रलयपवन इव पर्वतनिवहं करिकलभ इव कदली-
काननं तत्क्षणेन क्षपयितुमात्मजिघृक्षागतमशेषं बलमारभत । आरम्भस-
मसमयमागत्यास्य जनयिता 'जात, नैवं कर्तव्यम् । स्थातव्यं हि निदे-
शे देशाधिपतेः । तस्योपसरेम परिसरम् । प्रज्ञापरिवर्हविरहिता हि परा-
क्रमा न क्रमन्ते क्षेमाय । तदमीभिः सह गच्छेम राजभवनम् । अनुभ-

वेम भाविनमर्थम्' इत्यभिदधान एव निवार्य तं यौधनिधनोद्यतमात्मजमा-
त्मजन्मदिवसादारभ्यार्जितमशेषं वित्तमुपायनीकृत्य तेन सह नीतिवर्त्मैकव-
न्धुर्गन्धोत्कटः काष्ठाङ्गारस्यागारमयासीत् । प्रविश्य मणिमण्डपस्य मध्ये
महति विष्टरे समुपविष्टमेनं ज्वलन्तमिव कोपदहनेन दारुणकोपचयपला-
यितपरिजनमकाण्डविरचितनिद्राभङ्गविजृम्भितामर्षभीषणवपुषमिव केसरि-
णं भीतभीतः कथंकथमप्युपसृत्य तनयेन सह गन्धोत्कटस्तन्निकटे हाट-
कराशिममरेशनिशितशतकोटिशकलितसुमेरुशिखरसहचरं संनिधाप्य 'स-
ह्यतामयमपराधः शिशोः । दीयन्ताममुष्य प्राणाः' इति प्रणयकृपणमभा-
षीत् । काष्ठाङ्गारस्तु कारुण्यास्पृष्टहृदयः 'किमष्टापदेन' इति प्रत्यादिष्ट-
कुमारप्राणप्रणयनभणितिर्धरणीतलविनमितशिरसं कृपणवचनमुखरितवद-
नमतनुतरतनयस्नेहान्धं गन्धोत्कटम् 'गम्यताम्' इति सावज्ञं विसृज्य स-
मक्षमवस्थितानारक्षकाध्यक्षान् 'अस्य पराक्रममदक्षीवस्य क्षेपीयः क्षपय-
तासून्' इति सरोषमभाषत । तेऽपि तथेति तदाज्ञामञ्जलिबन्धेन प्रती-
च्छन्तः प्रगृह्य कुमारमतिविरितपदप्रचारप्रचलितभुवः प्रस्थातुं बध्यस्थानं
प्रति प्रारोभिरे ।

अथ प्रतिहतवचसि प्रभूतविषादविषमूर्च्छालमनासि विस्मृतकर्त-
व्यवर्तमानि सद्यः सद्यः समासाद्य निजसुतविनिपातविजृम्भमाणदारु-
णशुचमविरलनिर्यदश्रुजलविलुलितदृशमश्रान्तविरचिताक्रन्दां सुनन्दाम्
'अलं संतापेन । संस्मर पुरा चर्यार्थमागतेन तपोधनेन सविस्तरमुदीरि-
तां कुमाराभिवृद्धिशसिनीं कथाम् । अवितथवचसो हि मुनयः' इति सा-
न्त्वयति समवगतसुतोदन्तप्रबन्धे गन्धोत्कटे, कटकवासिनि जने जनि-
तानुशयेन 'राजते राजता काष्ठाङ्गारस्य । कष्टमिदमकाण्डे विधिचण्डा-
लस्य विलसितम् । अद्य निराश्रया श्रीः, निराधारा धरा, निरालम्बा
सरस्वती, निष्फलं लोकलोचनविधानम्, निःसारः संसारः, नीरसा र-

सिकता, निरास्पदा वीरता' इति मिथः प्रवर्तयति प्रणयोद्धारिणीं वाणी-
म्, सखेदायां च खेचरचक्रवर्तिदुहितरि दयितविमोक्षणाय क्षणादावि-
र्भावयन्त्यामन्तिके स्वविद्यां विद्याधरकुलक्रमागताम्, क्रमज्ञः स कुमारोऽपि
मारयितुं पारयन्नप्यात्मपरिभवविधानलम्पटान्भटान् 'किमेभिर्निष्फलं निह-
तैः । नासीदति गुरुजनादिष्टः काष्ठाङ्गारवधसमयः' इति साहसाय संनह्य-
मानमात्मानं निवार्य सुदर्शननाम्नो देवस्य सस्मारा स च कृतज्ञः कृतज्ञच-
रो देवस्तदा ध्यानानन्तरमन्तरिक्षपथमभिनवतमालकाननकालिममलिम्बु-
चैः कालमेघनिचयैः कवचयन्, नभस्तलस्यानेमेदिनीपरागपूरदूरान्तरि-
तदिवाकरेण समुन्मूलितोत्क्षिप्तवृक्षपण्डसंमीलिताकाशदिगवकाशेन चण्डा-
भिघातवूर्णमानगिरिशिखरविशीर्णगण्डशैलेनेतस्ततस्तूललीलया नीतगृ-
हपटलीपटलेनाभिपातताडनविह्वलितावनीतलविलुठदखिलजीवधनेन झ-
ञ्झासमीरेण समुत्सारितसकलारक्षकबलः, सहेलमादाय कुमारमन्तरिक्षे-
ण क्षणादिव गत्वा गीर्वाणसदनसदृक्षमक्षयसुखसंगतं शृङ्गपरामृष्टचन्द्रं च-
न्द्रोदयं नाम निजशैलमशिश्रियत् । अकार्षीच्च तत्र हर्षोत्फुल्लमुखः शत-
मखसदनातिशायिसौधाम्यन्तरस्थापितभद्रासनमध्यमध्यासीनस्य जीवक-
स्वामिनः स्वभर्तृमुखपरिज्ञातकुमारमहोपकारितात्यादरैर्दारैः सार्धं पयोवा-
र्धिपयोभिरभिषेकम् । व्याहर्षीच्च —“कुमार, मां विश्वदूषणपात्रे भाष-
णगात्रे स्थितमेवं पवित्रीकृतवतस्ते 'पवित्रकुमारः' इति भवितव्यं नाम्ना”
इति । एवं कृतज्ञानां धुरि कृतज्ञदीक्षेण यक्षेण कृतां पुरस्क्रियामनुभूय
भूयसीं भूयस्तेन सममेकासनमध्यास्याप्सरसामतिपेत्तवं नाट्यमालोकयति
कुमारे कुमारमारणाय प्रेरितः स चौरिकाध्यक्षोऽपि प्रतारणदक्षतया 'क्ष-
पितजीवं जीवककुमारमकार्षम्' इति वचसा हर्षकाष्ठागतं काष्ठाङ्गारं वि-
धाय तदीयं प्रसादमनासादितपूर्वं लेभे ।

ततः सुनन्दासुतोऽपि सुदर्शनयक्षावरोधजनेन वर इव परया

मुदा संभाव्यमानः संपदं यक्षपतेनैजीमेव निर्व्याजं गणयन्नपि गणरात्रा-
 पगमे 'किमत्र मुधावस्थितिरास्थीयते । गुरूपदिष्टराज्यप्रवेशार्हत्वासरा-
 त्पूर्वमपूर्वचैत्यालयवन्दनेन कन्दलयामः सुकृतप्रबन्धम्' इति मनो बबन्ध ।
 प्रियबन्धुरप्यस्य बन्धुरमभिसंधिं तदनुबन्धिफलोपनतेरनवधिगतामवधिच-
 क्षुषा वीक्षमाणः क्षोणीभ्रमणेन कुमारोपलभ्यस्य फलस्य भूयस्तया कथ-
 मप्यन्वमंस्त । अदाच्च तस्मै 'मा स्म कुरुथाः कुरुकुलपते, तव प्रेष्यस्य
 प्रार्थनाकदर्थनेनावज्ञाम्' इति याच्नापूर्वकं सर्वविषापहरणे गानविद्यावैशा-
 रद्यकरणे कामरूपित्वकल्पनेऽप्यनल्पशक्तिकममन्दादरान्मन्त्रत्रयम् । अ-
 भ्यधाच्च 'कुमार कुरुकुलकुमुदेन्दो, कुमुदैश्वर्यासमसमरसाहसलम्पटसुभ-
 टभुजादण्डखण्डनप्रचण्डनिविडघटितकोटीरकोटिविततियुतागणनविरहि-
 तनरपट्टरचितसभायां स्वयंव्रानन्तरं विवाहसमये मरणपरिणतिमेष्यन्ति
 यदरयोऽपि, तवोदयोऽपि समासीदति मासि द्वादशे, मनुक्तमिदं द्रक्ष्यसि
 पुनर्मोक्ष्यसि च' इति । एवममृतायमानममृताशिनो वचनमदसीयाप्सर-
 सां सरसानि वचांसि च श्रवणयोरवतंसीकुर्वति पर्वतादवरुह्य महां गं-
 न्तुमारभमाणे कुमारे, सुदर्शनयक्षोऽप्यक्षमो भवन्विरहव्यथां सोढुं गाढं
 परिरम्य पथान्तरोदन्तं चेदंतया व्याहृत्य विसृज्य कुमारमादरकातर्यात्पु-
 नरप्यनुसृतकतिपयपदः प्रतिनिवृत्य प्रस्खलितपदः स्वपदाभिमुखस्तन्वन्प-
 देपदे पृष्ठावलोकनं साहाय्यमनुष्ठातुमनुचरमिव कुमारस्य कुवलयितकुव-
 लयं लोचनयुगलं प्रेरयन्प्रचुरानुशयः शनैःशनैर्निजशैलमशिश्रियत् ।
 एवं चिरादधिरुह्यान्तरिक्षमन्तर्हिते यक्षेन्द्रे, मृगेन्द्र इव वीतभीतिः स्ववी-
 र्यगुप्तः स कुरुकुलकुमुदेन्दुरप्यमन्दादरादरप्यशोभाप्रहितेक्षणो विहरन्वि-
 गतातपत्रमेनमातपात्रातुमिव निराकृतातपान्मार्गपादपान्निरन्तरनिपतन्निर्झ-
 रनिभेन निःसहायकुमारनिरीक्षणदाक्षिण्यविगलदविरलाश्रुप्रवाहसंभृतानि-

व महीभृतश्च प्रेक्षमाणः प्रत्यक्षितयक्षोदितचिह्नमहाय महान्तं कान्तारप-
थमलङ्घयत् ।

ततश्चाग्रतः क्वचिदुग्रतरोष्मदुष्प्रापे विस्फुलिङ्गायमानपांसूत्करे क-
रिनिष्ठयूतकरशीकरावशिष्टपयसि निःशेषपर्णक्षयनिर्विशेषाशेषविटपिनि
निर्द्रवनिखिलदलनिर्मितमर्मरवभरितहरिति मरुत्सखसब्रह्मचारिमरुति करे-
णुतापहरणकृते निजकायच्छायाप्रदायिदन्तिनि वारणशोणितपारणापरा-
यणपिपासातुरकेसरिण्युदन्यौदन्यप्रपञ्चवञ्चितहरिणगणलिह्यमानस्फटिकद-
षादि मरकतमयूखरेखापरहरिताङ्कुरद्रुहि मृगतृष्णिकाविलोकनोन्मस्तकस-
लिलतृषि गुल्मसंदेहसमापादनचतुरर्वाह्वर्हान्तःप्रविशदातपक्लान्तबालफ-
णिनि भक्ष्यदुर्भिक्षतानुपलक्षितवनमहिषकुक्षिणि तापताम्यद्वीकरभीक-
रशूकारकांदिशीकश्चाविधि मृगगणनिर्मीसताकृतमृगयोपेक्षाबुभुक्षितवनौ-
कसि वनदहनदह्यमानवंशपरिपाटीपाटनप्रभवझटझटारवचकिताध्वगमन-
सि दीनताशान्तवानरकुललीलाकर्मणि घर्मसमयारम्भसमधिकदुःसहोष्म-
घर्माभिधानरसातलज्येष्ठे मरुपृष्ठे निश्चरदर्चिश्छटावलीढवेणुस्फोटस्फुटपुरः-
पटहेन शुष्काप्यपि शिरांसि महीरुहां ज्वालाभिः किसलयितानि कुर्वाणेन ,
दन्दह्यमाननीडोड्डीननिरालम्बाम्बरभ्रमणखेदपतितपत्रिपत्रपालीचटचटापि-
तरटितवाचाटेन विपिनसत्त्वसंतानविविधवसागन्धानुबन्धविगमायेव सपादि
निर्दग्धस्निग्धकालागुरुतरुगहनैरात्मानं धूपयता , कुसुमचषकपुटेषु कृतम-
धुरसास्वादनमदवशादिव प्रतिदिशं पतता , साटोपं कबलयता स्वाहित-
बलाहकगृह्यतागर्हयेव बर्हिणव्यूहान् , वैरिवारिसंभवरूपेव शोषितसरसी-
गर्भस्थितानि वारिजजालानि लेलिहता , गृहीतगरुडस्वभावेनेव निर्विश-
ङ्कचर्व्यमाणदुर्वहभोगभीमभोगिना , निजजीवितापहारिजीमूतमूलच्छेदेच्छ-
येव स्फुलिङ्गव्याजेन वियति समुद्रच्छता , दुष्कालेनेव तुच्छेतरधूमप्रच्छा-
दितद्यावापृथिवीविभागेन , पात्रदानेनेव भूतिविधायिना , बौद्धेनेव लब्ध-

सर्वस्वभक्षिणा , तत्त्वज्ञानेनेव तमोपहेन , अतृप्तिमत्त्वादतिगृध्रजनदेशीये-
न , प्राप्तदूषणाद्वेदयाजनवेषान्तरेण , दुष्प्रवेशत्वादाढ्यगृहातिशायिना ,
सुजनलोकेनेव पांसुलस्थले स्पर्शरहितेन , गुणराशिनेव वंशोत्कर्षप्रकृ-
ष्यमाणेन , तस्करेणेव रक्षाभूयिष्ठे निवृत्तसंरम्भेण दावपावकेन परितः प-
रीततया परितापपराधीनान्कृपाधीनमनाः स दीनोद्धरणोचितः कुमारः
शतहृदाशतवलयितानिव बलाहकाननेकपानैक्षिष्ट ।

दृष्टमात्रेष्वेव तेषु स्वगात्रस्पृगुपद्रवादिव दूयमानः सुतरां सुदर्श-
नसुहृदयं तदुपद्रवपरिहृतये हृदयनिहितजिनपतिपदपङ्केजः सुसमीनहृद
इव निभृतनिष्पन्दाक्षिपक्ष्मा क्षणमस्थात् ! तावता ववृषुः परुषतरा-
लोकिनीमीलिताम्बकानामम्बरमालिम्पतामकालबालातपरुचां शम्पासहस्रा-
णामजस्रोन्मेषणमण्डिताः शुण्डालौरसशुण्डादण्डप्रकाण्डतुल्यस्थौल्यनी-
रधारानिरन्तरितान्तरिक्षाः प्रतिक्षणसुलभफणिपतिरणरणकवितरणचतुर-
गम्भीरगार्जितजर्जरितश्रवसः पर्जन्याः । तदनु च निजोदरनिलीनसानुम-
ति सलिलाहरणधिषणागतनीरदायमानद्विरदपरिषदि बाडवकूपीटयोनितु-
लितबिलविवरपीयमानपयसि शौक्तिकनिकरानुकारिकरकोत्करहारिणि वि-
डम्बितविद्रुमलतावितानद्रुमकिसलयोपशोभिनि सागरसब्रह्मचारिणि प्रव-
हति पयःप्रवाहे दावचित्रभानोः परित्रातानालोक्य गजान्गजेन्द्रगामी ग-
तानुशयः शनैरतिक्रम्य मरुभुवं गत्वा गव्यूतिभात्रं तत्रैव महावंशतया
महासत्त्वतया महीभृत्तया महोन्नतितया चात्मानमनुकुर्वन्तं कमपि पर्वतं
तदखर्वगर्वनिर्वासनाय निवेशयितुमिव निजाङ्घ्रियुगमस्य शिरसि सिंहपोत
इव शिलाविभङ्गेन साहंकारः समधिरुह्य महीभृतस्तस्य मणिमकुटायमानं
जिनपतिसदनम् , पिपासातुर इव धाराबन्धमादरान्धः समासाद्य , सद्यः
संपुल्लमल्लिकावकुलमालतीप्रमुखफुल्लगुच्छैः पूजार्हमर्हन्तमतिभक्तिरभिपू-
ज्य , पुनरपि तरुणतरणिरेव गीर्वाणगिरिं प्रकृष्टमनोरथः प्रदक्षिणं भ्रम-

न्, तत्रत्यया जिनशासनरक्षियक्षिदेवतया सादरसंपादितकशिपुः, ततो विनिर्गत्य विश्वतः शश्वदुपपादिततरुणीचरणयावकरससंपर्करक्ततलतया स्वयमपि पल्लवितरागमिव पल्लवव्यपदेशं देशमशिश्रियत् । तदनु च तन्मध्यानिवेशितं निर्दोषतया दोषाधिपतिरिति सदा सुवृत्ततया व्यवस्था-
विकलवृत्त इति कलाक्षयरहिततया परिक्षीणकल इति च परिभवन्तं चन्द्रम्, चन्द्राभं नाम कमपि स्कन्धावारम्, नैकवारसंभवदसंभविनिमित्तोपलम्भेन ससंभ्रमं गाहते स्म । तस्मिन्नपि स्थानस्थानेषु वाच्यमानामिव वर्जितव्याहृतीनां साद्यस्कहविषामिव बाष्पनिष्पादनव्यसनजुषां भूरि-
फलभरितभूरुहामिव विनम्रशिरसां पुरौकसां नालनिष्कूषितनलिनानीव प्रम्लानवदनानि प्रेक्षमाणः प्रान्तवर्तिनं कमपि दान्तहृदयं पुरुषममृतवर्षायमाणदशनकिरणैः सकरुणमिव सिञ्चन्वनकुञ्जरोत्पाटितविटपिपेटक-
स्येव विश्वस्यापि जनस्य विच्छायतानिदानम् ‘किमवगच्छसि’ इत्यपृच्छत् । स च कुमारमादरादभिपत्यैवमब्रवीत्—“भद्र, भद्रासिकार्थिपार्थि-
वपरार्थकिरीटपादपीठप्रतिष्ठितपादपल्लवः पल्लवदेशापदेशकुबेरकोशगृह-
पतिः पतितजनदुरालोको लोकपालो नाम राजा भवत्यस्या राजधान्याः ।
तस्य च सकलगुणगरीयसी कनीयसी प्रज्ञाशालिजनकलाभेन जडाशय-
प्रभवेति पतिदेवताव्रतभाविबहुमानप्राप्त्या बहुपुरुषाभिलाषिणीति लोकपा-
लसहजसंगमेन लोकविनाशकरगरलसोदरेति च गर्हमाणा पद्मा पद्मा नाम ।
कन्यामिमामिदानीं कन्यागृहान्निर्गत्य गृहोद्याने स्वकरावर्जितजलसेकेन
सस्नेहमभिवर्धिता पुष्पवती जाता माधवीलतेति महोत्सवमारचयन्तीं त-
द्वदनगोचरशशाङ्कशङ्कयेव भुजङ्गमः कोऽप्यस्प्राक्षीत् । नेरन्द्राश्चासन्नेन्द्रा
इव प्रबलप्रार्थिनो व्यर्थप्रयासाः । तन्निमित्तोऽयं मर्त्यानां शोकः । शाकु-
निकस्तु कश्चिन्निश्चेतनेयं यदि जातापि कन्यका तावदेनामनन्यसाधारण-
विषहरणनैपुणः कोऽपि प्राणैः समं सांप्रतमेव संगमयतीति संगिरते ।

नरपतिरपि तद्वचनविश्वासाद्विश्वदिश्यपि शक्तिमदन्वेषणाय शुद्धान्तादप-
रमन्तिकचरं प्राहैषीदघोषयच्च 'विषहरणसमर्थाय मम राज्यार्थं वितारि-
ष्यामि' इति । महाभाग, महीपतिना विषविद्याविदग्धान्वेषणाय प्रेषिते-
ष्वहमप्यन्यतमः कश्चिदस्मि । कार्येऽस्मिन्कच्चिदार्थं, भवतोऽप्यधिकारोऽ-
स्ति" इति । तद्वचनानन्तरं जीवकस्वामी च 'जीवमात्रस्याप्युपद्रवो द्राव-
यितव्यः । किमुत प्रबलोऽयमबलाजनस्य' इत्यन्तश्चिन्तयन् 'अयि भोः, तत्र
यामो वयम् । अस्तु वा न वा प्रस्तुतकर्मणि प्रावीष्यम्' इति प्रणिगदन्नेव
राजगृहमुपसृत्य प्रवर्तमानतुमुलनिर्वर्तितवर्षधरनिवारणयन्त्रणमनामन्त्रित
एव प्रविश्य कन्यान्तःपुरं तत्र सर्वतोऽपि सर्वसहापृष्ठे वेष्टमानगात्रयाष्टिं
कष्टां दशमापन्नमाक्रन्दमयमिव शोकमयमिव विलापमयमिव व्यामोहमयमि-
वाश्रुमयमिवामयमयमिव निरूप्यमाणं जनं तन्मध्यगतां धवलकोमलकदल्य-
न्तर्दलसच्छायप्रच्छदाच्छादितशयनीयमधिशयानां मृणालिनीमिव च्छिन्नमू-
लां विच्छायां कन्यकामपश्यत् । व्यचिन्तयच्च तदङ्गकान्तिकन्दलितकन्दर्पद-
र्पः 'न चेयमप्सरसः, न हि तस्याश्चक्षुः पक्षीकृतपक्षमक्षोभम् । न वासौ
तडिल्लता, न हि तस्या अप्येवमतिपेलवाङ्गोपाङ्गसंगतिः । न वैवासौ
रतिः, न हि तस्यास्तनूजन्मना मुक्तोच्छिष्टाया एवमक्लिष्टाङ्गयष्टिता घट-
ते । नूनमियं भुजङ्गेनाप्यनङ्गाविष्टेन किं स्पृष्टा' इति । एवं चान्यथा चि-
न्तयन्तमन्तिकचरमुखादुपलब्धमहिम्नि महीपतावपि सपादपतनमवरजाकृ-
च्छमुच्छेत्तुमुपच्छन्दयति तदिच्छां विनापि तत्कर्मणि कप्तोऽयमानप्तोद्गारी
कुमारस्तथेति तद्वक्त्रमालोक्य निमेषमात्रेण तां निर्विषीचकार । स्वीचकार
च पुनरेनां कन्दर्पसर्पः । वपुष्मान्मारो हि कुमारः । कथमेनं साक्षादु-
द्वीक्ष्य चक्षुष्मती कन्या न भवेदनन्यजाक्रान्ता । ततश्च सा सकृदवलो-
कनकृतव्यसनभूयस्तया भूयः कुमारमपारयन्ती द्रष्टुं विषवेगमिषेण पश्चा-
दपि निमेषणमेवात्मनः शरणममंस्त । अतर्कयच्च प्रथमतस्मनुभूयमानस्म-

रविकारा 'कथयन्ति निकामं कामो नाम कश्चिदस्तीति । किमयं सः' इति । तदवस्थालोकेनेन लोकपालभूभुजि पुनरपि गरलसद्भावशङ्काभया-
लिङ्गिते भृशमिङ्गितज्ञः कुमारोऽपि कामतन्द्रालुर्मन्त्रयन्निवानङ्गातुरमात्मा-
नमपि तदङ्गस्पर्शेन चरितार्थीकुर्वन्समानयोगक्षेमतां लेभे । मुमुचे सा च
मोचोरुस्तदीयचतुरकरतलस्पर्शनमनुमहिम्ना प्रद्युम्नगरलवेगात् । उदस्था-
च्च तलपादाकुलिताकल्पा । बुबुधे च सविधगतान्विविधौषधहस्तान्सम-
स्तानपि पुरुषान् । तिरोदधे च तिर्यग्वलितमुखी पर्यङ्कादवरुह्य ह्रीयन्त्र-
णेनाकृष्टा संनिक्कृष्टचेटीपेटकस्य मध्ये । तावता तत्परित्राणविहस्तो जनः
समस्तोऽप्युन्मस्तकहर्षमूर्तिः कर्तव्यान्धो गन्धर्वदत्तादयितं दत्ताञ्जलिरभिप्र-
णम्य 'प्रयाणाभिमुखान्प्राणान्प्रतिपादयन्प्राणनाथोऽप्ययमेवास्याः' इति
स्वयमेवाचीकथत् । लोकपालोऽपि 'लोकोत्तम, लोकोत्तरोऽयमुपकारः ।
किमिह तवाहं व्याहरामि । मम राज्यं मम भोज्यं मम गात्रं मम मित्रं
मम प्राणा मम त्राणं च त्वदधीनं' इत्यभिदधानः, प्राप्तमनःप्रसादमेनं
प्रासादे क्वचित्प्रचुरोपचारमवस्थापयन्, अपास्तसमस्तजनं मन्त्रागारं मन्त्रि-
भिरधिरुह्य मन्त्रयामास—'अयि मान्याः, कन्यायाः प्रकृतोऽयमुपद्रवः
सुकृतोदयादुपाशमत् । अतः परं परोऽयमपारो ह्यस्याः प्रशस्तवरान्वेष-
णप्रभवः । ततः कथमनारोपितदोषं कथंकथमपि कमपि जामातरमुपल-
भ्य तमपि दुस्तरं बाढं निस्तरामः । कुमारोऽयमनवद्याकृतिरविद्यमानप्र-
त्युपकारमुपाकरोत् । अनुरूपश्च रूपयौवनसुगुणैः । किंच, तां मञ्जुभा-
षिणीं स्वहस्तेनाप्यस्पृशत् । या चास्माकमयमविदितगोत्रविशेषो वैदेशिक
इति जाता संशीतिः सापि सांप्रतं निरस्ता, यतस्तदीयो वृत्तान्तस्तदनु-
भावकण्ठोक्त्यायमवगतः । एवंगते सति यदत्र प्राप्तं प्राप्तरूपा निरूप-
यन्तु भवन्तः इति । तन्निशम्य नीतिविदः सच्चिवाश्च 'देव किमत्र वि-
चारेण । सर्वथा स एव योग्यः कुमारः' इत्युदीरयामासुः ।

अथैवमात्माभिमतममात्यानुमतं च वधूवरसंगमं संपादयितुमुल्लो-
कसंविधाविधायिनि पल्लवदेशभूभुजि, परश्वः खलु भविता पाणिपीडनमहो-
त्सव इति जनवादे विजृम्भमाणे, विजृम्भितमन्मथव्यथः कुमारोऽप्येका-
मपि त्रियामां सहस्रयामां सर्वथा निश्चिन्वन्पश्चिमे यामे याभिनीस्वामिन्य-
पि स्वामिरहःसंभोगसमुद्वीक्षणत्रपयेव तिरोदधति, रतिव्यतिकरविशीर्ण-
वधूवरचिकुरविच्छुरितसुमनसीव विच्छायतामुपगच्छ्युडुनिकरे, निर्दय-
विमर्दाश्यानमिथुनाङ्गसंगतकुङ्कुमपङ्कपरग इव प्रसरति प्रसवरजसि, पु-
ष्पवतीः स्पृष्ट्वा लताः पुनः स्पर्शभीत्येव शनैश्चरति समवगाढसरसि म-
रुति, सद्योविकचन्मणीचकनिचयमनोहारिणि महीरुहनिकरे निरन्तरनि-
स्यन्दिमकरन्दधारां दम्पतिघटनार्थमम्बुधारामिवावर्जयति, स्फुटितकुसुम-
षण्डोद्भासिनि दीपमण्डितदीपदण्ड इव दृश्यमाने सनीडगतचम्पकविटपि-
नि, अतिस्फारतया बहिःस्फुरज्जायापतिराग इवोन्मिषत्युषोरागे, भृङ्गावलि-
प्रकाणिते मङ्गलपाठकवचसीव गृह्यमाणे, गृहोद्यानमण्डनमाधवीलताम-
ण्डपे कुसुमकोदण्डेन प्रदत्तां तां मत्तकाशिनीं गन्धर्वदत्तापतिर्गन्धर्ववि-
वाहप्रक्रमेण रागाग्निसाक्षिकं परिणीय पुनर्गुणवति लम्बे लोकपालेन वि-
तीर्णा विधिवदुपायच्छत ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ

पद्यालम्भो नाम पञ्चमो लम्बः ॥

षष्ठो लम्बः ।

अथ तां नववधूमवधूतत्रपां पवित्रकुमारः शनैःशनैः परिकल्पय-
न्, 'पङ्कजत्वेन द्विजपतिद्वेषेण मधुपसंपर्केण च निरुद्धं निर्दिष्टदोषरा-
हित्यादवधीरयतः पद्मं तव मुखपद्मस्य पद्मसदृशतां पद्मानने, कविवर्त्मनि
स्थिताः कथं कथयन्ति' इति मिथः कथयन्, नट इवावस्थानुगुणवच-
सि विट इव संभोगचातुर्ये वश्यमन्त्र इव वशीकरणविधौ शिष्य इवेच्छा-
नुगुणवर्तने चक्रवाक इव विरहासहिष्णुत्वे भवन्, तत्तद्गुणेषु स्वयमपि
तथा भवन्तीं कामिनीं कामतन्त्रज्ञो यथाकाममन्त्रभवत् । अनैषीच्च तस्मि-
न्नेव राजसद्वन्यम्लानपाटलोत्पलदामपरिमलोद्गारिकवरीबन्धया विरचित-
शिरीषकलिकावतंसया दिवसकरसंतापसंवासादतिशिशिरदेशनिवेशितेनैव
शशाङ्कातपेन घनसारसुरभिणा हिमजललुलितेनानतिविरलेन चन्दनविलेप-
नेन पाण्डुरितशरीरया, सलिलस्यन्दिबिसलताहारव्यतिकारितमुक्तासरत-
रङ्गितस्तनतटया परिहृतकुङ्कुममाणिक्यभूषणया त्रिगुणतिरस्कारिणीस्थ-
गितवातायनदूरान्तरितद्युमणिकिरणदर्शनया पल्लवितसायंतनसलिलकेलि-
कौतुकया निर्मोकपरिलघुपरिधानया धारागृहनिर्यद्वारिधारारवश्रवणनि-
वृत्तया चन्दनशिशिरशिलापट्टसंविष्टया प्रालेयशीकरासारवाहिन्या यामि-
न्येव हेमन्तस्य, मौक्तिकराजिततनुलतया वेण्येव ताम्रपर्ण्याः, शीतल-
चन्दनच्छायाभृता मेखलयेव मलयशैलस्य, फेनपिण्डपाण्डुराम्बरया वी-
च्येव पयःपयोधेः, पद्मया तया समं स्फुटितपाटलकुसुमापीडपटुपरिमल-

विसरवासितरोदोविवराणि प्रसरदूष्मलतरणिकिरणपरामर्शमर्मरितपक्ष्माणि
पटुतरातपकृतकोटरपुटपाकमन्दप्राणविष्किराणि स्फीतफलस्तबकभूरिभा-
रनम्रशाखाम्रवणानि चूडारत्नसंशयितवनवैश्वानरविलेशयभुजङ्गानि पत्रला-
नूपद्रुमषण्डपिण्डितरोमन्थमन्थरवदनगोधनानि दावदहनदाहविद्राणसारङ्ग-
सङ्गलङ्घितमरुन्मार्गाणि पानीयशालापन्नपथिकजनवाञ्छ्यमानसायाह्वानि
शुष्कसरसीविलोकननिराशशोकान्धसिन्धुरारब्धकरास्फोटानि रिक्तीकृतम-
हामहीधरनिर्झरस्रोतःसिरासंतानानि संज्वलितपतङ्गप्रावपावकप्रभापटल-
लीटजाङ्गलद्रुमाणि, घोरतपांसीव मुक्ताहारशरीराणि, राजहृदयानीव ते-
जोधिकद्वेषोत्पादीनि, अपत्यानीव सदाकाङ्क्षितपयांसि, पतितकर्माणीवा-
धस्तलावरोहणकारीणि, नाकस्त्रीमनांसीव मरुदौत्सुक्यविधायीनि, अति-
रूक्षाणि ग्रैष्मकाणि कानिचिदहानि जीवंधरः ।

अथैवं मनोरथदुरासदं सततं तथा सारङ्गदृशा समं शमनुभवन्नपि
विषयेष्वसक्ततामात्मनो विवरीतुमिव विजयासूनुः, विषयान्तरमन्तर्हित-
एव गन्तुमनाः समजनि । तावतास्य तिरोधाय जिगमिषोरनुकूलतां चि-
कीर्षुर्वावसितदिवसव्यापारशेषः पूषा निकषास्तशैलमलम्बत । आपत-
यालु निशानिशाचरीनिशातशूलशिखासमुत्खातं वासरस्य हृदयमिव स्थ-
पुटितप्रस्थप्रस्थानविह्वलवाहनिवहविहतस्यन् नविस्रस्तमस्तागिरिगैरिकपङ्क-
चयखचितं रथाङ्गमिव च पातङ्गमङ्गमदृश्यत । ततस्तेजोनिधिरपि विनि-
वारितदोषोऽपि वारुणीसङ्गात्मिकमपरं रविरधः पपात । पद्मिनीरजःस्पृष्टम-
म्बरमपहाय मज्जत्यब्जिनीभुजङ्गे जलधिलजलेवान्ते संततलाक्षिकयनि-
कालक्ष्मीं बभार संध्या । ततश्च सवेगपतङ्गपयोधिपातपाटितशुक्तिपुटमुक्तो-
त्थितमुक्तोत्करा इव निर्दयमधुकरमर्दननिपतदनल्पकल्पतरुकुसुमप्रकरा इव
च तारकाश्चाशिरे । तदनु चागाधरसातलकासारगर्भपीतवासरतापसु-
खसमुत्तरत्समर्वीतवाहनवाहैरिकायकाण्यकञ्चुकितानीव, अहरवसानवि-

हारमण्डनप्रवृत्तवलरिपुपुरपुरंध्रीजातयातयामतावधूतावतंसनीलकुवलयप्र -
भानुविद्वानीव समददिक्कुरिकुलकर्णतालताडनाग्नेडनभयचकितविद्राणष-
ट्चरणचक्रचञ्चर्दचिश्चर्चामेचकितानीव सर्वतः शर्वरीकेशपाशदेशीयानि
तमांसि मांसलिमानमभजन्त । क्रमेण चाभ्यागताभिमतमणनीलकञ्चुकक-
दाशाकदर्थिताभिरनुपदं प्रसारितपाणिभिरितस्ततो गृह्यमाणे स्वाभ्याशेषु
स्वैरिणीभिः, अतिबहलपङ्कपटलशङ्किभिरावर्जितपार्श्वैरनिभृतं विद्युठितु-
मूरीक्रियमाणे विपिनकुहरेषु वराहनिवहैः, अकाण्डजलदमण्डलभ्रमसं-
भ्रमसंभृतपुनःपलायनचिन्तैरुत्क्षेपचटुलपक्षसंपुटैः सभयमभिवीक्ष्यमाणे स-
रःसु हंसैः, संरम्भसमुद्भूतसटाच्छटैरुत्पुच्छायमानैः कठोरकालायसपञ्ज-
रधिया विघटयितुं व्यापारितनखकोटिभिः साटोपमुद्दिश्यमाने गिरितटीषु
कण्ठीरवैः, तिमिरापीडे जरठतां प्रतिपन्ने, प्राप्ते च निशीथे, निर्दयसं-
भोगव्यतिकरश्रमेण गाढाश्लिष्टनिद्रां तां बिम्बोष्ठीमतिसंधाय गन्धर्वदत्ता-
पतिरन्तर्वेशिकैरप्यविदित एवान्तःपुरात्पुराच्च निर्गत्य ययौ ।

अथ पद्मबन्धौ पद्मिनीमिव पद्मां परित्यज्य पद्मादयिते प्रयाते,
प्रशिथिलितनितान्तस्वापा सा कान्ता कान्तकरपरिरम्भणसंभूणुशंभरा-
नुपलम्भेन विजृम्भमाणत्रेपथुभरादरविवर्तितगात्रा निमीलितनेत्रैव प्रसा-
रितपाणिः परितः पर्यङ्के पतिं व्यचेष्ट । अदृष्ट्वा च तलिमसविधे धव-
मवधूतावशिष्टनिद्रा द्रुतमुत्थाय शयनगृहमभितः प्रदीपाट्टेषु प्रलम्बमानम-
णिकनकसुमनोदामनिकामस्थूलशातकुम्भस्तम्भच्छायास्वप्यतुच्छरणरणक-
विह्वला प्रहृतरपूर्वगात्रा धात्रीतलचुम्बितलम्बमानशिथिलकेशकलापा क-
लापिनीव नृत्तोद्यता, विद्युदिव मेघावलीवलयिता, वलयरवमुखारितकर-
पल्लवैः पल्लवयन्तीव परामृशन्ती भुवं भूयः पर्यभ्रमत् । एवं नैकवारं
वरदर्शनशङ्कया दरस्तम्भिताक्रन्दप्रसङ्गा स्वाङ्गच्छायामपि तदङ्गच्छायां
संदिहाना भूत्वापि निशान्ते कान्तं यदा नैक्षिष्ट तदा 'हा हतास्मि'

इति परिदेवनमुखरितोपकण्ठा कलकण्ठी मुक्तकण्ठं रुरोद । तावता प्र-
बुध्य दग्धहृदया निभृतेतरपदप्रसृतयो विसृमरकचभारतिमिरकवचित-
वियतः ‘किं किम्’ इति यामिनीनिभा यामिकयुवतयः समायासिषुः ।
अद्राक्षुश्च तां भग्नोपन्नपादपां लतामिव पांसुलोद्गमपत्रभङ्गां धात्रीतलशा-
यिनीं शमयितुमिव शोकानलं नयनजलप्रवाहे प्लवमानामुद्गमदारिद्र्याद-
प्युद्वेजनीयां वाच्यसंपर्कादपि शोच्यां निर्घृणत्वादपि निन्दनीयां परदा-
रपरिग्रहादपि निग्राह्यां नास्तिक्यादप्यनास्थेयामवस्थामारूढां पद्माम् ।
ततश्च तास्वपि तस्याः परिदेवननिदानं परिज्ञाय परित्रासपराधीनासु,
परिजनमुखादेतदुपश्रुत्योदश्रुमुखी समागत्य तज्जननी जनितोद्वेगा निजो-
त्सङ्गे वत्समारोप्य तदात्वोचितैः शीफरशिशिरोपचारप्रकारैर्व्याहारैश्च वि-
धाय लब्धसंज्ञां साल्यंधरिदयितां सदयमेवमन्वयुङ्क्त—‘अयि पुत्रि, ते जा-
मात्रा स्वयात्राभिव्यञ्जि किञ्चित्पुरस्तादुपन्यस्तमस्ति वा न वा’ इति ।
सा च भञ्जुभाषिणी किञ्चिद्भ्यात्वा स्मृत्वा च तदुक्तमित्थं प्रत्यब्रवीत्—
“अम्ब, कदाचिदपहायाम्बरमम्बरमणावम्बुराशिगाहनलम्पटे सति, त-
मवलोक्य जातमन्दहसित इव चकासति चन्द्रमसि, चन्द्रशालां मया
साकमधिवसन्भर्तृप्रवासपीडितां सनीडगृहाक्रीडक्रीडागिरिनीडगतां को-
कप्रियां प्रदर्शयन् ‘प्रिये, पश्य भर्तृवियोगेऽपि पुनस्तत्संयोगसंभूषणुतया
विरहसहिष्णुमिमाम्’ इति साकूतं समभ्यधात्” इति । दुहितृवचःश्रवणान-
न्तरं समुद्भवदुद्गमधृतिः पद्माजननी ‘जहीहि वत्से, विचिकित्साम् ।
अनेन ह्यन्यापदेशेनोपादेशि त्वया विप्रयोगः पुनः संप्रयोगश्च ते प्राणना-
थस्य’ इति प्रणिगदन्ती सुतामाश्वासयामास ।

अथ पद्मावल्लभोऽपि पल्लवजनपदपतिचोदितजङ्घालजनव्रातेना-
प्यविदित एव लङ्घयन्नलङ्घनीयमरण्याध्वानमभिवन्दिताखिलपुण्यजिनभवन-
तया पावनतामुल्लाघतां च नीतः पल्लववर्षसीम्नि नाम्ना चित्रकूटं विचि-

त्रचारित्राश्रयं तापसाश्रममध्वश्रमपरिच्छेदाय शिश्रिये । अपश्यच्च ताप-
सानामञ्चितवृत्तोऽयं पञ्चाग्निमध्यस्थानादितपःप्रपञ्चम् । अतर्कयच्चायं कृ-
पालुः ‘अहो देहिनां मोहनीयकर्मदं दुर्मोचप्रसरं यद्वश्या अमी मुधा
क्लिश्यन्ते’ इति । व्याहरच्चायं परहितपरतन्त्रो मन्त्रायमाणं वचः “अयि
तपोधनाः, ‘न हिंस्यात्सर्वभूतानि’ इति विश्रुतां श्रुतिं विद्वांसोऽपि
किं हिंसानिदाने तपस्येकताना भवन्ति” इति । अदीदृशच्च दुर्दृशो
जडाञ्जटाजालभ्रष्टजलावगाहनलग्नजलचरविसराणां विविधैधोविवरविस-
र्पत्सर्पादिजन्तूनामप्यमन्दविभावसौ दन्दह्यमानानां नयनवतामसह्यं व्यस-
नम् । अब्रूवुधच्च तत्त्वमयं लब्धवर्णो वर्णिनां मध्ये कतिचिदत्यासन्नभ-
व्यान्दिव्यैः श्राव्यैर्हृद्यैरनवद्यानेकान्तोद्योतिभिर्वचोभिः । उदस्विदपवर्गश्रिय-
स्तेऽपि श्रीजिनधर्ममगृह्णन् । अथ तावता सद्धर्माभिमुखतापसहृदयोद्वा-
न्ततमसेव श्यामीभवति दिङ्मुखे, श्यामामुखविधेयकृत्यं मुनिजनैः सम-
मनुष्ठाय काष्ठाङ्गाररिपुः क्षपामपि तत्रैव क्षपयामास । तदनु च सन्मार्ग-
संदर्शनसावधानेन सवित्रा संगृहीतसम्यक्त्वबलबहिष्कृततापसमनस्तमो-
राशिपुनःसंपर्कभीत्येव निःशेषतमःस्तोमेऽपि निरस्ते, परिसरतरुसुप्तोत्थिते
कुमारसौखसुप्तिक इव सविरावे सति वयसि, रुरुगणेऽप्युटजाङ्गणभुवमुत्सृज्य
तृणचर्वणचापल्यादाश्रमोपशत्यमाश्रयति, शुचीतरविभागोपेक्षिणि सुग-
तमतावलम्बिनीवाम्बुजिनीरजःस्पर्शनलम्पटे वाति प्राभातिके मरुति, दि-
नपतिमुखावलोकनोद्दामदिवसश्रीराग इव प्रसरति तरुणातपे, तापसदार-
कसमितौ च समित्कुशपलाशहरणाय यथायथं विहरन्त्याम्, विहितप्रगेतन-
विधिस्ततो विनिर्गत्य सात्यधरिन्धकारितपरिसराणि कणदलिकदम्बकव-
लितशिखरकुसुमतुङ्गततरुसहस्राणि विशृङ्खलखेलत्कुरङ्गखुरपुटमुद्रितसिक-
तिलस्थलाभिरम्याणि स्वच्छसलिलसरःसमुद्भिन्नकुमुदकुवलयमनोज्ञानि वि-
मलवनापगापुलिनपुञ्जितकलहंसरसितरञ्जितश्रवणानि दृप्यच्छाक्करशृङ्गको-

टिविघटनविषमिततुङ्गकच्छानि विचित्रसुमनःपरिमलमांसलसमीरसंचारसु-
 रभीकृतानि कानिचित्काननानि नयनयोरुपायनीचकार । तानि च क्र-
 मादतिक्रम्य गच्छन्विक्रमशालिविविधपुरुषपरिषदः पारुष्यविरामाभिराम-
 रामालंकृतस्यायत्नोपनतरत्नरजतजातरूपजातजातसमृद्धिण्डीरपिण्डपाण्डु-
 पुण्डरीकोद्भासिनः सलिलान्दोलितचारुचमरवालमरुतः परदुरासदसत्त्वा-
 धिकविविधभूमृदध्यासितसविधस्याजस्ताभिवर्धितशाहिनीसहस्रसंपादितसं-
 पदः पयोधरभरमनोहरमहिषीमहितधाम्नः सदातनगोधनचकासिनः सक-
 लजन्तुसंरक्षणदक्षस्य विडम्बितक्षोणीपतेर्दक्षिणदेशस्य मणिमकुटायमान-
 विकटशिखरचुलुकिताम्बरं जाम्बूनदोपपादितस्थूलस्थूणसहस्रसंबाधमण्डि-
 तमण्डपमकाण्डभवदाखण्डलधनुःकाण्डशङ्कानिष्पादनशौण्डनैकपुष्पोपहा-
 रमहरहरभिवर्धमानसपर्यमविलयं कमपि श्रीजिनालयमद्राक्षीत् । तन्निरि-
 क्षणक्षण एव क्षीणिनिःशेषश्रमः श्रावकश्रेष्ठोऽयं काष्ठागतप्रमोदः साधुधौ-
 तपादः पादपवल्लरीतल्लजसंफुल्लफुल्लोत्करमरविन्दसदेहानुधावन्मधुकरेण क-
 रेणापचित्यापचितिविधिज्ञोऽयं विहिताञ्जलिरधिकभक्तिर्भक्तिभरनिगलवि-
 गलित इव कथंचिद्गलाद्गलति सकलवाङ्मयातिवर्तितकीर्तेर्भगवतः संस्तवे,
 संस्तवनौत्सुक्याङ्कुरानुकारिरोमाञ्चं मुञ्चति शरीरे, शारदारविन्द इव मक-
 रन्दबिन्दुभिरानन्दाश्रुजालैः प्लाविते लोचनयुगले, अचलितमूर्तिरतुलतूर्तिः
 कर्तव्यमपश्यन्नवश्येन्द्रियस्त्रिकरणशुद्धिस्त्रिः परीत्य क्षणमास्थितः श्रीपी-
 ठाप्रस्थितिरारचय्य कुसुमाञ्जलिमव्रजिनं जिनमस्तोकमस्तावीत्—

‘तरन्ति संसारमहाम्बुराशिं यत्पादनावं प्रतिपद्य भव्याः ।

अखण्डमानन्दमखण्डितश्रीः श्रीवर्धमानः कुरुताजिनो नः ॥

विवेकिनो यस्य पदं भजन्ते विमुच्य बाह्यान्विषयानसारान् ।

अवाप्तुमात्मीयगुणं गुणाब्धिर्जिनेश्वरो नः श्रियमातनोतु ॥

यदीयपादामृतसेवनेन हरन्ति संसारगरं मुनीन्द्राः ।

स एष संतोषतनुर्जिनो नः संसारतापं शकलीकरोतु ॥’ इति ।

तावदवञ्चितया तदीयभयभक्तिकुञ्चिकयैव श्रीकवाटे स्वयं झटिति विघटिते, तदवलोक्य निकटवर्ती मर्यः कश्चिदाहितायाहितभरः प्रीतिविस्फारितनेत्रद्वयेन शतपत्राञ्जलिमिव पवित्रकुमारस्य पातयन्नस्य पादयोः पपात । तमवलोक्य लोकज्ञः कुमारोऽपि नात्यादरं दर्शितदशनज्योत्स्नया कृत्स्नमस्याङ्गमालिम्पन् ‘कोऽसि । कुतस्यः । कस्मादस्मत्पदयोस्तव पतनम्’ इत्यपृच्छत् । स च तद्वचोलाभेन लब्धमहाप्रसाद इव बद्धाञ्जलिरित्थं निजगाद— “स्वामिन्, इतः क्रोशमात्रान्तरितप्रदेशनिवेशितो वेशवाटिकेति विटैः, विद्यामाठिकेति विद्यार्जनोत्सुकैः, विपणिवीथीति वणिग्भिः, आतिथेयनिवास इत्यतिथिभिः, भोगभूरिति भोगापेक्षिभिः, आस्थायिकेत्यास्तिकैः, गिरिदुर्ग इति क्षेमार्थिभिः सेव्यः क्षेमपुरी नाम जननिवेशः । तत्र च प्रजापतिरधःपातिताखिलपृथिवीपतिः सुरपतिदेशीयो नरपतिदेवो नाम । तस्य च राजश्रेष्ठस्य श्रेष्ठिपदप्राप्तः स्पर्शनशीलत्वेऽप्यकल्पितप्रदायित्वेन कल्पशाखिनं प्रज्ञाशालित्वेऽपि क्षमास्पदत्वेन बृहस्पतिमाढ्यत्वेऽप्यनुत्तरकाष्ठाश्रितधनिकतया धनदमप्यधःकुर्वन्सर्वगुणभद्रः सुभद्रो नाम । तस्माच्च तेजोधाम्नश्चन्द्रादिव चन्द्रिका पद्माकरादिव पद्मिनी पयःपयोधेरिव पङ्कजासना काचिदङ्गजा समजानि । सा चेन्दुमुखी बन्धुजनप्रमोदेनाभिवृद्धा सांप्रतं प्रावृडिवोद्विन्नपयोधरा सरांसि पित्रोर्मनसी कलुषयत्याकर्षयति च युवशिखण्डिनः । दैवज्ञास्तु तज्जन्मदिवस एव ‘एतज्जिनभवनद्वाराररपुटस्य स्वयं विघटनं निकटगते यस्मिञ्जाघटीति प्रकटितानुभावस्य तस्येयं पाणिगृहीती’ इत्यभाणिषुः । अहमपि तस्य विश्रुतमहिम्नो वैश्यपतेश्चक्षुष्यः कोऽपि भुजिष्यः । ततः प्रभृति तन्नियुक्तोऽत्र निवसन्नहं निर्वासितहृच्छल्यं प्रतीक्ष्य जगत्प्रतीक्ष्यं भवन्तं हृदयप्रभवदानन्दप्राग्भारेण प्रणतवान्” इति प्रणिगदन्नेव वणिजां कर्ण-

धारस्य कर्णोत्सवमदःकथयां कर्तुं ययौ ।

सुभद्रोऽपि भद्रतरनिमित्तोपलम्भं पौनःपुन्येनानुस्मृतकन्यावृत्तान्तः कचिदेकान्ते कान्तया समम् 'किं करोति स किंकरेषु भद्रो यः कन्यावरपरीक्षणकृते सहस्रकूटजिनालये कृतक्षणोऽभूत् । वामेतरभुजस्फुरणं विवृणोति शुभावाप्तिम् । अपि नाम कदाचिदवश्यं वरं पश्येत्' इति पारवश्यकर्कशं वितर्कयन्नतर्कितागतिना गुणभद्रेण पवित्रकुमारस्य त्रिजगत्स्वामिजिनभवनाभ्यर्णागमनमाकर्ण्यार्णव इवेन्दोरमन्दसंभ्रमः श्रवणयोस्तद्वचःश्रवणं चरणयोः प्रयाणत्वरां नयनयोरा-नन्दाश्रुधारां च कुर्वाणः पाणिद्वयार्पितद्रविणराशिना गुणभद्रं दारिका-वरवार्तया दारान्सखेहनिरीक्षणेन सनाभींश्च संभावयन्नहंपूर्विकासमेतामि-तेतरान्तिकचरः कुमारान्तिकमभ्यगमत्, अपश्यच्च भक्तिपरतन्त्रं श्रीजि-नेन्द्रसपर्यापर्युत्सुकं विजयावत्सं जैनजनवत्सलः स धर्मवात्सल्यावर्जितप्री-तिर्वैश्यपतिः । अचिन्तयच्चायम् 'अतिप्रगल्भमधुरदृष्टिविक्षेपलीलादर्शि-ताकाण्डपुण्डरीकवनविकासविभ्रमं वैदग्ध्यलास्यविद्याललितभ्रूलतं दन्त-कान्तिचन्द्रिकाच्छुरितविद्रुमपाटलरदनच्छदमुन्मृष्टचामीकरमुकुरतुलितक-पोलमृजुतुङ्गकोमलदीर्घनासिकं विगाढलक्ष्मीभुजलतावेष्टनमार्गानुकारिक-ण्डरेखमंससक्तकर्णपाशं शौर्यशिबिरोत्तम्भितस्तम्भसब्रह्मचारिमनोहरांसबा-हुलतं कमलाकर्णावतंसकङ्क्रेलिकिसलयसुकुमाररुचिरकरशाखं व्यक्तश्रील-क्ष्मविकटवक्षःकवाटममृतसरिदावर्तसनाभिनाभिमण्डलं नखदिनमणिनिष्य-न्दिकिरणविकासिचरणतामरसद्वन्द्वं कन्दमिवानन्दस्य प्ररोहमिवोत्साहस्य प-ल्लवमिवोल्गसमय कुसुममिव मङ्गलस्य फलमिव मनोरथस्य न्यञ्चत्काञ्चनन-गलोकमतिलोकं वपुरमुष्य तावदामुष्यायणत्वमेव न केवलं केवलाकोद-यस्थानतामप्यनक्षरमाचष्टे' इति ।

ततश्च नातिचिराद्विरचितपरमेश्वरापचितिमवलोक्य तं कुमारमु-

चितोपचारैराराध्य पुनराराद्वर्तिनः कस्यचिदकठोरकङ्कलितरोरतुच्छच्छा-
यायां शौक्तिकजालवालुकमनोज्ञे हृदयज्ञान्तिकचरसत्वरसमीकृतस्थले
कुमारमन्वासीनः कुबेरदेश्यो वैश्यपतिर्वात्सल्यौत्सुक्यकौशलशंसिकुशल-
परिप्रश्नादिना मुदितहृदये विदितवृत्तान्ते च भवति विजयानन्दने
नखंपचपांसूत्करदुःसहाध्वन्याध्वश्रमाश्रितविश्वजनपदपाथिकनिबिडितपाद-
पमूले कथितसलिलसरःपराचीनतृष्यत्पतत्रिणि मृगतृष्णिकाकुलितमृग-
कुले ललाटंतपे भवत्यम्बरमणौ कुरुकुलशिखामणये गुरुरतरनिजमुख-
प्रसादकण्ठोक्तां निजोत्कण्ठां पुनरुक्तामिव विवब्रे— “कुमार, मयि
ते प्रेमकारणमपरमास्ताम् । आस्तिकचूडामणे, तावदनिषेध्यमेवेदं
स्वयूध्यत्वम् । अतस्त्वया मे प्रार्थनावैमुख्येन न सख्यं विहन्तव्यम् ।
अनुमन्तव्यमेवास्मदावसथे दिवसोचितविधिं विधातुम्” इति । सोऽप्य-
सुप्रणयिनामप्यर्थितामसमर्थो भवन्विहन्तुमत्याहितवृत्तः सात्यंधरिः ‘अ-
स्त्वेवम्’ इत्यन्वमंस्त । ततश्च सर्वगुणभद्रः पवित्रकुमारोऽयं गुणभद्रप्रसा-
रितं पाणिं पाणौ कुर्वन्सर्वसहायाः सहेलमुत्थाय कायरोचिःप्रतिहतसह-
स्ररोचिः सहस्रकूटजिनालयं सहस्रशः परीत्य प्रणिपत्य च पुनरप्यतृप्त
एव तन्निकटात्सुभद्रनिरोधाद्धटद्धाटककूटकोटिपिनद्धध्वजपटपाणिपल्लवेन
क्षेमश्रीवल्लभमिवामन्त्रयमाणं सान्द्रचन्द्रातपातिशायिचन्द्रशालानिर्लुप्तनिर-
तिशयरत्नाविसरविसर्पिकिरणप्रकरेणैव प्रतिगृह्णन्तं प्रसभोपसर्पदतिघोरपौ-
रुषपदप्रचुरस्तनितानुकारिरणितश्रवणारब्धताण्डवगृहशिखण्डिवृन्देन स्व-
यमप्यमन्दादरादानन्दनृत्तमिवारचयन्तमत्यादरधात्रीमुखाकर्णितसुभद्रसुता-
भर्तृसान्निध्याग्नेडितहर्षक्रीडाकीरविरावमिषेणाशिषमिव प्रयुञ्जानम्, पुञ्ज-
मिव संपदः, पूर्तिमिव शोभायाः, मूर्तिमिव कोलाहलस्य, अतिभद्रसु-
भद्रसदनोद्देशं निरवकाशितजननिवेशं वेशपुरंध्रीनेत्रव्रजविरचितविविध-
तोरणस्रजः समतीत्य समासदत् ।

तत्र च सुभद्रसुतासौभाग्यगृहोत्तम्भितस्तम्भसदृशोरुस्तम्भशोभो-
 पलम्भलम्पटताप्राप्तैरिव रम्भास्तम्भनिकरैर्नीरन्ध्रिताः पुरंध्रीव्रातविधीयमा-
 नविविधालंकृतीरहंपूर्विकागच्छद्विश्रुतविश्ववैश्यदृश्यमानप्रवेशावसरा नैक-
 द्वारभुवः क्रान्त्वा, कुमारः कचिदन्तर्गृहं करगृहीतजाम्बूनदताम्बूल-
 करण्डादर्शकलापिकेलिकीरसारिकाप्रमुखाणाम्, संमुखागतं क्षेमश्रीवल्लु-
 भमत्यादरादन्योन्यमङ्गुलीनिर्देशेन दर्शयन्तीनां प्रियसखीनां मध्ये स्थितां
 क्षेमश्रियं श्रियमिव साक्षालुक्षयन्, तदक्षिशरलक्षीकरणादक्षमया च तया
 सविभ्रमाकुञ्चितचारुभूलताचापनिर्गतेन हृदयभेदनपेशलशितेन नेत्रप-
 त्तिणा विद्धो भवन्, हृदयलग्नभल्लशल्य इवायलुकभरास्पदीभूतः पदमपि
 गन्तुमपारयन्नपारतद्वयथानिर्वृतये निर्वृतिपुत्रिकां तां धात्रीतलदुर्लभसंवि-
 धानविधात्रा सुभद्रेण भद्रतरलग्ने यथाविधि विश्राणितां पर्यणयत् ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
 क्षेमश्रीलम्भो नाम षष्ठो लम्बः ।

सप्तमो लम्बः ।

अथ तां पृथुनितम्बामयं प्रथमविवाह इव प्रथमानप्रीतिः परिण-
मपरिणमदनिवारणमदनमदवारणवर्धितधृतिरनवधृतरतिव्यतिकरविजृम्भि-
तव्याक्षेपः क्षेमश्रीकान्तश्चिरमेकान्ते कान्ततरकायकान्तिकान्दिशीककला-
धराम्, रमणे चरणतले च रक्ताम्, प्रियसखीमण्डले जङ्घाकाण्डे च
स्निग्धाम्, ऊरुस्तम्भे परिजने चानुकूलस्पर्शनाम्, सौभाग्ये श्रोणीबिम्बे
च साभोगाम्, हृदयवृत्तौ रोमराजौ चात्यक्तकौटिल्याम्, मध्ये प्रणयक-
लहकोपतनूनपादि च तनुतराम्, सनाभौ नाभिमण्डले च भग्नान्,
चित्ते कुचयुगलेऽप्युन्नताम्, मनसि बाहुलतायां च मृद्वीम्, वचसि
ग्रीवायां च मिताम्, वक्त्रे हृदि च सुवृत्तोद्भासिनीम्, सपत्नीनिचये
कचभारे च कालिममयीं क्षेमश्रियं पश्यन्, स्पृष्टदृष्टतदीयाखिलाङ्गतया
दृष्टतमः ‘प्रिये, त्वामेवमनारतभोग्याममर्त्यभोग्याभिरप्सरोभिरुपमेयशोभां
कथमुदीरयामि’ इत्युपलालयन्नतिगृध्रुरिवालंबुद्धिमनासेदिवानवर्तिष्ठ । एव-
मनिर्वृतिसुखया निर्वृतिसुतया सममतिमात्रनिर्वृतिमधिजग्मुषस्तस्य गन्धर्व-
दत्तापतेर्गतवरतां ज्ञात्वा प्रियसखीव प्रतिषिद्धप्रयाणा प्रावृडाविरासीत् ।
तस्मिंश्चातिचकितकादम्बे कन्दलितकन्दले स्फुटितकुटजषण्डे ताण्डव-
तरलशिखण्डिनि स्फुरदाखण्डलकोदण्डे खण्डितमहीपालदण्डयात्रे त्रासि-
तव्रातकिनि तटिदालोकनचकितवनौकसि प्रस्थितमानसौकसि तिरस्कृतदि-
नमणितेजसि स्फूर्जत्सर्जसौरभे भेकरटितवाचाले चलितबकपङ्क्तिदन्तुरवि-
यति वृत्रहगोपचित्रितधरित्रिपृष्ठे निष्ठुरघननिनदविनिद्रकेसरिणि मदमन्थ-
रसिन्धुरे नखम्पचनितम्बिनीस्तनमण्डले प्रोषितप्राणखण्डिनि तरुगह्वर-

निभृतपरभृते विरतविभावरीरमणजागरणे कुट्मलिततारकावलोकनकौतु-
के कूलंकषसलिलपूरसरिति धारान्धकारपूरितहरिति दुर्विभावदिवानिश-
विभागे पुङ्खितशरकुसुमशरे शीतालुगोधनत्राणायस्तगोमिनि निर्विशङ्कस-
मालिङ्ग्यमानाङ्गारधानीतनूनपादि परिणमति पयोधरसमये, कुङ्कुमपङ्कप-
ङ्खिलपयोधरामन्तरमान्तं वमन्तीमिव रागम्, करालकालमेघकालिमकाला-
गुरुधूपगर्भगर्भागारगर्भस्थिताम्, चिरप्रभामिवाचिरप्रभाम्, प्रसरन्मनो-
हार्याहार्यनैकमणिमहःस्तवकामगस्यचुलुकितरत्नामिव रत्नाकरस्थलीम्,
करिणीमिव वारिसंपर्कचकिताम्, प्रजानाथचित्तवृत्तिमिव प्रतापार्थिनीम्,
सुराङ्गनामिव महीरङ्गस्पर्शनपराचीनपदां क्षेमश्रियम्, क्षेमभूमिमिव पराक्रा-
न्तमहीपतिः, कुसुमशरशराक्रान्तोऽयं कुमारः क्षणमपि नात्याक्षीत् ।

अथ कदाचित्कस्यांचन त्रियामायां तृतीयप्रहरे विरहव्यसनावत-
मसविषयीभविष्यन्त्याः क्षेमश्रियः प्रपञ्चद्वयकुञ्जे पुञ्जीभावादिव विरल-
भावमासेदुषि तमसि, सुभद्रस्य जामातृप्रयाणप्रबोधनायेव कूजत्सु
कुङ्कुटेषु, निकटगतां पत्नीमतिसंधाय गन्धर्वदत्तापतिर्भवभृतां प्रवृत्तेर्व्य-
वस्थाविकलतां व्यवस्थापयन्निव तथाविधास्थास्पदमेकपद एव तां परित्यज्य
प्रव्रज्यायै प्रकृष्टवैराग्यः पुरुष इव यथेष्टमियाय । तदनु सा च तनूदरी
यातयामजातगाढस्वापा पुनः प्रबोधाभिमुखी तल्लिमतले तत इतोऽपि शनैः
संचार्यमाणशरीरा विशीर्यमाणचिकुरभारविगलदविरलकुसुममाला सविला-
सगात्रभञ्जना पञ्चशाखाङ्गुलीभिर्मर्दयन्ती मन्दमन्दं मन्थराक्षिपक्ष्मणी,
पतिमुखनिरीक्षणतपरा पतिदेवता सलीलमुत्थाय शय्यातलमधिवसन्त्येव
संमुखागतयामिकवामलोचनामुखेऽपि मुखमनर्पयन्ती, प्रसर्पदङ्गुलीनखच-
न्द्रचन्द्रिकया मुकुलयन्तीव नयननलिनयुगम्, किञ्चित्कुञ्चितपञ्चशाख-
तलेन कञ्चुकितवदना क्षणमीषदुन्मीलयन्ती पतिमन्वियेष । ततः सत्रासा
तत्र दयितादर्शनादवशमुन्नयन्ती मुखमुदश्रुमुखीनां सखीनां हिमानीबिन्दुद-

न्तुरितारविन्दसवर्णवैवर्ण्यानि वदनानि साकूतं सानुतापं सदैन्यं च न्यशा-
मयत् । तन्निशामिताः सख्यश्च सख्यं गता इव तोयदैः पूर्वमुल्लसद्दशन-
किरणतटिलुतां पश्चात्पतिप्रयाणवार्तापविं तदनु नयनजलधारामप्यपात-
यन् । सा तु क्षेमश्रीः श्रवासि तद्वार्तां मनसि हृल्लेखं वपुषि प्रकम्पं च-
क्षुषि बाष्पधारामात्मन्याविषह्यशुचं वदने वैवर्ण्यं नासिकायां दीर्घश्वासमा-
स्ये परिदेवनं च यौगपद्येन भजन्ती तदशनिपतनादपासुरिव भूमौ पपात ।
तथाविधामनस्यामिमां वयस्येवाविदितकृच्छ्रामातनोन्मूर्छां ।

एवमतिमोहविधुरां वरोपलम्भवरार्थितया निभृतेन्द्रियवृत्तिं पृथ्वी-
शयने प्रतिशयानामिव शयानां फणिनीमिव फणामणिना पद्मिनीमिव पद्म-
बन्धुना रतिमिव त्र्यम्बकललाटाम्बकदहनदग्धमदनेन दयितेन विप्रयुक्ताम-
तिदयावहां जीवंधरदायितां निशाम्य, निर्वृतिरधिकनिर्वेदा खेदप्राचुर्यादुद्धर-
णविहस्तेन हस्तद्वयेनोत्क्षिप्याङ्गजामङ्गमारोप्य, तदङ्गमतिपांसुलं क्षालयन्तीव
क्षरदश्रुजलैर्हिमजलकर्पूरपूरविलुलितमलयजस्थासकस्थगितस्फारहारशीफ-
रशिशिरोपचारैर्निवारितप्राणप्रयाणां विधाय, 'विधिविलसितमिदमतिनृशं-
सम् । हंसगमनेयमेवमप्यस्मदीक्षणाभ्यामहो कथमीक्षिता' इत्याधिक्षीणा त-
त्क्षणे पूर्वक्षणदायां स्वापावसाने स्वप्नमालोकितमनुस्मृत्य सविस्मयं साश्वासं
सानुनयं च समभ्यधात्—“पुत्रि, रात्रावतीतायां दयितां हंसीमपहाय
राजहंसः कचिद्गत्वा संगतश्च पुनर्दृष्टः । ततः संगंस्यसे त्वमपि जामात्रा ।
धात्रीतलदुर्लभस्तव बह्लुभः सुते, स्वाभिप्रायं प्रायेण केनापि व्याजेन
विवृण्वन्नेव प्रयास्यति । तवालस्यादिदमनवधृतम् । अथवा किमिदमाधु-
निकमावश्यके कर्मणि सकलकर्मकर्मठानां पुरुषाणां कचिदटनं पुनर्घट-
नं च” इति । एवमभिहितैरतिहितैर्मातृवचोभिः पिहितासुमोक्षाशा सा
च पतिदेवता पतिपदं परमेश्वरश्रीपादारविन्दद्वन्द्वं च द्वन्द्वप्रशमनकृते
हृदि निधाय निषसाद ।

अथ क्षेमश्रीवल्लभेऽपि क्षेपीयः क्षेमपुरीं चौरिकाध्यक्षकैरलक्षित
 एवातिक्रम्य कामपि कान्तां कान्तारभुवमासेदुषि, सागरसदनबाडवक्त्र-
 पीटयोनिशिखापटलालीढ इव पाटलवपुषि पद्मिनीसौखसुप्तिके पाथिकज-
 ननेत्रे कोकमिथुनमित्रे मित्रे सुदर्शनमित्राय दर्शयितुमिवाध्वानमुदधेरुन्म-
 ज्जति, जलनिधिनिमग्नोन्मग्नस्य रवेश्वरनिरुद्धनिसृष्टोच्छ्वास इव निःसरति
 सुमनःसंसर्गसुरभौ गोसर्गमातरिश्वनि, दिनपतिसंभोगव्यतिकरविमर्दना-
 श्यानदिनश्रीकुचकुम्भकुङ्कुमाङ्गराग इव प्रतिदिशं प्रसर्पत्यरुणरोचिषि,
 विकचत्कुसुमकलिकाकलितशिखरशोभिनः शाखिनः सौखरात्रिक इव
 संश्रयति शंकारमुखरितककुभि षट्पदकदम्बके, कुमुदिनीषण्डे च प्रा-
 तिवेश्यस्थानस्पृशामम्भोजिनीनां बन्धोः प्रत्यूषाडम्बरममृष्यतीव घटितद-
 लपुटकवाटे बाढं स्वपिति, तत्रोपसरन्तं जरन्तं कमपि पामरं कुमारः
 सादरं निर्वर्ण्य परमनिर्वाणपदमुपसर्पतां प्रथमसोपानभूतं गृहमेधिनां ध-
 र्ममुपदिश्य प्रदिश्य चास्मै निजाहार्यमाहार्यपर्यायावरणविगमादव्याजरम-
 णीयस्ततोऽयमव्रजत् ।

ततश्च क्रमशः शशाङ्क इव सद्भिः संगच्छमानः कायैकधनतपो-
 धननिकायतया निवारितनिखिलश्चापदोषद्रवान्द्रीन्सार्वकालिकजलप्रवा-
 हा वाहिनीः सर्वसौख्यास्पदानि जिनपदानि सर्वलोकप्रार्थ्यानि तीर्थानि
 च तत्तद्दर्शितातिशयानि पश्यन्पथश्रमपारवश्यप्रशमनाय काचिदटव्यां नि-
 जहृदय इव निर्मले स्फटिकतले निर्षादव्यक्कृतनिखिलवनकुसुमसौरभेण
 नीरन्ध्रतग्राणरन्ध्रेण गन्धेनाकृष्टः किमिदमिति किञ्चिद्विवर्तितत्रिकः सवि-
 लासकरशाखावलम्बितसिताम्बरपल्लवां संफुल्लवनवल्लीतुल्यसौन्दर्या चिरा-
 दिव विभाव्यमानां कामपि वृषस्यन्तीं युवतीं वृषस्कन्धोऽयमपश्यत् । अ-
 पृच्छन्नायमभिप्रायविदामप्रेसरः ‘कासि वासु, कस्मादिहासि । कस्यासि
 परिग्रहः । परिज्ञाय परस्त्रीविमुखानामस्मत्प्रमुखाणां वशिनां मनःप्रवृत्तिं म-

नीषितं तवाचक्ष्व' इति । सा च समीहितविरोधिविजयानन्दनवचसा विवर्धितमन्मथा तन्मनोभेदननिष्णातां दूतीमिव मितहसितद्विगुणितदश-
नकिरणावलिं विनिःसारयन्ती विरचिताञ्जलिरेवमुपादत्त वक्तुम्—“अयि
भद्र, विद्रावितविद्विषो विद्याधरराजस्य काचिदहं कन्या । गृहाद्विनिर्गल्य
विजयार्धगिरौ सार्धं सखीभिराक्रीडे क्रीडन्तीमालोक्य मम स्यालः कोऽपि
बलादवलम्ब्य स्वविमानमारोप्य गच्छन्मध्येमार्गं निजसुमध्यारोषभीतः पा-
तितवानत्र वने । पातकिनी चाहमिह पर्यटन्ती भवन्तमधुना दिष्ट्या
दृष्टवती । किमन्यत् । एवमतिकृपणाहं भवतश्चरणयोः शुश्रूषया चरितार्थ-
मात्मानं कर्तुमिच्छामि । बालानामबलानामशरणानां शरणागतानां च
त्राणनं शौर्यशालिनां शैली चेच्चतुर्णामेतेषां समवायस्यास्य जनस्य संरक्ष-
णं करणीयं न वेत्यत्र भवानेव प्रमाणम्” इति ।

प्रकृतिधीरः कुमारोऽप्यविकृतेन्द्रियस्तद्वचनानन्तरम् ‘अम्ब, किं
वतैवमादावेवास्माभिरननुमतमर्थमत्यर्थमर्थयसे । किमेतं रसरुधिराद्यशुचि-
वस्तुपर्याप्तमाखिलाशुचिकुलसदनमविचारितरम्यमनुक्षणाविशारं शरीरसंज्ञं
मांसलं मांसपिण्डमालोक्यैवं मोमुह्यसे । पश्य पश्यतामेवास्माकं विनश्यतो-
ऽस्य केवलमस्थिपङ्कजस्य चर्मयन्त्रस्य सिरागहनस्य रुधिरहृदस्य पिशित-
राशेर्मेदःकुम्भस्य मलजम्बालपल्लवस्य रोगनीडस्य कलेबरस्य हेतुना के-
नचिदन्तःस्वरूपं चेदासीद्वहिरास्तामेतदनुभवास्था । स्पष्टमथवा द्रष्टुमथ-
वैतकाकेभ्यो रक्षितुं वा कः शक्नुयात् । अतस्तं मक्षिकापक्षाच्छमलाच्छा-
दनचर्मच्छायाप्रतारिताविवेकिन्यजस्रं स्रंसमानोद्वेलमलसहस्रसंगतैः सुषिरे
संस्पर्शक्षणदूषितसमस्तप्रशस्तवस्तुनि जुगुप्सनीयपूतिगन्धिदुरोसंदाङ्गुनि-
र्माणे कर्मशिल्पिकल्पनाकौशलार्पितपेशलभ्रमे चर्मयन्त्रमित्रे गात्रेऽस्मिन्मा
स्म कार्षीरत्यादरम्’ इति व्याहार्षीत् ।

तावता ‘मातुलसुते, मामतुलव्यथापाथोनिधौ पातयन्ती क प्रया-

तासि । प्रयान्ति ममासवः' इति प्रलपतः कस्यचिदचलगह्वरप्रतिरवग-
भीरस्वरः काननं व्यानशे । तमुपश्रुत्येयमश्वस्यन्ती युवतिरनाश्वासात्कुमारे
सद्यः क्वाप्यन्तरधात्, आविरासीच्च स परुषप्रलापः पुरुषः । अप्राक्षीच्चा-
यमाधिक्षीणः कुमारम् — “अयि महाभाग, भागधेयविधुरोऽहं विद्यानां
पारदृश्वा कोऽपि विद्याधरः । सोऽहं मम मातुलस्याङ्गजामनङ्गतिलकां नाम
कन्यकामुदन्योपद्रुतामिह द्रुममूले क्वचिदवस्थाप्य प्रस्थितः पुनरुपस्थित-
श्चानीय पानीयं महनीयाकृतिं तां तत्र बिम्बोष्ठीं न दृष्टवान् । कुमार,
कुमारीयं मामिदानीमुपेक्ष्य कटाक्षेणापि नेक्षते । तथा स्निग्धमिमं मु-
ग्धामपश्यतो मम पारवश्यान्मांसदृष्टिरिव ज्ञानदृष्टिरपि नष्टेव प्रतिभाति ।
किमत्र करोमि । तत्रभवतः सकाशं किमियमविशत्” इति । कुमारोऽ-
प्यत्याखूढरागमूढस्य गगनचरस्य वचनमतिदीनं निशम्य ‘न शाम्यति
हि कर्मोपशमादृते दुर्मोचोऽयं रागरोगः । ततः खलु रागपरवशो लोकः
स्वकुलं स्वशीलं स्वविभवं स्ववैभवं स्वशौर्यं स्ववीर्यं स्वपौरुषं स्ववेदन-
मध्येकपद एव व्युदस्य दास्यमप्यभ्युपगच्छति । रागान्धो ह्यखिलेन्द्रिये-
णाप्यदर्शनादन्धादपि महानन्धः । केचिदेव हि वशिनः किमिदं किंवि-
षयं कीदृक्क्रियत्किंफलमिति विचारचतुरकर्णधारा रागसागरं सदाजागरा-
स्तरन्ति’ इत्यन्तश्चिन्तयंश्चिन्तागौरवस्फुरितखेदं खेचरमुद्दिश्य ‘भो नभो-
ग, भोगोलुपतया किमेवं विद्याशाली खिद्यसे । विकारहेतौ सति म-
नश्चेद्विक्रियते विद्यास्फूर्तिः किमर्थिका । क्वचिदस्थानपातिनो जनस्य या-
थात्म्यमवद्योतयितुं हि विद्याक्लेशः । दुराग्रहावकुण्ठितमतेस्त्वयं कण्ठशो-
षणमात्रफलः स्यात् । ततस्त्वया विहन्यतामियं कन्यानुपलम्भविजृम्भिता
वैपश्चित्यशालिना शालीनता । किं च किं न जानासि तरुणीनां प्रतारणं
मनस्यन्यद्वचस्यन्यत्कर्मण्यन्यन्ननु तासाम् । ताः खल्वमान्तं स्वान्तादिवोद्वा-
न्तं काठिन्यस्वभावं कौटिल्यसंभारं रागप्राग्भारं तमःसंदोहं च स्तनद्वये

नयनगमनवचनभूलतास्वधरकरचरणेषु चिकुरभारे च वहन्त्यः कथं रागान्धजनादितरेभ्यो रोचन्ते । तस्मादशुचिमयीनामघमयीनामपवादमयीनामनार्जवमयीनाममार्दवमयीनां मायामयीनां मात्सर्यमयीनां महामोहमयीनां कामिनीनां कपटस्नेहे न विश्वासस्त्वया कार्यः' इत्युदीरयामास ।

ततश्चैवमत्यद्भुतं सात्यंधरिवचनं निशम्याप्यनुपशाम्यन्मन्युभरिते तत्कन्यान्वेषणप्रवणे गते तस्मिन्गगनेचरे, वनिताजनवञ्चनाप्रपञ्चमञ्जसा साक्षात्करणेन मुहुर्मुहुः संचिन्तयन्नेव कुमारस्तस्मादियाय । तदनु च क्वचित्प्रत्यन्तवीक्ष्यमाणविषमविषाणभीषणवृषकुलवृषस्याकलहविजृम्भितानि - वीषपूरितघोषघोषेण क्वचित्प्रशस्तप्रदेशनिवेशितविशालशालोद्भवदातिप्रभूताध्ययनध्वनिना क्वचिद्विशङ्कटकठिनस्थलघटितेक्षुयन्त्रकुटीरकोटिनिबिडकोलाहलेन क्वचित्पाककपिशकणिशशालिशालेयक्षितिमुलभशालिसस्यलवनतुमुलेन सर्वतश्च संचरन्नितम्बिनीपदावलम्बनलम्पटताञ्चितमञ्जुशिक्षानमञ्जीररवेण च महितस्य मध्यदेशस्य मध्ये विनिवेशितां विशालजालरन्ध्रविनिर्यदगुरुधूमजालविलसदकालजलदागमामभ्रंकषहर्म्यनिर्यूहनिखा - तनैकमणिमहःकल्पितशतमखचारुचापविभ्रमां विविधमहोत्सवताड्यमानलटहपटहपटुतररटितपर्जन्यगर्जितां शम्पाविडम्बिबिम्बाधरानिकरालोकप्रावृतां प्रावृडाभां हेमाभपुरीं हेमकोशशङ्कया विशन्विशपौररामानयनसुमनोभिरविराममर्चितः कुमारः कमप्यनारतकुसुमाभिरामाराममगाहिष्ठ, ऐक्षिष्ठ च क्वचिदसकृत्प्रहितपृष्ठकास्पृष्टमाक्रष्टुमाम्रफलमायस्यन्तमङ्गस्यन्दि- लावण्यवनं कमपि युवानम् । तदालोकेन तदायासमपसारायितुमधिज्यधन्वनस्तस्मादयं धन्वी धनुराकृष्य पुनराततज्यमेतदातन्वन्विकृष्य मात्रया पत्रिणं प्राहिणोत् । प्रत्यगृह्णाच्च तत्रैवावस्थाय नात्यादरव्यापारितवामेतरपाणिना फलेन समं संमुखमागतं संदेशहरमिव चतुरं शरम् । पुनराली- दृशोभिनस्तस्यालोक्य सात्यंधरेरधरिताखिलचापधरं चापदण्डारोपणे त-

दाकर्षणे शरमोक्षणे शरव्यलक्षणे च लाघवमलघु चित्रियाविष्टः स युवा पवित्रकुमारमेनमत्यादरमयाचत— 'इतो मित्र, नैन्यायचातुर्यावसीद-
दमित्रो दृढमित्रो नामात्र क्षत्रचूडामणिः । तस्य महिषी सदा संकुल्लव-
दननलिना नलिनीमतिशयाना नारी नलिनी नाम । तयोः पुत्राः सुमि-
त्रधनमित्रादयः । तेष्वेहि मामप्यन्यतमम् । तातपादोऽस्माकं पण्डिता-
नत्र कोदण्डविद्यायां चिरस्य विचिनोति । तस्मात्तत्र भद्रेण यातव्यम्' इति ।

अथ तन्निरोधेन तथेति सुदर्शनमित्रः सुमित्रेण व्रजगन्धगजघ-
टामदपरिमलमेदुरगन्धवहानि प्रणिहितमौहूर्तिकावधारितनाडिकाच्छेदन-
ताडितपटहानि प्रबुद्धसायुधयौधवृन्दप्रारब्धसंग्रामसाहसकथान्यतिधवल-
कञ्चुकोष्णीषधारिभिर्वारिदभयनिगूढस्थितैरिव हंसैर्गृहीतकौक्षेयकवेत्रदण्डै-
र्दण्डनीतिलतासंश्रयद्रुमैरिव प्रतिहारमहत्तरैरधिष्ठितानि कानिचित्कक्षान्त-
राण्यतिक्रम्य भासुरानन्तरत्नस्तम्भजृम्भमाणप्रभापूरतरङ्गितहरिति राजल-
क्ष्मीनिःश्वासपरिमलेन कालागुरुधूपेन कबलितोदरे चलितवारविलासिनी-
नूपुररशनावलयरववाचाले क्षीरोदपुलिनमण्डलाकारविपुलविशदशयनश-
ताकीर्णे घनतरघुसृणघनसारमृगमदपटवासकुसुमसौरभमनोहारिणि महति
मण्डपे पाण्डरमौक्तिकचन्द्रोपकाधोभागनिवेशितस्य प्रांशुपुरुषलङ्घनीयस्य
समरोत्खातरिपुदन्तिदन्तारचितपादपीठस्य पट्टांशुकच्छेदच्छुरितोपधानस्या-
च्छाच्छदुकूलप्रच्छदस्य निर्लुप्तनैकरत्नकिरणविसरपरीतपर्यन्तस्य पर्यङ्कस्य
मध्ये स्थितं सानुमत्सानुनि सुखसंनिविष्टमिव नखरायुधं पार्श्वदृश्यमानेन
पद्मरागमुकुरेण रविणेवोदयनियोगप्रार्थनागतेनोपास्यमानमन्तिकस्थितम-
णिस्तम्भसंक्रान्तप्रतिबिम्बमिषादनिमेषैरिवावनितलास्पर्शपदैरासेव्यमानम्,
पराक्रमेणेवोत्पादितम्, साहसेनेव संनिवेशितम्, अवष्टम्भेनेवोत्पादितं,
महासत्त्वतथेव निर्वर्तितं, दर्पमिव गृहीतदेहम्, उत्साहमिव राशीकृतं
राजानमद्राक्षीत् ।

तदनु च दृढमित्रमहाराजोऽपि सुमित्रनिवेदितकुमारचापाचार्यक-
श्रवणेन प्रगुणितसंभ्रमः साकूतमेनं समालोक्य 'केवलत्वेऽप्यकेवलपुरु-
षतामस्य वपुरवर्णं वर्णयति' इत्यन्तश्चिन्तयंस्तत्प्रकोष्ठप्रतिष्ठितज्याघातरे-
खाद्वयसौष्ठवातिशयेन काष्ठागतशंभरश्चापभृतामयं भूभृदिति संभावयन्
'असंभविभवदागमनस्य फलमनुभवन्तु मम पुत्राः । सुमित्राद्यन्तेवासिभिः
समं तद्गमयन्नहानि कानिचिदवन्ध्यामिमां तनोतु वसुंधरां भवान्' इति
सात्यंधरिमनुच्छमुपच्छन्दयामास । अथैवमत्युल्बणधरणीपतिनिर्वन्धेन बन्धु-
प्रियतया कृतावस्थितेर्गन्धर्वदत्तापतेः कतिषु च दिनेषु हेलया तत्र विलयं ग-
तेषु, सुमित्रादिराजपुत्रेष्वप्यस्त्रकोविदात्कुमारादधिगतशस्त्रेतरसमस्तशास्त्रे-
षु जातेषु, कदाचन धात्रीपतिः पुत्राणां करिरथतुरगायुधविषयविविधपाटवे-
ष्वप्रतिभटतां तत्तत्कर्मण्यलंकर्मीणैरत्यादृतामत्याहितस्तिमितचक्षुःप्रेक्ष्यमा-
णः प्रीतिप्राग्भारपारंगतः 'कुमार, भवदनुग्रहादद्याहमस्मि पुत्रवान् । पुत्री
नश्चापाचार्यस्य भार्येति नियमिता नैमित्तिकैर्गात्रबद्धेन क्षात्रधर्मेणैव भव-
ता पतिमती भूयात्' इति भूयो भूयोऽपि प्रार्थयामास । पार्थिवकुमारोऽपि
तदीयार्थितया तदर्थस्य तथाभवितव्यतया दिव्ये मुहूर्ते पूर्तिमदानन्दभृ-
तमहीभृता स्वविभवस्य स्ववैभवस्य सुतानुरागस्याप्यनुगुणसंविधापुरःसरं
विधिवदतिसृष्टां तदङ्गयष्टिसंस्पर्शनपुनरुक्तचकासदविरलकनकाभरणो-
ज्ज्वलां कनकमालामनघगुणभूषणो द्विजहूयमानपवनसखसाक्षिकं परि-
णिनाय ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
कनकमालालम्बो नाम सप्तमो लम्बः ।

अष्टमो लम्बः ।

—*—

अथ तामव्याजरमणीयां गरुडवेगसुतारमणः पाणौकृत्य पाणि-
गृहीतीं गृहीतातिमात्रव्रीडागलां निरर्गलमवगाहितुमप्रगल्भः स्वैरावगाहन-
विधायिविविधोपक्रमविशृङ्खलीकृतमदनमदान्धगन्धसिन्धुरत्रोटितत्रपापरि -
घामप्रतीपः समवगाह्य तस्याः प्रणयकलहे दास्येन प्रकृतिस्थितावुपास्य-
भावेन च सुचिरमरीरमत् ।

एवमधिकाभिरामां रामामविरामं रमयतस्तस्य साहाय्यं संपादयि-
तुमिव गाढायां शरदि, सात्यंधराविव सत्कविभिः सातिशयप्रकाशे सति
चन्द्रमसि, संमार्जति दृढसम्यक्त्व इव जडसंपर्कसमागतसन्मार्गकलङ्क-
पङ्कं पतङ्गे, कवचहरदारक इव निरस्तनीरदावस्थे सति तारकावर्त्मनि,
सुजनहृदय इव निर्मलीभवति हृदनिवहे, नवयौवनसत्रीडयोषिजघना-
नीव पुलिनानि शनैःशनैः प्रदर्शयन्तीषु नदीषु, अराजवति राष्ट्र इव
मधुपपेटकाक्रान्ते कुसुमितविटपिनि, गलितयोग्यकाले शैलूष इव नर्तनं
त्यजति नर्तनप्रिये, मानिनीजनमञ्जुवाचमुपलब्धुं योग्यां कुर्वास्विव निकामं
कूजत्सु कौकिलेषु, भास्वत्सूर्यकिरणगुरुपादभक्त्या भव्यमनसीव स्फारवि-
कासिनि पद्मसरसि, शरदन्वितकुसुमशरे मरुदुपेतमरुत्सख इव दुरुत्सह-
प्रतापिनि, नातिशीतलोष्णैः सुराजचेष्टितैरिवाभीष्टैः कशिपुभिर्निकामं
कामदायिकामदेवसदातनसमाराधनलम्पटयोस्तयोर्दम्पत्योरनुक्षणं साभोग-
तां भजति संभोगजाते, जातु स्वप्नावलोकितस्वामिवियोगशोकपावकार्चिश्ल-
ठारूढगाढमूर्च्छाक्रान्तां कान्ताम् 'भीरु, किमस्थाने कातर्येण । को नाम
कुशोदरि, त्वां प्रतार्य प्रयातुं प्रक्रमते । मुग्धे, किमेवं मां दग्धहृदयमनि-

दानमातनोषि । सुराङ्गनामपि सुरापेक्षिणी कुलीनोपेक्षिणी चैयमसतीति तवानवद्यकटाक्षविक्षेपपर्यायदुरुपलम्भसंपत्संभारोपलम्भदुर्लभितमस्मन्मनः सुतरामवहेलयति । किमुतापरां तरुणीम् । ततः कथमन्यत्र गतस्य मे सप्राणता । प्राणसमे, प्राणैर्विना को नाम जगति सजीवः स्यात्' इति समाश्वासयन्तं जीवककुमारं सादरमुपसृत्य रचितलीलाञ्जलिरुन्निद्रशतपत्रातिशायिवक्त्रा काचन धात्री समासाद्य सात्याहितमेवं प्रवर्तयामास गिरम्— “अयि कुमार, गोसर्ग एवाहमायुधश्रमशालामभिपतन्ती तत्र स्वपन्तं कमपि भवन्तमेव विभाव्य प्रणयकलहव्याजप्रसजदुद्दाममन्युभरपराचीनां भर्तृदारिकामनादृत्य ‘किमत्राशयिष्ठ कुमारः’ इत्यनुशयाविष्टा तत्क्षण एव तस्मात्प्रतिनिवृत्य वत्सामिमां भर्त्सयितुं सत्वरमुपसरामि । दृश्यते भवानत्र । सादृश्यभ्रमसंविधानचतुरः स कुमारः कः स्यात्” इति ।

कनकमालादयितोऽप्यनवसितवचस्येव तस्यामाविर्भवदनुजविषयाध्यानः ‘को नाम सुकृतिसुलभसुकृतोदयं समयं विनिश्चिनोति । नभश्चराधीशसुतोपदेशेन नन्दाढ्यः किमागतः । सा हि नः समस्तमिममुदन्तं हस्तामलकवत्स्वविद्यामुखेन जानीते’ इत्येवं मनसा वितर्कं वपुषा हृषिततनूरुहं पद्भ्यां तत्र प्रयाणं च प्रत्यपद्यत । प्रत्यदृश्यत च तत्रैव शस्त्रगुणनिकाशालायामहंपूर्विकोपचरदनुचरमुखावगतपूर्वजाभ्यागमतया गीर्वाणतां प्राप्त इव हर्षाढ्यो नन्दाढ्यः । ततश्च हर्षप्रकर्षपरवशहृषीकं सत्वरकृताभ्युत्थानमानन्दाश्रुजलधारावर्जनपुरःसरं विकस्वरनेत्रशतपत्रविरचिताभ्यर्चनमधिकभक्त्या पादयोः प्रणमन्तं प्रश्रयश्रेष्ठं निजकनिष्ठमखिलगुणज्येष्ठोऽयं गन्धोत्कटसूनुरत्युत्कटानन्दभरदुर्वहतयेव प्रहृतरपूर्वशरीरः प्रेमचलितकरतलाभ्यामातिचपलमुत्थाप्य गाढाश्लेषेण विवेकमूढानामद्वैतबुद्धिमातन्वन्ननेकानेहसं हृदयनिक्षिप्तमक्षिभ्यां प्रत्यक्षयितुमिव प्रथक्कृतं कनीयांसं सांससंसर्गं निसर्गनिर्मले महीतले निवेशयन्निष्कासिताखिलज-

नस्तदागमनप्रकारमाकारपिशुनितान्तर्गताह्लादः शनैरनुयुज्ये । नन्दाढ्यो-
ऽपि पूर्वजानुयोगसमुपगतपूर्वप्रकृताध्याननवीकृतमन्युभरः सदैन्यं साकूतं
सादरं च वक्तुमुपाक्रमत—“पूज्यपाद, जगदुपप्लवकारिभवदुपप्लुतवा-
र्तावात्यया निकामस्फूर्तिमदविषह्याभिषङ्गोऽपि कोपकृपीटयोनिकृताङ्गारसं-
काशदृशि विस्फुलिङ्गविस्फूर्जदसदृशपरुषवचसि रचिताधोरुकरिधानभी-
करवपुषि रोषदष्टोष्ठदर्शनमात्रासितहस्तवति हेलोदस्तहेतिनिवहप्रणयिपा-
णौ रणाभिमुखीभवत्पद्ममुखप्रमुखवयस्यवर्गे, केनचिदतीतितागतिना गगनं
नीयमानं स्वामिनं निर्वर्ण्य पुनर्निर्वर्ण्य संयुगसंनाहमनिवर्तनीयविषादविषमय-
नीरधौ निमज्जाति, जातु दुर्जयदुर्जातजातोऽहं किमिह देहभारं मुधा चिरमूढेति
मन्युमौढ्येन मुमूर्षुर्भवन्नाविभवदीयदिव्यमुखाम्भोजदर्शनशंभरतया संभू-
तेन भूतभवद्वाविगोचरखेचराधिपसुताहृदयपरिज्ञानानन्तरमपहृतासुर्भवे-
यमिति विचारेण प्रतिषिद्धः प्रजावतीसदनमतिद्रुतमदुद्रुवम् । अपश्यं च
तां परिवादिनीसंक्रमितेन भगवदहृत्परमेश्वराभिष्टेन कष्टां दशामापन्नमा-
त्मानमुल्लाघयन्तीमुल्लोकवियोगरोगात्तगन्धां गन्धर्वदत्ताम् । साप्याकूतज्ञा
मामादरकार्यदात्मत्यागरागिणमवगच्छन्ती ‘किमेवं कृच्छ्रायसे । स खलु
सकलजगल्लालनीयाकृतिः सुकृतिनां पूर्वस्तव पूर्वजः केनापि लब्ध-
पूर्वोपकारेण यक्षचरेण यक्षेन्द्रेण स्वमन्दिरं नीतः । तदनु नूतनजामा-
तृतां प्रतिजनपदं प्रतिपद्यमानः सुखेनावतिष्ठते । ततः किमेवं साहस-
मनुतिष्ठसि । पापिष्ठेयं स्त्रीसृष्टिरिव त्वमपि किमपरत्र गन्तुं न पारयसि ।
यदि कौतुकाविष्टोऽसि तव ज्येष्ठपादस्य श्रीपादसंदर्शने शय्यतामिह श-
य्यायाम्’ इति मामामन्त्र्य मन्त्रनियन्त्रितं किमपि पावनं शयनमधिश-
यानमेनं जनं तत्समय एव समीहितार्थगर्भपत्रेण सममत्र प्राहिणोत्” इति ।

तदनु च गगनेचरतनूजया प्रेषितं संदेशं हृषिततनूरुहकरपल्ल-
वेन सायल्लुकमादाय गन्धर्वदत्तादयितः सदयं साकूतं सावधानं च वा-

चयन्नवचनविषयविरहविषादमूषिकाक्षवेडपीडितजीविताया जीवन्मरणप्र-
कारविवरणनिपुणाकृतेर्गुणमालयाः कुशलेतरवृत्तिं तद्व्याजविवृतात्मीयवि-
रहार्तिं च तत्संदेशेन पुनरुक्तमवयंस्तत्समयस्फुरदमेयनिजशोकानलज्वाला-
मप्यवरजमुखनिर्वर्णनेन तद्वचनसमाकर्णनेन च शमयंस्तूर्णप्रधावितप-
रिजनदत्तपाणिरुत्थाय तदुद्देशादनुजेन समं निजगृहमभ्यवर्तत ।

अथ विदितजीवधरनन्दाढ्यसौभ्रात्रैर्दृढमित्रमहाराजप्रभृतिसंबन्धि-
भिः सानुबन्धमभिनन्द्यमानेन कनीयसान्वितस्य कनकमालावरस्य वरा-
हतां गतेषु बहत्सु वासरेषु सर्वेष्वपि , कदाचित् ‘ उर्वीतलमतिचपलचर-
णतलाभिघातेन दलयन्तः सद्यःसमुत्खातहेतिजातधौतधारादर्शनमात्रस्य-
दाभाराः केचन वीराः कुतोऽपि समागत्य निहत्य च प्रतीपगामिनः क-
तिचन गोमिनोऽपि गोधनमवस्कन्द्य कापि गताः ’ इति गदापल्लवगुच्छ-
प्रणयिपाणिपल्लवा वल्लवा भृशं धरावल्लभस्य द्वारि स्थिताश्चक्रुशुः । वी-
र्यशालिनां विश्रुतः स राजेन्द्रोऽप्यश्रुतपूर्वमुपश्रुत्य गोदुहामतिभृशमाक्रोश-
मनीदृशक्रोधाविष्टः ‘ तानेवमभिनिविष्टदर्पज्वरानसांप्रतकृतः सांप्रतमेव स-
मानीयास्माकं पुरस्तादवस्थापयत । नो चेदपास्तासूनवश्यं वः पश्येत ’
इति दर्शिताञ्जलीन्सेनान्यो व्याजहे । ततश्च तथाविधराजाज्ञया समन्ता-
दुपसराद्भिः सुरगजगर्वस्तम्भिभिः स्तम्बैर्मैर्बलुगुवल्गनपराजितकुरङ्गैस्तुरङ्गै-
र्गमनरहस्तिरस्कृतमनोरथै रथैर्बहुकृत्वः कृतवैरिविपत्तिभिः पत्तिभिश्च सौ-
रभेयीसंघावस्कन्दितस्करान्हस्तग्राहं प्रहीतुं बहत्सु बाहिनीपतिषु , एवंभू-
तमेतदाकर्णयन्नेकधनुर्धरः सात्यंधरिररिपरिभवासहिष्णुतया स्वयमपि रथी
निषङ्गी कवची धनुष्मांश्च भवन्नवरजसारथिचोदितशताङ्गः शतशः श्वशुरेण
निवार्यमाणोऽपि मङ्गुः गवां मोक्षणमकाङ्क्षीत् । तदनु च गमनवेगानुधाव-
दतिजवनपवनसनाथरथधुर्यखरखुरखातधरापरागपुरोगतया पुरोवर्तिनं मि-
त्रसार्थं पार्थिवैरिव प्रतिगृह्णन्गृहीतगोधनानामायोधनेन निधनं कर्तुमति-

त्वरितमुपसृत्य परीत्य तस्थौ । तावता त्रिभुवनभयंकरेण चापटंकरेण जगदभयंकरस्यास्य कोदण्डकोविदस्य सांनिध्यमवबुध्य तस्य कोपादात्मानं गोपयितुकामास्ते गोकुलदस्यवो वयस्याः सरभसोत्खातनिजहृच्छल्यानीव स्वनामाङ्कितशल्यानि पुरस्कृतपुङ्खानि शिलीमुखजातानि कुमाराभिमुखं प्रायुक्षत । प्रणेमुश्च ते प्रसभमुपसृत्य स्वनामचिह्नितमुखाञ्जिलीमुखान्विलोक्य विचारस्य विस्मयस्य प्रमोदस्य कौतुकस्य मोहस्य च यौगपद्येन पात्रीभवतः पवित्रकुमारस्य पादयोः पद्ममुखप्रमुखाः सखायः । बभूव चायं बहुसहस्राक्षो बहुधा विभक्तमिवात्मानं मित्रलोकमवलोकयन्पवित्रकुमारः । सखायश्चासन्सौख्यातिशयेन तदभ्याशप्रवेशलब्धेन सनिमेषा अनिमेषाः ।

अथास्मिन्सौरभेयीगवेषिणि सुदर्शनसुहृदि, सुहृदामुपलम्भादेधान्वेषिणि मणिलाभादिव स्फीतमुदि, वनमतीत्य मित्रपेटकेन लालाटिकैरप्यमा हेमाभपुरीमवगाह्य नागरिकनयनसुमनोज्ज्वलीन्ग्राहं ग्राहं निजगृहमीयुषि 'मुषितोस्त्राश्चोर्वदमी कारागृहे किं न निगलनीयाः' इति लालयन्तीममन्दप्रेमान्धां सगन्धां कनकमालामिव कनकमालामतिलोकवान्धवसंबन्धिसमाजं च समालोक्य चरितार्थीभवति वयस्यसार्थे, कदाचिदयं सुदर्शनमित्रः 'स्वमित्राणामतिमात्रबहुमत्याः कोऽत्र हेतुः । अस्मदीयक्षत्रता किमवगता । किंस्विदन्यदमीषां बहुमतेरायथापुर्ये निदानम्' इति संशयानस्तत्परीक्षणाय दत्तक्षणः क्वचिद्ब्रह्मस्योद्देशे वयस्यान्प्रच्छ 'यूयमिहागच्छन्तः केन पथा समायाताः । कानि वा क्त्वमिनि कौतुकास्पदानि पदानि दृष्टानि' इति । तथा पृष्ठानां वयस्यप्रष्टोऽयं प्रदर्शितप्रश्रयोत्कर्षो व्याहारी-देवं हर्षोत्फुल्लमुखः पद्ममुखः—“देव, देवस्यान्वेषणाय वयमश्वीयपणायिनामवलम्ब्य धुरं राजपुर्या विनिर्गत्य त्रिचतुरवासरैः कुसुमामोदवासितहरिन्मण्डलं दण्डितकुसुमकोदण्डं दण्डकारण्यान्तर्गतं कमपि तापसाश्रममध्व-

श्रमादाश्रित्य तत्रत्यानशेषानपि विशेषान्पश्यन्तः कचिदपश्याम नश्य-
 द्भूषामपि भूम्ना देहसौन्दर्यस्य दर्शितदेवमातृगौरवां कामपि जग-
 न्मातरम् । पुनरनया दयाजनन्या 'मान्याः, यूयं कल्याः' इत्यत्या-
 दरमनुयुक्ता वयमत्र प्रत्युत्तरमुदीरयितुमुपक्रम्य 'देवि, वयममी राज-
 पुरीवास्तव्यवैश्यपतिसूनोर्दानजीवजीवातोर्जीवककुमारस्य सुहृदः किल ।
 अस्मद्दुष्कृतबलेन कृतघ्नप्रष्टः काष्ठाङ्गारो नाम राजापशदः कदाचिदमुष्य
 पराक्रमममृष्यन्केनापि दोषभिषेण कुमारमेनं मारयितुम्—' इत्येतावदवो-
 चामहि । तावता तद्देव्याः संजातामापदमिरंमदाविद्धशयोरिवेत्यमिति वक्तु-
 मिदानीमपि न जानीमहे । पुनरतिप्रलापतुमुलोपस्थितसत्रासतापसपत्नीप-
 रीतोपकण्ठमाक्रन्दविशीर्यमाणकण्ठमालोकनोत्कण्ठमानवटुपेटकमत्युत्कट-
 कोलाहलपलायमानपर्णशालाङ्गणकुरङ्गगणमतिकरुणरोदननिदानप्रश्नैक-
 तानमुनिवृन्दं च तदमन्दव्यसनमनुभवन्तीयमखिलजगदम्बिका तदानीम-
 म्बुमुचां पङ्क्तिः स्तनितेन समममृतमिव परिदेवनेन सह देवस्य वृत्तान्तमपि
 यथावृत्तं जगदभिवृद्धये प्रकटयामास । वयं तु पुनरिदंतया विदितदेवो-
 दन्ताः कन्दलितानन्दकन्दाः 'कथमन्यदुपक्रान्तमन्यदापतितम् । अहो
 धन्या वयमद्य संजाताः' इत्यन्योन्यस्य मुखमीक्षमाणाः 'क्षोणी चाभवदस्म-
 दधीना । कीनाशमपि काष्ठाङ्गारं काष्ठमित्राशुशुक्षणिराशु भस्मसात्कारि-
 ष्यामः' इति वदन्तः परस्परं तां धिक्कृतां धैर्येण, हुंकृतामहंकारेण, भ-
 र्त्सितां भागेन, धर्षितां प्रहर्षेण, विस्मृतां स्मितेन, वञ्चितां विवेकेन,
 सजुगुप्सां स्त्रीजन्मनि, सापलापां पुण्येषु, सक्रोधां वेधसि, सलज्जां जी-
 वितव्ये, सत्रासां पुत्रलाभे, दर्शितदुरवस्थां देवीम् 'देवि, मा भैषीरेवम् ।
 न मारितः स कुमारः । किंतु मारयितुमभीष्टोऽयं केनापि विशिष्टेनास्म-
 दिष्ट्या तत्क्षण एव संरक्षितः कापि क्षितौ सुखेनास्ते । तदर्शनास्थया
 प्रस्थिता वयमप्युपस्थास्यामहे चाद्यश्चस्तमवश्यम् । देवि, त्वं च द्रागेव

द्रक्ष्यासि त्यक्ष्यासि च दृच्छल्यं यतो भोक्ष्यति भुवं पुत्रस्ते निजामित्रमपि
हेलया हत्वा' इत्येवं चान्यथा च भृशमाश्वास्य तद्व्यथां कथमपि लङ्घयन्तः
पुनरलबुद्धेहमापृच्छथ ततो गच्छन्तः सौरभेयीहरणच्छलेन निजश्रीपाद-
च्छायां श्रितवन्तः" इति ।

एवं व्याहरत्येव तस्मिन्विकस्वरमुखे पद्ममुखे, वीतमुखकान्तिर्वि-
जयानन्दनोऽयं 'हन्त हन्त हतकस्यास्य जनस्य जननी किमिदानीं या-
वज्जीवति । जीवतां जगति किं नाम न श्राव्यं श्रोतव्यम्' इति साकूतं
सानुतापं सकौतुकं च वदन्कण्ठोक्तमातृदर्शनोत्कण्ठः कण्ठीरवकिशोर
इव सत्वरमुत्तिष्ठन्महीपृष्ठादनुधावदवरजवयस्यैरमा सरभसमुपसृत्य संब-
न्धिगृहं कथंचिद्गृहीतश्चशुराद्यनुमतिरनुचरमुखविदिततदीयजिगमिषायाः
प्रागेव जिगमिषुप्राणां प्रबलदावज्वलनज्वालाढीढजरठेतरमाधवीलितातु-
लितां कनकमालाम् 'भीलुके, मैवं भेतव्यम् । वासु, सहस्र मासमा-
त्रम् । मात्रीयव्यसनशमनकृते गमनमिदम् । अन्यथा कथं क्षणकालमपि
त्वद्विकलः कलयामि गमयितुम् । गन्तुकामोऽहमपि कान्ते, त्वां मम
स्वान्ते निधाय ननु गन्तास्मि । तस्मात्तव भीरुके, विरहस्य कः प्रसङ्गः'
इति प्रसङ्गोचितामितप्रियसंभाषणपर्यायपीयूषवर्षेण प्रशमितनितान्तती-
व्रसंतापां तां संपाद्य पुनः संपदहर्महार्हपरिबर्हेण सार्धमर्धपथाधिकयात्रेण
दृढमित्रमहाराजेन सुमित्रादिना च दुःशकनिवारणतया सुदुःखमुज्झितः
प्रसभं प्रधावन्प्रसरदग्निहोत्रधूमधूमफलभारनम्रनैकभूरुहं वासरावसानसं-
क्षिप्तनीवाराङ्गणनिषादिमृगगणनिर्वर्तितरोमन्थमालवालाम्भःपानलम्पटवि-
हगपेटकविश्वासविधानकृते सेकान्तविसृष्टवृक्षमूलमुनिकन्यकाविवृतकारु-
प्यं दण्डकारण्याश्रममधिवसन्तीम्, मुषितामिव मोहेन, क्रीतामिव क्रशिम्रा,
वशीकृतामिव शुचौ, दुःखैरिवोत्खाताम्, व्यसनैरिवास्वादिताम्, तापै-
रिवापीडिताम्, चिन्तयेवाक्रान्ताम्, क्लेशैरिवावेशिताम्, अभाग्यै-

रिवासंविभक्तां मातरमत्यादरमभ्येत्य प्रणनाम ।

सा च नन्दनमुखेन्दुसंदर्शनेन सलिलनिधिरिवोद्वेलसंभ्रमा, प्रौढप्रेमान्वतया प्राप्तयौवनमप्यौरसमवरजं च सुचिरं परिरम्य तत्परिरम्भ-
णपर्यायपरमभेषजप्रयोगतस्तज्जननसमयत्यागेन तदभिवर्धनसौख्यवियोगेन
तदीयहृदयरहितनिर्हेतुकदरहसिताम्रेडितानन्दकरपांसुक्रीडानवलोकनेन च
रूढमतिमात्रं पुत्रशोकहृच्छल्यं साकल्येन मुमोच । तदनु च निजसुत-
निर्विशेषप्रतिपत्तिमुदितमितैः पुत्राभ्यां च केसरिणीव किशोरकैः परीता
सा निषद्य सपरितोषममूनिरीक्ष्य 'अङ्ग पुत्राः, चिरकाङ्क्षितयुष्मद्दर्शन-
सुखोपलम्भदुर्ललितहृदयवृत्तिः पचेलिमसुकृतबलेन हेलया मे निष्पन्ना ।
अपि नमैवं जीवन्त्यामेव मयि निष्प्रत्यूहं निष्पद्येत निजराज्यप्रवेशवार्ता-
यापि कदाचित्कर्णोत्सवः । स खलु महोत्साहेन महापुण्येन महापरिकरे-
ण च साध्यः कथं देशेन कोशेन मौलेन पृष्ठबलेन च वा विधुरैर्युष्मा-
भिः सुकरः स्यात् । अस्ति चेत्सुकृतमस्तु कदाचिदियममित्त्रनिर्बहणपुरः-
सरा पित्र्यपदावाप्तिः । तावदरातिप्रतारणप्रसजदात्मापायः सदाप्युपाय-
प्रष्टोद्यतैर्युष्माभिः परिह्रियताम् । परिपन्थिजनगृह्याः खलु निगृह्याः पु-
रंध्रयः पुमांसश्च । केचिदशने शयने पाने वसने च व्यसनकरं गरं
मिश्रयित्वा व्यापादयितुं यतेरन्' इत्येवमत्यादरं व्याजहार । एवं निज-
विजयशंसि विजयावचः श्रुत्वा विजयासूनुः 'अम्ब, नार्थेऽस्मिन्नत्यर्थं
व्यसनमनुभूयताम् । भूयांसस्तव पुत्राः प्रत्येकमप्यमी प्रभवन्ति हत्वा
राजघ्नमरिं स्वराज्यमन्यराज्यं च स्वसात्कर्तुम् । अतः कर्तव्यमतः परं
त्वया निराकुलमवस्थानम् । कृतं निराकृतानामस्माकं कृते भुक्तपूर्वया
दुर्वहव्यथया' इत्येवं सगर्वं सानुतापं च प्रत्युदीर्य विचार्य च रहः स्व-
कार्यनिर्वहणप्रकारमवरजपद्ममुखप्रमुखपरिकरेण समं मातरं मातुलस्य स-
म्राजः सन्ननि प्रह्रित्य प्रसभं स्वयमपि राजपुरीं प्रति प्रतस्थे ।

अथ मातृविलोकनस्फुरदुल्लोकहर्षः सन्सात्यंधरिः सरभसमपरौ
 पितरौ दिदृक्षुरपसृत्य राजपुरीं पुरोपकण्ठभाजि कचिदुद्रमोत्कण्ठमानकल-
 कण्ठीपादप्रहारकुसुमितस्त्रीप्रियपादपाभिरामे महत्यारामे परिकरमवस्थाप्य
 दिनप्रतिकूलतया कुलसदनमनुच्चलनुच्चलदुच्चैः पौरकलकलरवमांसलमहो-
 त्सववाद्यशब्दापदेशेन जननिवेशेन चिरविरहविजृम्भितदर्शनकौतुकादाहू-
 यमान इवेयिवानभितः पुरं विचचार । ततश्च तत्रत्यानत्यन्तस्फुरदत्या-
 हितः समाहितचित्तवृत्तिर्विलोचनविलोभनीयान्विलोकमानः कचिदभ्रंक-
 षरम्यहर्म्याग्रे सविभ्रमभ्रमणक्वणन्मणिभूषणरवविश्राणितलयाविसंवादिप-
 दप्रचारम्, मुहुःस्वंसिचिकुरभारव्यापारितकरम्, अवस्रस्तप्रतिसमाहित-
 कर्णपूरीकृतकर्णपूरपल्लवानिलशोषितकपोलपत्रभङ्गदूषिधर्मसलिलाङ्कुरम्,
 दरगलितकुचतटांशुकनियमनप्रवणैकपाणिपल्लवम्, उल्लसदपदेशेस्मित-
 चन्द्रिकाभिषिक्तबिम्बाधरम्, पृथुनितम्बबिम्बोत्पतदवपतदतिवलक्षक्षौमो-
 ज्ज्वलम्, सलीलकरव्यापारशैघ्रयानतिक्रमितप्रकृतेकलीधवलदन्तपत्रप्रति-
 समाधिनम्, प्रतिसमयसुलभोत्थानावस्थाननिर्व्यवस्थमुक्ताहारमनोहरोरःस्थ-
 लम्, प्रसृताकुञ्चितवेल्लितबाहुलताभिहितवशबाह्याभ्यन्तरभ्रान्तकन्दुक-
 निरन्तरोत्पतननिपतनदृष्टनष्टमध्ययाष्टिकं च, कदाचिद्वीतमार्गानुधावदुन्न-
 मनावनमनप्रकारेण कदाचिन्मण्डलभ्रमणेन कदाचिद्भोमूत्रिकाक्रमेण च
 निषण्णोत्थिताया निमीलितोन्मीलितायाः स्थितप्रस्थितायाः कस्याश्चिदार-
 ब्धकन्दुकक्रीडायाः कन्यकायाः पाणितलतः परिभ्रश्य पुरः पतन्तं क-
 मपि कन्दुकमौक्षिष्ट । पुनः किमिदमिति कौतुकाविष्टस्तत्क्षण एवोद्भीवः
 स व्यग्रं तद्गृहस्योपरितलमुत्पश्यन्नपश्यदात्मावलोकनावतीर्णतत्प्रथममदनवि-
 तीर्णविकारव्यापारितनयनेन्दीवररश्मिविसरव्याप्तराजमार्गां स्वगौंकसामपि
 दुरुपलम्भां तां कन्दुकस्वामिनीं कन्यकाम् । आसीच्चायमप्यनन्यजाक्रा-
 न्तस्ततस्तदीयनयनवागुरान्तर्गत इव पदमपि गन्तुमप्रगल्भः स्वल्पेतरा-

गार्तिस्तद्रुहवितर्दिकामध्यास्य 'का स्यादियं कुमारी । कानि वा स्युरद-
सीयान्यमृतक्षारीणि नामाक्षराणि । कतमः स्यादस्याः पिता । कथमेनां
करेण स्पृशन्कमलयोनिः कामुको नासीत् । अपि नामेयमस्माभिः कदा-
चिदृभ्येत' इत्येवमितरथा च विरच्यमानविचारः कुमारः कुटुम्बलितकुर्वै-
श्वर्येण तद्रुहवैश्यवरेण "कुमार, अहमस्मि सागरदत्तो नाम । मम सागा-
रधर्मपत्नी कमला । विमलेति विश्रुता तत्पुत्री । जातमात्रायां तस्यां संगि-
रते स्म गणितज्ञगणः 'यस्मिन्महात्मनि निजसद्व समीयुषि क्षणादक्रय-
संचितमणिविक्रयः स्यात्तस्येयं गृहिणी' इति । गृहागते भवति विक्री-
तश्च वीतक्रेतुकतया पुरा पुञ्जितो मम रत्नराशिः । ततः सर्वथा योग्यां
मम सुतां भाग्याधिक, भवान्परिणयतु परिणामान्तरमुज्झित्य" इत्युप-
च्छन्दनपूर्वकमदृष्टपूर्वसंविधया विधिवद्विसृष्टाममलनैपथ्योज्ज्वलां विमला-
भिधानां तां कन्यकां परिणिन्ये ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ

विमलालम्बो नामाष्टमो लम्बः ।

नवमो लम्बः ।

—:❖:—

अथाभिनवपरिणयनपरिणतव्यलीकयवानिकान्तर्हितमनोभवरसानुभवकुतूहलया प्रियतमब्रलात्कारनीयमानपरिष्वङ्गपरिचुम्बनाभिमुख्यया प्रतिपादितरागहस्तपल्लवेन पञ्चशरेण शनैःशनैः सुरतसुखानुभवनसं-
गिमवतार्यमाणया विलासकलहंसनिवासजङ्गमकमलिन्या कान्तिकिसल-
यितकायलतार्पितभुवननयननिर्माणफलया विमलया सह वर्धमानरोमाञ्च-
मञ्जरीकल्यमानसुरतदेवताराधनसुमनोदामकानि मौग्ध्यविधीयमानलज्जा-
परिहियमाणाङ्गतरङ्गितप्रियतमरागविलसितानि विच्छिन्नविशीर्णशेखरमाल्य-
केसरपरागधूसरपर्यङ्काणि परस्परपरिरम्भचुम्बनपौनरुक्त्यनिरक्षरनिवेद्यमा-
नोभयाभिलाषविशिष्टानि सुरतचेष्टितान्यनुभूय रतिपरिश्रमपारवश्येन श-
यनतलप्रसारिताङ्गीं विलुलितविरलविशेषकलेशपेशलललाटरेखामसकृदा-
रचितभूषणारुणमन्थरपरिस्पन्दसुन्दरनयनेन्दीवरामनन्तारितताम्बूलरागारु-
गिमवर्णितानवरतग्रहणदशनच्छदामतुच्छेन प्रणयेन निजगमनमसहमा-
नाम्, 'अलमलमविस्त्रम्भेण रम्भोरु, पुनरनागमनविषयेण । अनुक्षणमागमि-
ष्यामि' इत्याभाषमाण एव भवनाग्निर्गत्यानुनगरमविरलवकुलकदम्बच-
म्पकसहकारप्राये पुष्पोद्याने समासीनानामारभ्य शैशवादारचितपरिच-
यापयातपरस्पररहस्यानां वयस्यानामाजगाम समीपम् ।

ततश्च तमासक्तवह्लुभाचरणलाक्षारसलोहितालकपल्लवोपरिभाग-
मुपभोगायासनिमग्नतारकदृशं गाढग्रहणलग्नदशनशिखरप्रणिहिताधरमणि-
मतिसुरभिपरिमलङ्गारागव्यतिकरविशेषकमनीयवपुषं विषमेषुराज्यधर्ममिव

विधृतविग्रहं प्रेमविवशविस्मृतनिमेषनिश्चलपक्ष्मपुटाभ्यां स्फुटितकमलमु-
कुलपेशलाभ्यां लोचनाभ्यामापादचूडमालोक्य 'अहो महाभाग्यस्य ते
सौभाग्यं सर्वभुवनातिशायि , यदेवमनुपुरं पुरंध्रीभिः स्वयं त्रियसे । संप्रति
समूढायाः प्रौढभाग्याया भजन्यभित्त्यां कानि कान्यक्षराणि' इत्यक्षत-
सौहृदवर्तमानः पद्ममुखादयः पर्यपृच्छन् । सात्यंधरिरपि संजातसंतोषः
किंचिदुन्मिषितहसितचन्द्रिकाच्छलेन सिञ्चन्निव स्नेहामृतम् 'अधरितक-
मला सा विमला नाम्ना' इति व्याहार्षीत् । हर्षविकसदास्यानां वयस्यानां
गोष्ठीमधितिष्ठन्परिहासालापविदग्धबुद्धिर्बुद्धिषेणो नाम सुहृत् 'अस्य कुतः
सौभाग्यम् । दौर्भाग्यादपरैरनूढाः प्रौढवयसः काश्चिदनन्यगतयः कन्यका
निकाममेनं कामयन्ताम् । यदि नामायमेकान्तपरिहृतपुरुषदर्शनां दर्श-
नीयाङ्गयष्टिमधिवसन्तीं कन्यान्तःपुरमनङ्गमातङ्गनहनदक्षकटाक्षहीरञ्जीरां
सुरमञ्जरीमावर्जयेदञ्जसा योग्यः सौभाग्यवतामुपरि गणयितुम्' इति सो-
त्प्रासं प्रावोचत । तद्वचनानन्तरं सात्यंधरिरपि समुद्भूतमन्दहासः 'साधु
कथितं दास्याः पत्या वयस्येन । न चेदल्पीयसानेहसा समावर्जयेम तां
वर्जिता एव वयमपि त्वमिव सौभाग्येन' इति ससंगरं व्याहरन्नेव पुन-
रपि पुरमाशु प्राविशत् । अविशच्चास्य हृदयं वितर्कः 'केनोपायेन तां
तथा करिष्यामि यथा मनसि मन्मथशरपातेन पारवश्यमासादयन्ती समा-
सादयेदस्मान्' इति ।

ततश्च विभाव्य क्षणादेव यक्षोपदिष्टमनुमहिम्ना निजसौकुमार्य-
निवार्यविकचकाशकुसुमस्तबकपरिभावुकेन पलितपाण्डरेण केशकलापेन
पटेनेव सितेनावगुण्ठितोत्तमाङ्गम् , जराजलधितरङ्गानुकारिणीभिरायामि-
नीभिर्वलीभिः स्थपुटितललाटफलकम् , अलिकतटस्फुरदलघुवालिभार-
नुन्नाभ्यामिव नम्राभ्यां भ्रूलताभ्यां तिरोधीयमाननयनम् , उन्मिषितदूषि-
काभ्यामुद्भूतनीलपीतपाटलसिराजालजटिलाभ्यामनुपलक्ष्यमाणपक्ष्मरोमरा-

जिम्यां हिमानीहतपुण्डरीकविच्छायाभ्यामीक्षणाभ्यामुपलक्ष्यमाणम्, आ-
नाभिलम्बितेन जरावल्लीफुल्लमञ्जरीनिभेन कूर्चकलापेन प्रच्छादितवक्ष-
सम्, अक्षीणकासकाष्ठाकर्णेजपेन घर्घराघोषेण मुखरितकण्ठमूलम्, अ-
तिनम्रपूर्वकायकथ्यमानदौर्बल्यम्, उल्लसदविरलास्थिपटलस्थपुटितसंस्था-
नम्, अस्थानपतनजनितजनहासविजृम्भणम्, एककरकलितकमण्डलुम्,
इतरकरविधृतस्य वलक्षपटवेष्टितशिखरस्य शिखरनिहितहरितकुशापीडस्य
वंशदण्डस्योपरि निवेश्यमानशरीरयष्टिम्, स्पष्टदृष्टकीकसान्तरालनिर्गत-
सिरासंतानसब्रह्मचारिणा ब्रह्मसूत्रेण सीमान्तितगात्रम्, अपगतमांसकृ-
शाङ्गुलीपरिच्यवमानपर्वित्रिकाप्रत्यवस्थापनव्याप्रियमाणपाणिम्, प्रयाणो-
न्मुखप्राणमिव प्रेक्ष्यमाणम्, प्रेतनिर्विशेषवेषं दधौ । एवमात्मनोऽप्यत्या-
हितमापादयितुं समर्थया वार्धकावस्थया वर्धितकुतूहलैर्बालैर्वैहस्यमानः पदे-
पदे परित्खलन्नवष्टभ्य मुष्टया वंशयष्टिमतिक्रम्य किञ्चिदन्तरं वामकरगृ-
हीतवेत्ताभिरितरकरगृहीतखङ्गलताभिरापादमुक्तधवलकञ्चुकाभिः प्रतीहा-
रस्थाननियुक्ताभिर्युवतीभिः समन्तात्सं प्रत्युत्तनैकमणिमहःस्तवकपिञ्जरित-
गगनं सुरमञ्जरीभवनं यदृच्छयेवोपसृत्यातुच्छरुषा दौवारिकयोषित्सार्थेन
'किमर्थमिहोपस्थितम् । अवस्थीयतामत्रैव विप्र, त्वया । नैवान्तः प्रवि-
श्यताम्' इत्यादिश्यमानोऽपि कुमारः कुमारीतीर्थस्नानेन वार्धकमेतदपसार-
यितुमुपसरामि' इत्युदीरयन्नवधीर्य निवारणोपक्रममुपसर्तुमुपाक्रंस्त तदृ-
हाम्यन्तरम् ।

पुरंध्रयश्च प्रतीहारस्थानस्थितास्तदवस्थाविलोकेन तद्वचनश्रवणेन
च जातस्फीतहासानुकंपाः 'किं पातकमस्माभिरनुष्ठातुमारभ्यते । बुभु-
क्षितोऽयं क्षितिसुरः स्वैरं किमप्याचष्टे । स्पृष्टोऽप्यस्माभिरयं नष्टासुर्भवेत् ।
आस्तामयमत्रैव । प्रस्तुतमेतदुदन्तमिदंतया तस्यै भर्तृदारिकायै विज्ञाप-
याम' इति विराचितविचाराः सरभसमेव सुरमञ्जरीसकाशमविशन् । अ-

भ्यधुश्च ताः सुन्दर्यः सुरमञ्जरीमञ्जलिबन्धकरणे कातर्यकण्ठोक्तभयाः 'भर्तृ-
दारिके, भर्तेव जरायाः कोऽपि वृद्धब्राह्मणो ब्रह्महत्याभीत्यास्माभिरभर्त्सि-
तः सुतरामुत्सुक इव भिक्षायां प्राविक्षदभ्यन्तरकक्ष्याम्' इति । सा च
वरवर्णिनी तद्वचनाकर्णनेन तदवलोकनवूर्णमतिः 'पूर्णास्ते मनोरथाः प्रा-
णनाथे, यतः प्रत्यासन्नः' इति क्णितव्याजेन मणिनूपुरेणेव प्रोच्यमा-
ना पुरःसरमानिनीपरिषदभिधीयमानालोकशब्दा चरणाभ्यामेव जीवितै-
कशरणमेनमेनोरहितं तपस्यासमाश्रितं श्रीरिव स्वयं शिश्रिये । पिप्रिये च
तं प्रवयसमालोक्य सा प्रमदा । निजगाद च निजपरिचारिकाः 'परि-
श्रमस्तावदस्य परिह्रियताम् । आह्रियतामाहारादिकम् । कृतिनमेनं कृता-
दराः कृतकाशिपुं कारयध्वं यूयम्' इति । ताश्च तद्वचनं निशम्य निशा-
न्ताभ्यन्तरे जीवधरमानीय तपनीयगलन्तिकागलितपानीयकृतपादप्रक्षाल-
नं प्रक्षरदाज्यं प्राज्यभोजनं भोजयितुमारोभिरे ।

कुमारोऽपि तां नखचन्द्रकिरणपरामर्शोऽपि विकसता चरणकम-
लयुगलेनोपेताम्, कार्कश्यरहितकरिवरकराकारेण कदर्थितैकान्तशीतल-
कदलीस्तम्भेन भृशमूरुद्वयेनोपशोभिताम्, दानरेखयेव मदनगन्धद्विपस्य
कृपाणधारयेव सौभाग्यवरस्य तनुतरमध्यलताविलीनमधुकरमालायमानया
रोमराजिरेखया विराजमानाम्, चकासत्यपि मुखचन्द्रमण्डले संगताभ्या-
मिव रथाङ्गनामभ्यां स्तनाभ्यामुद्भासमानाम्, पल्लविताभ्यामिवाङ्गुलीभिः
कोरकिताभ्यामिवाङ्गदमौक्तिकैः कुसुमिताभ्यामिव करसंभवैर्बाहुलताभ्यां
विराजमानाम्, मदनारोहलीलाडोलायमानया कर्णपाशश्रियालंकृताम्,
विकसिततिलकुसुमसमानया रूपसौन्दर्यसागरबुद्बुदायमानया नासया स-
मेताम्, विकचविकचिलकुसुमावकीर्णकेशकलापाम्, तारकिताम्बरामिव
विभावराम्, कल्पलतामिव कामफलप्रदाम्, जानकीमिव रामोपशोभि-
ताम्, समुद्रवेलामिव विचित्ररत्नभूषिताम्, नारीजनतिलकभूतां कुमारीं

विलोक्य विस्मयस्मेरचक्षुः ‘अहो मदनमहाराजविजयसाधनानां समवाय इव योषिदेषा लक्ष्यते । तथाहि— तस्य धनुर्यष्टिरिव भ्रूलते, मधुकरमालामयी ज्येव नीलालकद्युतिः, अस्त्राणीवापाङ्गविक्षेपाः, वैजयन्तीदुकूलमिव दशनमयूखजालकम्, प्रियसुहृदिव मलयानिलो निःश्वासमारुतः, परभृतबलमिवातिमञ्जुलमालपितम्’ इत्याकलयन्नन्तःस्फुरदाह्लादः, परिजनानीतं पवित्रमासनमध्यास्य कथमपि वार्धकेनेव कतिचन कबलानि शनैरशित्वा पुनरशनक्लेशमपनेतुमिव महनीयं किमपि शयनीयमारुरुक्षत् । अशायिष्ठ च किल तत्रैव यथेष्टम् । कुमारी च सा कुतूहलप्रवर्तितैर्वार्ताविनोदैर्मुहूर्तमात्रं तत्रैवातिवाह्य ‘भृशमशनक्लेशितोऽयमग्रजन्मा स्यात् । उग्रतरव्यसनवार्धिवर्धनेन्दुः खलु वार्धकं च । अतः स्वैरमनेन सुष्यताम् । न लुप्यतामस्य निद्रा’ इति निगदन्ती ‘निवारितपुरुषदर्शनयापि मया दृष्टोऽयं विशिष्टवृत्तः । कदाचिदेवमपि नाम तज्जनदर्शनमपि संभवेत्, यो नाम चूर्णपरीक्षायामुपैक्षिष्ट माम्’ इत्यनुशयाविष्टा सह सखीभिस्ततः प्रयान्ती प्रदेशान्तरं प्रापद्यत ।

अथ कुमारः स्वैरगानावसरदानलम्पटतयेव लम्बमाने सौरविम्बे, सुरमञ्जरीकरपीडोत्सुकसौनन्देयरागप्राग्भार इव बहुलतया बहिर्गते स्फुरति संध्यारागे, गगनकेदारविकीर्यमाणतिमिरबीजनिकर इव नीडसनीडाभिमुखमुड्डायिनि काकपेटके प्रेक्ष्यमाणे, प्रासादवातायनविवरनिर्यदगुरुधूपोत्करेण तिमिरान्धकारेणेव नीरन्ध्रीभवति वियदन्तराले, बलभिनिविष्टवारयुवतिधम्मिल्लमल्लिकास्रजा सृज्यमानायां प्रतिदेशं चन्द्रातपच्छेदशङ्कायाम्, प्रज्वलदन्तर्गतप्रदीपसनाथेषु सायन्तननियमध्यानाग्निसंयुक्तसंयतेष्विव जातेषु सौधेषु, दुर्दृशां स्वान्तेष्विव तमसाक्रान्तेषु दिगन्तेषु, क्रमेण च मदनमहाराजश्वेतातपत्रे रजनীরजतताटङ्के, स्फटिकोपलघटितमदनशरमार्जनशिलाशकलकल्पे पुष्पबाणाभिषेकपूर्णकलशायमाने सर्व-

जनानन्दकारिणि रागराजप्रियसुहृदि राजति रोहिणीरमणे, दुग्धोदधिशी-
करैरिव घनसारपरागैरिव मलयजरसविसरैरिव पीयूषफेनपिण्डैरिव पारद-
रससारिद्विरिव स्फटिकरेणुभिरिव मदनानलभस्मभिरिव रजनीकरकरनि-
करैरापूरिते भुवनविवरे, विकचकैरवपरिमलमिलितालिकुलझंकारविरचि-
तविरहिजनतापे मधुमदमत्तमत्तकाशिनीकेशकलापकुसुमामोदमोदितदश-
दिशि समाध्मापितप्रद्युम्नपावके मन्दमन्दमावाति मातरिश्वनि, समन्ततः
संचरति समारोपितकार्मुके हृदयभिदि कंदर्पे, संभोगलम्पटदम्पतिसमा-
जसंभवन्मणिभूषणरणितशब्दमात्रावशेषिते धात्रीतले, पवित्रकुमारः कु-
चलयैकमोहनं गानमतानीत् ।

गानविद्याविश्रुतस्य तामुपश्रुत्य गीतिम् 'किं नु किंनराः किमुत नराः
किं स्विदमरा वा जगत्यनुपमेयं गायन्ति' इत्याहिताल्याहितभरा परितः प्रहि-
तनेत्रा तत्र सर्वत्राप्यपरमपश्यन्ती सेयं वैश्यपतिसुतावश्यं मन्त्रसिद्धमेनं वृ-
द्धमेव विभाव्य गायकं सहयायिनीभिरमा तत्प्रान्तं प्राविक्षत् । अप्राक्षीच्च
'प्रक्षीणाङ्गस्य ते गीतिरियं प्रत्यक्षस्मरं स्मरयति जीवंधरम् । कस्मादियम-
नवद्या गानविद्या विद्वन्नुपलब्धा, यच्छक्तितः शमिनि वयस्यपि सर्व-
लोकश्राव्येयं दिव्यगीतिः । भवत्यपि नामान्यदप्यभीप्सितमुपलब्धमपा-
योऽस्ति । न चेदिदं गोप्यमत्र प्राप्यमुत्तरम्' इति । तदनुयोगसंवर्धित-
हर्षः स वर्षीयानपि वार्धकमुन्नाटयन्नुपधानात्कथंचित्किंचिदुद्धृतोत्तमाङ्गः प्र-
क्षीणपक्ष्मकमक्षियुगमप्यतिप्रयासादिवोन्मील्य कफावगुण्ठितकण्ठलाघव इव
मुहुः खात्कृत्य घर्घरेण स्वरेण स्वमनीषितोत्पादनमौपयिकमुपचक्रमे वक्तु-
म्—“ बाले, हेलया गानमिदं साध्यम् । असाध्यमन्यदपि हस्तस्थं पश्य
विश्वस्य मद्बचनमनुष्ठातुं यदि नाम पटिष्ठासि ” इति । तद्वचनवाञ्छितया
सुरमञ्जर्याप्यञ्जलिबन्धेन 'बन्धुप्रिय, को नाम वराको जनः परहितपरैरा-
ख्याते वचसि वैमुख्यमुद्रहति' इति सदैन्यं सप्रश्रयं च प्रणीतः पुनरयं

प्राणिनाय 'श्रूयतां तर्हि । इहास्ति समस्तवरदानदक्षस्य साक्षात्कृताङ्गस्य किमप्यनङ्गस्यायतनम् । अद्य वा श्वो वा समुत्थाय तद्गोष्ठं यद्युपतिष्ठेथास्त-
मनन्यजं किमन्यदुदीर्यते कार्यत एव द्रक्ष्यसि । तत्क्षण एव कामितमखिलं
स कामदेवः साधयेत्' इति । सा च स्त्रीजनसुलभचापल्याद्भवितव्यता-
प्राबल्याच्च 'तथा' इति प्रतिश्रुत्य प्रातेरेव गन्तुमुदमनायत ।

अथ सुरमञ्जरीपरिरम्भणपर्युत्सुकतया परिगतान्ध्यस्य जीवंधरस्य
तदैकस्यामपि त्रियामायां सहस्रयामतां प्रतिपद्य कथमपि प्रयातायाम्, उदि-
ते वृद्धेन समं सवितरि, पितरं मातरं बन्धुसमाजं च संवादयन्ती समारू-
ढशकटेन तेन कपटवृद्धेन समं समारुह्य चतुरन्तयानं सखीभिः साकं सा
कन्यका तदनन्यजावासमाससाद । तत्र च सादरविधीयमानसपर्याविधे-
र्विषमेषोः संनिधौ सास्तिक्यमस्यामास्थितायामयमन्यवयस्कस्तामामन्त्र्य
'वासु, प्रसादितोऽयमुपासनाप्रपञ्चेन पञ्चशरः । त्वदभिवाञ्छितं वरमसहा-
या स्वयमस्माद्वृणीष्व' इत्यब्रवीत् । सा च मुग्धा बद्धाञ्जलिर्बहुधा प्रणुत्य
प्रयुञ्जम् 'अयि पुष्पबाण, ते बाणानेव न केवलं प्राणानपि मे प्रत्यर्पयि-
ष्यामि यदि प्राणनाथतां प्रतिपद्येत जीवककुमारः' इति सादरं सप्रणामं च
प्रार्थयामास । प्रादुरासीच्च प्रागेव पुष्पायुधसविधे स्थापितेन बुद्धिषेणेन
'लब्धवत्यसि वरम्' इत्युक्तं वचः । अदर्शयच्च तावता कुमारोऽप्यवधी-
रितमारं निजाकारम् । सा च तमवलोक्य सविस्मयस्नेहमन्दाक्षा मत्तेवो-
न्मत्तेव भीतेव विषण्णेव मुदितेव परवशवानुरक्तेव स्तम्भितेव समुत्की-
र्णेव विलिखितेव विद्रुतेव शून्येन्द्रियेव स्वेदजलप्लावितसर्वाङ्गयष्टिरतिनि-
ब्रिडपुलकनिचिता मदनशरपञ्जरमध्यवर्तिनी प्रान्तः प्रविशतः कुमारस्य
पादन्यासादिव स्फुरदधरपल्लवा किंकर्तव्यतामूढासीत् । ततस्तावता
तयोः संगमार्हमङ्गलप्रदीप इव प्रज्वलति प्रत्यूषाडम्बरे, स्त्रीपुंससंयोगप्र-
कारप्रकटनायेव घटमाने कोकमिथुने, हुतहुताशनकुण्डायमाने स्फुटित-

सरोजषण्डमण्डिते सरसि मङ्गलवचनपठनाकुलेष्विव कूजत्सु कोकिलेषु ,
 वंशस्वनानुकारिञ्जंकारमनोहरभृङ्गबृन्दपदपातवृन्तच्युतप्रसवराजिमाचारला-
 जानिव विलासिनीषु विकिरन्तीषु लतासु, तन्मिथुनमिथःसंगमपिशुनेष्विव
 शकुनेषु सविरावेषु, स जीवकस्वामी तादृशीं दशामनुभवन्तीमन्तर्धातुं
 क्षेपीयः क्षितितलादुत्क्षितैकचरणामन्तःकरणेन स्थातुं प्रस्थातुं च प्रतीकेन
 प्रयतमानां तदाननाम्भोजमतिस्पष्टं द्रष्टुमभिवाञ्छदृष्टियुगं प्रकृष्टतरलज्जया
 बलादाकर्षन्तीमीषद्विवर्तितमुखीममर्त्यलोकाद्भवमवलोकयितुमायातां सुराश्रि-
 यमिव सुरमञ्जरीम् 'मञ्जुभाषिणि, मा कृथाः प्रयाणे मतिम् । प्रमादस्व-
 लितमस्य क्षम्यतां भुजिष्यस्य' इत्याभाष्य गाढमाश्लिष्य रमयन्नमरदुरास-
 दसौख्यः पुनः प्रख्यातकुबेरसाम्येन कुबेरदत्तश्रेष्ठिना श्रेष्ठतमे लग्ने स्ववि-
 त्तस्य स्वाचित्तोन्नतेः स्वनाम्नो वरमाहिम्नश्चानुरूपमर्पितां पवनसखसाक्षिकं
 पर्यगैष्ट ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
 सुरमञ्जरीलम्भो नाम नवमो लम्बः ।

दशमो लम्बः ।

—:*:—

अथायं सुमतिः सुमतिमुतायां सुरमञ्जर्यां सुमनोमञ्जर्यां चञ्चरीक-
 इव सक्तो भवन्नभिनवकरपीडनाप्रेडितत्रपाभरदरमुकुलितमस्याः सुरतदौ-
 र्णालिल्यं ललितवेष्टितैर्विमुकुलीकृत्य क्रमेण तरुणतामरसतर्जनकलाकुश-
 ललोचनमुग्धमधुरसंचारसूचितपञ्चशरसमरसंरम्भया तथा सह मनसिज-
 महीरुहपचेलिमफलानि भवपयोधिमथनजनितसुधारसायमानानि सौभा-
 ग्यशशभृदाभिरूप्यशारददिनानि श्रवणचातकपारणपयोदजलधारायमा-
 णानि मणितमधुरपरभृतरसितसुरभिसमयसाम्राज्यानि सरभसकचप्रहव्य-
 तिकरविशेषितरतिविमर्दनानि निर्दयकृताधरप्रहजनितवेदनानि विधूतक-
 रकमलरणितकनकवलयवल्गुरवनिवेदितमदनमहिमव्याख्यानि सुरतसौ-
 ख्यान्यनुभूय पुनः स्पृहणीयभूयम् 'एवं प्राप्तामपि त्वां करणीयभूयस्तया
 विहाय विलासनि, त्वद्विरहविभावसुशिखाकलापकलनेन कष्टतमानि
 कतिचन दिनानि कर्तुमभिवाञ्छति जनोऽयम्' इत्याचष्ट । तदनु तां
 तनूदरीं विरहपिशुनवचनतनूनपादाश्लेषप्लुष्टाङ्गयष्टितया विसृष्टप्रायप्राणां
 तत्प्रयाणं कार्यगरिम्णा च विहन्तुमनुमन्तुमप्यपारयन्तीमसकृदाश्वास्य
 कथंचिद्विसृज्य गतोऽयं विजयापुत्रः स्वमित्रैरतिमात्रं सौभाग्यशालितया
 श्लाघ्यमानः स्वभवनमियाय । तत्र च चिरविरहितमालोक्यात्मजमभिन्नक्षो-
 द्ववदानन्दाभिषङ्गसंभूततया समशीतोष्णेन वाष्पवर्षेण स्नपयार्तीं सुनन्दा-
 ममन्दमिवानन्दीभूतं गन्धोत्कटं च सकलजगद्वन्द्योऽयमभिवन्द्य सनाभिस-
 माजमपि चतुराश्लेषेण मधुरनिरीक्षणेन शिरःकम्पेन गिरः प्रदानेन दर-

स्मितेन करप्रचारेण च प्रीणयन् प्रियवल्लभाभायल्लकायत्तां गन्धर्वदत्तां
म्लानमालामिव गुणमालां च संलापसहस्रैरुल्लावयन्स्वयमप्युल्लोकहर्षः पु-
नरुद्धर्षमयेषु केषुचिद्वासरेषु निर्वासितेषु निजस्वान्तगतं गन्धोत्कटेन समं
मन्त्रयित्वा मातुलस्य महाराजस्य विदेहाख्यया विख्यातं विषयं प्रति प्र-
स्थाने मतिमकरोत् ।

अथ यात्रार्हपवित्रलम्बे पवित्रकुमारः पद्ममुखप्रमुखैः प्रियसखैरनु-
जेनाप्यनुप्लुतः प्रबलभटघटाटोपभायितप्रतिपक्षः प्रक्षरदास्रबिन्दुसेकेन
मन्दयन्तीमिव मार्गोष्णं सुनन्दां गन्धोत्कटबन्धुनिवहं च प्रयत्नतः प्रति-
निवर्त्य निरगात् । आपच्च पुनरापदामापदमविरहितसंपदा संपादयन्तं
कुक्कुटसंपालग्रामपुरभासिनम्, फलभारावनम्रतया समृद्धिमतामपि वि-
नयावनम्रत्वमतीव शोभाकरमितीव दर्शयद्भिः शालिभिः शालीनम्, विजृ-
म्भमाणपूगेकसरामोदामोदितदशदिशाभोगम्, परिपाकपिशङ्गेक्षुकाण्डस्फु-
टितविकीर्णमुक्तानिकरैस्तारकितमिव तारापथमधः संदर्शयन्तम्, प्रश-
स्तमणिमयसमस्तप्रदेशतया सर्वतः समुत्थितेन निजतेजःप्रसरेण कबल-
यन्तमिव त्रिलोकीम्, राज्यलक्ष्मीभिरिव डिण्डीरपिण्डपाण्डरपुण्डरीकम-
ण्डिताभिः कृशोदरीभिरिव लोलकल्लोलवलिबिलसदुदराभिः पञ्चमकाल-
प्रपञ्चमिथ्यात्वपद्धतिभिरिवान्तर्भ्रान्तबहुजलाभिर्बहुविदेहभूमिभिर्बहुवयःस-
मेताभिः सिन्धुभिः संततसंभूषुसस्यसंपदम्, महाराजमिव महाबाहिनी-
संवर्धितैश्वर्यं परिहृतपरपार्थिवतया ततोऽपि परार्ध्यम्, जिनदीक्षाविधि-
मिवापेक्षिताखिलसौख्यसंपादनमनिर्वाणानन्दहेतुतया ततोऽप्यभिनन्दनी-
यम्, पण्यरमणीलावण्यमिव सर्वजनसाधारणरमणीयभोगप्रदं जरोपरो-
धविधुरतया ततोऽपि श्लाघनीयम्, पद्मालयापतिभिरप्यकृष्णैर्वृषचारिभि-
रप्यरुद्रैः कलाधरैरप्यकलङ्कैरधिकवीर्यैरपि स्ववशेन्द्रियैश्चरमदेहप्रायैर्निवा-
सिजनैराश्रिततया विदेहाख्य इति विश्रुतं जनपदम् ।

तदनु चायं महाभागो विदितभागिनेयागममुदितेन राज्ञा मुहुरा-
 ज्ञतैर्जानपदैः पदेपदे स्वपदानुगुणं प्रमदभरेण प्रतिगृह्य प्रदर्श्यमानानि
 मणिमौक्तिकमलयजप्रभृतीनि प्राभृतानि प्रेक्षमाणः प्रतिप्रसादवितरणप्रीणि-
 तलोकः पुनरुल्लोकलोककालाहलमुखरितहरितं हरिताश्वरथनिरोधनकर्मक-
 र्मण्यहर्म्यावलीनिषेणानिनेषवृन्दारकदारणकुशलकुलिशपतनाकुलकुलिश-
 लोच्चैरभयस्थानतयेवाश्रिताम्, श्रियमिवाश्रितजनाभीष्टार्थपुष्टिकरीमव-
 हुवल्लभात्वेन ततोऽपि बहुमताम्, सागरवेलामिव सर्वरत्नसमृद्धां समु-
 त्सारितजालिकात्वेन तदतिशायिनीम्, कान्तारभुवमिव महासत्त्वसमाका-
 न्तां निष्कण्टकात्वेन तां न्यक्कुर्वतीम्, सर्वलोकतिलकभूतां धरणीति-
 लक इत्यन्वर्थाभिधानां राजधानीं भेजे । यत्र पुरुषाः परेषां पदस्खलिते-
 षु वंशोत्थिता अप्यपर्वभङ्गुरा अवष्टम्भयष्टयः, शोकज्वरजृम्भणारम्भेषु
 मधुरस्निग्धा अप्यजडात्मानोऽमृतपूराः, मोहमहार्णवमज्जनेषु पारप्रापणप्र-
 वीणा अप्यपेतपाशयन्त्रणा महाप्लवाः, मतिविभ्रमादिज्जोहेध्वनेकप्रस्थान-
 विशङ्कटा अप्यकण्टका घण्टापथाः, परिधावनक्लेशेषु फलच्छायाभृतोऽप्य-
 कुजन्मानो विश्रमदुमाः, तथाभूतवादिनोऽपि प्रधानाः, श्रुत्यनुकूलचरित्रा
 मीमांसातन्त्राः, सुकृतेतरविवेककुशलाः समवार्तिनः, पवित्रपादसंपर्कास्तम-
 श्लिदः, गुणलवबन्नीयाः सुमनसः, बहुलोज्ज्वलास्तारकाः, तथा शिव-
 भक्ता अपि जैनाः, समाश्रितश्रीरामा अपि बुधाश्रयिणः, क्षमाभृतोऽप्यक-
 ठिनाः, दानोद्यता अप्यनिस्त्रिंशाः, भूनन्दना अप्यवक्रचराः सन्तः स-
 तां लक्षणमक्षूणात्मसात्कुर्वन्ति । तावता तन्निशामनदुर्ललितस्वान्ताः,
 बन्धनादिव बन्धुतायाः श्मशानादिव सदनादाश्रयादिवोपदेशादभिचारादि-
 व कुलाचारादपमृत्योरिव पत्युः प्रहरणादिव कालहरणादुद्दामादिव निजमा-
 नादुद्दाममुद्विजमानाः, कल्याणात्मना गुणिना सुवृत्तेन पलायनवेगात्पादयोः
 पतता 'परिपालनीया ननु निभृतगतिः' इति निवार्यमाणा इव मेखलाकलापे-

न गुरुतरकुचकुम्भनितम्बभारेण निवारितत्वारितगमनमनोरथोन्मेषाः, भुज-
लताविक्षेपवेगगलितानि विजृम्भितामर्षविषमेषुप्रेषितचक्रजालानीव व-
लयानि पार्श्वयोरुभयोः पथि विधुन्वानाः, प्रधावनरभसोत्थितमुक्तासरा
आकृष्यमाणा इव मनसाप्रगामिणा निबध्य कण्ठेषु मदनमौर्वीगुणैर्दरविग-
लदलकबन्धविस्त्रंसमानकुसुमापीडोत्सङ्गसंधिभिः कणद्विर्मदनप्रहितैरादेश-
दूतैरिव मधुकैराकुलीक्रियमाणास्तरसोपसृत्य सर्वतः पुरो वीथिं पुरंध्रयः
फुल्लभासिन्यो बल्लुर्य इव वनस्थलीमलंचक्रुः ।

तासां च तन्निध्यानेन ध्यानप्रवेकेण तपोधनमनोवृत्तीनामिव नि-
वर्तितान्यव्यापृतीनां मदिरामाद्यत्स्वान्तानामिवाचान्तलज्जानां मज्जन्तीना-
मिव रागसागरे मदिराक्षीणां कटाक्षशृङ्खलया शृङ्खलित इव मन्दीभूतग-
तिर्गच्छन्महीपतिमन्दिरं जीवधरः संभ्रममयं निरवर्तयत् । निदध्यौ च
निखिलजनप्रेक्षणीयेषु कक्ष्यान्तरेषु क्रान्तेषु बाह्येष्ववरुह्य करिणः कल-
धौतनिर्माणमण्डपमण्डनीभूतस्योर्ध्वहस्तपुरुषलङ्घनीयस्य रिपुनृपद्विरदरद-
नरचितपादपीठस्य, भ्राजिष्णुरत्नकनककान्तिकलमाषवपुषः पीनविपु-
लतूलतल्पस्यानल्पशोभाजुष्टस्य हरिविष्टरस्य मध्यमलंकुर्वाणम्, बन्धुरा-
धरबन्धूकया स्मेरमुखारविन्दभासिन्या मञ्जुमञ्जीरशिञ्जितहंसस्वरानुबन्धया
चलितचामरकलापपर्यायविमलनीरदया शरदेव वारयुवतिपरिषदा परिवेष्टि-
तम्, अविरलताम्बूलपुनरुत्तरक्ताधररागेण भागिनेयानुरागमिवान्तरमान्त-
मुद्रमन्तम्, अमन्दादरवन्दिवृन्दस्य दिगन्तकृतप्रतिश्रुतिगीतेन श्रावयन्त-
मिव निजशासनमाशाधिपान्, राजलक्ष्मीशिखण्डिताण्डवमृदङ्गवाद्येन रि-
पुराजहंसनिर्वासनघनस्तनितेन धीरेण स्वरेण परिजनमात्मप्रतिग्रहणाय
त्वरयन्तं गोविन्दमहाराजम् । स च समायान्तमालोक्य सात्यंधरिमात्यन्ति-
कभागिनेयस्नेहेन तदतिमात्रानुभावेन च गात्रे स्वयमेवासनादुत्थिते प्रागेव
प्रत्युद्गमनं पुनः प्रत्युत्थानेच्छां पूर्वमेव पुलकोद्गमनन्तरमङ्गहर्षप्राग्भारं पुर-

स्तादेवानन्दाश्रुधारां तदनु तदङ्गसमालिङ्गनसंगतसौख्यभारं च भजन्,
स्फारस्मेरमुखारविन्दो गोविन्दो महाराजस्तदीयचातुर्यसौकुमार्यवीर्यवैदुष्यवै-
भववैशारद्याद्याननवद्यानालोक्य गुणान् स्वयमपि स्वयंवृतः सुचरितैः
स्वीकृतः कृतकृत्यतया परिगृहीतो महत्त्वेन परिष्वक्तः पावनतया करे
गृहीतः कीर्त्या कण्ठे स्पृष्टो गद्गदिकया बभूव ।

तदनु च सत्यधरमहाराजमरणानुस्मरणेनाधरितवारीधिमथनध्वा-
नाक्रन्दनाक्रान्तं शुद्धान्तमप्याचान्तव्यथं विहितवत्यां विजयामहादेव्याम्,
दिव्योपधादर्शानोत्सुकदेशाधिपप्रतीक्ष्यावसरेषु वासरेषु केपुचिद्विर्थासिते-
षु, अयं सर्वविजयी विजयानन्दनरिपुविजयाम्बुपायवितर्कणपरस्तन्त्रो म-
न्त्रशालायां मन्त्रिभिः समं मन्त्रयामास । आचष्टे स्म च ‘काष्ठाङ्गारेण
प्रहितमिह संदेशं दर्शय’ इति सातिशयविवेकं गणकप्रवक्षम् । स
च ‘तथा’ इति विहिताञ्जलिर्वैदेहीसुताहितेन प्रहितं पत्रमुमुद्रं विधाय
विधिवद्वाचयामास—“पत्रमिदं काष्ठाङ्गारस्य विलोकयेद्विदेहाधिपतिः ।
पतितं मूर्ध्नि मे पापेन केनापि शोच्याहं किमपि वाच्यम् । न तत्तथेति
याथात्म्यविदामप्रयायी भवानवैति चेदपि, चेतसि विद्यमानमिदमवधानुष-
ङ्गभयादावेद्यते । केनाप्युन्मस्तकमदावलेपादपहस्तितहस्तिपकेन हस्तिना
क्वचिदाक्रीडे क्रीडन्पीडां जगतः प्रवर्तयामास मर्येश्वरः । ततः परिणतक-
रिणा कृतमेव मयि परिणतं किञ्चिन्नाम । अकिञ्चनमेवं कञ्जासनावलुभं
कल्पितव्रतः काश्यपीपतेरकारणकरणे कारणं किं नु स्यात् । को ना-
म पादपस्कन्धमध्यासीनः परशुना मूर्खस्तन्मूलमुन्मूलयेत् । को वा
तरिष्यन्वारिधिं वहिन्नेण तत्रैव जाल्माश्छिद्राणि जनयेत् । को वा पिपासुः
पानीयचषकं पापः पांसुपूरैः पूरयेत् । कश्चन धेनोरापीनभारेण क्षीरस्य-
न्क्षतं क्षुरेण पातकः संपादयेत् । गतानुगतिकः खलु लोकः । कस्तम-
नुसर्तुं समर्थो भवेत् । मान्यो भवानेतन्मनस्यकुर्वन्गुर्वीमिमामस्माकमा-

कस्मिकीमकीर्तिमधिकतूर्या समागत्य संमार्जयेत् । उपार्जितमपि दुष्कृतं सुकृतिसमागमो हि गमयेत् । किमन्यत् । आयुष्मतः किंकरं मां गणयेत् ” इति कापटिकप्रष्टेन काष्ठाङ्गरेण प्रहितसंदेशार्थसमाकर्णनेन निर्णीततदतिसंधानसंधः स वसुंधरापतिः ‘अहो साचिवाः, साचिव्यमस्मदभीष्टार्थं दिष्टयानुतिष्ठति काष्ठाङ्गारः, यतः प्रागेव केनापि व्याजेन राजघमेन समूलघातं हन्तुमुन्मनायमानान्नः स्ववधाय कृत्योत्थापनमिव कुर्वन्स्वयमेवाह्वयति । तस्मादस्मत्प्रतारणपराकूतेन तेनाहूता वयमकृतकालक्षेपाः क्षेपीयः प्रस्थाय प्रस्थापितास्मद्बुहितृविवाहमिषाः समूलकाषं कषिष्यामस्तं भुजिष्यम् ’ इति वभाषे । घोषयांचकार ‘व्यापितकाष्ठाचक्रं काष्ठाङ्गरेण सार्धं वर्धते धात्रीपतेर्मैत्री । गोत्रस्खलनेनाप्यस्य शात्रववार्ता निवर्तयन्तु निजासुप्रणयिनः प्राणिनः ’ इति । निदध्यौ च निजध्यानानुपदं मदलोलुपमधुपत्रातविहितनियतोपास्तिकैर्हास्तिकैः स्थलजलसमानगमनजवनतातुलितमातारिश्चभिरर्श्वयैरसकृत्कृतापदानसंभवदस्तोकहस्तवदनुरूपयशस्तातिभिः पदातिभिर्लङ्घिताचलशृङ्गैः शताङ्गैश्च बहुशतसहस्रैर्बहुमताम्, अमितपताकिनीपतिभिरहंप्रथमिकया पृथगेव सभयं सदैन्यं सनामकथनं साङ्गुलिनिर्देशं साञ्जलिबन्धं च जवजननचिह्नलक्ष्मीप्रतिपादनपूर्वकं प्रदर्श्यमानाम्, अक्षूणामक्षोहिणीम् ।

अथ प्रथितप्रयाणानुगुणे पुण्यतमे लग्ने निर्गल्य निर्विघ्नतायै विहितजिनपतिवरिवस्यः सवयस्यानुजेन सार्धमर्थिजनमनोरथानर्थविसरवितरणेन चरितार्थीकुर्वन्सर्वतः प्रसरन्त्या विसृमरविविधयौधायुधाभरणकिरणोलुसत्तटिल्लतासंचयकञ्चुकितककुभा करटतटनिर्यदमितमदजलधाराप्लावितधरातलद्विरदनीरदनीरन्ध्रितवियदन्तरालया स्थैर्यविजिताखण्डलधनुःकाण्डकोदण्डमण्डलया ताण्डवितशिखण्डिमण्डलमहाध्वानस्यानस्तनितसातङ्कभुजङ्गया तुङ्गतुरङ्गखुरशिखरखननजनितघनतरपरागपटलपयःशी-

करनिकरनिबिडितनिलिम्पवर्त्मना प्रावृषेव प्रेक्ष्यमाणया वाहिन्या वाहिनी-
 पतिरिव प्रलयकालोद्वेलः प्रच्छादितपृथ्वीतलः प्रत्यर्थिनिर्मूलनाय हेलया
 हेमाङ्गदविषयं प्रति ययौ । ततश्च बलक्षतरवारवाणोल्लुसत्सौविदल्लुवल्ल-
 भकरपल्लवकलितवित्रासकवेत्रलतात्वयमाणराजपरिबर्हधारिणि राजकीय-
 दवीयः प्रदेशप्रापणश्रवणक्षणसत्वरसंभाण्डयमानभाण्डागारिकपरिषदि प्र-
 श्रयप्रणतोत्थितगुणधनापृच्छ्यमानगुरुजनगौरवविहिताशिषि प्रतिनिवर्त-
 नप्रत्याशाविधुरभीरुचारभटनिर्दिश्यमाननिधिन्यासकोणक्षोणिनि विलम्बि-
 तलम्बोदरदासेरकसमाह्वानपौनःपुन्यखिन्नस्विन्नपुरोयायिनि विस्मृतविस्म-
 यनीयाहार्याहरणविषणाप्रेष्यमाणभुजिष्याभाष्यमाणव्यक्तेतरविसंवादवच-
 सि प्रसभप्रयाणप्रवणतानुष्ठितपृष्ठावलोकनानुवर्त्यमानप्रतिनिवर्त्यमानस-
 नाभिसंसदि प्रगुणवलनभ्रष्टगोणीकदुष्टशाक्रदूरवित्रासितयात्रिकसंवाधे
 चण्डचण्डालपेटकनिबिडमुष्टिघटितकठोरकुठारपाटितविटपिविशङ्कटीकृत-
 संकटारण्यसरणिनि खननकरणनिपुणखानित्रकगणक्षणसंपादितोदम्भः-
 कूपशुम्भितमरुभुवि तादात्विककृत्यदक्षतक्षकसार्थसामर्थ्यवैचित्र्यरचितव-
 हित्रसुतरकाकपेयसरिति पुरःप्रसारितभूरिभीकरकलकलारवकांदिशकिके-
 सरिणि चरणक्षणोत्थितधरणीविसृमररेणुविसरमसृणितमयूखमालिनि वा-
 रणपरिवृढोत्पाटितपार्श्वपादपपरिघसप्रतिघाध्वनि कण्ठरज्जुकषणोन्मथितत्व-
 गालानवनस्पत्युद्दीक्षणवनचरानुमीयमानवारणवर्ष्मणि प्रतिगजगन्धघ्राण-
 प्रतीपगामिकाननद्विपप्रतिग्रहकृताग्रहभटप्राग्रहरकोलाहलभरितहरिति द्वि-
 रदतुरगखरकरभमहिषमेषशाक्रशताङ्गशकटप्रमुखपृष्ठारोपिताभीष्टकशिपु-
 समेतसकलहेतिनि हेमाङ्गदविषयं विविशुषि सैन्ये, राजन्योऽप्युत्तरेण
 राजपुरीमुपकार्या कल्पयेयुरिति शिल्पिसमाजाध्यक्षानादिक्षत् । प्राविक्षच्च
 तां क्षणकल्पितां स्वसंकल्पसिद्धिशङ्काग्रहद्वेन काष्ठाङ्गारेण प्रसभं प्रत्युद्या-
 तः पृथिवीपतिः ।

अनन्तरमापाटलपटकुटीघटनायासङ्क्रान्तस्वान्तेषु गृहचिन्तकेषु ,
 विलुठितोत्थितविधूतकायहयपीयमानतोयेषु तोयाशयेषु , बहुप्रयासप्रापिता-
 लानस्तम्भेषु मदस्तम्बेरमेषु , सद्यःपाकसंपादनोद्युक्तमानसेषु महानसमुप-
 स्थितेषु पुरस्तादेव पौरोगवेषु , सत्वरसंकल्पितमापणमासेदुषि प्रथमतरप-
 णायनत्वरणभाजि वणिजि , वामहस्तावलम्बितमस्तककुटोष्ठासु कूपसारि-
 दन्वेषिणीषु कुट्टिनीषु , प्रसभं बहिः प्रधावत्येधानाहारके दासेरके , स्ना-
 तानुलिप्ताङ्गासु ध्रियमाणभूषासु वारयोषासु , व्यसनगौरवस्मारितपथक-
 थाकथनलम्पटे दंपतिनिवहे , अहंपूर्विकोपसरदनेकविधयोधास्कन्दनकृ-
 ताक्रोशे क्रोशशतान्तर्गतकुटुम्बिवर्गे , मार्गश्रमापनोदनमनीषानिहितद-
 यिताङ्कशिरसि यवीयसि , विशङ्कटपीठप्रसारितप्रसवजालहेलानहनमनो-
 हारिण्यां मालिकयुवतिश्रेण्याम् , श्रेणीभूतपादाताधिष्ठितासु काष्ठासु ,
 काष्ठाङ्गारेण सबहुमानमुपायनीकृतमनतिवयस्कममन्दबलमाश्वीयं हास्ति-
 कमप्यास्थानकृतावस्थितिरयमद्राक्षीत् , प्राहैषीच्चास्य प्रतिप्राभृतम् । अ-
 ताडयच्च डिण्डिमम् ‘ अतिरुद्रचक्रयन्त्रनियन्त्रितं यो नाम युगपदेव
 पातयितुं शक्नोति शरेण शरव्यतां गतं वराहत्रयं वराहेऽस्मिन्नेव वरोऽ-
 यमस्मत्कुमार्याः स्यात् ’ इति । आयासिषुश्च चोलकेरलमालवमागधपा-
 ण्ड्यपारसीककलिङ्गकाश्मीरकाम्भोजप्रभृतिदेशाधिपा महीभृतः । पुनरव-
 सरेऽस्मिन्नविप्रकृष्टमृतेः काष्ठाङ्गारस्य नापरो रोदितीति स्वयं रुददिव म-
 न्यमानं दैन्यावहारसितमनिशमम्बरतले बम्भ्रमद्वायसमण्डलं खण्डितशि-
 रोभागं तदीयशीर्षच्छेद्यतानियतिसूचननिबन्धं कबन्धमनन्तरज्ज्वलिष्यदद-
 सीयशोकधूमध्वजपुरोगमधूमेनेव दिग्धूमेन धूम्रोपान्तं दिगन्तं नितान्त-
 निह्विशफलमन्यादृशमपि मन्युभरापादनं महोत्पातं निशाम्य निहृष्टाचारे
 काष्ठाङ्गारे किञ्चिन्नयश्चन्मनसि विषेण वा केनापि मिषेण वा वञ्चयितुं
 वाञ्छति गोविन्दराजम् , राजपुरीं निकषा निषेदुषां नरपतीनामुपकार्या-

सु च प्रतिप्रदेशं स्वदेशादेशान्तरं कन्याभिनिवेशेन विशतां विशांपती-
नाम् “धनुर्धरतमः कतमस्तां लभेत । लब्धवाति च चापविद्यालब्धव-
र्णे कस्मिंश्चिदिमां कन्यकामन्ये कथमहीकाः स्वगृहं प्रविशेयुः । अपि च
केचिदतः पूर्वमनुद्धृतशरासनाः संप्रत्युपासनामुपरचयन्ति । परे तु शर-
गुणानिकां कर्तुं गुणवन्मुहूर्तं पृच्छन्ति मौहूर्तिकान् । इतरे तु ‘वयमारचि-
तसमस्तशस्त्रयोग्याः सर्वथा योग्याश्च भाग्याधिकाश्च’ इति पण्डितमन्याः
कन्यकां हस्तस्थामाकलयन्ति । तावदतिशयितालातचक्रशैप्रये यन्त्रचक्रे
शक्रस्याप्यशक्यमारोहणम्, आस्तां विद्धिः” इति योद्धृषु कथयत्सु,
साधीयासि लग्ने स्थापितं यन्त्रमामन्त्रितास्ते विश्वेऽपि विश्वंभरापतयः परि-
वार्थं पश्यन्तस्तदीयचक्रभ्रमणरयमासांचक्रिरे । तेषु केचिदुद्दीक्ष्य यन्त्रमुद्दे-
गाधिष्ठिताश्चित्रीयाविष्टाश्च ‘त्वष्ट्रा तु निर्मीयतां निर्विचारम् । मनसाप्यतर्क्य-
मेनं मूर्खेण केन दुर्वर्णेन कन्यकायाः शुल्कत्वेन कल्पितम् । आकल्पमेतदभे-
द्यमेव लक्ष्यं द्रक्ष्यामः । तदपि सा च कुमारी स्वकुलगृह एव जरामियात्’
इति चिन्तयन्तस्तरुणीलाभवुद्धिं विद्धिं च जहुः । केचिदुद्धताः सलीलमुत्था-
य भूतलादाततज्यमापाद्य कार्मुकं करपल्लवाकलितभल्लाः सोल्लासमारुह्य
यन्त्रचक्रमदसीयभ्रमणशैघ्रयभ्रान्तस्वान्ताः स्वकान्तामवनिमन्याभिलाषवि-
त्तकनविहितेर्ष्यां परिष्वङ्गेण प्रसादयितुमिव प्रसभं पृथ्वीतले निपेतुः ।
कैश्चिदभिसंधिपुरःसरमारूढचक्रैः संधाय निःसारिताः शराः शरव्यं
तरसोपसृत्य लुब्धपार्थिवमिवार्थिनो निष्फला न्यवर्तिषत । कैश्चिदाकर्णा-
कृष्टचापयष्टिभिर्निसृष्टाः खगाः खचरेभ्यः कथयितुमिव तदत्यद्भुतमतिक्र-
म्य लक्ष्यमन्तरिक्षमुत्पेतुः ।

एवमतिक्रान्तेष्वर्धसप्तमवासरेषु, क्रमादिष्वासविद्यालब्धवर्णेषु त्रैव-
र्णिकेष्वेपेषु सर्वेष्वपराद्धपृष्ठकेषु, दिव्यशक्तिकः स जीवककुमारः स्मेरा-
क्षिविक्षेपः, सहस्राक्ष इव चक्षुर्द्वयोपेतः, षण्मुख इव दर्शितैकमुखः,

चक्ररहित इव चक्रपाणिः, साङ्ग इवानङ्गः, स्वाङ्गविलोकनविभावनीयवै-
भवप्रतापः प्रत्यूषाडम्बर इवोदयाचलप्रस्थगतः, समस्तबन्धुभिः सिन्दूर-
वन्धुरसिन्धुरस्य कस्यचित्पृष्ठमधितिष्ठन्निमां गोष्ठीमुपातिष्ठत् । तदतिमात्रा-
नुभावावलोकनमात्रेणैव धात्रीपतयः 'पतिरयमेव लक्ष्मणायाः । लक्ष्यमे-
ददक्षश्च जगलयमेव नियमेन' इति निरणैषुः । काष्ठाङ्गारस्तु कुञ्जर इव
पञ्चाननम्, प्रतिवादीव स्याद्वादिवावदूकम्, अधमर्ण इवोत्तमर्णम्, त-
स्कर इवारक्षकम्, सहसा ससाध्वसमवलोकयन्नेनमातितरामभैषीत् । आर-
ब्ध चायमचिरभाविनिरयनिरीक्षणोन्मुख इवाधोमुखः सुतरां हतचित्तश्चि-
न्तयितुम् 'मथनः कथमेनमपधीरवधीत् । साधु साधितं स्यात्स्यालाध-
मेन बाढमेतत् । किमिति विश्वस्तो मयैवं विश्वासघाती । किमिति न मया वा
पुरस्तादेव निरस्तासुः कृतः क्षात्रोचितचरित्रोऽयं वणिक्पुत्रः' इति । ताव-
ता समुपेत्य चतुरपुरःसरसमुत्सारितसमालोकनलम्पटजनसंबाधः स्तम्बे-
मेन्द्रान्मृगेन्द्र इव सानुमतः सानोः सानुजः सानन्दमवप्लुत्य सलीलमा-
रूढयन्त्रचक्रस्त्रिविक्रम इवाक्रमविहितज्यारोहणशरसंधानशरक्षेपः क्षोभ-
यन्नरिहृदयमाशु केनचिदाशुगेन शरव्यं विव्याध । स च सायकप्रष्टो
निसृष्टार्थ इव साधितसमीहितः सहसा न्यवर्तिष्ठ । ततः कृतपुङ्खमेनं पुरु-
षपुंगवं समीक्ष्य समीक्ष्यकारी स विदेहाधिपतिर्देहेन समं सिद्धक्षेत्रकृताध्यास
इव प्रसीदन्प्रफुल्लवदनाम्भोजः समालोक्य भूभुजां मुखानि मुखविकासवि-
वृतान्तर्गततुष्टिप्रकर्षः काष्ठाङ्गारपर्यायानिर्वाणदर्वीकरस्य शिरसि दम्भो-
लिमिव पातयन्नतिगम्भीरया गिरा 'जीवंधरोऽयं सत्यंधरसम्राजस्तनयः'
इति तदुदन्तमिदंतया विवरे । तदुपश्रुत्य श्रवणचुलुकपेयं पीयूषायमाणं
वचनं सर्वेऽपि सर्वसहापतयः 'सर्वथा क्षात्रमेवेदमौचित्यम् । न परत्र पदं ल-
भेत परस्य हि कृत्यमिदं प्रत्यालीढपाटवं प्रेक्षणसौक्ष्म्यं लक्ष्यभेदमात्र-
पर्याप्तशररंहःसंपादनचातुर्यं चेति प्रागेव निश्चितम्' इति निश्चलपक्ष्माणः

सपक्षपातं कुमारमैक्षिषत । पातिततद्वचनाशनिज्वलनज्वालास्पृष्टः स
काष्ठाङ्गारोऽप्यङ्गारीभूतकाष्ठवन्निःसारतां गतः । कथमन्यत्प्रस्तुतमन्यदुप-
स्थितं यदतिसंधित्सितो गोविन्दमहाराजः स्वयमस्मानतिसंधातुमवाप्ताभिसं-
धिरासीत् । ‘इदं हि जगति लाभमिच्छतो मूलच्छेदः प्रकृत्या स्वयमस्मा-
कममित्रोऽयं वणिक्पुत्रो राजपुत्रत्वमप्येतेनारोपितः । पुनरेनं च प्राप्य प्र-
तिष्कशङ्काकार्कश्यमपरं नः किं न कुर्यात्’ इति त्रिमृशन्नेव विसृज्य तदा-
स्थानमादृतप्रस्थानो भवन् ‘अस्थाने पतितमिदं राज्यं त्यज्यतां त्वया नियो-
ज्यखेटकेन’ इति प्रकटाटोपपाटवैः पद्ममुखादिभिर्निर्भर्त्सितोऽयं कुत्सितवृ-
त्तिः पुनर्युत्सुरासीत् । बभूवुश्च काष्ठाङ्गारतो निकृष्टा विशिष्टास्तु जीवं-
धरराजतो राजानः ।

ततस्तपस्यामिव बलवदुपास्यां दुरन्ततया तु ततो नितान्तगर्ह-
णीयाम् , मीमांसामिव परिर्हंसाप्रवणभजनीयामीश्वरापेक्षतया तु ततो वि-
लक्षणाम्, चार्वाकचर्यामिवानपेक्षितात्मनिर्वहणीयां गुरुद्वेषमूलतया तु
ततोऽपि कुत्सनीयामाजिमारचयितुमतीव क्षोदिष्टे काष्ठाङ्गारे प्रक्रममाणे,
पराक्रमशालिषु पद्ममुखादिष्वपि युद्धाभिमुखेषु, पिनद्धार्धोरुके सशीर्षके
च सति सादिनि निषादिनि च, समारोपितधनुषि धन्विनि, धनुर्धर-
चक्रवर्तिना चक्रव्यूहपरेण च पद्मव्यूहे कृते, चक्रशोभिशताङ्गनक्रभृति
तुरंगतरङ्गिणि मातङ्गपोताङ्किते पादातपयसि परस्परस्पर्धोद्यतपारावारद्वय
इव पक्षद्वये लक्ष्यमाणे, पटहध्वनेरपि ज्याघातरवे पांसुपटलादपि पत्रि-
णि गभस्तिमालिगभस्तेरप्युदस्तास्त्ररश्मिनिकरे रणरागादपि रक्तौघे प्रति-
समयं प्रकृष्यमाणे, धानुष्कैर्धानुष्का निषादिभिर्निषादिनः सादिभिः सा-
दिनः स्यन्दनारोहैः स्यन्दनारोहा युयुधिरे । तावता धरणी धरणीपतिम-
रणभीत्या रणनिवारणायेव रेणुपटलापदेशेन परस्परदर्शनं परिजहार ।
मिथोदर्शनापेक्षणीवाक्षोहिणी तत्क्षण एव शिलीमुखमुखविघटितविशङ्क-

टवक्षःकवाटविगलदविरलरुधिरधारया धरातलोद्यत्परागपरम्परामाचचाम ।
ततः साक्षालक्ष्यमाणलक्ष्यतया निष्प्रतिवे सति बलौघे , पृषत्केषु केपु-
च्चिदगाधयोधद्वयावबोधलम्पटतयेव प्रतिभटोरःस्थलं प्रविशत्सु , परेषु
परप्राणमोषणोपजातभीतिभराक्रान्तेष्विवान्तर्धातुमवनीमवगाहमानेषु , अ-
परेषु स्वनायकनिकटाटनविघटनेच्छयेव पाटितप्रतीपगामिपत्रिषु , अन्येषु
स्वयमपि जातमन्युभरेष्विवार्धपदविलुप्तपत्रभागेष्वपि परगात्रमधिविशत्सु ,
पुनरमित्रपर्यायेनेत्रश्रवःस्फुरदहंकारहारिणंकारभीकरस्तनितसाहितकरालका-
र्मुककरम्बितजीवककुमारजीमूतनिष्ठूतसनिनदनीरन्ध्रशरनिकरनीरधारा -
भिहन्यमानसैन्यसानुमत्संभूता संस्थितधरणीपतिकिरीटकेयूरहारजालवालु-
काषण्डा सदण्डसितातपत्रपुण्डरीका वेगविलोठितगजगण्डशैला प्लवमान-
चामरविसरडिण्डीरा परेतुरगलहरीपरम्पराकुलकूलंकषा कर्षणरयाकृष्टाव-
शिष्टाक्षोहिणीका क्षतजधुनी क्षणादिव प्रावहत् । तदेवं मारितपादाते
दारितहास्तिके नश्यदश्वीये विपरिवर्तितरथकड्ये सारथिरहितरथिनि र-
थारोहक्षुण्णक्षत्तरि स्तम्बेरममरणसविषादनिषादिनि हस्यारोहविरहित-
हस्तिनि तुरङ्गमविगमसीदत्सादिनि अश्वारोहविवर्जिताश्चे च सति सैन्ये,
त्रियामामिव दीर्घनिद्रोपद्रुतबहुलां तमोगुणप्रभवां च , बौद्धपद्मतिमिव
पिशिताशिसेव्यां निरात्मकशरीरां च , गार्हस्थ्यप्रवृत्तिमिव मृतवारणविधुरां
रक्तसुलभां च विलोक्य रणभुवम् 'किमिति क्षोदीयांसो हिंस्यन्ते जन्तवः ।
स एव द्विषन्समूलकाषं कषणीयः' इति धिषणया पर्याणाञ्चितस्याञ्जनगि-
रिनाम्नः कुञ्जरस्य स्कन्धं बन्धुरयञ्जीवबन्धुर्जीवधरकुमारः सुरशत्रुसादनो-
द्यतः शक्तिधर इव करकलितशक्तिः , त्रिपुरदहनाभिमुखस्त्रिपुरान्तक इव
नितान्तभीषणकोपाट्टहासः , दाशरथिरिव तपस्यानधिकारिणं शम्भुकं रा-
ज्यानाधिकारिणमेनमपि शीर्षच्छेद्यं परिच्छिद्यारातिमाह्वयते स्म । आह्वान-
क्षण एव क्षीणतरादृष्टः स रुष्टः काष्ठाङ्गारः क्रोधवेगस्फुरदोष्ठपटतया नि-

कटवर्तिनो निजाह्वानकृते कृतागमान्कृतान्तदूतानिव स्वान्तसंतोषिभिः
 सान्त्वयन्वचोभिः नातिचिरभाविनरत्नावसथभवेदवतमसप्रचयमिवात्मानं
 प्रतिग्रहीतुकाममागतं करालं कालमघामिधानं करिणमारुह्य रोषाशुशुक्ष-
 णिविजृम्भमाणशोणेक्षणतीक्ष्णाविद्विष्टाच्छत्राङ्गुस्तया सप्तार्चिषि निम-
 ज्ज्य निजस्वामिद्रोहभावं विभावयितुं सत्पापयन्त्रि सत्यंधरमहाराजतनया-
 भिमुखमभीयाय । अवदच्चायमकिंचित्करः किंचिन्न्यञ्चन्मनाः 'कुमार कुरु-
 वंशशिखामणे, प्रणतराजचूडामणिकिरणशोणनखमणिचरणो रावणोऽपि
 रणे मरणभीयिवानायुर्विरामे रामेण । किंपुनरपरः । तदयं मया वध्यो वध्योऽ-
 हमनेनेति बुद्धिमन्तो न विबुध्यन्ते । किमर्थं मामविवेकमधिकमधि-
 क्षिपसि' इति प्रतारणपरमेतदणकनरेन्द्रस्याकर्ण्य कस्यचिद्भाषणं किमभैषीः
 इति प्रत्यभाषत प्रतिभाप्रकाशिततन्मनीषितः स मनीषी । पुनरनैषीच्च ग-
 ल्यन्तरमत्यन्तरोषहृतवहावहवचःश्रवणेन 'किं वणिक्पुत्र, किं वाङ्मत्रे-
 ण । विजयस्तु विधिवशतः । तव शक्तिसमागमे चक्षुषी चेन्मम त्रासजु-
 षी स्यातां तदा परुषा स्यान्ममेयमाहोपुरुषिका । युक्तं च त्वयापि वक्तु-
 मेवम्' इत्युक्त्वा सत्त्वरोपसर्पितकरिणः करिणमवप्लुत्योदस्तकौक्षेयकं क्षेपी-
 यः स्वयं हन्तुमापतन्तं तमन्तराले नितान्तनिशितशक्तिशकलितशरीर-
 याष्टिं काष्ठाङ्गारम् । उदस्तम्भयच्च संप्रामसंरम्भस्तम्भनं विजयानन्दनो
 विजयशंसिनं विजयध्वजम् । अभ्यनन्दयच्च सानन्दमभ्येत्य सफललोच-
 नत्वमात्मन्यात्मजायां वीरपत्नीव्यपदेशं वीरसूव्यपदेशमप्यवरजायामाकल-
 यन्तम्, चन्दनशिशिरेण हृदयनिर्वाणविवरणचतुरेण विमलस्थूलेन नि-
 ष्पतता बाष्पपूरेणाभिषिञ्चन्तमिवालिङ्गन्तं गोविन्दराजम्, आजिदर्शित-
 नैकापदानमंभवदानृष्यानवरजसमेतान्सखीन्सह प्राभृतेन प्रसभमागल्य
 प्रणमन्तमपि पृथ्वीपतिसमाजम् ।

ततश्च वैरनिहननोपलब्धवैरशुद्धिमेनं विलोकयितुमरिशुद्धान्ताव-

शेषमापेतुषां भर्त्सनमपि कृत्स्नसंमानं ताडनमपि सनीडप्रवेशनं निवारणमपि दर्शनद्वारकरणं दूरीकरणमप्यूरीकरणं गणयतां गोगणावस्कन्दिविपिनेचर-
विजयोपोद्धातमात्मापदानं शंसतां पुरौकसामुल्लोककोलाहलेन सकुतूहलम-
नाः कनत्कलधौतमयकालाञ्चीमुकुरचामरभृङ्गारतालवृन्तप्रभृतिपरिबर्हनिर-
न्तरितपर्यन्तः समन्तात्सेवमानसामन्तलोकसमभिधीयमानालोकशब्दः प्र-
शस्ततमे मुहूर्ते निवर्तिततदुपकार्याप्रदेशः प्रतिप्रदेशनिविष्टनिष्टसहाट-
कहटदष्टमङ्गलविराजितं राजपुर्याः सहजमिवालंकारमलंकृतमिव त्रिदिवं
त्रिजगत्सार इति विश्रुतं श्रीजिनालयमभिषेकविधये विधानज्ञोऽयमास्ति-
कचूडामणिरधिकास्थयोपतस्थौ । तत्र च सत्वरपरिजनसंनिधाप्यमानैर्नै-
कमणिमहः कबलितधवलातपत्रकिरीटहरिविष्टरैरष्टमङ्गलाद्यभिषेकोपकरणैश्च
करम्बितहरिति, हूयमानदहनदक्षिणावर्तीर्चिश्छटादर्शनतृप्तपुरोधसि, वि-
धीयमानविविधकार्यत्तत्पर्यसंचरमाणपञ्चजनपरस्परसंघट्टनप्रेङ्खत्केयूरजनित-
क्रेङ्कारवाचालितककुभि, दीयमानदीनारादिवितृष्णदीनलोकपाणितला-
न्तरपर्याप्तच्युतमाणिक्यमौक्तिकस्थपुटितमणिकुट्टिमे प्रसवपरिमलादपि भ्रम-
रशंकारस्य, जनताया अपि प्रमदस्य, सुन्दरीजनादपि सौन्दर्यस्य, क-
र्तव्यादपि तत्कर्मान्तिकस्य, वनीपकवाञ्छातोऽपि देयकाञ्चनस्य, वादि-
त्रकणितादपि नृत्यदङ्गनारशनारणितस्य, शास्त्रचोदितादपि सपर्याक्रम-
स्य समधिकस्य समुद्भवे, भगवतः श्रीमन्दिरे सुरेन्द्र इव दूरदैरावणाद्वा-
रणवरादवरुह्य वर्यया भक्त्या सपर्यान्तरपर्याप्तसम्यक्तं बहिः प्रसारय-
न्निव वाणीं गद्गदयन् पाणिं मुकुलयन् नेत्रयुगं स्त्रावयन् गात्रं पुलकय-
न् शिरः प्रह्वयन् मनः प्रसादयन् प्राज्येज्यापरिकरैः परिपूज्य भगवन्तं
भक्तिजलप्रवाहेण प्रागेवाभिषेकात्प्रक्षालितबहलाघजम्बालोऽभूत् । तावदु-
दञ्चच्चन्द्रचन्द्रिकासंचयेनेव कञ्चुकितम्, विहरमाणसौत्रामणवारणदेहप्र-
भाप्रतानेनेव सवितानम्, क्रीडाचटुलसुरधुनीमरालमण्डलपक्षैरिव बल-

क्षितम्, आकालिकतुषारवारिशीकरविसरैरिव विच्छुरितम्, विसृमरपर्या-
 सधूपस्तूपधूमनिष्पन्नधूमयोनिपरस्परसंघट्टविघटितजठरान्तर्मुक्तमुक्ताफलका-
 न्तिव्रातेनेव वीध्रं वियद्विदधानः पारिषद्यचक्षुराह्लादभाभारेण परीतः सु कृत-
 ज्ञप्राग्रहरः कृतज्ञचरः सुदर्शननामा देवः सादरमन्तरिक्षादवारुक्षत् । अभ्यषि-
 ञ्च तदभिषेकाधिकृतैरमा सपरितोषं निजपरिवारामरपरम्परानीतया परा-
 र्ध्याखिलतीर्थाम्बुपूरपूरितया परिसरप्रत्युत्पन्नरागप्रभाजालजटिलकिसलया-
 पीडया महनीयरत्नमहौषधिबीजसमवापसमग्रमङ्गलशालिककट्या शातकु-
 म्भकुम्भपरिपाट्या भगवन्तमिव मन्दरगिरिमस्तकनिविष्टं विष्टरश्रवा हरि-
 विष्टरविराजिनं जीवंधरमहाराजम् । अभिषेकसलिलौघे च संसिद्धिसिद्धि-
 नैर्मल्ये निर्मलतमतदङ्गस्पर्शनेन पावनतां प्रतिपद्य पापभूपसंपर्कपांसुला-
 मपांसुलां कर्तुमिव काश्यपीं व्यश्रुवाने, भृशमुन्मूलितरागाणामप्युत्कण्ठा-
 वहं गायत्किंनरकण्ठीनां गणेन सुरकिंकरवाद्यमानैरमानुषातोद्यैरभिनवर-
 सानुबन्धमभिनन्दन्तीनामप्सरसां सार्थेन चिरममर्त्यलोकायमाने भुवने भु-
 वनैकशरण्यं लावण्यमूर्तिं मूर्धाभिषिक्तमेनं स्वयमेव परार्ध्यरत्नाभरणैः स-
 परिष्करणं कृत्वा प्रकृतिसिद्धरामणीयकस्यास्य भूषणानां च भूष्यभूषण-
 भावसाधारणतां समालोक्य सखेहविस्मयस्तिमितचक्षुषि चक्षुष्यमेनं पुनः-
 पुनराश्लिष्य यक्षेन्द्रे स्वमन्दिरमीयुषि, राजेन्द्रोऽपि सदातननरेन्द्रसरभ-
 सोत्थानसंरम्भच्युतकर्णशिखरगतकर्णपूरोत्कलिकापुनरुक्तपुष्पोपहारमण्ड-
 नादास्थानमण्डपादुत्थाय ततो निर्गत्य प्रसरत्यपि प्रणामलीलालालसानां
 भूभुजामुन्मेषिणि चूडामणिमरीचिनिचयबालातपे ससंभ्रममावर्जितमकु-
 टप्रच्युतापीडकुसुमडोलायमानमधुकरकुलान्धकारकुट्मलायमानकोमलाञ्ज-
 लिकमलसहस्रकरम्बितमम्बरतलमालोकयन् 'जय जय' इति तारतर-
 मुद्रायतो वन्दिवृन्दस्यामन्ददुन्दुभिगम्भीरनिर्घोषानुयातमायतशङ्खध्वानमिश्रं
 प्रहतमद्गल्लिग्धनिर्हार्दमांसलं कांस्यतालरवसंकुलमालोकशब्दमाकर्णयन्

आलोलकर्णपल्लवालम्बिवालचामरकलापामलकार्तस्वरकल्पितालंकारका-
न्तां चारुकोमलपुष्करकरां ससंभ्रममाधोरणसमुपनीतां साक्षान्मूर्तिमती-
मिव जयलक्ष्मीं जयलक्ष्मीं नाम करेणुकामारुह्य हंसतूलमृदुचीनपट्टोपधाने
परिस्तोमवति विचित्ररत्नचित्रपर्यन्ते सुविहितप्रस्तररमणीये महति कनक-
पर्याणके सुखनिषण्णः पश्चिमासनगतेन हेमाङ्गदवलयरत्नदीधितिस्तबक-
चित्रवारवाणेन कुलक्रमागतेन स्निग्धेन शीलवता शौचाचारयुक्तेन प्रथ-
मानमित्रेणोह्यमानस्य मध्यार्पितमहामणिमयूखपटलपाटलितस्य बालातपर-
क्तशारदबलाहकानुकारिणश्चामीकरदण्डस्य प्रलम्बतरस्थूलमुक्ताकलापस्मे-
रपर्यन्तस्य महाश्वेतातपत्रस्य निसर्गशिशिरच्छायया निवार्यमाणमार्तण्डक-
रावलेपः पार्श्वकरेणुसंश्रिताभिरतिमनोहराकाराभिर्वारवनिताभिरतिमधुरं गा-
यन्तीभिर्विनोद्यमानः सकुतूहलपौरसुन्दरीजालमार्गप्रसृतलोचनसहस्रसंछा-
दितामुदञ्चदुत्पलप्रचयमेचकामिव भवनदीर्घिकां राजवीथीं जगाहे ।

तावता तदवलोकनकुतूहलोद्भवदुद्दामसंरम्भाश्चरणयोः प्रथमं परि-
स्पन्दमानं चरणमन्यस्मान्मान्यतरं मन्यमानाः, अग्रभावि पूर्वाङ्गमनुलम्भा-
दपराङ्गादधिकगौरवकलितमाकलयन्त्यः, करणेष्वपि पुरःप्रयाणनिपुणम-
न्तःकरणमतिकृतार्थं वितर्कयन्त्यः, सरभसगमनविरोधिनः स्तनभारात्त-
नुतरमनुकूलमवलग्नं श्रद्धधानाः, स्वाङ्गभ्रष्टान्यवशिष्टेभ्यो लाघवपोषीणि
भूषणान्युपकारीणि गणयन्त्यः, समागत्य स्फुरदतिरागमनोहराधरपल्लवाः
वल्लर्य इव कुसुमामोदमहिता माधवसंगमकृतासङ्गाः, चलद्वलीभङ्गतरङ्गभा-
सुरा रसमय्यः सरित इव सरित्पतिम्, कण्टकनिकरदन्तुरितवपुषः सति-
लका वनभुव इव महीधरम्, चारुचन्दनपत्रलताङ्किता मलयमेखला इव
दक्षिणजगत्प्राणं वीरश्रीप्राणनाथं प्रमदाः समासदन् । तासां च सदा-
वलोकनकौतुकविद्वेषे निमेषेऽपि वैरायमाणानाम्, असंजातसर्वाङ्गनेत्रं
मनुष्यसर्गं हृदा गर्हमाणानाम्, तादृशभागधेयभाजनमात्मानमपि श्रद्ध-

तीनाम्, तस्यैव वदने निलीनामिव केशहस्ते निबिडितामिव ललाटे
 कीर्णामिव कर्णद्वये कीलितामिव लोचनयोर्भ्रान्तमिव भ्रूयुगे लिखिता-
 मिव कपोलयोः सक्तामिव नासिकायां प्रतिष्ठितामिवोष्ठयोश्चुम्बितामिव
 चिबुके कन्दलितामिव गले मांसलामिवांसयोर्निभृतामिव बाह्वोर्निक्षिप्ता-
 मिव वक्षस्याश्रितामिव पार्श्वयोर्निबद्धामिव मध्ये निमग्नमिव नाभौ घटि-
 तामिव कटितटे निवेशितामिवोरुदेशे लङ्घितामिव जङ्घयोः संदानिता-
 मिव चरणयोर्नम्रामिव चित्तवृत्तिं वहन्तीनां वारस्त्रीणां मारकृतानि सा-
 कूतानि सविभ्रमाणि समाधुर्याणि समन्दस्मितानि सकलप्रलापानि सा-
 पाङ्गवीक्षितानि साङ्गुलिनिर्देशानि विलसितानि विलोकयन्विलोभनीयवि-
 श्वगुणभूमिः स्वामी स्वामिलाभदुर्ललितहृदयं प्रकृतिजनं प्रकृतिरञ्जनस-
 मर्थः पार्थिवकुञ्जरः कार्तिस्वरकटककम्बलपरिधानादिस्पर्शनेन परितोषय-
 न् विशेषज्ञवीक्षणीयानि प्रेक्षमाणः कक्ष्यान्तराणि तत्र तत्रभवन्तमाले-
 ख्यशेषमालोक्य पितरं स्मारंस्मारं दर्शदर्शं धीरतया नातिविकृतहृदयवृ-
 त्तिरतिभृतमतिदक्षैः सपक्षपातैः सौधाधिकृतैः संशोधितसकलोपान्तं रा-
 जनिशान्ताभ्यन्तरं प्राविक्षत् । आरुक्षच्चायं राजर्वीर्येण वीराणां सौन्दर्येण
 सुन्दरीणां प्राभवेण पृथ्वीशानां वदान्यतया वनीपकानां धर्मशीलनतया
 धार्मिकाणां वैदुष्येण विदुषां मन्त्रणनैपुणेन मन्त्रिणां च हृदयं भोगावली-
 प्रबन्धेन कवीनां प्रबन्धमिव दिगन्तं देहप्रभया सभां देहेन च सिंहास-
 नम् । आदिशच्च दिशिदिशि विसर्पिभिरान्दोलितचामरधवलममूर्च्छितै-
 रुच्छितधवलातपत्रराजिसब्रह्मचारिभिः सहर्षब्राह्मीहसितसंकाशैर्दर्शनेन्दु-
 चन्द्रिकासान्द्रकंदलैः काष्ठाङ्गारचरित्रानुधावनेन सत्रायितं धात्रीतलमिव
 पवित्रयन् सुत्रामत्रासावर्जिन्या पर्जन्यगर्जिततर्जनपरया भारत्या परिसर-
 निविष्टान्काष्ठाङ्गारावरोधस्य कारागृहनिरुद्धानां च निरोधो निवारणीय
 इति काराधिकृतान् । अतनिष्ठ च राजश्रेष्ठिपदे गन्धोत्कटं यौवराज्यपदे

नन्दाढ्यं महामात्रादिपदे पद्ममुखादीन्द्रिषड्वर्षपर्यवस्यदकरपदे च जानप-
दान् । अतोषयच्च विषयान्तरेषु पुरा व्यूढानाहूतप्रविष्टानभिनिविष्टप्रेमा-
भिभूततया पादयोः पततः परिस्फुरदमन्दानन्दप्राग्भारोद्धान्तनितान्ताशि-
शिराश्रुवर्षेणैव पांसुपरुषाङ्घ्रिधावनसावधानान्तःकरणान्तःस्फुरितविरह-
शोककृशानुकृशीकृताङ्गतया कृशाङ्गीति नाम सार्थमिव समर्थयतः स्वसंगम-
वासरकृताङ्गरागमाल्याद्यलंकृतान्पातिव्रत्यपताकाः पावनगुणोदारान्दारान् ।
अघोषयच्च धर्मचक्रभूषितललाटेन हर्षोद्धरेण वीध्रवसनाङ्गरागसुमनोम-
ण्डितेन शुण्डालौरसारोपितडिण्डिमेन चण्डालाधिकृतेन कृतभगवन्नम-
स्कारपूर्वकम् 'संवर्धतां सद्धर्मः । सार्वभौमः क्षेमी क्षितिमण्डलमपाया-
च्चिराय पायात् । अपेतसकलेतिरुपेतविश्वसस्या च भवतु विश्वंभरा ।
भवन्तु भव्या दिव्यजिनागमश्रद्धालवः सविचाराः साचाराः सानुभावाः
सविभवाः सदयाः सदानाः सगुरुभक्तयः सजिनभक्तयः सायुष्याः सवै-
दुष्याः सहर्षाश्च पुरुषाः । धर्मपत्न्यः सधर्मकृत्याः सपातिव्रत्याः सतनयाः
सविनयाश्च भूयासुः । भूयः श्रूयतामेतत् । देवविधित्सितविवाहोत्सवव-
राहीभूतसप्तवासरावधिकमधिकं नगरीयमलंक्रियताम् । आहार्यविशेषः
सविशेषमङ्गेष्वामुच्यताम् । अतिबहलागुरुधूपैर्धूमायमानं केशजालमम्ला-
नमालाभिरशून्यमातन्यताम् । नखंपचपायसाशनमनिशमश्यताम् । अरु-
च्यं तु भैषज्यमपि नोपभुज्यताम् । भुज्यतां परमेश्वरस्य पादपद्मम् ।
इदानींतनाः सन्तु सनातनाः' इति ।

तदैवं घोषिते, केषुचिद्राजचरितोद्घोषणपरेषु पौरवृद्धेषु

‘क्व पूज्यं राजपुत्रत्वं प्रेतावासे क्व वा जनिः ।

क्व वा राज्यपुनःप्राप्तिरहो कर्मविचित्रता ॥’

इति ससंवेगं प्रतिद्वारमुदीरयत्सु, परेषु तु पौरेषु ‘सत्वरमलिन्दभू-
लि, मलयजरसेनालिप्यताम् । मृगलोचने, मृगमदमाहर । प्रसाधिके,

साधु प्रसाधय । सज्जीभव बाले, ताम्बूलवीटीविधौ । कुरङ्गलोचने, स्ना-
 पयितुमङ्गजं कुङ्कुमस्थासककुम्भानानय । चित्रकर, प्रातिवेशमचित्रादति-
 विचित्रं चित्रय । कर्पूरिके, कर्पूरोपलजालानि शकलय । मन्दीभूतग-
 न्धपाटवामिदं पटवासं चूर्णाय भुजिष्ये, किं नु घृष्यते । मालिके, ल-
 ब्धपरभागं माला सृज्यताम् । रजक, राजाज्ञा खलु त्वयैवाज्ञायि; सद्यो
 वासांसि धवलीकुरु । कर्णाभरणानि तूर्णं विधेहि स्वर्णकार, किं नु
 कालं हरसि । मालाकार, प्रातरेवानय प्रसूनमभिनवम् ; सौगन्धिक-
 स्त्रगियमपेतगन्धा; बन्धुरसौरभामपरामर्पय ।' इत्येवंप्रकारमलंकाराय त्वरमा-
 णेषु, राजकुले च कुलक्रमागतैः प्रागेवागमनं पश्चादाह्वानयन्त्रणां पूर्वमे-
 व सर्वसमीहितकृत्योद्योगं तदनु नियोगं पुरस्तादेव स्वहस्तव्यापारमनन्त-
 रमन्तःकरणवृत्तिं च भक्तिपरतन्त्रया भजद्विस्तत्तत्कर्मान्तिकैः सुधासा-
 दिव सूत्रसादिव चित्रसादिव विचित्रपटसादिव पटवाससादिव कृते, कृ-
 तादराभिररुणसंप्राहिणीभिश्चूर्णसंयोजिनीभिः कुसुम्भरागकारिणीभिः कु-
 सुमग्रान्थिनीभिर्मण्डनविधायिनीभिः पिण्डालक्तकसंपादिनीभिस्ताम्बूलदा-
 यिनीभिर्जाम्बूनदमुकुरधारिणीभिरष्टमङ्गलसंस्कारिणीभिः पिष्टपञ्चाङ्गुलक-
 लितशिलादिकल्पिनीभिश्च साधुशीलाभिः समन्तादागतसामन्तसीमन्ति-
 नीभिर्नन्दिते, नेरन्द्रैश्च नाथमानैर्नरपतिकटाक्षस्य साकमुपधाभिरुपसर-
 द्विश्चूताशोकपल्लवशुम्भितवेदीवितर्दिकास्तम्भोत्तम्भिभिश्च ससंभ्रमं क-
 ल्यमानायां कल्याणार्हसंविधायाम्, विजयामहादेव्यां च भर्तारि स्म-
 रणेन कर्तव्ये चरणेन तनये स्नेहेन स्तुषायां हर्षेण बन्धुजने प्रियवचसा
 नियोज्ये नियोगेन च तदानीमेकस्यामपि नैकस्यामिव सत्यां सुतोद्वाहसु-
 खानभिज्ञमात्मानं सुखयन्त्याम्, तदीयकौतुकेनाहूत इव वररागरज्जुग्र-
 न्थिवन्धनाकृष्ट इव वधूसखीप्रपञ्चपञ्चशाखाङ्गुलीगणनाक्षीण इव स्वकुतू-
 हलेन स्वयमेव वा सरभसमायासीदुद्वाहवासरः । .

अथ कल्पितकरग्रहणार्हपुरश्चरणकर्माणं कनकधरणीधरकटकप-
 रिभाविनि परिसरघटितविमलमुक्ताफलपटलपाण्डुरमहःप्रसरपुनरभिहितो-
 त्तरच्छदशोभिनि पराक्रमविद्याशिष्यैरिव पञ्चाननैः पादच्छलेन विधारिते
 निष्ठप्ताष्टापदनिर्मिते महति सिंहासने समुपविष्टम् , पृष्ठभागोपस्थापिते
 क्षीरोदतरङ्गकोमलदूकूलनिचोलचारुणि चामीकरपत्रचित्रितस्तबरकदर्श-
 नीयपर्यन्ते द्विगुणनिवेशिते स्पर्शसुखप्रतिपादनपटीयसि हंसतूलोपधाने
 निधाय पश्चिमदेहमासीनम् , आसन्नस्थिताभिरनुवल्गनरणितमणिपारिहा-
 र्यमुखरबाहुलताभिरनिलचलितकुवलयदलदामपेशलविलोचनविक्षेपाभिर्वि-
 भ्रमकृतनिभृतहसितनिर्यदमलदशनमरीचिकुसुमिताधरकिसलयाभिः कुसु-
 मशरकीर्तिपयोराशिवीचीविमलनीवीविनिहितैककरपल्लवाभिः परेण करप-
 ङ्कजेन कलहंसमिव परिमललोभपतितमुच्चालयन्तीभिश्चामरं वाममयनाभिः
 कल्पशाखिनमिव कनकलताभिः परिवृतम् , उत्तमतपनीयदण्डविधारि-
 तेन सुमेरुशिखरविलसदुडुपतिमण्डलविडम्बकेन विमलातपत्रेण तिलकि-
 तोपरिभागम् , अनुपरिपाटि स्थितैराहितकरकमलकलितकनककिरीटैरस-
 कृदभिधीयमानजयजीवशब्दैरंसतटलुठितमणिकुण्डलमरीचिपर्याकुललोच-
 नैराभिनवगगनशङ्कासमुदिततारकानिकरानुकारिणा हारेण पुलकितपृथु-
 लवक्षःस्थलैरवनिपतिभिरारादासेव्यमानम् , आहितरत्नकेयूरकिरणपाटलि-
 तेनाध्यक्षीभवदभङ्गुरप्रतापेन भुजयुगलेन चमत्कुर्वाणम् , शारदजलधर-
 धवलाम्बरपरिवेषदर्शनीयं दुग्धजलधिजलपूरमधिशयानमिव शार्ङ्गिणम् ,
 नभोज्झणे तारागणैरिव तारापतिं धरापतिभिः संसदि विराजमानं राजा-
 नमुपसृत्य प्रश्रितः प्राञ्जलिः 'प्रत्यासन्नो मुहूर्तः' इति मौहूर्तिकाधिकृतः
 ससंभ्रममब्रवीत् । तद्वचनमुपश्रुत्य द्रुततरमुच्चलतामिलापतीनां रंहसा च-
 लितवक्षोगतवैकक्ष्यमालाभ्रान्तभृङ्गावलीशंकाररवे मङ्गलशङ्खध्वनाविवोच्च-
 लति, तरसा त्रुव्यत्सूत्रहारमुक्तानिकरे रोहदतिस्फारकरपद्मरागकुट्टिमपातेन

वधूवरविधेयहुतवहज्वालोचितलाजविसर्ग इव विभाव्यमाने, जनसंसर्द-
 कृतयाद्यच्छिकमणिस्तम्भदक्षिणभ्रमणारम्भे दम्पतिविधास्यमानहुताशनप्रा-
 दक्षिण्यक्रियां पिशुनयति, हर्षविकीर्यमाणराजाभिमुखप्रसूनाञ्जलौ सा-
 नन्दगोविन्दमहाराजादिविधातव्यवधूवरचकासदार्द्राक्षितारोपणमनुकुर्वति,
 परिष्करणमय इव परिवर्हमय इव नृत्तमय इव वादित्रमय इव महिषीमय इव
 महीपतिमय इवानन्दमय इवाशीर्मय इव विलसति विवाहमण्डपे, मण्डलाधी-
 श्वरदत्तहस्तः शिलोच्चयशिखरान्नखरायुध इव हरिविष्टरादवरुह्य विरचितपर-
 मेश्वरसपर्याञ्चितः स्वहस्तवितीर्णकाञ्चनः संचितसकलहोमद्रव्यसमिद्धपुरो-
 भागेन पुरोधसा हूयमानसमित्कुशतिलबीजलाजजालचटचटायमानेन हुता-
 शनेनाहूत इवासाद्य वेदीं मुदितपुरोहिताभिहितजयजीवेत्याशिषा समं जी-
 वंधरमहाराजः, स्वमातुलमहाराजेन महनीयलम्भे ससंतोषं समर्पिताम्,
 आत्मीयकीर्तिमिवाकल्पभासुराम्, प्रबलतपस्यामिवाबलाप्रार्थनीयवेषाम्,
 वासरश्रियमिव दोषोपसंहारसुलभाम्, सुरसुन्दरीमिव साभरणजाताम्,
 मृगयामिव वराहवधसंपन्नाम्, मुनिजनमनोवृत्तिमिव चरणरक्ताम्, ब्रह्म-
 स्तम्भाकृतिमिव कृशतरविलग्नाम्, शरदमिव विमलाम्बरविराजिनीम्,
 अध्वरसंपदमिव सुदक्षिणाम्, सुराज्यश्रियमिव चारुवर्णसंस्थानाम्, वन-
 राजिमिव तिलकभूषितां बहुपत्रलतां च, नक्षत्रराजिमिव रुचिरहस्तामु-
 ज्ज्वलश्रवणमूलां च, हव्यवाहज्वालामिव काष्ठाङ्गारवर्धिनीं भूतिभाविनीं
 च, 'यदि कुन्तलानामीदृशी कान्तिरलमलं संतमसकान्तिचिन्तामणिभिः ।
 ईदृशं चेदाननमस्य प्रतिरूपकमेव कुमुदिनीपतिः । यदि भुजयोरीदृशं
 संस्थानमनयोरनुकरोत्येव कल्पशाखिशाखा । यद्ययमाभोगः स्तनयोः पी-
 नयोः क्रीडागिरिरपरः कीदृशो भर्तुः' इति निभृतं बहुभपरिचारिकाभि-
 रनुरागिणीभिरभिष्टूयमानाम्, अमन्दमृगमदामप्यकिरातगीतिम्, अलको-
 द्वासिनीमपि नवुतिसंभवाम्, मधुपाश्लिष्टगात्रामपि पवित्राम्, अक्रमक्षी-

णामिव कौमुदीम्, अभुजङ्गसङ्गमामिव चन्दनलताम्, अजडाकरप्रभवामिव पद्मलक्ष्मीं लक्ष्मणां पर्यणयत ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
लक्ष्मणालम्बो नाम दशमो लम्बः ।

—:*:—

एकादशो लम्बः ।

—:—:—

अथ निष्कण्टकाधिराज्योऽयं राजा कुसुमशरशरकाण्डपतनेन करपीडाक्षणे एव कण्टकितप्रकोष्ठः प्रकामस्विन्नाङ्गुलिमन्यूनभाग्यां भोग्यामिमां राज्यश्रियं च प्राप्य प्रकृत्यनुगुणेन चतुरवचसा मधुरनिरीक्षणेन मनोहरचेष्टितेन यथेष्टभोगार्पणेन तयोः कंदर्पं दर्पं च प्रसर्पयान्निर्गलोपभोगस्यार्गलास्तम्भमभिनवतासंभावुकमवशीभावमुभयोरप्युत्सारयन्स्वैरममूभ्यां यथासौख्यं यथाभाग्यं यथायोग्यं कामसुखमन्वभवत् । एवं कान्तेः कार्तार्थ्यं कलानामेकायतनमाधिराज्यं माधुर्यस्य गुरुकुलं प्रसन्नताया वैदग्ध्यं वदान्यताया अवसानमनुक्रोशस्य दिष्टिवृद्धिं प्रियवादिताया यौवनं बिभ्राणाम्, गाढरक्तां पाणिपादाधरे भर्तारि च, अधिकवक्रां पक्ष्मवति कुन्तलकलापे पापसत्त्वे च, निकामतुङ्गां स्तनजघने मानसे च, अतिगम्भीरां नाभिमण्डले भाषिते च, विपुलां विलोचनयोर्नाम्नि च, दीर्घां भुजलतयोः प्रणतरक्षणे च, सूक्ष्मां महिम्नि करचरणरेखासु च, चारुवृत्तां जङ्घयोश्चरित्रे च, अत्यन्तमृद्वीं तनुलतायां गमने च, अतिदरिद्रां मध्ये नैर्गुण्ये च, आभिजात्येनाभिरूप्येण पावनकृत्येन पातिव्रत्येन च विशिष्टाम्, अष्टधा भिन्नामप्येकीभावं गतां देवीपरिवदं यथोचितं साकूतस्मितैरपाङ्गपातैः सनर्मसौख्यैर्विलासोक्तिविस्तरैः सविस्त्रम्भैरनुरागवर्णनैः सापदेशैरपसर्पणैः ससंभावनैर्माल्यविनिमयैः सभ्रुकुटीपुटैरलीककोपैः सप्रणामैः प्रकृतिप्रापणैः सापराधसंवरणैरुपधावनैः सजीवितसंशयैः शपथसाहसैः सापलापैः स्थैर्यस्थानपनैः सानुमोदः प्रतिवचोदानैः सावहित्यैः शुष्कनिर्वन्धैः साभिलाषैरनुनाथनैः स-

वञ्चनैः काञ्चीशैथिल्यैः सधाष्टयैरुपप्रलोभनैः सवैलक्ष्यैः प्रत्यवेक्षितैः स-
प्रमादोपन्यासैः स्वलितानुज्ञापनैः सत्तासैर्गोत्रव्यत्ययैः सदास्योपगमैः सं-
रम्भमार्जनैः समार्गनिरोधैः प्रतिनिवर्तनैः सकौतूहलैराश्चर्यविलोकनाक्षेपैः
सगद्गदिकास्तम्भैर्मिथ्याकथितैः सलज्जाजाड्यैरधोमुखस्थितैः सानुशयैर-
नुपदप्रस्थापनैः ससमाह्वानैः क्रीडनसंकल्पनैः ससद्भावाभिनयैः प्रतार-
णप्रावीण्यैः सरहस्यसंज्ञैराशोत्पादनैः सरोमाञ्चैरवतंसकमलकेलिताडना-
नुभावैश्च रमयन्यथाकामं कामसौख्यमसक्त एवान्वभवत् । तथाहि—
असौ राजा बाह्यममित्रजातमध्रुवमतिविप्रकृष्टं चेत्यात्मनिष्ठमरिषड्वर्गं व्य-
जेष्ट । असहाया नीतिः कातर्यावहा शौर्यं च श्वापदचेष्टितमित्यभीष्ट-
सिद्धिमन्विताभ्याममूभ्यामाकाङ्क्षीत् । सप्रणिधानं प्रहितप्रणिधिनेत्रः श-
त्रुमित्रोदासीनानां मण्डलेषु तैरज्ञातमप्यज्ञासीत् । राज्ञां रात्रिदिवविभागेषु
यदनुष्ठेयमिदमित्थमनिर्वन्धमन्वतिष्ठत् । जातमपि सद्यः शमयितुं श-
क्तोऽपि सदा प्रबुद्धतया प्रतीकारयोग्यं प्रकृतिवैराग्यं नाजीजनत् । किं
बहुना । राजन्वतीमवनीमतानीत् ।

एवमनन्यसुलभानन्योन्याबाधितान्धर्मार्थकामान्संचिन्वति तस्मि-
न्प्रजापतौ, प्रजाश्च तदधीनवृत्तयः सादरैः करप्रदानैः सानुशयैः प्रमा-
दस्वलितैः समयैराज्ञानुष्ठानैः सविनयैर्गुरुजनानुवर्तनैः सनिर्वन्धैश्चारुवृत्तैः
सविचारैः प्रारम्भैः सफलैरखिलवृत्तैः सपरप्रयोजनैः साधुचेष्टितैः सदा-
नपूजैरुत्सवोपक्रमैः समेतास्तं राजानमनार्जनक्लेशमर्थजातमजन्मोपयुक्तं पि-
तरमनिमेषोन्मेषं नेत्रमनभिवर्धनायासं सुतमाबद्धमूर्तिमिव विश्वासमवनी-
तलसंचारमिव सुरतरुमात्मप्राणानामिव पुञ्जीभावमन्यन्त । तथा गात्र-
बद्ध इव क्षात्रधर्मेऽस्मिन्धर्मोत्तरं धनोत्तरं सौख्योत्तरं च धरातलमवति
सम्राजि, वत्ससाम्राज्यसमवलोकनसफलीकृतजीविता विविधविहितपूर्वो-
पकारिसर्वजनतृप्तिः पुनरतृप्तिकारिण्याविचारितरम्ये किंपाकफलप्रख्ये वि-

ष्यसौख्ये विरक्ता सती विजया महादेवी सखेहं सदयं साश्वासं सनि-
र्वन्धं सवैराग्यं सावश्यकं च समादिश्य काश्यपीपतिनापि कथंचिदनुम-
तैव सुनन्दया समं सुतयोः स्तुषाणां पुरौकसां च सीदतां प्राव्राजीत् ।
प्रव्रज्यामनयोरुपश्रुत्य तदाश्रमस्थानं राज्याश्रमगुरुरपि गुरुतरविषादवि-
ह्वलमतिः सपदि समभ्येत्य समुद्वीक्ष्य दीक्षिते जनयित्र्यौ कर्तव्याभावा-
दतिमात्रं विषीदन्मातृभ्यां विशिष्टं तत्संयमं विश्राणितवत्या श्रमणीश्रे-
ष्ठया प्रपञ्चितैर्धर्मवचोभिः किञ्चिदिवाश्वास्यमानः पुनःपुनः प्रगृह्य पादं
प्रसवित्र्योः 'अत्र नगर्यामासिका कर्तव्या । न च स्मर्तव्यान्यत्र यात्रा'
इति ययाचे । ताभ्यां च तदीयप्रश्रयबलेन 'तथा' इति प्रतिश्रुते, वि-
श्रुतवीर्यः स विश्वंभरापतिरम्बावियोगादम्बकविहीन इव दीनवृत्तिः प्र-
तिनिवर्त्य सप्रणामं निवृत्त्याश्रमान्निजावसथमशिश्रियत् ।

तदनु कालपाकेन स्वपाकेन शान्तस्वान्तरजः कान्ताभिरमा
निर्विशतस्त्रिदशार्हसौख्यं त्रिंशत्संवत्सरसंमिते समये समतिक्रान्ते, क-
मादात्मजेष्वप्यात्मनिर्विशेषेषु कलागुणैः कवचहरतां निविशमानेषु, क-
दाचिन्नितान्तक्षीबवसन्तबन्धुर्वसन्तसमयावतारः समधुक्षयदस्य जलक्री-
डोद्योगम् । अनन्तरमानायिभिः संशोधितां स्फटिकतुलितपयःपूरां स्फु-
टितारविन्दवृन्दनिष्यान्दिमधुबिन्दुसंदोहचन्द्रकिताममलस्फटिकशिलाघटि-
तसोपानां प्लवमानराजहंसफेनिलतरङ्गां कूजत्कारण्डवमिथुनाधिष्ठितकूल-
केतकीकुसुमधूलीधूसरपुलिनामनिभृतमीनाहतोत्पलगर्भप्रतिबद्धषट्पदञ्च -
कृतमुखरामुपरितटोद्यानवाटिकागूढां क्रीडासरसीं समदशकुन्तकुलकू-
जितैरिवाभिहितालोकशब्दः समवगाहमानमानिनीनिकरकरास्फालनरय-
तीरगामिलहरीप्रवाहेणेव प्रतिगृह्यमाणः समवगाह्य वनकरीव करिणीभिः
करभोरुभिरुपलक्षितः क्षालिताङ्गरागसंपर्कसकुङ्कुमसलिलं सार्द्रदुकूलश्ले-
षस्पष्टदृष्टयोषिदवयवाकृष्यमाणात्मलोचनं सुलोचनलोचनकुचसारूप्य-

साक्षाल्लक्षणसंभावनीयविकचमुकुलनलिनमलकाग्रविगलदम्बुबिन्दुसंदोह-
संदेहकरहारमुक्तमुक्तानिकरं करविलुलितसलिलप्लवमानविसवलयरचितच-
न्द्रशकलशङ्कं जडसंनिधिसंजातवाग्यतवृत्तिकताविभाव्यमानसुजनकृत्यर-
शनाकलापं दृतिमुखसिच्यमानकुङ्कुमसंपर्कसंभाव्यमानासिन्दूरितकुम्भिकु-
म्भसाम्यकुचकुम्भं च भृशमक्रीडत् ।

क्रीडावसाने च बलवदनिलचलकिसलयसमुल्लासिवेल्ललताला-
स्यलालितेऽभिनवपरागपटलस्विन्नपुंनागमञ्जुमञ्जरीजालजल्पाकमधुकरनि-
करझंकारमुखरे गाङ्गजल इव पृथुलहरीसनाथे, पचेलिमकलमशालिक्षेत्र
इव बहुलवनमाले, अङ्गनाङ्ग इव मृदुलपनसबहुमाने, सनीडवर्तिनि म-
र्त्यदुरासदसुमनोमनोहरानोकहानिविडे कचिदाक्रीडे क्रीडाक्लमहरणाय वि-
हरमाणः स धरित्रीपतिः कापि कोणे कौतुकविधायिकापेयविलोकनाय वि-
लोचने व्यापारयामास । तत्र चातिसंधानकोविदः कोऽपि कपिरन्यस्त्री-
संगमावलोकनेन मन्युग्रस्तां मर्कटीं 'अवितर्कः कोनाम निसर्गसुन्दरीम-
नादृत्य त्वामन्यां बहुमन्येत' इति प्रियवचःसहस्रैरपि प्रकृतिमानेतुमपा-
रयन्पारवश्यनटनेन 'पश्य मां प्रिये, परासुरहं भवामि' इति परिव-
र्तितेक्षणः क्षणादेव क्षितौ क्षीणासुरिव पपात । वराकी तु सा वानरी
वञ्चनाकृतं मरणमञ्जसेति स्त्रीत्वसुलभाच्चापल्याद्विश्वस्यभावेन दीर्घं निः-
श्वस्य 'हा नाथ, हतास्मि पापाहम्' इत्यालप्य सत्वरमेनं हरिं धरात-
लादुत्क्षिप्य करतले गृह्णती निगृह्णती चात्मानं 'कुट्टिन्या मया पतिद्रोहः
कुतः कारणाकृतः' इति पुनःपुनः कृतगाढपरिष्वङ्गा पाणितलविकीर्य-
माणपयःशीकरशीफरेण शिशिरोपचारेण चिराय जीवितेश्वरं जीवया-
मास । प्रियाङ्गपरिष्वङ्गेण प्रत्युज्जीवित इव प्रीणानः प्रतारणचतुरः स
शाखाभृगः शाखिशाखान्तरलम्बमानमम्बरव्यापि पाकसुलभसौरभरचि-
तजिह्वाचापलं पनसफलमानीय मुद्गफलाकाराभिः कराङ्गुलीभिर्दलयन्ना-

त्मदयितायै तस्यै ददौ । तदवसरे तत्र नियुक्तो नातिबालः कोऽपि वनपालः पलाययन्मिथुनमिदं फलमेतदपजहार । तदेतदखिलमवलोक्य लोकोत्तरोन्नतचित्तः स जीवधरमहाराजः सदयमना 'जीवानामुदय एव न केवलं जीवितमपि बलवदधीनम् । दीनवृत्तिके मृगद्वन्द्वे संभवदिदं द्वन्द्वजातं किमेवं संभाव्यते । भवेऽस्मिन्नेवास्माभिर्भवभृतां वृत्तेरवस्था-विकलता किमनालोकिता । आलोकिताप्येषा विभवदूषिकादूषितदृष्टीनां न खलु नः स्पष्टीभवति । कष्टमतः पूर्वमाचरितम् । सर्वथा काष्ठाङ्गारायते करशाखाभ्रष्टफलः शाखामृगः । अस्मद्यते नूनमाच्छेदिततत्फलः स वनपालः । फलं तु नियमेन भोगायते । गच्छतु तुच्छफलकाङ्क्षया कृच्छ्रायमाणेन मया गमितः कालः । सफलयेयमवशिष्टं वा विशिष्टतपसा । भोगेन हि भुज्यमानेन रज्यमानेनापि त्यज्यते जनः । तस्मादहमेव तावदैहिकभोगेषु मुह्यन्मनो जह्याम् । यावदमी माममीमांसया नूनमभिलषन्तं हसन्त एव जिहासन्ति । नियोगतश्चेद्भोगानां वियोगः स्वयं त्यागात्किमिति लोकोऽयं बिभेति । किं च ते भजन्तमात्मानं त्यजन्तः स्वातन्त्र्यात्स्वान्तमस्य सुतरां तुदन्ति । स्वयं त्यक्तास्तु तदानीं मनःप्रसत्तये पुनर्मुक्तये च भोगा भवेयुः' । इति भूयो व्यरजत ।

तथा विहितविचाराभोगं भोगाद्विरज्यन्तं योगे क्रममाणमेनं क्रमादतर्कितदक्षिणाक्षिस्पन्देन किमुदर्कोऽयमिति वितर्कविजृम्भितरणरण-कविषीददन्तःकरणास्तदन्तःपुरसुन्दर्यः पर्यवारयन् । वैभवमहो वैराग्यस्य यतो भोग्ये संनिहितेऽप्ययोग्य इवासीदस्पृहमस्य मनः । तत्त्वज्ञानविवेकतो विमलीकृतद्वयाः कृतिनः खलु जगति दुष्करकर्मकारिणो भवन्ति, यस्मादमी मनस्विनो मनोरथेनाप्यभावित्वादभूतत्वादननुभूयमानत्वाच्च वाञ्छामात्रपरिग्रहाण्येव वस्तूनि परित्यक्तुमप्यपारयति लोके, तान्युपभोगमाञ्ज्येवाञ्जसा मुञ्चन्ति । तथाहि— तत्पूर्वक्षणे ताः सुन्दरीर्निरन्तरं

निशामयितुमन्तरायभूतमात्माक्षिपक्ष्मक्षोभमप्यक्षममाणोऽयं राजर्षिर्न मृ-
ष्यति स्म तदाखे संनिधिमपि तासाम् । पुनरासीच्च महीपतेर्महानुद्योगो
योगीन्द्रमुखादुपश्रोतुं धर्मम् । आदिशच्च परिजनम् 'जिनपूजां कल्प-
यितुमनल्पमुपकरणमनवद्यमानीयताम्' इति । तावता संमुखागतैर्मुख-
विकाराविभाव्यमानविरक्तिपरिणामैः परिणतैर्मन्त्रिभिर्नियन्त्रणाशतेनाप्य-
निवार्यमाणप्रयाणः प्रयाणदुन्दुभिमिषेणानिमेष्वाध्यक्षस्य यक्षस्याप्यात्मनि-
र्वेदं निवेदयन्निव निर्विण्णहृदयेन किंकृतविषय आसीत् । 'क्रीडानन्तरं
पीडेयं प्रवृत्ता । किंनिमित्तमेतद्विरक्तमस्य चित्तम् । किमस्माद्विषयमुता-
न्यविषयं किंस्विदाकस्मिकम् । किमु स्वन्तं किमुत दुरन्तम् । दुरन्त-
तामेव हि नः शुभेतराक्षिस्पन्दः कन्दलयति' इति चिन्ताक्रान्तेन शु-
द्धान्तेन सममुद्यानान्निरयात् । अयाच्च यातयातनैस्तपोधनैरध्युषितं मु-
षितमव्यलोकमोहव्यूहं मोघीकृतदिनमणिमयूखैर्मणिभिर्निर्मितं धर्मैककुलभ-
वनं जिनभवनम् । अबुध्यत चात्मानमबद्धं कर्मभिः । अस्तावीच्चायम-
तितोषादपदोषमात्मानं कर्तुं समर्थैः स्तवैः प्रवर्तितनैकप्रदक्षिणाक्रियाप्र-
णामपूर्वकपुष्पाञ्जलिः स्फारयन्परिणामशुद्धिं दूरयन्दुष्कर्म गात्रं रोमाञ्च-
यन्नेत्रे स्त्रावयन्वार्णीं गद्गदयन्पाणी मुकुलयन्भगवन्तं परमेश्वरम्—

‘यदङ्घ्रिपद्मप्रणतौ प्रवीणा न कुर्वते जातु नतिं परेषु ।

अपारभूमानमनन्यतुल्यं श्रीवर्धमानं शिरसा नमामि ॥

यदीयपादाम्बुरुहस्तवेन क्षणावधिं वा गमयन्ति कालम् ।

न ते परस्तोत्रपरा इति त्वां श्रीवर्धमानं स्तुतिभिर्भजामि ॥

आराधयन्ति क्षणमादरेण यदङ्घ्रिपङ्केरुहमात्तभावाः ।

पराङ्मुखास्ते परसत्क्रियायामित्यर्चनीयं जिनमर्चयामि ॥’ इति ।

तावता तत्र तत्रभवन्तौ संनिहितौ हितकार्यकरणायेव कायभूतां
कायबद्धौ शुद्धतमतपःशक्तिसिद्धां निजसिद्धान्तस्थितिमिव निर्मलां नाति-

विशालां कामपि स्फटिकाशिलां घटितविविधोद्गमस्य विबुधतरोरधस्ताद-
 धिवसन्तौ वारिदपथसंचारचतुरचरणारविन्दौ चारणपरमेष्ठिनौ राजायमै-
 क्षिष्ट । दृष्टमात्रयोरेव तयोरयं भ्रष्टकल्मष इव प्रीतिविस्फारितनेत्रः स्तो-
 त्रमुखरमुखः पवित्रकुसुमविसरविकिरणत्वरविह्वलकरयुगः प्रह्वमणिमौलिः
 प्रदक्षिणं भ्रमन् 'मम भवभ्रमः शाम्यतात्' इति तपःकाम्यया तपो-
 धनयोः श्रीपादाम्भोरुहं शेखरीचकार । स्वीचकार च घटितकरपुटः
 स्फुटोच्चारितजयशब्दः 'तत्रभवतोः प्रसादतस्तथा' इत्यवितथवचनः मु-
 निवरमुखाम्भोजभवां 'भो महाराज, कञ्चित्ते वार्तम्' इति मधुरवार्ताम् ।
 प्रार्थयाञ्चक्रे च वीक्षितधेनुर्बुभुक्षितो वत्स इव मुनिवरवात्सल्येन वर्धि-
 तहर्षोऽयं राजर्षिः 'महर्षी भगवन्तौ, भवन्मुखशतपत्रनिशामनमात्रेणैव
 जातसंसारप्रशमनोऽहमस्मीति प्रगणयामि । ततः पवित्रधर्मयानपात्रसम-
 र्पणेन भवाब्धौ विस्तृते दुस्तरतया सदा सीदन्तं मां प्रसीदताम्' इति ।

प्रश्रयस्पृहणीयतदीयप्रार्थनावसाने च धर्मामृतवर्षेण कर्मपर्याय-
 माभ्यन्तरमस्य मलमशेषतः क्षालयिष्यन्पूर्वमपाकुर्वन्निव बाह्यमभ्यन्तररद-
 नज्योत्स्नारूपाभिरद्विरभिषिञ्चन्नुग्रतपसोस्तयोरग्रणीर्नातिव्यग्रं समग्रगुणसं-
 पन्नां रत्नदीपिकामिव प्रकटितपदार्थपारमार्थ्यां तमोपहां चाकठिनप्रभाव-
 त्वादिमामप्यतिशयानाम्, सुधामिव वसुधातलदुर्लभां सुमनःसंभावनी-
 यां चाक्षयकलानिधिसंभवादतोऽपि संभावनीयाम्, संजीवनौषधिमिव स-
 कलजीवजीवातुभूतां चरणरुचिसंपादिनीं च पुनर्जननक्लेशहननादतोऽपि
 पुरस्क्रियार्हाम्, हारयष्टिमिव सुवृत्तबन्धुरां गुणानुबन्धिनीं चाजडाश्रय-
 त्वादतोऽप्यधिकमीडनीयां च भव्यलोकरञ्जनीयां दिव्यवाचं मुभोच—
 'महाराज, श्रूयताम् । यतोऽन्युदयनिश्रेयससिद्धिः स धर्मः । स च स-
 म्यग्दर्शनज्ञानचारित्रात्मकः । अधर्मस्तु तद्विपरीतः । आयुष्मन् अवग-
 च्छसि त्वमधीती श्रुते तुच्छेतरमशेषममीषां लक्षणम् । इत्थंभूतमात्मो-

स्थानन्तसौख्यादिगुणनिर्माणं धर्मे बलवन्मोहकर्मोदयेन यथावदवगन्तुम-
शक्ता अधर्मे धर्मबुद्धिं धर्मे चाधर्मबुद्धिं बध्नन्तस्तदुभयमप्यबुध्यमानाश्च
प्राणिनः पृथिवीपते, निकामतीव्रनीचकर्मोदयान्निरये तिरोभूततीव्रभाव-
पापात्तिरश्चि, प्रवर्तितसुकृतेतरद्वयान्मर्त्ये, सुकृतमात्रेण सुरेषु च कृता-
वतारास्तावद्भ्रमन्ति यावन्निर्मूलितनिरवशेषकर्माणो भवेयुः । एवं निगदि-
तायां नाकनरकनरतिरश्चां भेदेन चातुर्विध्यं गतायां गतौ, हिंसानृत-
स्तेयमैथुनमात्रपरा हिंस्रसत्त्वार्हक्रूरपरिणामा अधर्माभिवर्धिनो धर्मद्रुहश्च
धर्मादिनिरयं प्रयान्ति । एवंभूतपुरोपार्जितपुण्येतरबलेन बद्धनिरयायुषो
निरयं प्रयातास्ते प्राणभृतः प्राण्यन्तरमारणप्रवीणप्राकृतपूतिगन्धोद्रेकादु-
द्रेजनीयामुद्दामदावज्वालीढतालतरुसमाकारां नालिकेरफलोदररज्जुघटि-
तभाजनमिव स्थपुटितां यावदायुः केनाप्यविघटनीयां सपटलभेदसप्तपृ-
थ्वीषु प्रथमनिरयादारभ्य क्रमादभिवृद्धेनापकर्षतः षडङ्गुलकलितत्रिहस्ता-
धिकसप्तकेन प्रकर्षतश्च पञ्चशतेन धनुषां समुच्छ्रितां मूर्तिं मुहूर्तमात्रे-
णोर्ध्वगतिशीलावलम्बिनः पूर्णयन्तः शिततरनैकशस्त्राकीर्णतले पक्ता-
लकलानीव स्वयमेव पतन्ति । पुनरुपतन्ति च पतनवेगेन बहुयोज-
नानि । बहुधा विशीर्णमप्यर्ण इव तद्गात्रं क्षणमात्रेण घटतेतराम् । क्ष-
णव्रटितप्रांशुप्रतीकान्प्रतीकारविरहादनारतमुत्पततः पततश्च नारकान्पा-
तकाः परे पवनपथ एव मननक्षणनिष्पन्नैर्निस्त्रिशैरंशतः कदलीदण्डा-
निव खण्डयन्ति । तांश्च परे । परस्परं च । कथंचिदवनौ चेत्संचरेयुरमी
संजातभीकरदंष्ट्राङ्कुरैर्विक्रियागतशरारुचक्ररूपैः परैश्चर्यन्ते । तच्चर्वण-
भयेन पलायमानास्ते सर्वप्रदेशसुलभाभिरयःसूचिभिः प्रोताङ्गुयः कुरङ्गा
इव स्रकीलवागुरां गताः परिसखलनेन पतित्वा तास्वेव दारुणं क्रोशन्ति ।
क्रोशरभसविवृतास्यानमून्विवृततरास्यान्निधाय केचित् 'मूढ, त्वया पुरा
मुदा खादितं मांसखण्डमेतत्' इति तप्तताम्रपिण्डं बलेन खादयन्ति ।

परे तु परदारेष्वतिक्रान्ताम्रमयतप्तसालभञ्जिकाम् 'तव प्रियाङ्गनेयम्' इति हठादतिगाढमालिङ्गयन्ति । बद्धमन्यवः केचिदन्ये पूर्वमन्यायादस्मत्तो वित्तमत्तेन धनमपहृतम् । अधुना त्वयास्माभिरुपहृतमूरीक्रियताम्' इत्यङ्गारीकृतमयःमिण्डममीषां करेष्वर्पयन्ति । अपरे तु 'निरपराधानां नः कारयामास कारागृहनिरोधं क्रूरयानया जिह्वया । जह्यतामधुना वा' इत्यसत्यवादिचराणां नारकाणां हठादेनामुत्पाटयन्ति । दुरापं मानुष्यं मलीमसीकृतवतः सुरापानपरान्पापिनः पावककाथजलीकृतं लोहं पाययन्ति । भूतपूर्वभूतद्रुहः कांश्चिदूर्ध्वधोमुखकण्टकशालिशाल्मलीद्रुममारोप्य हतप्राणिलोमगणनाप्रमाणमधोमुखमूर्ध्वमुखं च केचिदाकर्षयन्ति । एवमुरसि क्षुरिकानिखननम्, शिरसि दहनप्रज्वालनम्, अङ्गुलीषु सूचारोपणम्, अङ्गच्छेदनमग्निकुण्डपातनमस्त्रधारावस्थापनमन्यादृशमप्यतिनृशंसकर्मपाकमेकादित्रयार्धिशदुदधिप्रमितकालमसंख्यदुःखमनुभवताममीषामातिमात्रबुभुक्षायां गन्धान्नायिजन्तुमरणादात्तगन्धगरलाहारः संपद्यते । पिपासायां प्रतिभासमानमतिमनोहरसलिलं सरः पुनरुष्णरसायते । छायाार्थितायां बहुलच्छदतया प्रतिभाताः पादपाः पावकमयपत्राणि तद्वात्रेषु पातयन्ति । किं बहुना । परस्परव्यसनकृतस्ते महादुष्कृततया निष्प्रतिक्रियतया कास्महे क सुप्यामहे क नु तिष्ठामः क याम इति स्फीतानुशयाः सर्वदेशे सर्वकाले च सर्वप्रकारां कारणां यावदायुरनुभवन्ति । वयमपि पुरा महाराज बहिष्कृतसन्मार्गा बहुकृत्वस्तत्र कृतावताराः किं नान्वभूम । तथा ममायाजुषां तपोधनद्विषां धनैकलोलुपानां जघनाजीविनां च जीवानां जननस्थानतया निश्चिते तिरश्चि कर्मद्वयभाविनि मानवभवे च भयेन भारवहनेन ताडनसहनेनाभीष्टवियोगेनानिष्टसंयोगेन भक्ष्यान्वेषणेन रक्षकाभावेन वृषस्यया विषसंपर्केण परस्परस्पर्धया गर्धया गर्भव्यथया क्षुधा तृषा शुचा रुषा रुजा च महाभाग भवदिदं द्वन्द्वमिदंतया न पार्यते

विवारितुम् । विशेषतश्च नराणां परिभवपराराधनवचनपारुष्यमननकालु-
 ष्यभुजिष्यभावेर्ष्यादारिद्र्यादिभिरुद्वेकितोऽयमुपद्रवप्रकारः प्रत्यक्षनरकायते ।
 सुकृतोदयेन सुखायमानानां सुराणामपि परनिरपेक्षणभक्षणरक्षणाद्युपाये
 निरपायेन निसर्गतः सिद्धेऽपि कर्मबन्धतया दुष्परिहारपरिभवजननी प-
 राधीनवृत्तिर्मर्त्यप्रवृत्तेरप्यधिकतरमरुंतुदा । प्रत्युत मरणभीत्या पूर्वममृता-
 हरणादिभिरनुभूतमखिलमपि सौख्यं क्षण एव नारकदुःखायते । ततः
 सर्वथाप्यसारे संसारे मन्देतरभाव एव द्वन्द्वस्य न खलु सर्वथाप्यभावः । तत्रा-
 तर्कितमरणमपगतशरणमशुचिसदनमनल्पव्यसनमनेकविधापायमपि मान-
 वकायमपवर्गोपायतया राजेन्द्र, मनोरथेनापि दुर्लभं तोयधिमध्यमग्नमणि-
 मिव लब्ध्वापि मोहविप्रलब्धाः केचन मुग्धा दग्धुकामा इव भस्मने मणिं
 कामं कामसौख्यमात्रफलं कल्पयन्ति । पार्थिवेन्द्र, पदार्थयाथात्म्यदृशस्तु
 भवादृशः पुनरीदृशपारवश्यपराचीनाः परस्पराविरोधेन साधितत्रिवर्गाः
 स्वयमपवर्गमपि साधु साधयेयुरिति धर्मदेशनानन्तरं जन्मान्तरप्रबन्धमपि
 जननाथनिर्बन्धेन विनीतबन्धुर्विवरे । “ भूमृतां पुरोग, पुरा खलु भवा-
 न्धातकीषण्डललामायमानभूमितिलकाधिपतेः पवनवेगनाम्नो धात्रीपतेर्य-
 शोधर इति पुत्रो भूत्वा कदाचन भूरिपरिकरेण नगरबहिरुद्याने सर-
 स्तीरे विहरमाणस्तत्र रमणीयमालोक्य जालपादशिशुं लीलार्थं वर्धयितु-
 मेनं परिजनमुखतः पाणौकृत्य निवर्तयामास । वृत्तान्तमेतमुपश्रुत्य श्रुत-
 शाली भवन्तमामन्त्र्य भवत्पिता ‘पातककृत्यमिदं चतुष्पदां पततां च
 स्वपदाद्वियोजनम् । यो जनस्तथा चेष्टते स कष्टायते । आत्मज धर्मो
 हि नामात्मनोऽन्यस्य च हिते प्रवृत्तिरहितनिवृत्तिश्च । तथा सति ज-
 त्तूनां छेदनरोधनताडनतापनादीनि पापनिमित्तानि त्वया परिहर्तव्यानि
 भवेयुः । एवमात्मप्रतिकूलानामन्यजनेऽप्यनाचरणं चरणं गणयित्वा का-
 रुणिकेन त्वया स्वार्हिसने स्वाहितवचःकथने स्वद्रव्यापहरणे स्वस्त्रीग्रहणे

च स्वस्य यथा व्यथा तथा परहिंसादिषु परेषामप्येषा स्यादिति मनीषी प्रवर्त्य तन्निवृत्तिरपि कर्तव्या । अङ्ग, पुनरर्थेष्वतिमात्रलोलुपता लोकद्वयेऽप्यात्मनः कृत्स्नव्यसननिदानतया निराकरणीया । लौकिकैरपि सप्तव्यसनानीति पापहेतुतया पापधिपरदारचौर्यसुराद्युत्पत्तिशितगणिकास्तु गणिताः । किमुत जैनैः । तस्मादिह गृहमेधिनामस्माकं जैनमार्गे क्रमादपवर्गसाधनतया कथितानि मधुमद्यमांसनिवृत्तिविशिष्टतयाष्टौ मूलगुणा इति प्रपञ्चितानि पञ्चाणुव्रतानि व्रतत्वेन परिगृह्यापोह्य चापरिगृह्यकानामपि भावयितुमक्षममक्षपक्षपातं पातकित्वसंपादिवेशाभिनिवेशं च वत्स, धर्मवत्सलो भवन्भवपारावारपारप्रापणं परमेश्वरपदपङ्केरुहद्वन्द्वममन्दभक्तिर्भजत्वम्' इति भवते हितमुपादिक्षत् । क्षत्रियोत्तम, तातपादेन प्रणयेन प्रणीतं वचः प्रणामाञ्जलिचुम्बितोत्तमाङ्गो भवन्भवानुत्तमपुरुषतया वित्तोपलम्भी रिक्त इव प्रीयमाणः प्रतिगृह्णन्निगृह्णन्श्चात्मानम् 'अनात्मज्ञेन मया कृतमज्ञानोचितम्' इत्यपचितिमप्यतिमहतीं भगवतः स्वदुश्चेत्तप्रायश्चित्ततया विधिना विदधानस्तावत् 'अधुनास्माभिरनुभुज्यमानमपि भुक्तपूर्वमेव पूर्वभवानामानन्त्यात् । अनन्तमपि पुद्गलाभोगं भोगोपभोगत्वेन यदहमभुङ्क्ति । भोक्तुं भुक्तोऽञ्जितमुच्छिष्टमिव विशिष्टेन केन विचीयताम्' इति विचारणप्रचीयमानवैराग्यः प्रव्रज्य तपोबलादबलाभिरमूभिः समममरसुखमनुभूय भूयोऽपि भूमौ भूपतिरभूत् । राजकुञ्जर, पुरा राजहंसशिशोः पञ्जरबन्धेन बन्धुविरहविधिना च लोकबन्धोर्भवतोऽपि बन्धुवियोगेन सह बन्धः किलासीत्" इति ।

एवमकारणबन्धोश्चारणेन्द्रात्कोकनबन्धोः कोकनदराशिरिव लब्धप्रबोधः स लब्धवर्णाप्रणीर्धरणीपतिः, पीयूषे स्थिते विषमग्न इव विषीदन्, साम्राज्यात्तपोराज्ये रज्यन्, नियोज्य इव नीचैरुपचरन् वाच्यमवृन्दारकं, सदारः सावरजः सवयस्यश्च सादरं सप्रणामं सविनयं सगुणस्तवं सया-

चनं चापृच्छय राजपुरीमगच्छत् । तत्र चाहूतप्रविष्टान्पुरुहूतगुरुकृत्यान्मा-
 त्यान्पुरौकसः पुरोधसं च पुरातननिजवंशजानामपि शमिनि वयसि यो-
 गेन तनुत्यजां प्राचुर्यं प्रदर्शयन्प्रकृतिस्थान्कृत्वा पुनः कर्तव्यं च तैर्म-
 न्त्रयित्वा नियन्त्रणापूर्वकं याचितेनापि नन्दाढ्येन विरक्तिदाढ्याद्विसृज्य-
 मानं राज्यं कवचहराय वंश्यज्येष्ठाय श्रेष्ठगुणपात्राय पैतृकं नाम संदधते
 गन्धर्वदत्तानन्दनाय दत्तवान् । उक्तवांश्चास्मै 'वत्स, सदा धर्मवत्सलेन प्र-
 जानुरागिणा प्रकृतिरजिना स्थानप्रदायिना न्यायार्थगवेषिणा निरर्थकवि-
 धिद्वेषिणा स्मितपूर्वभाषिणा गुणवृद्धसेविना दुर्जनवर्जिना दूरभाविवित-
 किंणा हिताहितजातविवेकिना विहितविधायिना शक्यारम्भिणा शक्य-
 फलकाङ्क्षिणा कृतप्रत्यवेक्षिणा कृतस्थापनव्यसनिना गतानुशयद्रुहा प्रमा-
 दकृतानुलोपिना सचिववचःप्रश्राविणा पराकृतवेदिना परीक्षितपरिग्रा-
 हिणा परिभवासहिष्णुना शिक्षासहेन देहरक्षावहेन देशरक्षाकृता युक्त-
 दण्डयोजिना रिपुमण्डलहृदयभिदा देशकालविदा लिङ्गावेद्यसंविदा यथा-
 र्थविदपसर्पेण हृषीकपारवश्यमुषा गुरुभक्तिजुषा च त्वया भवितव्यम्'
 इति । ततश्च तदिदमवबुध्य शुचा दग्धरज्जुसोदरीभूताः कृशोदरीराहूय
 'प्रियाः, किमेवमभिभूयध्वे शालीनतया । जगति जातेष्वजातमृतयः के
 नाम । केवलं यावदायुरवस्थितास्तदनु संस्थिताश्च ननु सर्वेऽपि तनुमृतः ।
 सर्वथा नश्वरशरीरेण यद्यनश्वरसुखं सिध्येदिदमेव ननु बुद्धिमाद्भिरद्धा सा-
 ध्यम् । अहो मुग्धाः, पृथग्भावनिरसनाय बहुसिरापिनद्धकीकसे मार्दव-
 संपादनाय रुधिराद्रीकृते प्राचुर्यादन्तर्गतमलानामनन्तर्भावात्संततस्यन्दाय
 संकल्पितनवद्वारि मांसलालसवायसादिवयसामदर्शनाय पिशिताच्छादिच-
 र्मेणि कर्मशिल्पिकौशलेन बहिरुज्ज्वलतरे शरीरेऽस्मिन्किमु यूयं सस्पृहाः ।
 तर्हि गर्हणीयमिदं न स्यादस्यान्तरस्वरूपे बहिर्गतेऽपि प्रार्थिता वा यूय-
 मेतत्प्रेक्षितुं यदि समर्थाः । ततः शरीरस्य विघटनात्प्रागेव घटध्वं यूय-

मपि तपसे' इति ताः संबोध्य गत्यभावात्तास्वपि तपसे समुद्यतासु जा-
तानन्देन नन्दाढ्येन समं रथकड्योह्यमानमह्यार्थराशिरनर्घ्यशेवधिसातुम-
टन्नश्रीक इव सभाजयन्भगवतः पारमैश्वर्यश्रिया वर्धमानस्य श्रीवर्धमानस्वा-
मिनः श्रीसभाभिमुखः प्रयातुं प्रचक्रमे ।

अथ जीवधरमहाराजः श्रवणकटुना प्रयाणध्वनिना प्रयाणे वि-
श्रुते, प्रसरदश्रुजलपूरेषु पौरेषु तं प्रणामप्रणामं तदीयगुणं स्मारंस्मारं
तस्य यथोचितं वाचंवाचमनेकप्रयाणपथमनुप्रयाय तत्प्रयासतः प्रतिनि-
वृत्तेषु, सामात्यं सत्यंधरमहाराजमपि समुचितवार्तया निवर्त्य, निवृत्तिपरैः
परःसहस्रतैरैरैः संगतः, पर्यश्रुमुखैः पारिषद्यपार्थिवैर्विहिताञ्जलिभिरभिहि-
तालोकशब्दैरनुद्रुतो, द्रुतं विद्रावितविश्वलोकोपद्रवं भद्रपरिणामाश्रितभ-
व्यलोकसेव्यमव्याजरमणीयं सकलसारार्थं तीर्थकरनामधेयमहाभागधेयफलं
विचित्रविविधगोपुरसालं शतमखशैलूषं सर्वसुलभपीयूषं रत्नैरैरजतनिर्माणं
द्विषड्योजनप्रमाणं द्वादशगणवेष्टितं शुनासीरचोदितधनदप्रतिष्ठितं प्रेक्ष-
माणमानस्तम्भिमानस्तम्भमभ्यर्थितार्थदाननिपुणनिधिकुम्भं सर्वजनजङ्घाद-
न्नजलोपेतजलाशयं वनशोभाकृष्टदेवाशयं पापास्त्रवनिवारणं पुण्यैककारणं
सर्वलोकशरणं समवसरणमासाद्य, मणिमयमिव महोमयमिवादित्यमयमिव
खेचरमयमिव भ्रूचरमयमिव शर्ममयमिव धर्ममयमिव नृत्तमयमिव वाद्य-
मयमिव गेयमयमिव गण्यमानं स्थलसप्तकं यथोचितोपचारं कारंकारमुल्लो-
कतोषाढालोकमालोकमतिक्रम्य, हृदयादपि प्रागेव कृतप्रयाणाभ्यां चर-
णाभ्यामेव मन्देतरभक्तिर्गन्धकुटीबन्धुरं श्रीमन्दिरं मन्दरमिव सहस्ररोचिः
सहस्रशः परीयन्, वरिवस्यापर्यवसाने गणस्थानगतः स्थित्वा भगवतः श्री-
मुखपद्माभिमुखं भक्तिमय इव जायमानः, परायतो भवन्, आत्तगन्धसौग-
न्धिकगन्धवहे गन्धकुटीमध्ये निर्गन्धताया उपदेष्टारमप्यष्टमहाप्रातिहायैरलं-
कृतपरिसरमपाकृताखिलदोषतया व्यपेतविकृतवेषं कृतकृत्यतया कृत्यन्तरा-

नपेक्षं प्रेक्षमाणदृशां प्रीतिकरमपि दिनकरव्यूहातिशायिदिव्यदेहकान्तिम-
न्दाकिनीप्रवाहं मन्दरस्योपरि मन्दरमिव मध्येसिंहासनं भासमानं भगवन्तं
भासुरया गिरा गीर्वाणानामपि गीतिस्पृहां कुर्वन्मृष्टमसौ तुष्टाव—

‘स्वहस्तरेखासदृशं जगन्ति विश्वानि विद्वानपि वीर्यपूर्तिः ।

अश्रान्तमूर्तिर्भगवान्स वीरः पुष्पातु नः सर्वसमीहितानि ॥

यदाननेन्दोर्विबुधैकसेव्या दिव्यागमव्याजसुधास्रवन्ती ।

भव्यप्रवेकान्सुखसात्करोति पायादसौ वीरजिनेश्वरो नः ॥

अभानुभेद्यं तिमिरं नराणां संसारसंज्ञं सहसा निगृह्णन् ।

अस्माकमाविष्कृतमुक्तिवर्त्मा श्रीवर्धमानः शिवमातनोतु ॥’

इति । व्यजिज्ञपच्च विनयावनम्रमौलिः कुट्मलितकरपुटः ‘कौरवः काश्य-
पगोत्रजो जीवको नाम जिननायक, प्रसीद प्रब्रजामि’ इति । लेभे च
‘हितमेतत्’, इति हितमितमधुरस्निग्धगम्भीरां दिव्यां गिरम् । एवं लब्धमहा-
प्रसादः प्रसभं प्रणम्य सविनयं तस्मान्निवृत्य निगलमोचनाय चलन्निग-
लितचरण इव हर्षलस्तपोधनपरिषदि तस्थिवान् । इह तत्त्वसर्वस्वं सर्वज्ञोप-
ज्ञमज्ञानां श्रोतृणां यथाश्रुतं विस्तरतो व्याकुर्वाणं सार्वज्ञ्यसाम्राज्ययौवरा-
ज्यपदे तिष्ठन्तमिव गणनायकमुपतिष्ठमानः प्रकृष्टमनाः स्पष्टया वाचा
यथेष्टं नुत्वा नत्वा श्रुता च तत्त्वमनुजेन मनुजपतिभिश्च परैः सार्धं परा-
र्थ्यकेशाभरणवसनमाल्याङ्गरागादिकं रागद्वेषमोहादिकं च बाह्याभ्यन्तर-
मपोह्य गन्धं निर्गन्धार्हाणि महार्हफलमूल्यानि मूलोत्तरगुणरत्नानि बहुप्र-
यत्नरक्षण्णीयान्यक्षूणमश्रितमनोवाक्कायः पञ्चगुरुसाक्षिकं परिगृह्णानः परम-
संयमं दधौ । संनिदधे च तदन्तरे सान्द्रचन्द्रिकासब्रह्मजारिचारुनिजश-
रीरप्रभाविक्षेपेण बलक्षयन्नन्तरिक्षं तत्क्षणे यक्षेन्द्रः । विदधे च विविधां
स्तुतिम् । तिरोदधे च कृतज्ञप्राग्रहरः कृतज्ञचरः स सारमेयभवरचितम-
होपकारविवरणपरैः परःसहस्रगुणस्तवैः परावर्तमानोऽपि नावंनावं नामं-

नामं च नूतनतपोधनम् । ततश्चायमाश्चर्यकरदुश्चरतपश्चरणाचिताभिसंधि-
 जीवंधरमहामुनिर्यमे नियमे स्वाध्याये ध्याने चावबद्धो यथाविधि यथाकालं
 यथादेशं यथायोग्यमप्रमत्तः प्रवर्तमानः, प्रमत्ततायां कदाचन मत्तेन्द्रियपा-
 रतन्त्र्येण परिशङ्कनीयायां परित्यजन्नाहारम्, अनशनेन शरीरावसादनानु-
 कूल्यमनुष्ठानस्याशने तु स्यादिन्द्रियदर्प इति यथा प्रसर्पति मतिस्तथाका-
 शनं कल्पयन्, शयनासनस्थानेषु नियतस्थानेषु सत्सु तत्र सङ्गस्य प्रसङ्गे
 जन्तुसंदोहोपद्रवसंदेहे च भवन्ननियतदेशः, प्रायेण वृष्यमिति भाष्य-
 माणं भूयस्तथानुभूयमानमस्तोकरसं च वस्तु प्रस्तुतानुगुणं वर्जन्, निर्जन-
 स्थाने कृते सत्यवस्थाने प्रकृतिस्थता स्यादिति विविच्य विविक्तशयनासनं
 विरचयन्, उदन्यादैर्यकृति नखंपचपांसुमति पथिकप्रयाणपरिपन्थिनि स्वि-
 न्निखिन्नेदिहिनि मृगतृष्णिकाकरणनिष्णाते निदाघे सत्यमोघमेघोपरोधशीलं
 शिलोच्चयमुच्चैर्मनाः समारोहन्ननातपत्रमातपयोगमातन्वानः, अपवरकश-
 रणाश्रयिशरीरिणि दन्तवपुःकम्पकारिणि धारासंपातवधिरितश्रवसि प्रावृडा-
 रम्भे वीताम्बरोऽपि विगतहृदयश्रमस्तरुमूलमाश्रयन्, अकाण्डपलितशङ्काव-
 हर्मूर्धजलीनहिमविन्दुपिशुनितवार्धके वर्षायमाणहिमानीजनितशैत्योद्रेकद्र-
 वीभवदस्थिचर्मणि हेमन्तसमये निर्ममतामङ्गयष्टौ स्पष्टयन्निव केवलमाकाश-
 मेवावकाशीकर्तुम्, एवं दुर्वहब्राह्मणतपोभिरपवाह्य स्वातन्त्र्यमिन्द्रियागामात्म-
 स्वातन्त्र्ये निष्पन्ने निष्प्रत्यूहमनन्तरमभ्यन्तरतपांसि तरसा कुर्वन्, चतुर्विधा-
 राधनपर्यायचतुरङ्गबलश्रेणीकः क्षपकश्रेणिमारुह्य प्रक्षेतुं कर्मरिपून्पथाक्र-
 मं प्रक्रममाणः, स्वयं पाणौ कृतेन यत्कृतावधानत्सरुकेणैकाग्रयातिशयधा-
 रेण वीर्यगुणप्रष्टपृष्टेन भावनापर्यायनिशानजनैशित्येन निर्मलज्ञाननिर्मा-
 णेन परमकारुण्ययोगर्मेण बहलावरणनिचोलोत्खातेन मैत्रीस्नेहोपलि-
 तेन रत्नत्रयातिशयरूपेण परमशुक्लध्यानकौक्षेयकेण क्रमेण धर्मवैरिणः स-
 र्वकर्मनिर्माणस्य दुर्मोचस्य मोहनीयकर्ममहाराजस्य मौलभूतत्वादजस्रस-

हायाः साहस्रीः सहसा नासीरतां प्राप्ताः सप्तप्रकृतीर्निहृत्य निरुपमनि-
जात्मस्वभावविधातिनि घातिकर्मचतुष्टयेऽपि समूलघातं हते, निहतकर्म-
वैरिणमेनं मुनिराजं पूजयितुं पुञ्जीभूतैरक्रमं शक्रचक्रधरधरणेन्द्रप्रमुख-
सुरासुरनरखचरैः करपीडार्हमहार्हकल्याणविधौ विधीयमाने, ध्यानाग्नि-
साक्षिकमात्मसामर्थ्यादात्मनैवात्मने वितीर्णा पूर्णनिखिलगुणां प्रगुणरमणी-
यस्वभाववेषभूषां योषान्तरासंभवदनुभवपौनःपुन्येनाप्यखिन्नामन्योन्यमन्यू-
नानतिरिक्तरतिशालीनतया समानभर्तृशीलामतीव केवलां कैवल्यवधूं वि-
धिवदुपयम्य सदाप्यनुपरतकाम्ययाप्यनघया तथैवाघातिचतुष्टयेऽपि घातिते
प्रतिघरहितसुखहेतुसमृद्धं सिद्धिगृहोदरमासाद्यानवद्यमात्मसंवेद्यमात्मसंभव-
मात्मस्वभावमात्माह्लादनमनन्तमनन्तरायमनन्तकालस्थितिकमनन्तविज्ञान -
वीर्यदृशात्मकमनन्तकर्मक्षयापेक्षमनन्तपूर्वजननानुपलब्धपूर्वं पुनरनुत्पाद्य-
मनुपरममनुपममनुत्कर्षमनपकर्षमनुक्षणसुलभं सुखमनुबोभूयते ।

इति श्रीमद्वादीभसिंहसूरिविरचिते गद्यचिन्तामणौ
मुक्तिश्रीलम्भो नामैकादशो लम्बः ।

—:✽:—

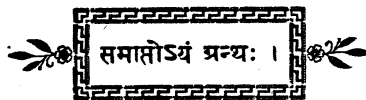
श्रीमद्वादीभसिंहेन गद्यचिन्तामणिः कृतः ।

स्थेयादोडयदेवेन चिरादास्थानभूषणः ॥

स्थेयादोडयदेवेन वादीभहरिणा कृतः ।

गद्यचिन्तामणिलोके चिन्तामणिरिवापरः ॥

—:✽:—

शोधनपत्रम् ।

पृष्ठम् । पङ्क्तिः । शुद्धपाठः

- ४ ३ रिञ्छोली
 „ १५ भरित
 ८ ९ सुधाच्छुरण
 ११ १८ दानजलाद्रौकृतकरता
 „ १८-१९ परमधार्मिकतां
 १५ ३ कण्डूलदोर्दण्डमण्डलो
 २६ ४ वमितविष इव
 ३१ १० सरोजमात्मजवृद्धि
 ३५ ३ वासरासोक
 ४७ १३ क्षीयक्षोदीयोचित
 ७१ ३ कपोलकोपराग
 ९६ २४ समवर्तिवाहन
 १०७ ८ निष्ठतेन्द्रियवृत्ति

पृष्ठम् । पङ्क्तिः । शुद्धपाठः

- १२६ १४ समन्ताद्रुप्तं
 १२९ ५ कुसुमामोदामोदितदश-
 दिशि
 „ १६ मुपलब्धुमुपायोऽस्ति
 १३२ १८ स्तपयन्तीं
 १४८ २ लोचनयोभ्रान्तामिव
 १५८ ४ बलवदधीनम्
 १६२ ४ मयःपिण्डममीषां
 १६४ २१ त्कोकनदबन्धोः
 १६५ १६ शालीनतया
 १६७ १७ श्रुत्वा
 १६७ २१ सव्रह्मचारि
 १६८ १७ मेवावकाशीकुर्वन्

Sarasvativilasa Series No. 2.

IN THE PRESS

AND

WILL BE READY SHORTLY.

VĪRANĀRĀYANACHARITA

OF

VĀMANABHATTABĀNA

BY

T. S. KUPPUSWAMI SASTRI,

Assistant, Government Upper Secondary Training School, Tanjore.